

சிந்தனை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடம்

வருடம் மும்முறை வெளியீடு,

தொகுதி III இதழ் I

மார்ச், 1985. — (வெளியீடு ஆகஸ்ட் 1988)

சிந்தனை யாழ். பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்தினரால் ஆண்டுக்கு மும்முறை மார்ச், யூலாய், நவம்பர் மாதங்களில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. கட்டுரைகள் பொருளாதாரம், அரசியல், வரலாறு, தொல்லியல், புவிவியல், சமூகவியல், கல்வியியல், மானிடவியல், மொழியியல், தமிழ், வடமொழி, சமயம் முதலிய துறைகளில் உள்ள பொருட்கூறுகள் பற்றியனவாக இருக்கும்.

சந்தா விபரம்

இலங்கை	ரூபா	75 - 00
இந்தியா	இந்திய ரூபா	75 - 00
பிறநாடுகள்		£ 6 - 00 \$ 12 - 00

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், ஆசிரியர், சிந்தனை, வரலாற்றுத் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும். கொடுப்பனவுகள் சிந்தனை நிர்வாக ஆசிரியருக்கு இலங்கையில் காசுக் கட்டளை, காசோலை, தபாற்கட்டளை மூலமும் பிறநாடுகளிலிருந்து வங்கிக்கட்டளைகள் மூலமும் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

மாற்றிதழாக சிந்தனையைப்பெற விரும்பும் நூலகங்கள், நிறுவனங்கள் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி: நூலகர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை. விமர்சனத்துக்குத் தரம்வாய்ந்த நூல்களை ஆசிரியர் குழு வரவேற்கின்றது.

கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர். அவை யாழ். பல்கலைக் கழகத்தினதோ அல்லது சிந்தனை ஆசிரியக் குழுவினதோ கருத்தாக அமையாது.

சிந்தனை

WITHDRAWN

ஆசிரியர் :
சி. க. சிற்றம்பலம்

கலைப்பீட வெளியீடு
தொகுதி III, இதழ் I
மார்ச், 1985.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

CINTANAI is published once in four months in

March, July and November every year.

Editor: **S. K. Sitrapalam M. A.** (Poona),
Ph. D. (Poona)

Managing Editor: **S. Murugaverl B. A.** (Ceylon)
Dip. in Lib. Sc. (London)

Annual Subscription:

Sri Lanka	Rs. 75-00
India (Ind. Rs.)	Rs. 75-00
Other countries	£ 6-00 or \$ 12-00

Published by:

**FACULTY OF ARTS, UNIVERSITY OF JAFFNA,
THIRUNELVELY, SRI LANKA.**

Printed at:

**Mahathma Printing Works,
Earlalai West,
Earlalai.**

கட்டுரை ஆசிரியர்கள்

- பார்வதி கந்தசாமி — தலைவர் / சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்.
B. Phil. (Colombo), மொழி பண்பாட்டுத் துறை,
Ph. D. (Monash) யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- சந்திரலேகா வாமதேவா — விரிவுரையாளர்,
M. A. (Jaffna) இந்து நாகரிகத் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- கா. குகபாலன் — சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
M. A. (Jaffna), புவியியற் துறை,
Dip. in Pop. Studies (Madras) யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- ச. சத்தியசீலன் — சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
M. A. (Jaffna) வரலாற்றுத் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- இரத்தினமலர் கயிலைநாதன் — விரிவுரையாளர்,
M. A. (Kelaniya) மொழி பண்பாட்டுத் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- அ. கணபதிப்பிள்ளை — சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
M. A. (Jaffna) புவியியற் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- எஸ். ரி. பி. இராஜேஸ்வரன் — விரிவுரையாளர்,
M. A. (Jaffna), Post Gradu. புவியியற் துறை,
Dip. in Photo. Imp. (Netherlands) யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- சுசீலா அருளானந்தம் — துணை விரிவுரையாளர்,
B. Sc. (Jaffna), கல்வித் துறை,
Dip. in Ed. (Jaffna) யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- இரா. சிவசந்திரன் — சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
M. A. (Jaffna) புவியியற் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- கே. எம். புவனேஸ்வரன் — விரிவுரையாளர்,
M. A. (Sri Lanka), புவியியற் துறை,
M. Soc. Sci. (Queensland) யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

சிந்தனை

தொகுதி III (புதிய தொடர்) பங்குனி, 1985

இதழ் I

உள்ளுறை

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் அசைகளின் செல்வாக்கு — பார்வதி கந்தசாமி	1
காரைக்காலம்மையாரும் அவர் பாடிய பிரபந்தங்களும் — ஓர் ஆய்வு — சந்திரலேகா வாமதேவா	9
இலங்கையில் தேசிய குடிக்கணிப்புகளும் அவற்றின் குறைநிறைகளும் — கா. குகபாலன்	30
இலங்கைத் தமிழர் - இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இடையிலான உறவுகள்பற்றிய சில கருத்துக்கள் — ச. சத்தியசேன்	40
தமிழ் மொழியில் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை — இரத்தினமலர் கமிலைநாதன்	55
இலங்கையின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்கள் — அ. கணபதிப்பிள்ளை	60
பிரதேச அபிவிருத்திக்கான பொருத்தமான நில வகைப்பாட்டுத் தேர்வு — அளவுசார்ரீதியான அணுகுமுறை — எஸ். சி. பி. இராஜேஸ்வரன்	72
இலங்கையில் பல்கலைக் கழகக் கல்வி இன்றைய காலகட்டத்தில் முகங்கொடுக்கவேண்டிய சில பிரச்சினைகள் — சுசீலா அருளானந்தம்	84
முத்தையன்கட்டு இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டம் : ஒரு விவசாயப் புனியியலாய்வு — இரா. சிவசந்திரன்	96
இலங்கையின் கிழக்குக்கரை மழை வீழ்ச்சி வலயத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் — மா. புவனேஸ்வரன்	115

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் அசைகளின் செல்வாக்கு

பார்வதி கந்தசாமி

'அசை' (Syllable) என்பதற்குத் தெளிவான வரைவிலக்கணம் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. ஒலிகளின் பௌதீக பரிமாணங்களின் அடிப்படையில் அசைகளை நிரூபிக்க முயன்ற முயற்சிகளும் தோல்வியில் முடிந்துள்ளன. கருவிகள் மூலம் ஒலிகளை ஆராய்ந்த ஒலியியலாளர்களாலும் அசைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

"ஒலிப்பதிவுகளை, படங்களில் உள்ள அருகருகே அமைந்த உச்சிகள் அடிப்படையில் அசைகள் தீர்மானிக்கப்படமுடியாது" (ஸ்கிரிப்ஸர், 1927). இருதயத்துடிப்பு அடிப்படையில் அசைகள் கூறுகளாகக் கணிக்கப்படலாம் என ஸ்ரெற்சன் கூறினார். புளம்பீல்ட் (1933: 120), பைக் (1943: 116-117), ஜோன்ஸ் (1957: 56), கொக்கெற் (1958: 99-100), கிளீசன் (1961: 258) போன்றோர் நாடித்துடிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிறையோசை அடிப்படையில் அசைகளை இனங்காணலாம் எனக் கூறினர்.

சங்கிலித் தொடராக அமைந்துள்ள பேச்சை அசைகளாக வகுப்பதற்குப் பல பிற அம்சங்களும் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, கவனமான பேச்சு விரைவான பேச்சைவிட அசைகள் கூடுதலாகக் கொண்டது (றூட், 1976). அமெரிக்க ஆங்கிலத்தில் I am going to Buffalo என்பதை ஆறுதலாகப் பேசினால் ('ae em - gou - in - tiu - baf - ə - lou) என 8 அசைகளையும் விரைவாகப் பேசினால் (ng oə wn - t' b' əf - lə') என 3 அசைகளையும் உடையதாகக் காணப்படுவதாக றூட் கூறுகிறார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அசைகள்

வாக்கியவியல் (Syntagmatic), சொல்லொழுங்கு (Paradigmatic) ரீதியில் அசைகளிடையே காணப்படும் உறவுகளின் அடிப்படையில் அசைகளை விளக்கலாம். அசைகளை ஒப்பிடுவதன் மூலம் ஓர் அசை பிறிதோரசையுடன் எத்தகைய ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது எனக் காணலாம். உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத் தமிழில் ஈ என்ற சொல்

நெட்டுயிர் அமைப்பு உடையது. 'வா' என்ற சொல் $v + \text{ஆ} = \text{மெய்} + \text{நெட்டுயிர் (CV)}$ அமைப்பை உடையது. வாக்கியவியல் அடிப்படையில் உயிர் ஒலிகளும் மெய்யொலிகளும் ஓர் அசைக்குள்ளும், அசைகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளின் அடிப்படையிலும் ஆராயப்படுகின்றன.

ஒரு சொல்லிற்கு ஓ உருபு சேர்க்கப்படும்பொழுது சில சமயங்களில் அசை எல்லையாக உள்ள ஒலி, புதிய அசையுடன் சேர்ந்து நிற்கலாம், உதாரணமாக, 'போகாய்' என்பது போ + க்ஆய் என ஈரசைகளை உடையதாக இருக்கும்போது உள்ள y என்ற அசையீற்று மெய் ஆம் என்ற உருபு சேர்க்கப்படும்போது ஆம் என்ற உருபு கொண்ட அசைக்கு போ - க்ஆ - ய்ஆம் என நகர்கின்றது.

அசைகளை இனங்காண்பது சிரமமான விடயம் எனினும் கட்டுரை ஆசிரியர், ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்களுடைய உள்ளுணர்வு அடிப்படையிலான ஊகத்தை அசைகளாக இனங்காண அடிப்படையாகக் கொள்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழிலுள்ள அசைகள், அடிப்படையில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ள:-

- (அ) சொல்லின் முதல் நிலையிலுள்ள மெய், அசையின் முதல்நிலைக்குரியது (ப்அ + ட்அம்).
- (ஆ) சொல்லின் ஈற்று நிலையில் உள்ள மெய் அசை ஈற்று மெய்யாகும் (குடில் = க்உ + ட்இல்).
- (இ) ஈருயிருக்கு இடைப்பட்ட மெய் அசையின் முதல் நிலைக்கு உரியது (குளம் = க்உ + ள்அம்).
- (ஈ) ஈருயிர்களுக்கிடையே உள்ள மெய்யொலிகளின் கூட்டம் இருவேறு அசைகளுக்கு உரியவை. இவற்றின் முதல் மெய் அசை இறுதிக்குரியதாகவும், இரண்டாவது மெய் அசை முதலுக்குரியதாகவும் உள்ள (அம்பு = அம் + ப்உ; அத்தான் = அத் + த்ஆன்).
- (உ) மொழி நடுவில் வரும் மூன்று மெய்களின் கூட்டு, (ஈ)இல் காணப்படுவதுபோலவே இரு வேறுபட்ட அசைகளுக்கு உரியனவாக வரும் (வாழ்த்து = வ்ஆழ்த் + த்உ).

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் (JT) உள்ள ஓரசைச் சொற்கள் பின்வரும் அமைப்பை உடையவை.

$$(1) \quad \bar{V} - ஈ \text{ (இஇ)}$$

$$(2) \quad C \quad \bar{V} - \text{வா (வ்அஅ)}$$

(3) $\bar{V} C$ — ஆர் (அஅர்)

(4) $C V C$ — நெய் (நஎய்)

(5) $C \bar{V} C$ — பால் (பஅ அல்)

JTயிலுள்ள ஈரசைச் சொற்கள் மேற்கூறிய ஓரசைச் சொற்களிலுள்ள அமைப்பை உடையனவாக இருப்பதுடன் இரு மெய்யொலிகள் தொடர்ந்து வரும்போது மேற்கூறிய (ஈ), (உ) விலுள்ள அமைப்பையும் உடையன. குற்றியிர் தனித்து ஓர் அசையாகவும் உதாரணமாக அது என்பதில் அ — தஉ — V — CV என்பது போல வரும். இவ்வாறே மூவசை, நாலசை, ஐயசைச் சொற்களிலும் அசைகள் மேற்கூறப்பட்ட ஒழுங்கு முறையின் அடிப்படையில் வருகின்றன.

JTயிலுள்ள மெய்யக்கங்கள் (Clusters) இரட்டித்த மெய்யொலிகளுடன் சேர்ந்தே வருகின்றன. உதாரணமாக அது என்பதில் — ழ்த — என்பன மெய் மயக்கங்கள். ஆனால், — த்த — என்பவற்றை முன் தொடர்ந்தே — ழ் — வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழரது ஆங்கிலத்திற்கும் பிரித்தானிய தராதர ஆங்கிலத்திற்கும்மிடையிலான அசை தொடர்பான கூட்டு மெய்யொலி உறவுகள்:

மொழிகளும் கிளைமொழிகளும் வேறுபடுவதற்கு அம்மொழிகளில் காணப்படும் தனிப்பட்ட ஒலிகள் மாத்திரமன்றி அவ்வொலிகளின் மயக்கமும் காரணமாகும். ஆங்கிலத்தில் உயிர் ஒலிக்குப் பின்னர் நான்கு மெய்களும் மயங்கி வரும்போது (Prompts) எமது தமிழில் அதே சூழலில் இரு மெய்களுக்குக்கூட மயங்கி வருவதில்லை. JTயில் கூடுதலாக மெய்கள் இரண்டின் கூட்டு, இருவேறு அசைக்கு உரியவையாகவே உள். சொல்லின் முதல் நிலையில் (நாம் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்கள் தவிர்ந்தனவற்றில்) மெய்யக்கம் JTயில் இல்லை. இக்காரணத்தாலே தான் ஆங்கிலம் பேசும்போது யாழ்ப்பாணத்தவர், ஆங்கில மொழி முதலிலுள்ள CC, CCC என்ற அமைப்பைப் பொதுவாக CVC என்ற அமைப்பாற் பிரதியிடுகின்றனர். சொல்லின் சுற்று நிலையில் உள்ள ஆங்கில CC, CCC, CCCC என்ற அமைப்பை யாழ்ப்பாண ஆங்கிலத்தில்(JTE) CVC என்ற அமைப்பால் பிரதியீடு செய்வதில்லை. மாறாக, C, CC அல்லது CCC அமைப்புக்களால் பிரதியீடு செய்கின்றோம். JTயில் மொழி சுற்றில் கூட்டு மெய்களோ, மெய் மயக்கமோ வரும் மரபு இல்லை. ஆனால் தனிமெய் கூடுதலாக மூக்கினமெய்கள் பலவும், மருங்கொலிகளான I (ல்) L (ள்/ழ்) என்பனவும் y (ய்) போன்றனவும் வரும் மரபு உண்டு. எவ்வாறெனினும், JTE தனி மெய்கள் மட்டுமன்றிக் கூட்டுமெய்களையும், மெய் மயக்கங்கள்களையும் மொழி சுற்று நிலையில் கொண்டுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் (SBE) கூட்டு மெய்கள்

SBE கூட்டு மெய்களைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம் :

- A - வகை :** அசைப்பண்பு இவ்வகையிலுள்ள மெய்யொலிகளுக்கு இல்லை. மெய்யொலிகள் ஒரே அசைக்கே உரியனவாக இருத்தல் உதாரணமாக blood என்ற சொல்லிலுள்ள (bl-) என்பது ஒரே அசைக்கே உரியன. இதன் உபபிரிவுகளாக A₁, A₂, A₃ வகைகள் உள.
- A₁ - வகை :** இப்பிரிவில் ஓர் அசையின் அல்லது ஒரு சொல்லின் முதலிலே அல்லது ஈற்றுநிலை இரு கூட்டுமெய்களைக் கொண்டிருக்கும். (சுருக்கமாக இது A₁ — CC எனப்படும.)
- A₂ - வகை :** இப்பிரிவில் ஓர் அசையின் அல்லது ஒரு சொல்லின் முதலிலே அல்லது ஈற்றுநிலை மூன்று கூட்டு மெய்களைக் கொண்டிருக்கும் (சுருக்கமாக A₂ — CCC எனப்படும்)
- A₃ - வகை :** இப்பிரிவில் ஓர் அசையின் அல்லது ஒரு சொல்லின் ஈற்று நிலை நான்கு கூட்டுமெய்களைக் கொண்டிருக்கும் (இது A₃ — CCCC என அழைக்கப்படும்.)
- B - வகை :** கூட்டுமெய்களில் ஒன்று அசைப்பண்பு உடையதாக இருக்கும். இத்தகைய அசை மெய்களை (Sllaybic Consonants) உயிர் ஒத்த ஒலிகள் எனவும் கூறுவர். அவை பொதுவாக SBE இல் முக்கின ஒலிகளும் மருங்கொலிகளாக, உதாரணமாக dapple (dae — pl) என்ற சொல்லின் l என்பது அசை மெய்யாக வர p அம்மெய்யுடன் சேர்ந்து உயிர் ஒலி இல்லாமலேயே ஒரே அசையின் அங்கமாக வருவது போல வரும்.
- C - வகை :** அடுத்தடுத்து வரும் இரு மெய்களில் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு அசைக்கு உரியனவாக அமையும். இதுபோன்ற அசைகளில் ஓர் உயிர் அல்லது ஒரு குறை இணையுயிர் (diphthong) மைய இடத்தை வகிக்கும். accept (ak — sept) என்ற சொல்லில் — ks — என்ற மெய்த்தொடரில் — k — முதல் அசைக்கும் — s — ஈற்றசைக்கும் உரியனவாகின்றன.
- A₁ வகை SBE கூட்டு மெய்களுக்கான JTE பிரதியீட்டை இப்படம் விளக்குகின்றது.**

A	A ₁ -CC	CC	- CC (kLaas) (glass)
		bright	- CVC (kuLoot) (clothed)
	A ₂ -CCC	(gasp)	- C (tuuN) (tune)
		CC	- CC (vaast) (vast)
		(spring)	- C (fos) (first)
		CCC	- CCC (spring) (spring)
	A ₃ -CCCC	(spring)	- CCVC (skiriim) (scream)
		CCC	- CC (sree), (stray)
		(twelfth)	- CCC (te ksT) (taxed)
		CCCC	- CC (tuvelt) (twelfth)
			- C (man) (months)
			- CCC (gLimsT) (glimpsed)
			- CC (proms) (prompts)
			- C.C (Sik,s) (sixths)
			- C (prom) (prompts)
B	CC ₁	CC ₁	- CC ₁ (aepl ₁) (apple)
		(bottle)	- CVC (d ae p-piL) (dapple)
C	C-C	CC	- CC (ɛk-sept) (accept)
		(ignore)	

SBE இல் உள்ள A வகைக் கூட்டு மெய்கள் JTE இல் பரம்பியுள்ளமை:

SBE	JTE	பரப்பீடு (வீதத்தில்)
CCCC	CCC	13.0
CCC	CC	65.0
CC	CVC	4.0
	C-C	0.2
	C	8.0
	CVC	10.0

JTEயில் - CCCC கூட்டுமெய் அமைப்பு இல்லை. CC அமைப்பே மிகக் கூடுதலாகப் பயின்று வரும் கூட்டுமெய் வகையாக JTE இல் காணப்படுகின்றது. இருந்தபோதும், CC என்பது CC இனுடைய பிரதி

JTE SBE
 யீடுகள் மட்டுமல்ல; அவை CCC CCCC என்பவற்றின்
 SBE SBE

பிரதியீடுகளும் கூட. SBEயிலுள்ள A₁ வகைச் CC - அமைப்பு பின்வருமாறு JTEயில் பிரதியிடப்பட்டுள்ளது.

முதலிலையில்		சுற்றுநிலையில்	
JTE	பரப்பீடு%	JTE	பரப்பீடு%
CC	- 70.0%	CC	84.0%
C	- 1.0%	C	16.0%
CVC	29.0%		

JTE - முதலிலைக்கும் சுற்றுநிலைக்குமிடையே உள்ள வேறுபாட்டை அவதானித்துப் பின்வரும் அம்சங்களைக் கூறலாம்.

- (1) JTE - முதலிலையில் உள்ள CVC பிரதியீடு JTE சுற்றுநிலையில் இல்லை.
- (2) தனிமெய்ப்பிரதியீடு முதலிலையை விட (1%) சுற்றுநிலையில் மிக அதிகம் (16%).
- (3) முதலிலை CC அமைப்பை உச்சரிக்காமல் தவிர்த்துவிடும் பண்பு SBE காணப்படாதிருக்க சுற்றுநிலை - CC அமைப்பை உச்சரிக்காமல் SBE சில சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்த்துவிடுவதைக் காணமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் தனிமெய்யுடன் முடியும் சொற்கள் பல காணப்படுவதால் SBE சுற்று நிலைக்கூட்டு மெய்களையும் தனிமெய்களால் நம் மவர் பிரதியீடுகின்றனர். ஆங்கில சுற்றுக் கூட்டுமெய்கள் எம்மவருக்குப் பெருந்தொல்லைகளைக் கொடுப்பனவாக உள. A வகையை முழுமையாகப் பார்க்கும் போது எம்மவர்க்கு A₁ வகையை விட. A₂, A₃ வகைகளில் உச்சரிப்புக் கஷ்டங்கள் கூடுதலாக உள்ளதை உணர முடிகின்றது.

A₂ - வகையான CCC அமைப்பு JTEயில் பிரதியிடப்பட்டிருப்பதைக் கீழே காணலாம்.

முதலிலையில்		சுற்றுநிலையில்	
JTE	பரப்பீடு%	JTE	பரப்பீடு%
CCC	- 63.0	CCC	41.0
CC	- 1.0	CC	42.0
CCVC	- 36.0	C - C	1.0
		C	9.0

ஆங்கில அறிவுடைய JTE பேசுநர் பலர் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழிற் கலந்து பேசும்போது மொழிக்கு முதலில் கூட்டுமெய்களை உச்சரித்துப் பரிச்சயப்பட்டவர்களாக இருப்பதால் மொழி முதல் நிலைக்கூட்டு

மெய்களைக் கற்றுக்கொள்வது மொழி ஈற்றுநிலைக் கூட்டுமெய்களைக் கற்பதைவிட இலகுவானதாயுள்ளது. clerk, flask, plan, plate glass-class போன்ற சொற்களை நாம் அன்றாட வாழ்வில் அடிக்கடி பயன்படுத்துவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

A3 வகையை நாம் ஒருபோதும் 4 மெய்க்கூட்டொலிகளால் sbe பிரதியிடுவதில்லை என்பது மேலே கூறப்பட்டது. - CCCC SBE அமைப்பு

CCC என்ற அமைப்பால் 50வீதமும் - CC என்ற அமைப்பால் 42வீதமும் பிரதியிடப்படுகின்றது.

CCC JTE என்ற அமைப்பை - CC SBE யிற்குப் பிரதியிடுவதிலும் பார்க்க CCCC SBE என்ற அமைப்பிற்கு நாம் கூடுதலாகப் பிரதியிடுகிறோம். யாழ்ப்பாண ஆங்கிலத்தில் CC₁ என்ற அமைப்பே மிகக் கூடுதலாக உள்ள மெய் மயக்க அமைப்பாகும்.

B - வகை SBE தமிழில் இல்லை. ஆங்கிலத்திற்கூட மெய்யசை உண்டா

இல்லையா என்பதில் ஆங்கிலமொழியியலாளரிடையே வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. ஆங்கிலத்தின் மொழி ஈற்றில் வரும் இம்மெய்யசைகள் கிறிப்பான தொழிற்பாடு எதையும் செய்யாததால் மெய்யசைகள் என ஒரு தனிப்பாகுபாட்டை ஏற்படுத்திவைக்க வேண்டியதில்லை (கொகெற், 1952 : 63 - 64). நாம் இவ்வகை மெய்யசைகளை உச்சரிக்கும்போது எமது ஒலி ஒழுங்கு முறைக்கமைய இரு மெய்களுக்குமிடையே ஓர் உயிரை இடையிட வைக்கின்றோம். இதனையே இந்தியர்களும் தமது ஆங்கிலத்தில் கடைப்பிடிக்கின்றனர். (ஸ்பிற்ஸ்பாட், 1976 : 32 - 33). இலங்கை ஆங்கிலத்திலும் பரவலாக இத்தகைய நிலை காணப்படுகின்றது (திரு கந்தையா, 1965 : 163).

C - வகை அமைப்பு SBE, JT, JTE ஆகியனவற்றிற்குப் பொதுவாக உள்ள அமைப்பு ஆகையால் பிரச்சினைகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு இல்லை. தமிழ் அசையமைப்பு நாம் பேசும் ஆங்கிலத்தைச் சொல்லின் எல்லா நிலைகளிலும் பாதித்திருப்பது உண்மை. தமிழ் மாணவருக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரிய உலகம் உச்சரிப்பதிற்குத் தனியாக ஒலி மாத்திரம் அக்கறை எடுக்காது அசைகளிலும் அக்கறை எடுக்கவேண்டும். தரமாக ஆங்கிலத்தைப் பேசுவதற்கு எமது தவறுகள் தான் எம்மை வழி நடத்த ஏற்ற சாதனங்கள். மாணவர் விடும் தவறுகளை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் ஆங்கிலம் கற்பிக்க வழிவகுக்கப்படவேண்டியது அவசியமும் இன்றைய தேவையும்கூட.

உசாஸியவை

- (1) Bloomfield, L. 1933. Language. New York. Holt.
- (2) Cohen, A. 1952. The Phonemes of English. A Phonemic Study of the Vowels And Consonants of Standard English. Martinus Nijoff. The Hauge.
- (3) Gleason, H. A. 1961. An Introduction to Descriptive Linguistics. Holt, Reinhart & Winston.
- (4) Hockett, C. F. 1958. A Course in Modern Linguistics. Mc Millian Company, New York.
- (5) Jones, D. 1957. An Outline of English Phonetics. Heffner & Sons Ltd. Cambridge.
- (6) Kandiah, Thiru. 1965. Teaching English in Ceylon; Some Problems in Contrastive Statement. Language Learning 15. 3, 4; 147 - 166.
- (7) Pike, K. 1943. Phonemics, University of Michigan Publication, Linguistics 111.
- (8) Rude, S. Lexical Representations and Variable Rules in Natural Generative Phonology. Glossa 10: 111 - 150.
- (9) Scripture, E. W. 1927. Die Silbigkeit under Silbe. Archivfur das Studium der Neueren Sprachen, CL 11; 74.
- (10) Spitzbart, H. 1976. English in India. Vem Max Niemeye Verlag Halle (Saale):

* இக்கட்டுரையில் கீழ்க்காணும் சுருக்கக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன;

JT — யாழ்ப்பாணத் தமிழ்

JTE — யாழ்ப்பாணத் தமிழரது ஆங்கிலம்,

SBE — தராதர பிரித்தானிய ஆங்கிலம்,

V — குற்றுயிர் ஒலி,

—
V — நெட்டுயிர் ஒலி,

C — மெய்யொலி.

காரைக்காலம்மையாரும் அவர் பாடிய பிரபந்தங்களும் - ஓர் ஆய்வு

திருமதி. சந்திரலேகா வாமதேவா

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய 'திருத்தொண்டத்தொகை'¹ பேயர் என்ற காரைக்காலம்மையார் பற்றிய முதற் குறிப்பைத் தருகின்றது. இது பாடலின் அரைவரியிலமைந்த மிகச் சிறிய குறிப்பாகும். 'பேயர்' என்ற ஒரு விவரத்தை மட்டுமே இது தருகின்றது. 'திருத்தொண்டத் தொகை'யை அடிப்படையாகக் கொண்டு நம்பியாண்டார் நம்பியால் பின்னர் பாடப்பட்ட 'திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி'² காரைக்காலம்மையார்பற்றிய முழுப்பாடலொன்றைக் கொண்டுள்ளது. அம்மையார் காரைக்காலில் தோன்றியதையும், இறைவன் வீற்றிருக்கும் மலையைக் காலால் மிதிக்க விரும்பாது தலையால் ஏறிச் சென்றதையும் அதைக்கண்டு இறைவன் அம்மை' என்று பாராட்டியதையும் இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்விரு பாடல்களின் பின் தோன்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் பேயர் என்ற காரைக்காலம்மையார் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறது. தமது புராணத்தில் திருநின்ற சருக்கம் 24ஆம் பகுதியில் அறுபத்தாறு செய்யுள்களில்³ அம்மையாரின் வரலாற்றினையும், பெருமையினையும் சேக்கிழார் விவரிக்கிறார். உண்மையில் இவரது வரலாறு பற்றிய பூரண விபரங்கனையும், இவர் பாடிய பிரபந்தங்களின் பெயர்களையும் தொகையினையும் முதன் முதல் குறிப்பிடுபவர் சேக்கிழாரே. இன்றுவரையும் அம்மையார் பற்றி அறியவும் ஆராயவும் அடிப்படையாக அமைவன இப்புராணச் செய்யுள்களும் அவர் பாடிய நான்கு பிரபந்தங்களும். இக்கட்டுரையும் இவ்விபரங்களின் அடிப்படையிலேயே அம்மையார் பற்றி ஆய்வு செய்கின்றது.

சேக்கிழார் தமது புராணத்திற் பல்வேறு பெண்களில் பெருமை பற்றியும் பக்தி பற்றியும் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுள்ள போதும் மூன்று பெண்களுக்கு மட்டுமே தனித்தனித் தலைப்பில் இடம் பெறுஞ் சிறப்பைக் கொடுக்கிறார். சுந்தரரின் திருத்தொண்டத்தொகை பேயார்⁴ வரிவளையார் மானி⁵, இசைஞானி⁶ ஆகிய இம்மூன்று பெண்களைக் குறிப்பிட இவ்வடிப்படையில் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி இம் மூவருக்கும்⁷ தனித்தனிப் பாடல்களை ஒதுக்க, அதே அடிப்படையிலேயே சேக்கிழாரும் இவர்களது சிறப்பினைத் தனித்தனித் தலைப்பின் கீழ்க் கூறுகிறார் எனலாம். காரைக்காலம்மையார்⁸, மங்கையர்க்கரசியார்⁹, இசைஞானியார்¹⁰ என்ற மூவருள்ளும் பாடல்பாடிச் சிறப்புப் பெறுபவர் அம்மையார் ஒருவரே. பாண்டியநாட்டில் சம்பந்தர் மூலம் சமணம் வீழ்ச்சி பெறவும், சைவம் பரவவும் காரணமாயமைந்ததுடன் சம்பந்தரினால் அவரது பதிகத்தில் பாடப்பெறும் சிறப்புப் பெற்றவர் என்றன வில் மங்கையர்க்கரசியார் பெருமை பெறுகிறார். சுந்தரர் தமது திருத்தொண்டத் தொகையில் பதிகப் பயன் கூறுகையில் அதனைப் பாடிய தம்மை 'சடையன் இசைஞானி காதலன்'¹¹ என்று பெற்றோரின் பெயர்

களைக் குறிப்பிட்டு அவர்களின் அன்புக்குரியவர் என்று குறிப்பிடுகிறார். இதன் காரணமாகவே பின்வந்த திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியிலும் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் இசைஞானியார் தனித் தலைப்பில் குறிப்பிடப்படும் சிறப்பைப் பெறுகிறார். இவர்கள் இருவரையும் விடக் காரைக்காலம்மையார் பற்றியே திருத்தொண்டர் புராணம் விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

இம்மூவரையும்விட சைவப் பணியில் ஈடுபட்ட வேறுபல பெண்கள் பற்றியும் இப்புராணம் ஆங்காங்கே கூறிச் செல்கிறது. நாவுக்கரசரின் வாழ்வின் மாற்றத்திற்குக் காரணமாயமைந்து கோயிற்றொண்டுகளின் சிறந்து விளங்கிய திலகவதியார்¹², சிவனடியாரின் உணவுக்காகத் தம் மகளை அரிந்து கறி சமைக்க உடன்பட்ட சிறுத்தொண்டரின் மனைவியார்¹³, அடியவருக்கு அமுது படைக்க வயலில் விதைத்த நெல்லைக் கொண்டுவரும்படி ஆலோசனை கூறிய இளையான்குடிமாறனின் துணைவியார்¹⁴, விளக்கெரிக்கப் பணம்வேண்டித் தம்மை விற்க உடன்பட்ட கலியநாயனாரின் மனைவியார்¹⁵, சிவனடியார் கால்களைக் கழுவக் கணவருடன் நீர் வார்த்த கலிக்கம்பரின் துணைவியார்¹⁶ போன்ற பல்வேறு பெண்களின் சிறப்பினைப் புராணம் ஆங்காங்கே விவரித்தபோதும் தனித் தலைப்பில் கூறப்படும் சிறப்பினை அவர்களில் எவரும் பெறவில்லை. திலகவதியார் போன்ற சைவப் பணிக்கெனத் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த பெண்கள் கூடத் தனித் தலைப்பிற் கூறப்படும் சிறப்புப்பெருமைக்குக் காரணம் அவர்கள் திருத்தொண்டத்தொகையில் குறிப்பிடாமையே எனலாம். இப்பெண்கள் எல்லோருள்ளும் அம்மையார் ஒருவரே பாடல் பாடிச் சைவப்பணியாற்றியவர். அத்துடன் திருத்தொண்டத் தொகையில் குறிப்பிடப்பட்டு அதன் காரணமாகத் தனித் தலைப்பில் இடம்பெறும் சிறப்பினைத் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் பெற்ற மூன்று பெண்நாயன்மாருள்ளும் விரிவாக வரலாறு கூறப்படும் பெருமையையும், அதன் காரணமாக அவர்களுள் முதன்மையையும் பெறுபவர் அம்மையாரே எனக் கூறுவதிற் தவறில்லை.

திருத்தொண்டர் புராணம் வைசிய குலத்தில் தோன்றியவராக இயற்பகை நாயனார்¹⁷ அமர்ந்தி நாயனார்¹⁸, மூர்த்தி நாயனார்¹⁹, காரைக்காலம்மையார்²⁰, கலிக்கம்பர்²¹ என்று ஐவரைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவர்களுள்ளும் அம்மையாரே பாடல்தொண்டு செய்தவர் என்ற சிறப்பைப் பெறுகிறார். அத்துடன் அறுபத்திமூன்று நாயன்மார்களுள்ளும் பாடல் பாடிச் சைவப்பணியாற்றிய பெண் இவர் ஒருவரே. மேலும் பல்லவர் காலத்திற் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்ற பக்தியியக்கத்திற்குத் தமது பக்திப்பாடல் மூலம் முன்னோடியாக அமைந்தவரும் அம்மையாரே. அத்துடன் இவர் ஆரம்பித்து வைத்த பக்திப் பாரம்பரியமே பல்லவர் காலத்திற் பல்வேறு வளர்ச்சிகளை அடைந்தது. சுருங்கச் சொல்வதானால் தமது பக்தி இலக்கியம் மூலம் பல்லவர் காலத் தமிழகத்திற் சாதனைகள் பல புரிந்த நாயன்மார்களுக்கு, பல்வேறு வகைகளில் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர் அம்மையாரே எனலாம்.

அம்மையார் வாழ்ந்த காலம் பற்றி அறியப் போதிய சான்றுகள் கிடைக்காதபோதும், அவர் தாம் பாடிய பாடல்களிற் கையாண்ட

யாப்பு, பாடல்களின் போக்கு ஆகியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது சங்கமருவிய கால இறுதியில் அதாவது ஏறக்குறைய ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்தவராகலாம். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்²² வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் சம்பந்தர், தோன்ற முன் அம்மையார் தோன்றி வாழ்ந்தவர் என்பது திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும் பெரியபுராணத்திலிருந்து தெரியவருகிறது. அம்மையார் தமது கைகளால் நடந்த தலத்திற் தாம் கால்பதிய நடக்க விரும்பாது சம்பந்தர் திருவாலங்காட்டின் புறத்தே தங்கியிருந்தார் என்று அப்புராணம் குறிப்பிடுகின்றது.²³ ஆனால் சம்பந்தர் அப்போது பாடியதாகக் குறிப்பிடப்படும் திருவாலங்காட்டுப் பதிகத்தில்²⁴ இது தொடர்பான குறிப்புகள் எவையும் இடம்பெறவில்லை. சம்பந்தர் தம் சமகாலத்திலும் தம் காலத்திற்கு முன்னரும் வாழ்ந்த பல்வேறு நாயன்மார்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டும் அம்மையார் பற்றி ஏதும் குறிப்பிடவில்லை. அவர் அம்மையார் பற்றி அறிந்திருந்தார் என்றே பெரியபுராணம் கூறுகிறது. அப்படியாயின் அவரைப் பற்றிச் சம்பந்தர் ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்பது ஆய்வுக்குரியது. சண்டசர்²⁵, கண்ணப்பர்²⁶, நமிநந்தி²⁷, கோச்செங்கண்ணன்²⁸, தண்டியடிகள்²⁹, புகழ்த்துணை³⁰ முருகர்³¹, சிறுத்தொண்டர்³², நீலநக்கர்³³, மங்கையர்க்கரசியார்³⁴, குலச்சிறையார்³⁵, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்³⁶, நெடுமாறர்³⁷ போன்ற பதின்மூன்று பேரைச் சம்பந்தர் குறிப்பிட்டும் பாடியுள்ளார். இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட பதின்மூன்று பேரில் பாடல் பாடித் தொண்டு புரிந்தவர் எவருமில்லை. சம்பந்தருடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவரும், பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருடன் இணைந்து தொண்டாற்றியவரும் பாடல் பாடியவருமான நாவுக்கரசர் பற்றித் தம் பதிகங்களில் அவர் ஏதும் குறிப்பிடவில்லை. தம் சமகாலத்திலும் தமக்கு முன்னரும் வாழ்ந்த நாயன்மார் எல்லோரையுமே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார், என்றும் கூறுவதற்கில்லை.

அம்மையாரைச் சம்பந்தர் அறிந்திருந்தார் என்று பெரியபுராணம் குறிப்பிட்டுள்ளதற்கு என்ன சான்று சேக்கிழாருக்குக் கிடைத்தது என்பது தெரியவில்லை. தாமும் பாடற்தொண்டில் ஈடுபட்டுள்ளதால் அத்தொண்டு புரிபவர்களைத் தம் பதிகம் மூலம் பாராட்டவேண்டியது அவசியமில்லை என்று சம்பந்தர் கருதியிருக்கலாம். சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் ஆகியோர் அம்மையாரைப்பற்றிக் குறிப்பிடாதிருந்தபோதும் அவர் அவர்களுக்கு முற்பட வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்பது அவர் பயன்படுத்திய யாப்பு, பக்தி என்பனவும் அவராலாரம்பிக்கப்பட்ட சில மரபுகளும் அவர்களால் பேணப் படுவதிலுமிருந்து அவை அவர்களது பாடங்களில் வளர்ச்சிபெற்றுக் காணப்படுவதிலிருந்தும் புலனாகிறது.

காரைக்காலம்மையார் காரைக்கால் என்ற சோழநாட்டு ஊரில் வைசிய குலத்திற் தோன்றியவர். புனிதவதியார் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவருடைய இல்லறவாழ்வு வெற்றிகரமானதாக அமையவில்லை. பெருஞ்செல்வந்தரான தனத்தருக்கு ஒரே மகளாகப் பிறந்து செல்வத்துடன் வளர்ந்தும் பரமதத்தன் என்ற பெரு வணிகனை மணமுடித்தும் செல்வத்திற் பற்று ஏற்படவில்லையென்றால் பொருட் செல்வத்திற்கு அப்

பால் ஒன்று அவரது மனதைப் பிணித்திருக்கவேண்டும். சிறுவயதிலேயே இறைவனில் அன்பு பூண்டு ஒழுகியதுடன் சிவனடியார்களை வழிபட்டும் வந்தார். திருமணத்தின் பின் சிவனடியார்கள் வந்தால் திருவமுது செய் வித்து, செம்பொன்னும் நவமணிகளும், துகில்களும் வழங்கி உபசரித்த தாகப் பெரியபுராணம் கூறுகின்றது.³⁸ இவ்வாறு சிறுவயதிலேயே ஆன் மிக நாட்டம் ஏற்பட்டதால் பொருட்செல்வத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த பரமதத்தனுக்கும் அவருக்குமிடையில் மனவொருமைப் பாட்டுடன் கூடிய இணைந்த இவ்வாழ்வு கைகூடவில்லை. மாம்பழச் சம்பவம் இருவரிடையேயும் நிரந்தரப்பிரிவு ஏற்படக் காரணமாயமைந்துவிட்டது. கையுறையாகக் கிடைத்த இருமாம்பழங்களில் ஒன்றைக்கூட மனைவி விருப்பப்படி பயன்படுத்த அனுமதிக்காத, அதே நேரம் மனைவியின் தெய்வீ கத்தில் முதலில் அவநம்பிக்கை கொள்ளும் கணவனின் செயல் அம்மையாரின் மனதில் முதலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

தந்தையாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பிரிந்திருந்த கணவனை நாடிப் போனபோது அவன் தன் இரண்டாவது மனைவியுடனும் புனிதவதி என்று நாமமிடப்பட்ட குழந்தையுடனும் அவரின் காவில் விழுந்தபோது அவரது மனதில் முற்றாகவே மாற்றம் நேர்ந்துவிட்டது. அம்மையார் இல்லற வாழ்வை வெறுத்தார் என்று சேக்கிழார் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. அவரின் ஆன்மீக உணர்வைத் திருப்தி செய்யக்கூடிய கணவன் வாய்த்திருப்பின் இல்லற வாழ்விலே இறுதிவரை அவர் ஈடு பட்டிருக்கக்கூடும். சிறுவயதிலேயே அவரது உள்ளத்திற் கனிய ஆரம்பித்திருந்த ஆன்மீகத் தீ நன்கு பற்றியெரிய அவரது வாழ்வில் இடம் பெற்ற இச்சம்பவங்கள் வழிவகுத்தன எனலாம். உண்மையில் இல்லற வாழ்வில் அவருக்கேற்பட்ட அத்தோல்வியே அவரின் ஆன்மீக வெற்றி யாகப் பரிணமித்தது. அவரது வாழ்வில் ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கையும் ஏமாற்றமும் இறைவன் ஒருவனை தனக்குப் பற்றுக்கோடு என்பதை அவருக்குணர்த்தியிருக்கவேண்டும்.

தாம் இனித் தனி என்ற உணர்வு தோன்றிய அக்கணத்திலேயே தமது அழகிய உடலும், இளமையும் தம் பிற்கால வாழ்வுக்குத் தடையா யிருக்கப் போகின்றன என்ற எண்ணம் அவருக்குத் தோன்றிவிட்டது. எனவேதான் இறைவனிடம் பேயுரு கேட்டு வாங்குகிறார். இவ்வடிவம் சமூகத்தின் இடையூறின்றி அமைதியான ஆன்மீக வாழ்வுக்கு வழிவகுத்தது. தம்மைக் 'காரைக்காற்பேய்'³⁸ என்றும் 'பேயாய நற்கணத்தி லொன்றாய நாம்'³⁹ என்றும் குறிப்பிடும் அளவிற்கு அப்பெயரில் அவருக்கு ஈடுபாடு ஏற்பட்டுள்ளது போலுள்ளது. மெலிந்து எலும்பு வடிவமான உடற் தோற்றம் பேய் வடிவாக அச்சமூட்டவே மக்கள் இவரைவிட்டு விலகியிருக்கலாம். எனவே ஈடுகாட்டில் அமர்ந்து இறைவனின் நடனத்தில் இலயிக் கவும், பாடல் பாடவும் அவருக்கு இவ்வடிவம் வசதியளித்திருக்கவேண்டும். ஆன்மீக வாழ்வுக்கு இவ்வடிவிலும் பெயரிலும் கிடைத்த வசதியே அவருக்கு இப்பெயரில் ஈடுபாட்டினை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும் போல தெரிகிறது. அம்மையாருடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் வைணவ சமயத்தைச் சேர்ந்த முதலாழ்வார் மூவருள் ஒருவர் பேயாழ்

வார் என்ற பெயரிற் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'பேய்' என்ற பெயர் ஆன்மீக வாழ்வுடனும் அக்காலத்துடனும் எவ்வாறு இணைந்திருந்தது என்பது தனி ஆய்வுக்குரியது.

அம்மையார் ஏற்ற பேயுருவுக்குப் பிற்காலத்தில் பல்வேறு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

“அம்மையார் வேண்டிப் பெற்றது, மானிட உடம்பினுள் ஏனையவை ஒழித்து எலும்புக்கூடு ஒன்றுமே காணப்பெற்றதும் காற்றுப்போற் கடிந்துசெல்லும் தன்மை வாய்ந்ததும், மண் என்ற ஒரு பூதச் செயல்மிருந்த எலும்பு வடிவாயினும், களிம்பு நீங்கிப் பொன்னை செம்புபோலப் பாசநீக்கித் தூய்மையாக்கப்பட்ட. சுத்தாமாயாவுருவம் வாய்ந்ததும் ஆனால் மக்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதுமாகிய ஓர் ஒளிபெற்ற திருவுடம்பு என்க”⁴⁰

இவ்வடிவம்பற்றி இன்னொரு விளக்கம் வருமாறு:

“என்றுஞ் சிவலோகவாசிகளாய்ச் சிவபரிவாரங்களாயிருந்து ஆடிப் பாடிக் களிக்குஞ் சுத்தமாயா சூக்கும சரீரிகளுள் தனியே என்பு மாத்திரமான சரீரம் பெற்றிருப்போர் பேய்கள் என்னும் பெயர்க் குரியராவர். இலாகவமாக இருந்து சிவனைப் பக்திபண்ணுவதற்கும் பாடியாடுதற்கும் மிகவாய்ப்பான வடிவம் பேய்வடிவம் எனப் பேசப்படுகிறது.....காரைக்காலம்மையாரின் பேய்நிலை மோக்ய வாழ்வுக்குரிய சுத்தான்ம வர்க்கப் பேய்நிலையிலுந் துல்லியமான விசேட பண்போடு கூடியது. சிவன் நடராஜராய்த் திருநடனம் புரிய எடுத்த திருவடிக் கீழிருந்து கீதம் பாடும் பண்பினதாக அது அறியப்பட்டிருக்கின்றது”⁴¹

அம்மையார் பெற்ற பேய்வடிவமானது பெண்மைக்குரிய அழகு ஒழிந்த எலும்புருவான வடிவமாக வேண்டும். இளமையும் அழகும் அழிந்த இவ்வடிவில் சுடுகாட்டிலும், தனியிடங்களிலும் நடமாடவும், வேண்டிய நேரத்தில் இறைவனைப் பாடவும், இறையருளில் மூழ்கவும் வசதி கிடைத்திருக்கும். எனவேதான் பேய் என்று அம்மையார் விருப்புடன் தம்மைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பெண் என்ற நிலையில் அவர் பேய் வடிவம் பெற்றமை முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியது. பிற்காலத்திற் தொண்டாற்றிய எந்த நாயனாரும் இவ்வாறான வடிவமாற்றங்களைப் பெற்றுத் தொண்டாற்றியதாகப் பெரியபுராணத்தில் எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அம்மையார் மட்டுமே இவ்வாறு பேய்வடிவம் பெற்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் பெண் என்பதால் மட்டும் தான் இவ்வடிவை வேண்டிப்பெற்றாரா? அல்லது அக்காலச் சூழலே இந்நிர்ப்பந்தத்தை அவர் மீதும் சுமத்தியதா? பல்லவர் காலத்திற் சைவப் பணியில் ஈடுபட்ட நிலகவதியாரும் இவரைப்போன்ற ஒரு தனித்த பெண். இவருக்குப் பெற்றோர் இருந்தனர். திலகவதியாருக்கு அவர்களிடமில்லை. இருந்த ஒரு சகோதரனும் சமணசமயத்தில் சேர்ந்து விட்டான். திருமணத்தின் முன்னரே கணவராய் வரவிருந்தவனும் மாண்டு விட்டான். இளமை, அழகு, தனிமை இவற்றுடனே அவர் பணியாற்று

கிரார். ஆனால் அவர் இவ்வாறான உருவமாற்றத்தை அடையவில்லை. இவர்களிருவரும் வாழ்ந்த காலம் சமணர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலம். துறவு ஒன்றே வாழும் வழி என்றும், ஆணின் அத்தகைய துறவுக்குப் பெண் தடையென்றும் கருதிய சமணர் பெண்களை மிகவும் இழிவுபடுத்தினர்.⁴² எனவே அத்தகைய கருத்துள்ளோர் மிகுந்திருந்த சமுதாயத்திற் கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஓர் அழகிய பெண் தனிமையில் ஆன்மிக வாழ்வில் ஈடுபடுவது கடினம் என்ற எண்ணம் அம்மையார் மனதில் எழுந்ததனற் போலும் பேயுருவை இறைவனிடம் வேண்டிப் பெற்றார். ஆனால் சமணர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சூழ்நிலையில் திலகவதியார் எங்ஙனம் தனிமையிற் தொண்டாற்றினார் என்பது ஆய்வுக்குரியது.

அம்மையாரின் இல்லற வாழ்வில் ஏற்பட்ட தோல்வி அவரது ஆன்மீக வெற்றிக்கு வழிவகுத்தது எனலாம். மிக இளம்வயதிலேயே அவரது அகத்தினுள் தோன்றிய ஆன்மீக உணர்வானது வீட்டிற்கு வரும் சிவனடியார் களுக்கு உணவு வழங்குவதுடன் திருப்தி அடையவேண்டியிருந்தது. இல்லறத்திலிருந்து விடுதலை கிடைத்தவுடன் அவ்வுணர்வு இறைவனுடன் ஒன்றிவிடுகிறது. அவரது வாழ்வில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் எந்த வகையிலும் அவரது பாடல்களிற் பிரதிபலிக்கவில்லை. அவரது பாடல்களில் விரக்தியோ, துன்புணர்வோ, ஏமாற்றமோ தெரியாதது இதற்குச் சான்றாகிறது. அவர் இல்லற வாழ்வை விரும்பவில்லை என்றே அல்லது பெற்றோரின் விருப்பத்திற்காக அதில் விருப்பமின்றியே ஈடுபட்டார் என்றே சேக்கிழார் எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. அம்மையார் ஒரு கர்மயோகி போன்றே அதில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்றும் கணவனே அதிலிருந்து விடுதலை கொடுத்ததும் முழுமையாக ஆன்மீக வாழ்வில் பிரவேசித்தார் என்றும் ஓரளவில் கூறலாம் போலுள்ளது. அதன் பின்னர்தான் அவரது அற்புதமான பாடல்கள் தோன்றின.

சைவ பக்தி இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான்கு சமயகுரவர்களுக்கு அடுத்தது பாடிய பாடல்களால் சிறப்புப் பெறுபவர் காரைக்காலம்மையாரே. இவர் பாடியனவாக இன்று கிடைக்கும் இலக்கியங்கள் நான்கு. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகமும், மூத்த திருப்பதிகமும் ஒவ்வொன்றும் பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன. திருவிரட்டைமணிமாலை இருபது பாடல்கள் கொண்டுள்ளது. அற்புதத் திருவந்தாதியில் நூற்றியொரு பாடல்கள் உள்ளன. எல்லாமாக நூற்றிநாப்பத்திமூன்று பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் தமிழ்ச் சைவ இலக்கிய வரலாற்றிற் பல்வேறு வகைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றன. யாப்பிலும், பொருள் மரபிலும் அம்மையார் ஆரம்பித்து வைத்த பல மரபுகள் பல்லவர் காலத்திற் தோன்றிய நாயன்மாராற் பேணப்படுவதைக் காணும்போது இப்பாடல்களின் முக்கியத்துவம் புலனாகிறது.

காரைக்காலம்மையார் யாப்பில் செய்த பரிசோதனையும், அதன் பயனாக அவர் புதிய யாப்பை அறிமுகப்படுத்தியமையும் சைவபக்தி இலக்கியத்திற்கு அவர் செய்த மிகமுக்கிய பங்களிப்பாகும். சங்கமருவிய காலத்தில் இலக்கியப் பொருளாகவிருந்த அறத்தை எவ்வித உணர்ச்சி பேதங்

களுமின்றி வலியுறுத்த வெண்பா யாப்புப் பொருத்தமாகக் காணப்படவே அக்காலத்தில் அது பெருவழக்குப்பெற்றது. சொற்சுருக்கம், கூறப்பட எடுத்துக் கொண்ட பொருளன்றி வேறு பொருள் புணராமைய முதலிய பண்புகளும், நெகிழ்ச்சியற்றிருத்தல், வெண்டளை பிழையாமைய, செப்பலோசை குன்றாமைய முதலிய கட்டுப்பாடுகளும் கொண்ட இவ் வெண்பா யாப்பானது⁴³ பக்தி போன்ற உணர்ச்சிகளுடன் தொடர்புடைய விடயங்களைப் புலப்படுத்தப்பொருத்தமற்றிருந்தது. அம்மையார் அக்காலத்துக்குரிய இவ் யாப்பில் அற்புதத் திருவந்தாதியைப் பாடியபோதும் தம் உள்ளத்திற் பொங்கும் பக்தி உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த அது முற்றாக உதவவில்லை என்று உணர்ந்து போலும் அவ்வெண்பா யாப்பையும் அதனைச் சற்று நெகிழ்வித்தமைத்த கட்டளைக் கலித்துறையையும் தமது திருவிரட்டை மணிமாலையில் பயன்படுத்துகிறார். அதிலும் திருப்பதியுறுது திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்களில் பக்தியுணர்ச்சியைப் பூரணமாக வெளிப்படுத்தவல்ல விருத்தப்பா என்ற யாப்பை அறிமுகப்படுத்தினார். இதுவே பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த நாயன்மாரால் பக்தியைப் புலப்படுத்தப் பெரிதும் கையாளப்பட்டது.

சங்க இலங்கியங்களில் ஒருபாடல், ஓர் உணர்ச்சி என்ற முறையிலேயே பாடல்கள் பெரிதும் அமைந்திருந்தன. பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களில் நீண்ட பாடல்கள் காணப்பட்டபோதும் ஒரே உணர்ச்சி வளர்ந்து செல்லும் தன்மையினை அவற்றிற் காணவியலாது. அம்மையாரே தமிழில் முதன்முதல் பக்தி என்ற உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடல்கள் இயற்றினார் எனலாம். இப் பக்தியுணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தப் பதிகம் என்ற புதியமுறையை அம்மையார் தமது திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்களிற் பயன்படுத்தியுள்ளார். பத்து அல்லது பதினொரு பாடல்களைக் கொண்ட பதிக அமைப்பானது சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய தேவார முதலிகளுக்குப் பெரிதும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. தலந்தோறுஞ் சென்று மக்கள் மத்தியில் அவ்வத் தலச் சிறப்பையும் அங்குள்ள இறைவனின் பெருமைகளையும் கூறுவதற்கு இப்பதிக அமைப்பு மிகவாய்ப்பாக அமைந்தது. அம்மையார் தலந்தோறுஞ் சென்று பாடுவதற்குச் சூழல் சாதகமானதாக அமையாததால் திருவாலங்காட்டு என்ற ஒரு தலத்தில் மட்டும் இரண்டு பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார். பதிக அமைப்பை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமைக்குரியவராக அவர் திகழ்கிறார்.

இறைவன் மாட்டு தாம் பெற்ற பக்தியனுபவங்களைப் புலப்படுத்த அவர் திருவிரட்டை மணிமலை, அந்தாதி என்ற இரு பிரபந்த வகைகளையும் அறிமுகம் செய்கிறார். வெண்பா, கலித்துறை ஆகிய இருவகையாப்புகளில் இருபது பாடல்களைக் கொண்டமைவது இரட்டைமணிமலை⁴⁴. அம்மையார் பாடிய திருவிரட்டை மணிமலை கட்டளைக்கலித்துறை, வெண்பா ஆகிய இரு யாப்புவகைகளும் மாறிமாறியமையும்படியாக இருபது பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. அந்தாதி என்பது அந்தாதித் தொடையாக அமைந்த நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்டமைவது.⁴⁵ அற்புதத் திருவந்தாதி வெண்பா யாப்பிலமைந்த நூற்றியொரு பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றை அறிமுகப்படுத்தும் வகையிலும் அம்மையார் முன்னோடியாக அமைகின்றார். அவருடன் ஏறத்தாழச் சமகாலத்தில்

வாழ்ந்த முதலாழ்வார் மூவரும் மூன்று திருவந்தாதிகளைப் பாடியுள்ளார். அம்மையாரைப் பின்பற்றி அந்தாதி அமைப்பில் எழுந்த பொன்வண்ணத் தந்தாதி கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி, சிவபெருமான் திருவந்தாதி, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்பனவும், இரட்டைமணிமாஸையாக மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை என்பனவும் பதினொராம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

யாப்பில் மட்டுமன்றிப் பொருள் மரபிலும் புதுமை செய்தவர் அம்மையார். முதன் முதற் தமிழில் சிவன் என்ற தெய்வத்தின் பெருமையையும், அவன் மாட்டுத் தாம்கொண்ட பக்தியையும் இலக்கியப் பொருளாகக் கியவர் இவரே. பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களுள் ஒன்றான திருமுருகாற்றுப் படை முருகனின் பெருமையையும் அருளையும்⁴⁶ அவனது தோற்றப் பொலிவையும்⁴⁷ அவனை வழிபாடு செய்யும் முறைகளையும்⁴⁸ கூறும் முறையில் அமைந்த போதும் பக்தி பூர்வமாக முருகனில் நக்கீரர் ஈடுபாடு கொள்வதையும் அவனில் பக்திவைராக்கியம் கொள்வதையும் அதில் காணுதல் முடியாது. பரிபாடலில் இடம்பெற்ற பாடல் ஒன்று முருகனிடம் பொன்னையும், பொருளையும், போகத்தையும் விடுத்து அன்பையும், அருளையும், அறனையும் யாசித்தபோதும்⁴⁹ அன்பையே இறைவனுக்கும் பக்தனுக்கும் இடையில் உள்ள உறவாக முதன் முதலில் சுட்டி நிற்பவை அம்மையாரின் பாடல்களே. அற்புதத் திருவந்தாதி முழுவதிலும் அவரது பக்தி உணர்வு இழையோடியுள்ளதைக் காணலாம். காதல்,⁵⁰ அன்பு⁵¹ ஆகிய சொற்களைப் பயன்படுத்தி அம்மையார் தமது பக்தியைப் புலப்படுத்துகிறார். முதற்பாட்டிலேயே தாம் பிறந்து பேசத் தொடங்கிய காலம் முதல் இறைவனின் பாதங்களில் அன்பு பூண்டதைக் குறிப்பிடுகிறார்.⁵² அன்பால் இறைவனை அடையலாம் என்பதை 'அரனை அன்பெனும் போர்வையால் முடி பிறரறியாவண்ணம் மனத்தில் மறைத்து வைத்தோம்'⁵³ என்பதன் மூலம் அறிவுறுத்துகிறார். 'தேவர்களின் தலைவனும் சிவந்த நிறமுடையவனும், கரிய கண்டமுடையதுமான பிரானை நெஞ்சே விரும்புவாயாக'⁵⁴ என்று அன்பு வழியியே இறைவனை அடையும் வழி என்று கூறுகிறார். பெருங்கடல்கள் எத்தனையும் கொண்டு நிறைத்தாலும் நிறையாத இறைவனின் பலிப்பாத்திரம் தாருகாவன ரிஷிகளின் பெண்கள் போட்ட பிச்சையால் நிறைந்தவாறென்னே⁵⁵ என்று ஒரு புராணக் கருத்தின் மூலம் அன்புக்கு இறைவன் அருளுவன் என்கிறார்.

பிற்காலத்தில் நாவுக்கரசரிடம் காணப்பட்ட பக்தி வைராக்கியம் அம்மையாரிடம் அதிகம் காணப்படுகிறது. அவர்க்கே எழுபிறப்பும் ஆளாவோம்,⁵⁶ இறைவன் வானுலகில் இருப்பதாகவும் இவ்வுலகத்தவர் என்றும் கூறினும் என் நெஞ்சிலேயே இருக்கிறான் என்பேன் யான்,⁵⁷ இறைவனுக்கு ஆளாகியதால் நானே தவமுடையேன் என் நெஞ்சமே நன்னெஞ்சம்,⁵⁸ மாலும் நான்முகனும் அளக்கமுடியாதவனை இன்று காணும் அறிவு நமக்கு எளிதாயிற்றே⁵⁹ என்றும் கூறும் திடமும், அனுபவமும், அம்மையாருக்கு அமைந்துள்ளது. இறைவனை அன்பினால் உணர்ந்ததையும், அந்த உணர்வினால் மனோதிடம் ஏற்பட்டதையும் அற்புதத் திருவந்தாதியில்

பரக்கக் காணலாம். தமது பாடல்கள் மூலம் பக்தியால் இறைவனை அடையலாம் என்று வற்புறுத்தியதோடு, தாம் பெற்ற பக்தியனுபவங்களையும் முன்மாதிரியாகத் தந்ததன் மூலம் பல்லவர் காலத்தெழுந்த பக்திப் பாரம்பரியத்தைத் தோற்றுவித்த முன்னோடி என்று அம்மையாரைக் கொள்வதிற் தவறில்லை எனலாம்.

இப்பக்தியால் விளைந்த ஓர் ஆத்மதிருப்தியை அம்மையாரின் பாடல்களிலே காணமுடிகிறது. இறைவனுக்கு ஆளாயினதால் பெறற்கரியனாயின தன்மை⁶⁰, ஈசனை மனத்துக்கினிய வைப்பாக வைத்து அவனைப் பிரானாகக் கொண்டதால் எனக்கு அரிய விஷயம் இனியேது முண்டோ,⁶¹ இறைவனுக்காட்பட்டதால் பெருஞ்சேமம் ஏற்பட்டுள்ளது, மனிதரன் நீயும் நிகழ்வதால் நெஞ்சே மகிழ்வாயாக,⁶² எமது நெஞ்சுக்குள்ள செருக்கு என்னவெனில் இறைவனுக்கு ஆட்செய்யப்பெற்றோம்⁶³ என்பதே போன்ற பாடற் குறிப்புகளில் அம்மையார் இறைவனிடம் பக்தி பாராட்டியதால் அவருக்கு ஏற்பட்ட உள்ளார்ந்த திருப்தியும், மகிழ்ச்சியும் புலப்படுகின்றன. பற்றுக்கோடிழந்த அவருடைய வாழ்வில் இறைவனில் நம்பிக்கை கொண்டு அவனைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட புத்துணர்ச்சியும், புதுநம்பிக்கையும் இழையோடியிருப்பதை அவரது பாடல்களிற் காணலாம். அன்பால் இறைவனை அடையலாம் என்று கூறியது மட்டுமல்ல, அதனை வாழ்ந்தும் காட்டியவர் என்ற வகையிலும் அம்மையார் சிறப்புப் பெறுகிறார்.

தேவாரம் பாடிய மூவரிலும் பொதுவாகக் காணப்பட்ட வடமொழிப் புராணக் கருத்துக்களைப் பாடல்களிற் பயன்படுத்தும் மரபினையும் அம்மையாரே ஆரம்பித்து வைத்தவர் என்று ஓரளவிற் கூறலாம். சங்க இலக்கியங்கள் சிவன் என்ற பெயர் குறிப்பிடாது அவனைப் பற்றிப் புராணக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே குறிப்பிடுகின்றன. ஆயினும் அக்குறிப்புகள் ஒரு நிகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் உவமையாக அல்லது ஓர் அரசனை வாழ்த்தும் வாழ்த்தாக அமைந்து அவ்விறைவனைப் பற்றிய விடயங்களைக் கூறினவேயன்றி பக்தியூர்வமான உணர்வோடு கூறப்பட்டனவாக அமையவில்லை. உண்மையில் அம்மையாரின் பாடல்களே முதன்முதல் பக்தியுடன் சிவனைப் போற்றுகின்றன. இறைவனின் ஆற்றலை, அருளை, தோற்றத்தைக் குறிக்க வடமொழிப் புராணமரபினை ஓர் ஆற்றல்வாய்ந்த கருவியாக அம்மையார் பயன்படுத்துகின்றார். இப்புராண மரபினூடாக அவர் இறைவனுடன் உறவுபூணுகிறார், நகைச்சுவையுடன் கேலிபேசுகிறார். தம் தீராத பக்தியைப் புலப்படுத்துகிறார். அம்மரபினூடாக இறைவனைப் பற்றிய உண்மையைத் தேடுகிறார், தெய்வீக சமாதானத்தைப் புலப்படுத்துகிறார். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் வடமொழிப் புராணக் கதைகள் கருத்துக்கள் அம்மையாரின் மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் யாவற்றையும் தம் பாடல்களின் மூலம் தெரிவிக்கின்றார் எனலாம். இறைவனின் கண்கள் அக்கினி, சூரியன், சந்திரனை ஒக்கும், திரிபுரங்களைத் தீக்கண்ணால் எரித்தபோதும் அங்குள்ள மூவரைக் காத்தலால் அது முக்கண்ணின் தன்மையைப் பெற்றது,⁶⁴ என்றும் தேவரைக் காக்க நஞ்சையுண்ட செய்தியையும்⁶⁵ கூறி இறைவனின் எல்லையில்லாத கருணைத் திறத்தைப் புலப்படுத்துகிறார்.

இறைவனின் ஆற்றல் பல்வேறு இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இராவணனை அடர்ந்ததும், மாலயன் காணாது அரற்றி மகிழ்ந்து ஏத்திய தும், காலனை உதைத்ததும் இறைவனின் காலாகும்.⁶⁶ காலின் பெருமையை மூன்று இதிகாசபுராணக் கதைகளின் மூலம் கூறுவது சிறப்புக் குரியது. தேவர்கள் பணிவதனால் பசும்பொன் மணிமகுடம் உரச்ச அதனால் தழும்பேறி செந்தாமரைகளைப் போல இறைவனின் அடி சிவந்துள்ளதாக⁶⁷ இன்னோரிடத்திற் கூறி அவனின் பாதங்களின் பெருமையைப் புலப்படுத்துகிறார். அரக்கனின் இருபது தோள்களையும் பத்துத் தலைகளையும் உன் திருவடியால் மிதித்து முறித்தவாறு என்ன⁶⁸ என்ற வினா மூலம் இறைவனது அளக்கமுடியா ஆற்றலைக் குறிப்பிடுகிறார். இறைவனின் தோற்றம் வடமொழிப் புராணக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. தாழ்ந்த சடை⁶⁹ அச்சடைமேல் பொங்கரவம்,⁷⁰ கங்கை⁷¹ கொன்றை⁷² வன்னி⁷³ மதி⁷⁴ என்பன காணப்படுவதும், நெற்றிக்கண்ணும்,⁷⁵ கண்டம் கறுப்பாயிருப்பதும்,⁷⁶ அரவங்களை ஆரணங்களாக அணிவதும்,⁷⁷ பாதி பெண்ணை இருப்பதும்,⁷⁸ பாதி அரியாக இருப்பதும்⁷⁹ அவரது பாடல்களில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

இறைவனுடன் அம்மையார் பூனும் உறவில் தாய்மையே மேலோங்கி நிற்கின்றது. பக்தியின் முதிர்ச்சியினால் பிரபக்தி நிலை வரும்போது பக்தன் இறைவனுடன் ஏதோவகையில் உறவு கொள்கிறான். தாஸனாய், நண்பனாய், காதலியாய், புத்திரனாய், மனைவியாய் பல்வேறு உறவு நிலைகளில் பக்தன் தன் அன்பைத் தெரிவிக்கின்றான். அம்மையாரில் தாய்மை உணர்வு அதிகம் காணப்படும் அதே நேரத்தில் நண்பனாய்க் கேலி பேசுவதையும் காணலாம். அகவுணர்வுடன் காதலியாய் அம்மையார் எவ்விடத்திலும் இறைவனுடன் தொடர்புகொள்வதைக் காணமுடியாது. வைணவ பக்தி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண்டாளுடன் அம்மையாரை ஒப்பிடும்போது இருவருக்குமிடையில் காணப்படும் பெரும் வேற்றுமை புலனாகும். தத்தமது இறைவரைப் பாடிய இவ் இருவரும் இளம் பெண்கள். ஆண்டாள் திருமணமாகாது திருமலைக் காதலனைப் பாவித்துப் பாடல் பாடியவர். அம்மையார் இல்லறவாழ்வில் முறிவு ஏற்படவே பேயுரு வேண்டிப்பெற்றுத் தனியே திரிந்து பாடியவர். இருவரும் இளம் பெண்களாகியபோதும் வாழ்வில் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டின் காரணமாக இறைவனை இருவரும் அணுகும் முறையில் வேறுபட்ட தன்மை காணப்படுகின்றது. இறைவனுடன் ஆன்மா இணையும் பேரின்ப நிலையைச் சிற்றின்பத்தின் மூலம் ஆண்டாள் சித்திரிக்கின்றார். ஆனால் அம்மையார் உணர்வில் மிகவும் முதிர்ந்தவராகக் காணப்பட்டதால் அவரது பாடல்களில் மானிடக் காதல் இடம்பெறவில்லை. அவர் தம்மை இறைவனின் தாயாகவே பாடவே செய்கிறார். 'பிச்சைக்குப் போகும்போது அரவுகளை விட்டுச் செல்வாயாக, பாம்பு மேலே படமெடுத்து ஆடுவதைக் கண்டால் பெண்கள் வந்து பிச்சையிடமாட்டார்'⁸⁰ என்றும் 'நள்ளிரவில் ஈம்பெருங்காட்டில் நடன மாடும்போது பாதியாக உமையை வைத்துப் போகவேண்டாம்'⁸¹ என்றும் 'பாம்பை அணிய வேண்டாம்' உன்னைத் தொழுது இரந்தோம், பொன்றாம் ஒன்று பூண்'⁸² என்றும் ஆலோசனை கூறுவதிலும், இரங்குவதிலும் தாய்மைப் பண்பே மேலோங்கி நிற்கிறது.

புராணக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இறைவனுடைய செயல்களிலும் தோற்றத்திலும் கேலி பேசும்போது அம்மையாரில் நெருங்கிய நட்புறவைக் காணமுடிகிறது. 'சடையில் இருக்கும் கங்கையும் பாதியாக இருக்கும் உமையும் ஒருபோதும் உம்மை விட்டு நீங்குவதில்லை. இருவரில் யார் அன்பினால் உம்மை நெருங்கியவர்'⁸³ என்று இரண்டு மனைவியர் பற்றிய சர்ச்சையைக் கிளப்புவதிலாகட்டும், 'பாம்பினையும் மதியினையும் ஈர்ந்து இரைத்தோடும் கங்கை உமது சடையை மிக்குப் பெருகி ஒடுமாயின் என்ன செய்வீர்'⁸⁴ என்ற அவரது தோற்றத்தைக் கேலி செய்வதிலாகட்டும், 'நிறமுடைய விடத்தை உண்டு உமது வாய் நிறம் மாறாதும் கழுத்து கறுத்து இருப்பதும் ஏன்'⁸⁵ என்று வேடிக்கையாக ஆச்சரியப்படுவதிலாகட்டும். அம்மையாரின் மிகநெருக்கமான நட்பே புலனாகிறது. இத்தாய்மையும், நட்புணர்வும் அம்மையார் இறைவனுடன் மனதால் மிக நெருங்கியுள்ளதைக் காட்டுகின்றன எனலாம். பிற்காலத்தில் சுந்தார் இறைவனுடன் கொள்ளும் நட்புணர்வானது சில அமிசங்களில் அம்மையாருடையதை ஒத்திருந்தபோதும் பலவகைகளில் வேறுபட்டிருந்தது. நெருங்கிய நட்பினால் இறைவனைத் தூதுவிடுவதும், அவனுடன் கேலி பேசுவதும், நிந்தாஸ்துதி செய்வதும் சுந்தாரிடம் காணப்பட்டதைப் போல அம்மையாரிடம் காணப்படவில்லை. அம்மையாரிடம் பலன் கருதாத நட்பே இருந்தது என்று கூறலாம்.

வடமொழிப் புராணக் கருத்துக்கள் அம்மையாரின் கற்பனையை வெகுவாகத் தூண்டியுள்ளதை அவரது பாடல்களிற் காணமுடிகிறது. இறைவனின் இடப்பாகத்திலுள்ள உமையின் கரிய நீண்ட சடைகள் இறைவனின் சடையிலுள்ள கொன்றையின் கனிகள்போலுள்ளன'⁸⁶ என்றும் 'இறைவனது சடையில் உள்ள பிறைச்சந்திரனையும் மார்பிலுள்ள பன்றியினது பல்லை யும் பார்த்து எது மதி என்று பாம்பினால் இன்றுவரை அறிய முடியவில்லை'⁸⁷ என்றும், 'இறைவனது மார்பிலுள்ள பூணூல் அவரது சடையிலுள்ள பிறையின் ஒரு கதிர்போன்று ஒழுகியதுபோலுள்ளது'⁸⁸ என்றும், 'மார்பில் மாநாகத்தைப் புரளவிடவேண்டாம்' என்றும், 'அது ஒருநாள் உமது பாதியாயுள்ள உமையின் மார்பினைச் சார்ந்திடுமானால் பழியன்றே'⁸⁹ என்றும் அம்மையாரின் கற்பனை விரிகிறது. ஒன்றுக்கொன்று பகையான மதியும், நாகமும் இறைவனுடைய சடையில் இருப்பதான புராணக்கருத்தே அவரின் கற்பனையை அதிகம் தூண்டியுள்ளது. அதனையொட்டிய கற்பனையும், நகைச்சுவையும் அற்புதத் திருவந்தாதியில் அதிகம் காணப்படுகின்றது. அதிலும் பாம்பு பற்றிய கற்பனை அதிகமாகவுள்ளது. 'உம்முடைய மிடற்றில் உள்ள நஞ்சை நக்கியதால் பாம்பு கருமையானதா அல்லது அதன் வண்ணம் உமது மிடற்றினது மைபோன்ற இருளைப்போலக் கரியதா'⁹⁰ என்றும் 'செவ்வானம் போன்ற இறைவனது முடிக்குள் புக்கு அரவம் ஒளி வீசும் பிறையைத் தேடிப் பற்றும்பொருட்டுக் காற்றே போல உலாவித் திரிதருமே'⁹¹ என்றும் இறைவனின் மேனியிலுள்ள பாம்புபற்றி வர்ணிக்கின்றார்.

இறைவன் கஜாகரனை அழித்து அவனது யானைத்தோலைத் தனது பிரகாசமான உடலை மறைக்கப் போர்த்தான் என்ற புராணக் கதை அம்மையாருக்குப் பெருமேகங்கள் ஏழும் சேர்ந்து ஒரு பொன்மலையின் ஒளியைத்

தமக்குள் அடங்கப் புதைந்த காட்சியை⁹² நினைவூட்டியுள்ளது. புராணங்கள் கூறும் இறைவனது ஏற்றுவாகனத்தைப்பற்றியும் அவர் கற்பனை செய்கிறார். 'நடந்தால் பூமி நடுங்கும், உற்றுப் பார்த்தால் அத்திசை வெந்து போகும், உங்காரஞ் செய்தால் உலகம் அஞ்சும், ஆதலால் அது இடபமா சிங்கமா இடியேர'⁹³ என்று கற்பனை பண்ணும் அவர் 'ஏறலலால் ஏற வேறு வாகனம் இல்லையோ'⁹⁴ என்றும் வினாவுகிறார். புராணக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இறைவனை நினைக்கும்போது அம்மையாருக்கேற்பட்ட கற்பனைகள் அவரது பாடல்களில் கலந்து செறிந்துள்ளன எனக் கூறலாம்.

பக்தியுடனும் கற்பனை வளத்துடனும் அம்மையார் வடமொழிப் புராணக் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தியபோதும் இக்கருத்துக்களுக்கு அப்பாலுள்ள உண்மையைத் தேடும் முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டது அவரது பாடல்களின்மூலம் புலனாகிறது. 'இறைவன் கூடுகாட்டில் ஆடுவதும் பலிக்குத் திரிவதும் எதன்பொருட்டு என்று அவரைக் காணும்போது ஆராய்வோம்'⁹⁵ என்றும், 'பூணுகவும், புலித்தோல்மேல் கச்சாகவும், முடிமேல் சூடியும் இவ்வாறு நாகங்களை எங்கும் அணிந்துகொண்ட இச்செயல் பொறியிலி யாகிய எனக்கு என்ன விளைவிப்பதற்கோ'⁹⁶ என்றும் 'உன்னுடைய முடிமேல் உள்ள பிறை செங்கதிர்வனுக்கு மாறாகப் பகலிலே கதிர்வீசமோ'⁹⁷ என்றும் தன்னருகில் ஒருவரையும் சாரவொட்டாது சீறும் பாம்பு அது வல்லாமல் முன்பு தலை ஓடுகள் கோத்து அணிந்ததுண்டு; வெள்ளை எலும்பு மாலையணிந்து ஏற்றிலேறி வருவதுண்டு; இறைவரே உம்மை அன்பினால் வந்தடைவது எவ்வாறு⁹⁸ என்றும் புராணமரபில் பல்வேறு வினாக்களை எழுப்புகிறார் அம்மையார். இவை அம்மையார் பக்தியைக் கடந்து ஏரான நிலையில் இறைவனை அறிய முற்படுகின்றமையைக் காட்டுகின்றன என்று கூறலாம். புராணமரபை மீறிய இச்சிந்தனை அம்மையாரின் உண்மையை அறியும் அவாவைக் குறிக்கின்றது.

தமிழ்நாட்டிலே பல்லவராட்சிக் காலத்திற்கு முன் சைவசமயம் கூறும் கோயில் வழிபாடு அதிகம் சிறப்புற்றிருக்கவில்லை. இதனால் கோயில் வழிபாடுபற்றிக் கூறும் எவ்வித குறிப்புக்களையும் அம்மையாரது பாடல்களிற்காணவியலவில்லை ஆயினும் இறைவனை எவ்வாறு வழிபாடுசெய்யவேண்டும், ஏன் செய்யவேண்டும் என்ற கேள்விகளுக்கு விடை தரத்தக்க விதத்தில் இவைபற்றிய சில குறிப்புக்களைக் காண முடிகிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் தமது நெஞ்சை விளித்தும், சில தடவைகள் யாரென்று குறிப்பிடாது முன்னிலைப் பன்மையில் விளித்தும் இறைவனை வழிபடவேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்துகிறார். அம்மையாரின் அற்புதத் திருவந்தாதியைவிட, திருவிரட்டைமணிமாலையில் வழிபாடுபற்றிய குறிப்புகள் அதிகம். வந்தித்தல்,⁹⁹ தொழுதல்,¹⁰⁰ மறவாது வாழ்தல்,¹⁰¹ தஞ்சமென்றூட்படுதல்,¹⁰² இறைஞ்சிப் பணிதல்,¹⁰³ வணங்குதல்,¹⁰⁴ போன்ற சொற்களால் இறைவனை உடலாலும் மனதாலும் வழிபடுதலைக் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனை மறவாது வாழ்வோரைப் பிறவாமல் காப்பான்¹⁰⁵ என்றும் தொழுபவர் இடர் தண்டிருக்கமாட்டான்¹⁰⁶ என்றும் தஞ்சமென்றூட்பட்டார் அழாமல் வந்தனைந்து காத்தளிப்பான்¹⁰⁷ என்றும் ஆவாவென்று அழாமல் காப்பான்¹⁰⁸ என்றும் துன்பக் கடலினுள் விழாமல் மேலிருந்து இன்பம் தருவான்¹⁰⁹ என்றும் வழிபாட்டின் பலன்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு

பாடலில் நிலையாத மனையாளையும் மக்களையும் காட்டி நிலையான இறைவனது அடியைத் தஞ்சமென்று நினையாமல் விட்டுவிடவேண்டாம்¹¹⁰ என்று அறிவுறுத்துகிறார். இவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமே அம்மையார் நிலையாமை பற்றிப் பேசுகிறார். கிடைத்துள்ள இவ்வுடலால் வழிபட்டால் இனி உடலோடு பிறக்காமல் செய்வான்¹¹¹ என்றும் நாமாலையாலும் பூமாலையாலும் அவனை வழிபடின் வினை என்னும் இருள் அகலும்¹¹² என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இறைவனுக்குரிய சிறந்த நாளான ஆதிரைநாள்¹¹³ பற்றி இரண்டு இடங்களில் கூறியபோதும் வேறு திருநாட்கள்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

அம்மையார் நாவாலும், கையாலும், மனதாலும் இறைவனை வழிபாடு செய்வதில் அதிக ஈடுபாடு ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காகவே அடிக்கடி தமது நெஞ்சை விளித்துக் கூறுகிறார். நாவுக்கரசர் நடராஜ வடிவைக் காண மனிதப்பிறவியை விரும்புவது¹¹⁴ போலவும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பள்ளிகொண்ட தோற்றத்திலுள்ள திருமலை வழிபடுவதைவிட இந்திரலோகம் ஆளும் பதவி கிடைக்கினும் விரும்பேன்¹¹⁵ என்றதுபோலவும் அம்மையாரும் இறைவனைக் கண்டு எந்தையே என்று இறைஞ்சிகைப்பணி செய்யேனெல் அண்டம் பெறினும் வேண்டேன்¹¹⁶ என்கிறார். பல்லவர்கால நாயன்மார்கள் அவர்களது தொண்டாற் சிறப்புற்ற கோயில் வழிபாடுபற்றி மக்களுக்கு அதிகம் கூறவேண்டியிருந்தது. அவர்களோடு ஒப்பிடும்போது அம்மையார் மிகக் குறைவாகவே கூறுகிறார். அவர் ஒதுங்கி வாழ்ந்ததால் மக்களை முன்னிலைப்படுத்தி வழிபாட்டு முறைகளை எடுத்துக்கூற முயலவில்லை. கோயில் வழிபாடும் அவர் காலத்தில் அதிகம் சிறப்புப் பெறாததால் தம்மளவில் தம் நெஞ்சை¹¹⁷ நோக்கிக் கூறும் அளவில் மட்டுமே இதற்குத் தம் பாடல்களில் அம்மையார் இடமளித்துள்ளார் எனலாம்.

சிவன் என்ற தெய்வத்தை முதன்முதல் முதன்மைப்படுத்திப் பக்தி கலந்து பாடல் பாடியவர் அம்மையார் என்று கருதப்படுகின்றது. ஆயினும் 'சிவன்' என்ற சொல்லை அவர் எவ்விடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை என்பது மிகுந்த விடப்புக்குரியது. ஆயினும் சிவனைக் குறிக்கும் வேறுபல பெயர்கள் அவராற் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன:- ஈசன்,¹¹⁸ பிரான்,¹¹⁹ பரமன்,¹²⁰ பெருமான்,¹²¹ இறைவன்,¹²² சங்கரன்.¹²³ அம்மையார் புராணமரபில் இறைவனை வர்ணித்தபோதும் அம்மரபிற்கு அப்பாலுள்ள உண்மைபற்றி அவர் வினா எழுப்பியுள்ளது ஏற்கனவே நோக்கப்பட்டது. பல சந்தர்ப்பங்களில் இறைவனது வடிவம்பற்றி அவர் எழுப்பியுள்ள கேள்விகள் அவர் தத்துவரீதியான கருத்துக்களையும் தொட்டுக்காட்டியுள்ளார் என்பதற்குச் சான்றாகின்றன. இது சோழர் காலத்தில் தத்துவவடிவம் பெற ஆரம்பித்த சைவசித்தாந்தம் என்ற தத்துவமுறைக்கு அடிப்படையாகும் சில கருத்துக்களை அம்மையார் தம் பாடல்களில் முன்வைத்துள்ளார் என்பதை ஓரளவு நிரூபிக்கின்றது. இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனைகளுக்கே முதன்மை கொடுத்துள்ளார். சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆன்மா, பாசம் ஆகியன பற்றிய சிந்தனைகள் காணப்படவில்லை. வினை என்னும் இருள் இறைவழிபாட்டினால் அறிவினைப் பற்றினால் நம்மை வருத்தாது¹²⁴ போன்ற குறிப்புகளும் இறைவனின் முதன்மையைக் குறிக்கவே கூறப்பட்டுள்ளன. சைவசித்தாந்தம் அஃகுதி என்று குறிப்பிடும் உயிர்வர்க்கத்தைத் தோற்றுவிப்பவ

னும், இறக்கச் செய்வனும் துயரம் வரும்போது மாற்றுபவனும் இறைவனே¹²⁵ என்று கூறி அம்மையார் அவனுக்கே முதன்மை கொடுப்பதைக் காணலாம்.

புராணங்கள் குறிப்பிடும் மும்மூர்த்திக் கோட்பாடு அம்மையாரின் நெஞ்சிற் பதிந்துள்ளது. அரன் என்பேனோ, நான்முகனென்பேனோ, பரன் என்பேனோ¹²⁶ என்ற கேள்விகள் அவர் உள்ளத்தெழுந்த சந்தேகத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன. எம்மான் இன்ன பண்புடையவன் என்று உணர முடியவில்லை என்று கூறுவது இறைவன் பண்புகளுக்கப்பாற்பட்டவன் என்பதைக் குறிப்பிடவே. இதே முறையில் அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவிலும் ஹரிஹர வடிவிலும் எது இறைவனின் வடிவம் என்று பண்புணர முடியவில்லை¹²⁷ என்கிறார். அதேபோல் இன்னொரு பாடலில், ஒரு பாகத்திலே திருமாலும் மற்றை ஒரு பாகத்தில் உமையும் இருப்பராதலின் இருபாலும் உனது தனிஉருவம் இன்னவாறு என்று நிறத்தால் தெரியமாட்டோம்¹²⁸ என்கிறார். புராணங்கள் கூறும் மும்மூர்த்திக் கோட்பாடு, அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவம், ஹரிஹர வடிவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இறைவனுடைய முதன்மையை நிறுவ அம்மையார் முனைவது தெரிகின்றது.

இறைவன் வடிவமற்றவன். ஆன்மாக்களுக்கு அருளுவதற்காகவே தனது சொரூப நிலையிலிருந்து இறங்கித் தடத்த நிலையில் உருவம் பெறுகிறான் என்று சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகின்றது. இறைவனது உருவம்பற்றிய சந்தேகத்தை எழுப்பி விடைகாண முயல்கிறார் அம்மையார். வில்வேடனாகி விஜயனுடன் போர்செய்த வேடவடிவானது எதை ஒத்திருக்கும், எதை ஒவ்வாது, எது அதற்குப் பொருந்துவது, எது பொருந்தாதது, எதனோடு பொருந்துமென்பதை யார் அறிவார்¹²⁹ என்றும் அன்றும் திருவுருவைக் காணாதே ஆட்பட்டேன், இன்றும் காணவில்லை, உன்னுடைய பிரானுடைய உருவம் எது என்று கேட்பார்க்கு என்ன கூறுவேன். உனது உருவம் எது¹³⁰ என்றும் கூறும் பாடல்களில் இறைவன் உருவத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் என்ற உண்மையை அம்மையார் குறிப்பிடுகிறார் எனலாம். அதே கருத்தை நேரடியாக இறைவனின் இயல்பாக அவர் இன்னோடீடத்திற் கூறுகிறார். 'ஏகமாய் நின்றானுந் தன்னை யறியாத தன்மையனும்'¹³¹ என்ற பாடல் வரியில் இறைவன் ஒன்றாகவுள்ளான். அவனுடைய இயல்பை மற்றவர் அறியமுடியாதவன் என்று குறிப்பிடுவதும் அவன் உருவத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தவே எனலாம். இதனை இன்னொரு விதத்திலும் புலப்படுத்துகின்றார். தமது சிந்தனையில் மின்னும் சுடருருவாய் சுழல்கின்றது. அதுதான் இறைவனது திருவுருவம்¹³² என்று அம்மையார் குறிப்பிடும்போது இறைவனை உருவமற்று ஒளி வடிவில் காண்கிறார் என்று கூறலாம். அன்பால் காண்பவருக்கு சிந்தையுள் சோதியாய் தோன்றுவன்¹³³ என்னும்போதும் அவர் இதனையே குறிப்பிடுகிறார்.

வடமொழிப் புராணமரபில் இறைவனது வடிவத்தை வர்ணித்தும், தத்துவரீதியாக அவனது உருவமற்ற தன்மையை அம்மையார் உணர்கிறார் எனலாம். பகவத்கீதையில் கண்ணனது விஸ்வரூப வர்ணனை இடம்பெறுவதுபோன்று அம்மையார் இறைவனது விஸ்வரூப நடனத் தோற்றத்தைக் கூறுகிறார். அடி பெயர்ந்தால் பாதாளம் பெயரும், முடி பெயரின் மாமுகடு பெயரும், கைகள் பெயர்ந்தால் எட்டுத் திசைகளும் பெயரும்¹³⁴ என்று

கூறும்போது அவர் அண்டம் முழுவதும் இறைவனைத் தரிசிப்பதோடு அவனது அளவில்லாத ஆற்றலையும் குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன் அவர் இறைவனை ஒரு நாளின் பொழுதுகளாக¹³⁵ வர்ணிக்கும்போது காலத்தைக் கடந்த இறைவனைக் காலமாகக் கூறுகிறார் எனலாம். அத்துடன் நிற்பேதங்களுடன் இதில் இறைவனது உருவ வர்ணனையும் இடம்பெறுகின்றதெனலாம். இறைவனது உருவ வர்ணனையில் அவனது மேனியில் புலியும் மானும், பாம்பும் மதியும்¹³⁶ ஆகிய ஒன்றுக்கொன்று பகை பூண்டன பகை மறந்து இடம்பெற்றுள்ளதைக் கூறும் வாயிலாக, தெய்விக சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் அவனது உயர் இயல்பைக் குறிப்பிடுகிறார். இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன் என்பதை அவன் அட்டமூர்த்தியாய்¹³⁷ நிற்கும் நிலையைக் குறிப்பிடுவதன்மூலம் எடுத்துச் சொல்கிறார். அத்துடன் உயிர்கட்குக் காட்டியும் கண்டும் உபகரிக்கும் திறத்தை அறிவான், அறிவிப்பவன், அறிவுக்கறிவாய் நின்று அறிபவன், அறியப்படும் மெய்ப்பொருள் ஆகிய யாவுமாய் அவன் நிற்கின்றான்¹³⁸ என்றும் வேதப்பொருளாயும் வேதத்திற்கு ஆதியாக நிற்பவன்¹³⁹ என்றும் கூறுவதன்மூலம் குறிப்பிடுகிறார், அவன் அறிவு வடிவானவன்¹⁴⁰ அருளாலே உலகத்தை ஆள்பவன், உயிர்களின் பிறப்பறுக்கவே இவ்வாறு அருளாட்சி புரிகிறான்¹⁴¹ என்று இறைவனது இயல்புகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விறைவனை அன்பாலும் வழிபாட்டாலும்¹⁴², ஐந்தெழுத்தை உச்சரிப்பதாலும்¹⁴³ அடையலாம் என்று கூறி அனைவருக்கும் வழிகாட்டுகிறார். இவ்வாறு அம்மையார் ஆரம்பித்துவைத்த இறைவன்பற்றிய தத்துவரீதியிலமைந்த கருத்துக்கள் பின் நான்கு சமயகுரவர்களின் பாடல்களில் வளர்ச்சிக் கிரமத்திற் செல்வதைக் காணலாம்.

காரைக்காலம்மையார் பாடிய திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகங்கள் பல்வேறு வழிகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இவையே பதிக அமைப்பில் முதன்முதல் தோன்றியவை. இவற்றிலுள்ள மூத்த என்ற சொல்லுக்குரிய சிறப்புப்பொருள் வேறு உண்டெனினும் பொதுவாக மூத்த என்பது காலத்தால் முன்தோன்றிய என்ற பொருளையே குறிக்கும் எனக் கொள்ளுவது சைவமரபு.¹⁴⁴ இப்பதிகங்கள் பற்றிய பின்வரும் கூற்று அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு விளக்குகின்றது.

“மக்களுக்கு வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை தளர்ந்துகொண்டிருக்கும் சமயம் காரைக்காலம்மையார் பாடல் புதிய வலிமையையும் புதிய நம்பிக்கையைத் தருவதாக அமைந்துள்ளது”. “.....பயந்த கபாவமுள்ளவர் என்று சாதாரணமாகக் கணிக்கப்படும் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மணிகளுள் ஒருவர் தமிழ்மக்களை நீண்டகாலமாகப் பயமுறுத்திவந்த ஈம்புறங்காட்டை இறைவனுடைய நடன அரங்காகக் காணத் தொடங்கி விட்டார். ஈம்புறங்காடு எல்லாம் வல்லவனும் அடியார்க்கெளியானும் கருணைக்கடலுமான இறைவனுடைய கோயிலாகக் காட்சிதரத் தொடங்கியதும் வாழ்க்கையில் ஓர் ஒளி, நம்பிக்கை சுடர்விடவாரம்பித்தது”¹⁴⁵

இப்பதிகங்களிலுள்ள பாடலொவ்வொன்றும் சுடுகாட்டை நன்கு வர்ணிக்கின்றன. சம்பந்தர் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு நிலங்களில் உள்ள

இயற்கைக் காட்சிகளில் இறைவனைக் கண்டதுபோல அம்மையார் சுடுகாட்டின் அச்சமூட்டும் இயற்கைக் காட்சியில் ஆனந்தமாக நடனமிடும் இறைவனின் அற்புதக் காட்சியைக் காண்கிறார். பயம், பயமற்ற நிலை என்றிவற்றைக் கடந்த உயர்ந்த ஆன்மிக நிலையை, அவர் பெற்றிருந்ததற்கு இப்பதிகங்கள் நல்ல சான்றாகின்றன.

பல்லவர் கால நாயன்மாருடன் ஒப்பிடும்போது அம்மையாரின் பாடல்களில் சமுதாயத்தை நோக்கித் தாம் கூறும் கருத்துக்களை வளியுறுத்தும் பண்பு குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இத்தகைய சமுதாய நோக்குக் காணப்படாமலும் அம்மையாரின் வாழ்க்கைப் பின்னணியே காரணமாய்மைகின்றது. சம்பந்தரைப்போலத் திரிந்து தொண்டாற்றும் வாய்ப்பைத் தரவல்ல வாழ்க்கை அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் அவர் இவ்வாழ்வு முறிந்து சமுதாயத்தில் தனித்து விடப்பட்ட பெண். இதனால் பேயுருப் பெற்று ஒதுங்கி வாழவேண்டி நேர்ந்தது. இதனால் மக்கள் மத்தியில் அற்புதஞ் சாதிக்கவும் அவர்களை முன்னிலைப்படுத்திப் போதிக்கவும் அவருக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்திருப்பின் அவர்களுக்குச் சமய நம்பிக்கை ஏற்படுத்தவல்ல அற்புதங்களைச் செய்யும் அவசியம் நேர்ந்திருக்கலாம். அவர் செய்த அற்புதங்களாகப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுவனவெல்லாம் அவரது வாழ்வையொட்டியே செய்யப்பட்டன. இறைவனிடம் மாம்பழம் பெற்றதும், பேயுருப் பெற்றதும், தலையாலே கையாயத்துக்குச் சென்றதுமே அவர் செய்த அற்புதங்கள். மக்களுக்கு மத்தியில் அற்புதஞ் செய்து அவர்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் வாய்ப்பை அவரது வாழ்க்கை அவருக்குத் தரவில்லை. எனவே பேய்வடிவு பெற்று ஒதுங்கி வாழ்ந்து தம்மளவில் இறைவனுடன் உறவாடுகிறார். அவரது பாடல்களை நோக்கும்போது அவற்றிற் பெரும் பான்மையானவை இறைவனை முன்னிலைப்படுத்தி அவர்மாட்டுத் தாம் கொண்ட உணர்வுகளைச் சித்திரிக்கும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாகவே காணப்படுகின்றன. ஆயினும் அவர் முற்றாகச் சமூகத்தை ஒதுக்கவில்லை என்பதைச் சில பாடல்கள் காட்டுகின்றன. அவற்றை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, மறைமுகமான புறமத கண்டனம், இரண்டு, முத்திரைக்கவி, மூன்று, முன்னிலைப் பன்மையில் சில வழிபாட்டு முறைகளை வற்புறுத்தல்.

சமண பௌத்த மதங்கள் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில் வாழ்ந்தபோதும் சம்பந்தர் நாவுக்கரசர்போல் வெளிப்படையான புறமத கண்டனத்தை அம்மையாரது பாடல்களில் காணமுடியவில்லை. அத்துடன் சமண பௌத்த மதங்கள் எங்கும் நேரடியாகச் சுட்டப்படவில்லை. இறைவன் திருவடிக்கு ஆளாகியும் துதித்தும் தியானித்தும் இம்மைக்கும் அம்மைக்கும் ஆமாறு அமைந்து நிற்கும் எம்மைப் புறங்கூறுவதென்னை¹⁴⁸ என்று கூறுமிடத்தில் புறச்சமயங்களை மனதில்கொண்டு கூறுவதுபோன்றுள்ளது. 'இவரைப் பொருளுரை மாட்டாரெல்லோரும், இவரை இகழ்வதே கண்டிர்'¹⁴⁷, 'பிறரால் அறியமுடியாத பெருமையுடையவன்',¹⁴⁸ 'தாம்தாம் சுற்ற நூலால் அறிந்த அளவில் தாங்கண்டதே காட்சியென்று பேசி அன்பின் திறத்தை அடையும் திறமில்லாதவர் திரிக',¹⁴⁹ 'இறைவனை நினையாதாரை நீங்கு',¹⁵⁰ போன்ற குறிப்புகளில் ஓரளவு புறமத கண்டனத்தைக்

காணலாம். இவை நேரடியான கண்டனத்தைக் குறிக்கவில்லை. புறமதத் தவரை மனதில்கொண்டு கூறியதுபோல காணப்படுகின்றன.

பாடியவர் பெயரையும் பாடல்களால் ஏற்படும் பயனையும் கூறும் மரபினை¹⁵¹ அம்மையாரின் பாடல்களில் காணலாம். சமூகத்தை நோக்கிப் பாடாவிடில் பயன் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. அம்மையார் தம்மளவில் இறைவனை நோக்கிப் பாடும் பண்பினை முற்றாகக் கொண்டிருப்பின் பயன் கூறியிருக்கமாட்டார். எனவே நேரடியாகவில்லாவிடினும் மறைமுகமாகவேனும் சமூகத்தை நோக்கும் பண்பினை அவரது பாடல்கள் ஓரளவில் கொண்டிருந்தன எனலாம். சில பாடல்கள் முன்னிலைப் பன்மையில் விளிக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁵² இவையும் ஓரளவு மக்களை மனதில்கொண்டு அம்மையார் பாடியுள்ளதைக் குறிக்கின்றன.

இவ்வாறு ஓரளவில் சமூகத்தை அம்மையார் மனதில் கொண்டிருந்த போதும் அவரது பாடல்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன. அப்பாடல்கள் இறைவனும் அவரும் மட்டும் வாழ்ந்திருந்த உலகையே சுட்டுகின்றன. இறைவனில் அவர் கொண்ட பக்தி வைராக்கியத்தையும் புராணமரபினால் அவனை வர்ணிப்பதையும் அதனூடாகக் கற்பனை செய்வதையும் உண்மையைத் தேடுவதையும் அவரது பாடல்களிற் காணலாம். தமது அல்லலை முறையிட்டும் இறைவன் கேட்கவில்லை¹⁵³ என்று குறைப்படுவதும், இறைவனையே நினைத்திருக்கும் தமக்கு இனி இறைவன் என்செய்வான்¹⁵⁴ என்று ஆச்சரியமுறுவதும், இரவில் இறைவன் எரிபாய்ந்தாடும் இடத்தைக் காட்டும் படி கேட்டு¹⁵⁵ அவனைக் காண அவாவுறுவதும் அவரது பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இறைவனைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவலும், அவனைக் கண்டு தெளிந்த நிறைவும் அவரது பாடல்கள் முழுவதும் ஊடுருவியுள்ளன. இறைவனைப் பற்றிப் புராண மரபில் கற்பனையும், தத்துவரீதியில் சிந்தனையும், பக்தியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ள அழகினைக் காணமுடிகிறது. தமது பக்தியுணர்வினாடே முதிர்ந்த ஆன்மிக உணர்வினை அவர் தமது பாடல்களில் காட்டுகிறார். அவரது பாடல்களில் எவ்வித துன்பத்தின் சாயலுமின்றி ஆனந்தமும், குதூகலமும் இழையோடுவதற்கு இதுவே காரணமாதல்வேண்டும்.

சைவத்துக்குரிய பல்வேறு பக்தி மரபுகளை ஆரம்பித்துவைத்தது மட்டுமன்றித் தம் பாடல்களின்மூலம் பக்தியையும் அதனூடாக உயர்ந்த ஆன்மிக நிலையைக் காட்டியதுமே தமிழ்ச் சைவ இலக்கிய வரலாற்றிற் காரைக்காலம்மையாருக்கு ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தது என்று கூறலாம்.

உசாவியவை

1. சுந்தரர் தேவாரம், 39 : 4
2. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 28
3. திருத்தொண்டர் புராணம், 1722 - 1787
4. சுந்தரர் தேவாரம், 39 : 4
5. மேற்படி, 39 : 11
6. மேற்படி, 39 : 11
7. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 28, 79, 85
8. திருத்தொண்டர் புராணம், 1722 - 1787
9. மேற்படி, 4196
10. மேற்படி, 4233
11. சுந்தரர் தேவாரம், 39 : 11
12. திருத்தொண்டர் புராணம், 1311 - 1318
13. மேற்படி, 3721 - 3722
14. மேற்படி, 452
15. மேற்படி, 4038 - 4039
16. மேற்படி, 4021
17. மேற்படி, 405
18. மேற்படி, 503
19. மேற்படி, 980
20. மேற்படி, 1722 - 1724
21. மேற்படி, 4018
22. Sundarampillai, P. — 'The Age of Thirugnanasambandha', *Tamilian Antiquary*, 1909, P. 59
23. திருத்தொண்டர் புராணம், 1008
24. சம்பந்தர் தேவாரம், 1 : 45
25. மேற்படி, 1 : 48 : 7, 1 : 62 : 4
26. மேற்படி, 3 : 69 : 4
27. மேற்படி, 1 : 62 : 6
28. மேற்படி, 3 : 19 : 2
29. மேற்படி, 3 : 68 : 10
30. மேற்படி, 2 : 63 : 7
31. மேற்படி, 2 : 92 : 5
32. மேற்படி, 3 : 63 : 1
33. மேற்படி, 3 : 58 : 11
34. மேற்படி, 3 : 120 : 1 : 3 : 5 : 7
35. மேற்படி, 3 : 120 : 2
36. மேற்படி, 3 : 115 : 6
37. மேற்படி, 3 : 51
38. திருத்தொண்டர் புராணம், 1731
38. திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்புகம், 11
" " , 11
- அற்புதத் திருவந்தாதி, 101
39. அற்புதத் திருவந்தாதி, 86

40. திருத்தொண்டர் புராணம், திருநின்ற சருக்கம், மூன்றாம் பகுதி, பக்கம் 864, (உரை சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார்).
41. கந்தையா, மு., அரியவும் பெரியவும் பெரியபுராணச் சிந்தனைகள், இரண்டாம் பாகம், தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பளை, 1986, பக். 98, 99
42. சிறுபஞ்சமூலம், 17 : 40
43. யாப்பருங்கலக்காரிகை, பக். 31, 56
44. இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், 59
45. மேற்படி, 69
46. திருமுருகாற்றுப்படை, 253 - 280
47. மேற்படி, 90 - 125
48. மேற்படி, 47 - 56; 190 - 217
49. பரிபாடல், 5 : 78 - 79
50. அற்புதத் திருவந்தாதி, 1
51. மேற்படி, 2, 31, 93, 95
52. மேற்படி, 1
53. மேற்படி, 96
54. மேற்படி, 93
55. மேற்படி, 74
56. மேற்படி, 3
57. மேற்படி, 6
58. மேற்படி, 7
59. மேற்படி, 19
60. மேற்படி, 8
61. மேற்படி, 10
62. மேற்படி, 31
63. மேற்படி, 79
64. மேற்படி, 84
65. மேற்படி, 23
66. மேற்படி, 80
67. மேற்படி, 76
68. திருவிரட்டைமணிமாலை, 14
69. மேற்படி, 6
70. மேற்படி, 6
71. மேற்படி, 7
72. மேற்படி, 7
73. மேற்படி, 7
74. அற்புதத் திருவந்தாதி, 75
75. மேற்படி, 54
76. மேற்படி, 54
77. மேற்படி, 57
78. மேற்படி, 51
79. மேற்படி, 83
80. மேற்படி, 57
81. மேற்படி, 51

82. அற்புதத் திருவந்தாதி, 27
 83. மேற்படி, 95
 84. மேற்படி, 90
 85. மேற்படி, 89
 86. மேற்படி, 50
 87. மேற்படி, 48
 88. மேற்படி, 32
 89. மேற்படி, 13
 90. மேற்படி, 66
 91. மேற்படி, 64
 92. மேற்படி, 60
 93. மேற்படி, 100
 94. திருவிரட்டைமணிமாலை, 18
 95. அற்புதத் திருவந்தாதி, 25
 96. மேற்படி, 28
 97. மேற்படி, 63
 98. திருவிரட்டைமணிமாலை, 17
 99. மேற்படி, 1
 100. மேற்படி, 3
 101. மேற்படி, 2
 102. மேற்படி, 4
 103. மேற்படி, 9
 104. மேற்படி, 12
 105. மேற்படி, 2
 106. மேற்படி, 3
 107. மேற்படி, 4
 108. மேற்படி, 6
 109. மேற்படி, 9
 110. மேற்படி, 13
 111. அற்புதத் திருவந்தாதி, 37
 112. மேற்படி, 87
 113. திருவிரட்டைமணிமாலை, 7, 9
 114. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், 1 : 81 : 4
 115. திருமாலை, 2
 116. அற்புதத் திருவந்தாதி, 72
 117. திருவிரட்டைமணிமாலை, 1, 4, 13
 118. மேற்படி, 1, 2
 119. மேற்படி, 3
 120. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், 9, 5
 121. திருவிரட்டைமணிமாலை, 18
 122. அற்புதத் திருவந்தாதி, 5
 123. மேற்படி, 6
 124. மேற்படி, 87
 125. மேற்படி, 5
 126. மேற்படி, 18

127. அற்புதத் திருவந்தாதி, 59
 128. மேற்படி, 41
 129. மேற்படி, 62
 130. மேற்படி, 61
 131. மேற்படி, 92
 132. மேற்படி, 24
 133. மேற்படி, 17
 134. மேற்படி, 77
 135. மேற்படி, 65
 136. மேற்படி, 67
 137. மேற்படி, 21
 138. மேற்படி, 20
 139. திருவிரட்டைமணிமாலை, 8
 140. அற்புதத் திருவந்தாதி, 21
 141. மேற்படி, 9
 142. மேற்படி, 17
 143. திருவிரட்டைமணிமாலை, 10
 144. இரத்தினசபாபதி, வை., திருஞானசம்பந்தர் ஓர் ஆய்வு, முதற்பகுதி, டாக்டர் எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் மெய்யுணர்வு மேல்நிலைக் கல்வி நிறுவனம், சென்னை, 1981, பக். 5
 145. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், சென்னை 1, 1969, பக். 75, 76
 146. அற்புதத் திருவந்தாதி, 91
 147. மேற்படி, 29
 148. மேற்படி, 30
 149. மேற்படி 33
 150. மேற்படி, 40
 151. அற்புதத் திருவந்தாதி, 101
 மூத்த திருப்பதிகங்கள், 11
 152. திருவிரட்டைமணிமாலை, 9
 153. அற்புதத் திருவந்தாதி, 4
 154. மேற்படி, 15
 155. மேற்படி, 70

இலங்கையில் தேசிய குடிக்கணிப்புகளும் அவற்றின் குறைநிறைகளும்

கா. குகபாலன்

நவீன காலத்தில் ஒவ்வொரு அரசாங்கங்கள் அல்லது தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் விஞ்ஞான ரீதியாக மக்களதும் அவர்களதும் பொருளாதாரநிலை, சமூகப் பண்புகள் ஆகியவற்றினை ஒட்டுமொத்தக் கணிப்பாக மேற்கொள்வதையே குடிக்கணிப்பு எனக் கொள்ளலாம். இக்கணிப்புமுறை உலகில் புராதன காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்களை உள்ளடக்கிய அரசுகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. கணிப்பு (Census) என்ற பதம் இலத்தீன் மொழியில் Censere எனவும் ரோமன் மொழியில் Censor எனவும் அழைக்கப்பட்டது. அக்காலங்களில் மக்கள் சம்பந்தமான பதிவேடுகளைத் தயாரித்திருந்தனர். அதாவது மக்கள் நிலை, அவர்களதும் சொத்துடமை ஆகியவற்றை ஒவ்வொரு ஐந்து வருடத்திற்கொருமுறை கணிப்பிடப்பட்டது. ஏனெனில் வரி அறவிடல், இராணுவ சேவைகளுக்காக ஆண்களது எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதே அதன் நோக்கமாகவிருந்தது.

சர்வதேச ரீதியில் கணிப்பு நிலையின் வளர்ச்சி

இக்கணிப்புமுறை கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் பல நூற்றாண்டுகளாக இடம் பெற்று வந்தபோதிலும் ரோமர் ஆட்சியில் பல பகுதிகளில் 6வது Servius Tullius (கி. மு. 578-534) காலத்தில் முதன்முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டதற்குத் தக்க சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் கி. மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் Caesar Augustus ஆட்சியில் ரோம சாம்ராச்சியம் முழுவதும் கணிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புராதன பபிலோனியா, சீனா எனிய ஆகிய நாடுகளில் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே கணிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. மேற்கு நாடுகளில் King Phillip ஆட்சியில் ஸ்பெயினின் உதவியுடன் வட அமெரிக்காவில் 1576இல் குடிக்கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. வட அமெரிக்கப் பகுதிகளில் 1624-25களிலும் கனடாவில் 1666இலும் இது மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனை அடுத்து ஐரோப்பாவில் முதன்முதலாக ஐஸ்லாந்து, சுவிற்சலாந்து, அவுஸ்திரியா, நோர்வே, டென்மார்க், பிரித்தானியா ஆகியவற்றில் முறையே 1703, 1750, 1754, 1769, 1769, 1791 ஆகிய வருடங்களில் முதற்கணிப்புகள் இடம்பெற்றன. கணிப்புகளின் தன்மை, அளவு ஆகிய பண்புகள் படிப்படியாக வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளன. பெரிய பிரித்தானிய குடிக்கணிப்புக்கான அத்திவாரம் Bills of Mortality என்ற மாதாந்த சஞ்சிகையின் மூலம் 15ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து ஆரம்பித்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையின் குடித்தொகைக் கணிப்பு வளர்ச்சி

இலங்கையில் குடித்தொகை மதிப்பீடு வரலாற்றுக் காலங்களிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டுவரினும் அவைபற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளனவேயன்றி கணிப்பு அறிக்கைகளாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

மகாவம்சம், சூழவம்சம், பூசாவளிய, ராசவளிய போன்ற வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் இதிகாசங்களில் படைவீரர்கள், பௌத்தபிக்குகள், பிக்குணிகள், குளங்களின் எண்ணிக்கைகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு மக்களின் தொகையை அண்மைக் காலங்களில் மதிப்பீடு செய்துள்ளனர். ஆனால் கணிப்புகள் இடம்பெற்றதற்கான சான்றுகள் காணப்படவில்லை. என். கே. சக்கார், ரெனன்ட், அருணாசலம், நைற்றன் போன்றோர் மேற்கூறப்பட்டவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே மதிப்பிட்டனர். போர்த்துக்கீசர் காலப்பகுதிகளிலும் மதிப்பீடுகளுடன் நிறுத்தப்பட்டன. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் வரி அறவிடும் நோக்கோடு குடிக்கணிப்பு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1789இல் கவர்னர் Vander Graff காலத்தில் அவர்களது ஆட்சி அதிகாரத்திற்குள்ளிருந்த கரையோர மாகாணங்களில் கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்பிரதேசத்தில் மேற்குறித்த ஆண்டில் 817,000 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் எனத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

பிரித்தானியர் ஆட்சியில் கணிப்பு நிலை

பிரித்தானியர் ஆட்சியில் அவர்கள்தம் பொருளாதார விருத்தியினைக் கருத்திற்கொண்டு 1814, 1821, 1827ஆம் ஆண்டுகளில் தேவைக்கேற்ப கணிப்பு நடைபெற்றது. 1814இல் கரையோர மாகாணங்களிலும் (492083), 1821இல் கண்டி மாகாணங்களிலும் (256,835), 1827இல் மேற்குறித்த இரு பகுதிகளிலும் (885, 574) கணிப்புகள் இடம்பெற்றன. மேற்குறித்த கணிப்புகள் சிறப்பான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவோ அன்றில் திருத்தமான முடிவினைக் கொண்டதாகவோ இல்லை. வரன்முறையில் அமைந்ததும் விஞ்ஞான ரீதியிலானதுமான நாடளாவிய ரீதியில் அமைந்த கணிப்புமுறை 1868ஆம் ஆண்டு 5ஆம் இலக்கக் கட்டளைச்சட்டப்படி 1871ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1981ஆம் ஆண்டுவரையும் நாட்டில் 12 கணிப்புகள் பெறப்பட்டுள்ளன. 1991ஆம் ஆண்டுக் கணிப்புக்கான ஆரம்பவேலைகள் தற்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப குடிக்கணிப்பில் பிரித்தானிய தேர்தல் சட்டத்தைத் தழுவிருந்த போதிலும் சேர் பொன். அருணாசலத்தின் துணையுடன் இந்திய குடிக்கணிப்புச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு திருத்தப்பட்டது. பல்வேறு காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்புகள் படிப்படியாகத் தகவல்களை அதிகமாகச் சேகரிக்கும் பாங்கினைக் கொண்டிருந்தது. அதாவது 1945, 1955, 1980களில் குடிசனக்கணிப்புச் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் இறுதியாக உருவான சட்டமே புதிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது எனலாம். இதன் மூலம் குடிக்கணிப்பு உத்தியோகத்தர்களைப் பொறுத்தவரை உயர்பதவி தொட்டு கடைநிலை ஊழியர்வரை பொறுப்புகளும் கடமைகளும் வகைப்படுத்தப்பட்டன. எவ்வாறெனினும் இதன் இறுதிநிலை மக்கள் கணிப்பாயகையால் கணிப்புடன் ஆராய்வது சிறப்பாகும். பொதுவாக கிராமப்பகுதிகளில் கிராமசேவகர் பிரிவு அடிப்படையிலும் நகரங்களில் வட்டாரங்கள் வாரியாகவும் கணிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கிராமங்களில் கிராமசேவகரும் நகரங்களில் நகரத் தலைவர்களும் கணிப்புக்குப் பொறுப்பாளர்களாகவிருப்பர். இறுதிக்கணிப்பினை மேற்கொள்ள பாடசாலை ஆசிரியர் உட்பட அரசு உத்தியோகத்தருக்குப் பயிற்சி வகுப்புக்கள், கருத்தரங்குகள் நடாத்தி அவர்களின் உதவியுடன் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

கணிப்பின் படிமுறை

முதலில் கணிப்பினை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் குடிக்கணிப்பிற்கான திட்டமிடலினை மேற்கொள்ளும் நிலை உண்டு. இத்திட்டமிடற் குழுவிற் குடிக்கணிப்புத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் தலைவராகப் பணிபுரிவார். திட்ட காலத்தில் கணிப்பின் நோக்கத்தைப்பற்றியும் அது சம்பந்தமான கருத்துக்களையும் ஒன்றிணைத்துக் கணிப்பில் அக்கறைகொண்ட அரசு, அரசு சம்பந்தப்படாத நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பி அவர்களது ஆலோசனைகள் பெறப்படும். கணிப்பினை மேற்கொள்வதற்கு முன்னோடியாக (Prelisting) ஆரம்ப அறிக்கையைத் தயாரித்தல் பிரதான கடமையாகின்றது. இதனை மேற்கொள்வதற்குக் கணிப்பு அலகினை (Census Block) கிராம, நகர ரீதியாக நாடளாவிய நோக்கில் பிரிக்கப்படும். கணிப்பு அலகினை உருவாக்கும்போது கிராமப் பகுதிகள் கிராமங்களையும், நகரப் பகுதிகள் வட்டாரங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு பாகுபடுத்தப்படும். மேற்குறித்த பகுதிகளில் கணிப்பு அலகினை ஏற்படுத்தும்போது வீதிகள், நடைபாதைகள், குறுக்குத் தெருக்கள், இயற்கை எல்லைகள், மற்றும் வசதிக்கேற்பப் பிரிக்கப்படும். இதன் பின்னர் ஒவ்வொரு அலகுக்கும் வரன்முறையிலமைந்த இலக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டபின்னர் அவ்வப்பகுதிக் கிராமசேவகர்கள் (Prelisting Officer) ஆரம்பநிலை உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றுவார்கள். இவரால் முதலில் பின்வரும் மூன்று அம்சங்கள் சேகரிக்கப்படும்.

I. வீடுகளின் அலகு (Housing Units) II. வாழும் வீடு (Living Quarters) III. வீடுகளின் அலகு தவிர்ந்த ஏனைய வகைகள் (Non Housing Units) என்பவையாகும். அதாவது குறிப்பிட்ட கட்டிடங்களின் உண்மையான இடஅமைவு, வீட்டைப்பற்றிய விரிவான தகவல்கள், கோவில்கள், பிரதான குடியிருப்பாளரின் பெயர், குறிப்பிட்ட வீட்டில் இரவு நேரங்களில் தங்கியிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை, கைத்தொழில், வர்த்தக முயற்சிகள், விவசாய நடவடிக்கைகள், வலது குறைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியன பற்றிய தகவல்கள் முதலில் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

குடிக்கணிப்புக்கு முன்னோடியாக, திட்டமிடுதலிற்கு அடுத்த கட்டமாக, எழுமாற்று முறையில் வீடுகள், இடப்பெயர்வு சம்பந்தமான தகவல்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். எழுமாற்று ரீதியாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலை சகல நகர, கிராமப் பகுதிகளிலும் 1-10 என்ற வரன்முறையிலமைந்த மாதிரி எடுப்பு முறையில் பெற்றுக்கொள்ளப்படும். இவ்வாறாகச் சேகரிக்கப்படும் தரவுகளானது தரவுகளின் இறுதித் தயாரிப்பு நிலையில் உண்மைத் தன்மையை அறிந்துகொள்வதற்குப் பேருதவியாகவிருக்கும் எனலாம். அதாவது பத்துவீத மாதிரி எடுப்பு முறையிலமைந்த ஆரம்ப அறிக்கையை வெளியிடுவதற்கு மிகவும் உதவியாகவிருக்கும்.

குடித்தொகைக் கணிப்பில் அடுத்த கட்டம் கணிப்பு அட்டவணையைத் (Census Schedules) தயாரித்தலாகும். இவ்வட்டவணை இருவகைப்படும் I. பொது II. மாதிரி அளவு, இவற்றின் மூலமே தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. பொது அட்டவணையில் குடியிருப்பாளரின் எண்ணிக்கை, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட குடியிருப்பாளரின் நிலை, பிரதான குடியிருப்பாளர்

ருக்கான உறவுமுறை, பால், மதம், இனம், பிரசாவுரிமைநிலை, பௌதிகத் தன்மைகள், பிறந்த திகதியும் வயதும், விவாகநிலை, கல்வி நிலையும் பாடசாலை செல்லும் பண்பும், எழுத்தறிவுநிலை, கணிப்புக்கு முப்பது நாட்களுக்கு முன்னர் உள்ள அடிப்படை நடவடிக்கை, வேலையற்றவராயின் வேலை தேடாததற்கான காரணிகள், வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கும் காலம், பிரதான தொழில், கைத்தொழில், வர்த்தகத்தின்நிலை, தொழிற்தகுதி, பிரதான குடியிருப்பிலிருந்து பாடசாலை, தொழில் செய்யும் இடத்தின் தூரம், சென்றடைவதற்கான வழிமுறைகள் ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

பொதுத்தகவல்களுடன் வேறு சில தகவல்கள் மாதிரி அளவீட்டினை அடிப்படையில் சேகரிக்கப்படுகின்றன. இடப்பெயர்வு நிலையும் பிறந்த இடம், வாழும் இடம், கிராமத்திலோ அன்றி நகரத்திலோ வாழ்ந்த, வாழுகின்ற காலப்பகுதி, மாவட்ட ரீதியாக முன்னர் வாழ்ந்த இடம், வீட்டு அலகின் விளக்கம், அமைவின் வகை, வீட்டில் வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கை, கூரை, சுவர், நிலத்தின் பண்பு, அறைகளின் எண்ணிக்கை, குடிநீர் பெறப்படும் விதம், மலசலகூட வசதி, மின்சாரவசதி, சமையலுக்குரிய எரிபொருள், வாடகைக்குடியிருப்பின் பண்பு ஆகியனவே அவையாகும். இவ்வகையான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள 1981ஆம் ஆண்டு 67000 உத்தியோகத்தர் அமர்த்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் குடிக்கணிப்பு மரபு ரீதியாக Defacto முறையிலமைந்ததாகும். அதாவது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பெறப்படும் முறையேயாகும். இக்கணிப்பு இரு பிரிவுகளாகப் பெறப்படுகின்றது. I. ஆரம்ப அறிக்கை II. இறுதிக் கணிப்பு என்பனவாகும். இறுதிக் கணிப்பின்போது ஏற்படும் கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்குக் கணிப்புத் திகதிக்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட நாட்களில் வீடுகள், கட்டிடங்கள் போன்றவற்றைப்பற்றி முன் கூட்டியே பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதே ஆரம்ப அறிக்கையாகும். இறுதிக் கணிப்பில் குறிப்பிட்ட நாளில் தங்கி வாழும் மக்களைக் கணிப்பிடுதலாகும். ஆனால் அன்றிரவு குறிப்பிட்ட வீட்டில் தங்கியிருக்காமல் பொது இடங்களில் குறிப்பாக விமான நிலையம், புகையிரத நிலையம், பேருந்து நிலையம், காவல் நிலையம் போன்றவற்றில் கடமையாற்றும் மக்கள் விசேட ஏற்பாட்டின் நிமித்தம் அவ்வீட்டின் குடியிருப்பாளர்களாகக் கணிக்கப்படுவார். இவ்வாறுகப் பெறப்பட்ட தரவுகள் தலைமை அலுவலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அதனை ஒழுங்குபடுத்தி எவ்வளவு விரைவில் வெளியிட முடியுமோ அதனைச் செய்வார். எனினும் 10 வீத மாதிரி அளவீட்டின் மூலமே முதலில் பெறப்படும் குடிக்கணிப்பானது நடந்த திகதியிலிருந்து மூன்றாவது நாள் மதிப்பீட்டு அறிக்கை வெளியிடப்படல் வேண்டும்.

மேற்குறித்த கணிப்பு கிராமசேவையாளர் மட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாயினும் மாவட்ட ரீதியாகவே வெளியிடப்படுவது வழக்கமாகவுள்ளது. குடித்தொகை சம்பந்தமான வெளியீடு மூன்றாவது மாதத்தினுள் வெளியிடப்படுகின்றது. இவ்வாரம்ப வெளியீட்டில் இனம், மதம், வயதுப்பிரிவுகள் ஆகியன உதவி அரசாங்கதிபர் மட்டத்திலும் நகர மட்டத்திலும் இடம்பெற்றிருக்கும். இதன் பின்னர் 10 வீத மாதிரி அளவீட்டினைக் கொண்டதும் முழுமைத் தன்மையைக் கொண்டதுமான குடித்தொகை சம்பந்தமான வெளியீடுகள் வெளியிடப்படுகின்றது.

நிர்வாகப் பிரிவுகளும் குடிக்கணிப்பும்

இலங்கையில் நிர்வாகப் பிரிவுகளும் அதன் செயற்பாடுகளும் வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து சிறப்புற விளங்கியுள்ளமைபற்றி வரலாற்றினூடாக அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து நிர்வாகப் பிரிவுகளின் வளர்ச்சி படிப்படியாக ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. மத்திய அரசமையத்திலிருந்து மாவட்ட உதவி அரசாங்கதிபர் பிரிவு, கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளாக நிர்வாகம் பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. 1970களிலிருந்து நிர்வாகம் மக்களை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருப்பதாகக் கருதினும் அதன் வெற்றி தோல்விபற்றி இன்வார்வில் ஆராயப்படவில்லை.

பிரித்தானியர் ஆட்சியில் 1833இல் கோல்புறுக் குழுவினரின் சிபாரிசுவின் பேரில் நாடு ஐந்து மாகாணப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு, மத்திய மாகாணங்களே அவையாகும். 1845இல் மேற்கு மாகாணம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் புதிய வடமேற்கு மாகாணம் உருவானது. வடமத்திய மாகாணமானது வட மாகாணத்துடன் இணைத்திருந்த நுவரகலாவிய மாவட்டத்தையும், கிழக்கு மாகாணத்துடன் இணைத்திருந்த தமன்கடுவ மாவட்டத்தையும், வடமேல் மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியான தெமலபத்து, சீவன்கோரளவையும் இணைத்தே 1873இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மத்திய மாகாணமானது 1886இல் ஊவா மாகாணம், மத்திய மாகாணம் என இரண்டாகியது. மேற்கு மாகாணம் 1889இல் மீண்டும் பிரிக்கப்பட்டு சப்ரகமுவ மாகாணம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. எனவே 1889இல் இலங்கை ஒன்பது மாகாணங்களைக் கொண்டதாக அமைந்ததுடன் தற்போது வரையும் அதன் எல்லைகள் மாற்றத்துக்குட்படாமல் இருந்துவருவதைக் காணலாம்.

1833இல் 5 மாகாணங்களில் 23 நிர்வாக மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் காலத்துக்குக்காலம் மாவட்டங்களை ஒன்றிணைத்தலும், அதிகரித்தலும் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. இதன் விளைவு குடித்தொகைத் தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் மயக்கநிலை ஏற்பட ஏதுவாகியது. 1871இல் 18 மாவட்டங்களும் 1881இல் 21 மாவட்டங்களும் காணப்பட்டன. நிர் கொழும்பு (1875), களுத்துறை (1876), வவுனியா (1879) ஆகியனவே அதிகரித்த மாவட்டங்களாகும். 1887இல் புத்தளம் மாவட்டம் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சிலாபம் என்ற ஒரு மாவட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1891ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பில் 22 மாவட்டங்களாக உயர்ந்தது. 1875இல் கொழும்பு மாவட்டத்திலிருந்த அளுத்தறு கோறளை, கப்பிற்றிகம கோறளையும் விலக்கப்பட்டு புதிய நீர்கொழும்பு மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் 1896இல் மீண்டும் கொழும்பு மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. 1898ஆம் ஆண்டில் வவுனியா மாவட்டம் ஒழிக்கப்பட்டதன் விளைவாக வட மாகாணத்திலுள்ள மாவட்டங்களின் எல்லைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த துணுக்காய்ப்பகுதி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துடனும், வவுனியா மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவிருந்த பனங்காமம் பகுதியானது மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தைப் பிரிவுடனும் இணைக்கப்பட்டது. ஏனைய வவுனியா மாவட்ட நிலப்பரப்பு முல்லைத்தீவு மாவட்ட

மானது. இதனால் 1901ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பில் மாவட்டங்கள் இருபத்திரண்டிலிருந்து இருபதாகக் குறைக்கப்பட்டது. எனினும் 1901 — 1953ஆம் ஆண்டுவரை மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கையிலும் எல்லைகளிலும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. மேற்குறித்த காலப்பகுதிகளில் சிறிய மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதாவது முல்லைத்தீவு மாவட்டம் வவுனியா மாவட்டமாகப் பெயர்பெற்றது. இதனால் வவுனியா முக்கிய மையப்பகுதியானது. 1953ஆம் ஆண்டு மேலும் இரு புதிய மாவட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அனுராதபுர மாவட்டத்தின் தமன்கடவா உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவே பொலநறுவ மாவட்டமானது. 1959இல் புத்தளம், சிலாபம் இரண்டும் இணைந்தது. பதுளை மாவட்டத்துடன் இணைந்திருந்த வெள்ளவாயா, புற்றளை, வெல்லசப் பிரிவுகள் ஒன்றிணைந்து மொனராகலை மாவட்டமாகியது. 1961இல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து கோறளைப்பற்று, ஏரூவூர்ப்பற்று, மண்முனைப்பற்று வடக்கு, பிந்தனைப்பற்றின் ஒரு பகுதி, (கி. சே. இல. 146) ஏரூவூர் போறதீவு, மண்முனை தெற்கு, கரவாகும், நிந்தாலூர்ப்பற்று ஆகியன விலக்கப்பட்டு அம்பாறை என்ற புதிய மாவட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

1978இல் கம்பகா, முல்லைத்தீவு என்ற இரண்டு புதிய மாவட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. கொழும்பு மாவட்டத்திலிருந்து களனி ஆற்றுக்கு வடக்கேயிருந்த நீர்கொழும்பு, மினுவான்கொடை, வத்தளை, திவிலுப்பிட்டி, மீரிகாமம், கம்பகா, அத்தளைகலை, வேக் (Wake), மகர, ஜாஎல, களனி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளை இணைத்து கம்பகா உருவானது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தை, வவுனியா மாவட்டத்திற்குட்பட்டிருந்த கரையோரப்பற்றும் புதுக்குடியிருப்பும் மன்னார் மாவட்டத்திற்குட்பட்டிருந்த மாந்தை கிழக்குப்பிரிவும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியானதுணுக்காய்ப் பிரிவையும் இணைத்து உருவாக வழிசெய்யப்பட்டது. 1983இல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துடன் இணைந்திருந்த பச்சிளைப்பள்ளி, கரைச்சி, பூநகரி ஆகிய பிரிவுகளை இணைத்துப் புதிய கிளிநொச்சி மாவட்டம் உருவானது. இத்துடன் இலங்கையில் 25 மாவட்டங்களாக உயர்ந்தது. இவைதவிர மாவட்டங்களின் எல்லைகள் காலத்துக்குக்காலம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1979ஆம் ஆண்டு நுவரெலியா மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த உடகேவகட உதவி அரச அதிபர் பிரிவு கண்டி மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் 1980இல் மீண்டும் நுவரெலியாவுக்கு மாற்றப்பட்டது. இதேபோலவே அம்பாறை மாவட்டத்துடனிருந்த பிந்தனைப்பற்று வடக்கு, பிந்தனைப்பற்று தெற்குப் பிரிவுகள் 1961இல் மொனராகலை மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் 1977இல் மீண்டும் அம்பாறை மாவட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. 1972ஆம் ஆண்டுவரை குச்சுவெளி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குள்ளிருந்த தென்னமரவாடி (31 E), புல்மோட்டை (31 G), பரணமதவாச்சியா (31 F) கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளும் கோமரசன்கடவெல உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு பதவியா உதவி அரச அதிபர் பிரிவோடு இணைத்து அனுராதபுர மாவட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. 1982இல் பதவியா உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினிலிருந்த பதவிசிறிபுர (31 D), தென்னமரவாடி (31 E), பரணமதவாச்சியா (31 F), புல்மோட்டை (31 G) ஆகிய கிராம

சேவகர் பிரிவுகள் மீண்டும் திருகோணமலை மாவட்டத்துடன் இணைக்கப் பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேபோலவே நகரங்களின் எல்லைப் பரப்புகளும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக யாழ்ப்பாண நகரம் நகர அந்தஸ்து பெற்றபோது அதன் பரப்பளவு 7.5 சதுர மைல்களாகவிருந்தது. 1932இல் 3/4 சதுர மைல்களால் அதிகரிக்கப்பட்டது. 1949இல் மாநகரசபையாக உயர்த்தப்பட்டபோது 7.75 சதுரமைல் பரப்பானது, 1968இல் மேலும் 3/4 சதுர மைல்கள் சேர்த்து 8 1/2 சதுரமைல் பரப்பானது. இதுபோலவே ஏனைய பெரும்பாலான நகரங்களும் எல்லை மாற்றங்களுக்குட்பட்டிருப்பதால் குடிக்கணிப்பினை மேற்கொள்வதிலும்பார்க்க இறுதிவடிவமைந்த தரவுகளை நீண்டகாலப் போக்கில் பெற்றுக்கொள்வதில் கஷ்டமாகவுள்ளது.

குடிக்கணிப்பு முறையில் காணப்படும் குறை நிறைகள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் அரசியல் பொருளாதார கொள்கைகளை மட்டுமல்லாது தமது நாட்டின் அனுபவங்களை தமது குடியேற்ற நாடுகளிலும் அறிமுகப்படுத்தினர். இவற்றில் குடிக்கணிப்பும் ஒன்று. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முதலரைப் பகுதிகளில் கணிப்புகள் இடம்பெற்றாலும் ஒழுங்கமைந்த கணிப்பு 1871இலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. இக்கணிப்பு உலக நாடுகளின் அனுபவங்களைப் பெற்று, படிமுறை வளர்ச்சியைக் கொண்டதாகவிருக்கின்றது. அத்துடன் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் குடித்தொகைப் பிரிவின் ஆலோசனைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் பெற்றுவருதல் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் பெறப்படும் கணிப்புக்களோடு ஒப்பிடக்கூடியளவிற்குச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. இவங்கையில் குடித்தொகை சம்பந்தமாக 110 வருடகால தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாகவிருப்பதும் ஆய்வாளரின் தேவையில் பெரும் பங்கைப் பூர்த்திசெய்கின்றது. இவைதவிர குடித்தொகை சம்பந்தமான தரவுகள்மட்டுமல்லாது பொருளாதார, சமூக தரவுகள் சேகரிப்பதிலும் இலங்கை முன்னணியில் உள்ளது. எவ்வாறெனினும் குடித்தொகைக் கணிப்பு முறையிலும் தரவுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. குடித்தொகைக் கணிப்பிற்கான நாள் நாட்டில் வாழும் மொத்த மக்களின் வசதிக்கேற்ற வகையில் அமைதல் வேண்டுமென்பது பொதுவான அம்சமானபோதிலும் கடந்த 11 கணிப்புக்கள் அவை சரியானமுறையில் பேணப்படாதது நோக்கற்பாலது. அத்துடன் குறிப்பிட்ட 10 ஆண்டு இடைவெளியில் கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்தாலும் 1946, 1953, 1963ஆம் ஆண்டுக் கணிப்புக்கள் விதிவிலக்காக அமைந்துள்ளதால் குடித்தொகைப் பண்புகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் சாதாரண மனிதனுக்குப் பிரச்சனைகள் ஏழ வாய்ப்பேற்படுகின்றது.

குடித்தொகைக் கணிப்பில் கிராமம் வேறாகவும், நகரம் வேறாகவும் வேறுபடுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாகக் கிராமங்களில் கிராம சேவகர் எல்லை ஒரு அலகாகவும், நகரங்களில் வட்டார எல்லை ஒரு அலகாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. அதாவது நகரங்களிலும் கிராம சேவையாளர் எல்லை வகுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் நகரக் கணிப்பு வேறாகக் கணிக்கப்படுவதால் நகரப் பகுதிகளுக்குள்ளிருக்கும் கிராம சேவையாளர் பிரிவுக் குடித்தொகையைப்

பெற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. இதனால் கிராம நகர ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. எதிர்காலத்தில் நகரக் குடித்தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது வட்டார ரீதியாக மட்டுமன்றி கிராம சேவையாளர் பிரிவு அடிப்படையிலும் தரவுகள் சேகரித்தல் அவசியமானது. அதற்கேற்ப வட்டார எல்லைகளும் கிராம சேவகர் பிரிவு எல்லைகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாதவகையில் திருத்தி அமைக்கப்படல் வேண்டும். கிராம சேவகர் பிரிவு அடிப்படையில் குடிக்கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுவரின்மூலம் ஆரம்ப அறிக்கைகளில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் ரீதியான தரவுகள் மட்டுமே தரப்படுகின்றன. ஆனால் அதன்பின்னர் வெளியிடப்படும் தரவுப் பட்டியல்களில் மாவட்டமே ஆசக்குறைந்த அலகாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பல்வின மக்கள் வாழும் இந்நாட்டில் கிராம சேவையாளர் பிரிவு அடிப்படையில் மொத்தத் தரவினைக் கொடுப்பதுடன் நின்றுவிடாது இன ரீதியாக, மத ரீதியாகவும் விரிவான தரவுகள் தரப்படுதல் வேண்டும்.

மாவட்ட ரீதியில் தரவுகள் அளிக்கப்படுகின்றபோது குறிப்பாக இனப் பரம்பலில் காணப்படும் வேறுபாட்டினை மாவட்ட ரீதியிலேயே அறிய முடிகின்றது. இது பெரிய நிலப்பரப்பினைக் கொண்ட மாவட்டங்களுள் காணப்படும் குடித்தொகை வேறுபாட்டினை அறிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. குடித்தொகை சம்பந்தமான பிரச்சனைகளில் மிக முக்கியமானது காலத்துக்குக்காலம் நிர்வாக எல்லைகள் மாற்றம் பெறுவதாகும். நிர்வாகச் சிக்கலைச் சலபமாக்குவதற்கு நிர்வாகப் பரவலாக்கல் சிறப்பானதே எனினும் நிர்வாக அலகு ஒன்று உருவாக்கப்படும்போதோ அல்லது ஏனைய நிர்வாக அலகுடன் இணைக்கப்படும்போதோ அவைபற்றிய விளக்கங்கள் கட்டியமாகக் குடிக்கணிப்பில் இடம்பெறச் செய்தல் வேண்டும். உதாரணமாக 1978இல் முல்லைத்தீவு மாவட்டம் உருவாக்கப்படும்போது வவுனியா, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய நிர்வாகப் பிரிவுகளின் சில பிரிவுகள் பெறப்பட்டன. அவ்வேளை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்த துணுக்காய்ப்பகுதி மக்கள் அடுத்த கணிப்பில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்துக்குரியவர்களாகியபடியால் யாழ்ப்பாண மாவட்டக் குடித்தொகையின் வீழ்ச்சி நிலையை எதிர்பார்க்கவேண்டியுள்ளது. இதேபோலவே வவுனியா மாவட்டத்திலும் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான நிலைகள் இவைபற்றிய அறிவினைக் கொண்டிராதவர்களிடையே குழப்பத்தையே விளைவிக்கும் எனலாம். மேலும் சில நகரப் பகுதிகளின் எல்லைகள் விஸ்தரிக்கப்படும் போது குடித்தொகை வளர்ச்சியில் ஒரு வேகத்தன்மையைக் காணமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாண நகர எல்லை கடந்த 50 வருடங்களில் மூன்று முறை விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக அடுத்துவரும் குடித்தொகைக் கணிப்பில் வளர்ச்சி வீதம் அதிகரித்துக் காணப்படும். இதன் நிலையைச் சரியான முறையில் தெரிந்துகொள்ளாதுவிடின் வளர்ச்சிக்கான காரணிகளைப் பலவாறாகச் சிந்திக்கவேண்டியவரும்.

நகரங்களிலும் கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கி உதவி அரச அதிபர் பிரிவுகள் உண்டு. பல சந்தர்ப்பங்களில் இப்பிரிவு நகரத்தை மட்டுமல்லாது நகர விளிம்புப் பகுதிகளையும் கொண்டிருக்கலாம். உதாரணமாக யாழ்ப்பாண நகரம், யாழ்ப்பாண உதவி அரச அதிபர்

பிரிவு என்ற இரு பகுதிகளாகக் கணிப்புத் தரவுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதனால் இரண்டாவது பிரிவில் மிகச் சொற்ப மக்களே வாழ்கின்றனர் என்ற மயக்க நிலையை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. எனவே இவைபற்றிக் கணிப்புத் திணைக்களம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

குடித்தொகைக் கணிப்புச் சம்பந்தமான பிரிவு சுயேச்சையான ஒரு அங்கமாகவிருப்பினும் ஆட்சியாளரின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் காணமுடிந்தது. 1911ஆம் ஆண்டுவரையும் இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர் ஆகிய இரு பிரிவினரும் ஒன்றாகவே கணிக்கப்பட்டு வந்தனர். அதன்பின்னர் இவ்விரு பகுதியினரையும் பிரித்தறியும் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. 1971ஆம் ஆண்டுவரையும் சிங்களவர்களைக் கண்டிச் சிங்களவர், கரையோரச் சிங்களவர் எனப் பிரித்துக் கணித்தபோதும் 1981ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பில் இரு பிரிவினரும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டனர். இதேபோலவே இந்திய முஸ்லீம் என்ற பிரிவினரின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை அல்லது இலங்கை முஸ்லீம் களுடனே அல்லது இந்தியத் தமிழருடனே சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவைபற்றிய தகவல்களைக் கணிப்புத் திணைக்களம் வெளியிடாதது கணிப்பின் குறைபாடாகவே கொள்ளவேண்டும்.

தரவுகள் சேகரித்தலைப் பொறுத்தவரை சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருந்த போதிலும் அவற்றை நெறிப்படுத்திக் கிராம ரீதியாகவோ அன்றில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு ரீதியாகவோ வெளியிடும் நிலை பல சந்தர்ப்பங்களில் நிகழ்வதில்லை. இதற்குத் தொழில்நுட்பத் தொழிலாளர், நிதி மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் சிறப்பாக இல்லாததும் காரணமாகலாம். குறிப்பாக 1963ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பு அறிக்கைகள் ஏனைய காலங்களைப் போல வெளியிடப்படவில்லை. 1963 — 1971ஆம் ஆண்டுகளைடப்பட்ட காலப்பகுதி குறுகியதாயிருந்ததால் அவற்றைப் பூர்த்திசெய்ய முடியவில்லை எனக் கணிப்புத் திணைக்கள அதிபர் தெரிவித்துள்ளார் எனினும் தொடர்ச்சியான தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் உள்ள இடர்பாட்டினால் ஆய்வு நிலைகளும் அதற்கேற்பவே மட்டுப்படுத்தப்படவேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் குடிக்கணிப்பு Defacto முறையிலமைந்தது. அதாவது கணிப்பு குறிப்பிட்ட நாளிலேயே இடம்பெறும். இருப்பினும் குடிக்கணிப்பு அறிக்கைகளில் சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகப் பிழையான தகவல்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. இதற்குக் கணிப்பினை மேற்கொள்ளும் உத்தியோகத்தரின் தரக்குறைவு அல்லது அவற்றினை நெறிப்படுத்தும் ஊழியரின் கவலையீனம் காரணமாகவுள்ளது எனக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக 1971ஆம் ஆண்டு சண்டிவிப்பாய் கிராமத்தில் கணிசமான அளவு சிங்களவர்கள் இருந்தனர் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டபோதும் அதுபற்றி நுணுகி ஆராய்ந்தபோது மேற்குறிப்பிட்டவர்களின் கவலையீனம்தான் காரணம் எனத் தெரியவந்தது.

மேலும் பிறந்த இடம்பற்றிய தகவல்கள், வருமானம், விவாகநிலை போன்ற விடயங்கள்பற்றிய தகவல்களைச் சிறப்பாகப் பெற்றுக்கொள்ளாமை அல்லது பெற்றுக்கொண்டபோதும் வெளியிடுவதில் காணப்படுகின்ற குறை

பாடு காரணமாக இவை சம்பந்தமான ஆய்வுகள் செய்வதில் இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

குடித்தொகை ஆய்வு கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் விரைவான வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. அதன் நிலைக்கேற்ப இலங்கையின் குடித் தொகைக் கணிப்புத் தரவுகளைக் கொடுப்பது மட்டுமல்லாது அவற்றிற்கான நம்புதன்மை ஆய்வாளருக்கு அளித்தலில் குடிக்கணிப்புத் திணைக்களம் கூடிய அக்கறை செலுத்தவேண்டும். கணிப்புக்களைப் பெறுதல் இன, மத, மொழிக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதையும், அவை வரலாற்றுப் பதிவேடு என்பதையும் கணிப்பு உத்தியோகத்தருக்கு விளக்குதல் அவசியமாகின்றது. மக்களிடமிருந்து பிழையான தகவல்களைப் பெறுதல்கையில் இவை சம்பந்தமாக மக்களுக்குப் பழக்கப்படுதல் அவசியமாகின்றது. பெறப்படும் கணிப்புத் தகவல்கள் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் வெளியிடப்படுதலில் கூடிய சுவனம் செலுத்தல் வேண்டும்.

உசாவியவை

1. Asha A. Blende & Tara Kanitkar Principles of Population studies, Himalaya publishing House, Bombay, 1982.
2. Clarke, J. I. Population Geography, Fergamon Press, Elms ford, New York, 1966.
3. Cox, P. R. Demography, 5th edition, vikas publishing House, N. Delhi, 1976.
4. Kingsley Davis The Population of India & Pakistan, Russel & Russel, New York, 1950.
5. Department of Census and statistics Census of Population 1971, General Report, Colombo, 1975.
6. Department of Census and statistics Census of Population and Housing 1981, General Report 1985.
7. Census of Population 1871 - 1981 All Reports.

இலங்கைத் தமிழர் — இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்

இடையிலான உறவுகள் பற்றிய சில கருத்துக்கள்

ச. சத்தியசீலன்

இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்களின் முக்கிய இரு பிரிவினரான இலங்கைத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இடையிலான உறவுகள் பற்றிச் சிறப்பாக இந்தியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் தெளிவான கருத்துக்கள் காணப்படாதுள்ளன. இத்தீவின் இருபெரும் சிங்கள, தமிழ் சமூகங்களுக்கிடையிலான மோதல்கள் இனப்பிரச்சினை என்ற வடிவத்தில் கூர்மையடைந்து சர்வதேச சமூகத்தின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கும் இச்சூழ்நிலையில் தமிழ்பேசும் மக்களின் முக்கிய இரு பிரிவுகளிடையே காணப்படும் உறவுகளை ஆராய்ந்து விளக்கமளிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இவ்வுறவுகள் பற்றிய ஆய்வில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பிரதான கட்சியாகிய தமிழரகக் கட்சியின் நடவடிக்கைகளும், இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் பிரதான அமைப்பான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் செயற்பாடுகளும் முக்கிய கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த வருடமாகிய 1948இலிருந்து 1977 பொதுத் தேர்தல்வரையுள்ள காலப்பகுதி இவ்வுறவுகள் பற்றிய ஆய்வில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 1977இன் பின்பான காலப்பகுதி இவ்வுறவுகளில் இன்னொரு பரிணாமத்தைக் காட்டி நிற்பதால் தனியாக நோக்குதற்குரியது. இவ்விரு பிரிவினரும் இனம், மதம், மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரம், வரலாறு இவைகளினால் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்தாலும் புவியியல் அமைவிடம், தொழில் முறைகள், பொருளாதார, சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் தத்தம் தனித்துவமான கலாசாரப் பண்புகள் அரசியல் நடவடிக்கைகள், கல்வி நிலை போன்ற துறைகளில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றனர்.

பல நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்து வருபவர்களின் குடியினராக இலங்கைத் தமிழரைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கை வாழ் சிங்கள மக்களைப் போலவே இவர்களும் இந்நாட்டின் சுதேசக் குடியினராகக் காணப்படுபவர். இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வருபவர்கள். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் தற்பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் நிமித்தம் வாழ்ந்துவருகின்றனர். ஒப்பீட்டடிப்படையில் அவர்களது சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்திகள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களது அபிவிருத்திகளிலும் மேம்பட்டவையாகவே இருந்துள்ளன.

இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் அல்லது மலையகத் தமிழர் இலங்கையின் பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியடைந்த பிரதே

சங்களான மத்திய, சப்பிரகமுவ, ஊவா மாகாணங்களை உள்ளடக்கிய மத்திய மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் பெருமளவினராகப், பெருந்தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக வாழ்ந்துவருகின்றனர். இவர்கள் வருகை இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பித்த காலமாகிய பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முதற்காலிலிருந்து படிப்படியாக அதிகரித்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தம் வரையுள்ள காலப்பகுதிகளில் இடம்பெற்றது. இக்குடிபெயர்வானது குறிப்பிட்ட இக்காலப்பகுதியில் ஏற்ற இறக்கங்களைக் கொண்டதாக இலங்கையின் உற்பத்திகளுக்கு உலகச் சந்தைகளில் காணப்பட்ட விலைகளின் ஏற்ற இறக்கங்களில் தங்கியதாகக் காணப்பட்டது. இவ்வாறு குடியேறியவர் பாரம்பரிய கண்டிய சிங்களப் பிரதேசங்களில் தம் இன, மொழி, மத, கலாச்சாரங்களுக்கு மாறுபட்ட சூழலில் தனிமைப்பட்ட வகையில் பெருந்தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக வாழ்ந்தனர். இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களிடையேயும் குறிப்பிடத்தக்கோர் தம் பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் காரணமாக இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்பிலும், மற்றும் பிரதான நகரங்களிலும் பொருளாதார, வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இலங்கைத் தமிழர்களிடையே காணப்படுவதைப் போன்ற பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதிப் பாகுபாடுகள் வம்சாவளித் தமிழரிடையேயும் காணப்பட்டன.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழருக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும்மிடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்படுவதற்குப் புவியியல் அடிப்படையில் இவர்கள் முன்னவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை பெருந் தடையாக அமைந்தது. இவர்கள் வாழ்ந்த புவியியல் பிரதேசம் காரணமாக ஏற்பட்ட தனிப்படுத்தப்பட்ட நிலை, தென்னிந்தியாவில் அவர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்களின் சமூக, கலாசாரப் பண்புகளையே இலங்கையின் மத்திய மலைப் பகுதிகளிலும் பேணிப் பாதுகாக்க வழிகோலியது. தொழில் முயற்சிகள், பொருளாதார நடவடிக்கைகள், இருபிரிவினரிடையேயும் வேறுபட்டிருந்தன. வம்சாவளித் தமிழர் தேயிலை, றப்பர் பெருந்தோட்டங்களிலே தொழிலாளர்களாக வேலை செய்தனர். இலங்கைத் தமிழர் விவசாயம், மீன்பிடித் தொழில், அரசாங்க சேவை, வர்த்தக நடவடிக்கையில் பெருமளவு ஈடுபட்டிருந்தனர். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர் மலையகத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களுடன் நெருங்கிப் பழக வாய்ப்புக்கள் இல்லாதிருந்தன. இந்த அம்சங்கள் இவ்விரு தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் நெருங்கிய வகையில் இணைப்பை ஏற்படுத்திவதற்குத் தடையாக இருந்தன. இவர்களது பொருளாதார சமூக நிலையும் இவ்வுறவுகள் பலப்படுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கவில்லை.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த ஆண்டாகிய 1948 இலிருந்து 1977 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் இவ்விரு தமிழ்ப்பேசும் மக்களையும் பாதித்த விடயங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1948, 1949களில் கொண்டுவரப்பட்ட இலங்கை - இந்தியர் குடியுரிமைச் சட்டங்கள், 1949 பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தச் சட்டம், 1956இல் தனிச் சிங்களச் சட்டம், ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம், 1961இல் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம், 1964 ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம். 1972இல்

புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம், 1972, 75இன் காணிச் சீர்திருத்த உச்ச வரம்புச் சட்டங்கள்.

மேற்காட்டப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள் பொறுத்து இவ்விரு சமூகப் பிரிவுகளும் எவ்வாறு நடந்து கொண்டன என்பதை அறிவதன்மூலம் இவ் விரு பிரிவினரிடையிலான உறவுகளை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இலங்கை புதிய அரசாகப் பரிணமித்த ஆரம்ப காலத்திலே அதன் அரசாங்கம் செய்த மிகப் பிரதான நடவடிக்கை இதுவரையும் இலங்கையின் குடிமக்களாக விளங்கிய இந்திய வம்சாவளித் தமிழரது குடியரிமைகளைப் பறித்தமையே. 1936, 1947ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் பல இடதுசாரி வேட்பாளர்கள் இவ்விந்தியத் தமிழரது ஆதரவுடன் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை வலதுசாரிச் சிங்களக் கட்சியினருக்கு இக்கட்டான நிலைமைகளை உருவாக்கியிருந்தது.¹ இப்பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்ட 1948இன் இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டம், 1949இன் இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவாளர் சட்டம், 1949இன் பாராளுமன்றத் தேர்தல் சீர்திருத்தச் சட்டம் இம்மூன்றும் பெருந்தொகையான இந்திய வம்சாவளித் தமிழரது குடியரிமைகளைப் பறித்தது.² இம்மூன்று சட்டங்களும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களுள் மூன்றிலொரு பகுதியினரை நாடற்றவர் என்ற நிலைக்குத் தள்ளியது. இவர்களது குடியரிமையும், வாக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்டதால் பாராளுமன்ற அரசியலில் தமிழ் மக்களின் செல்வாக்கையும் இச்சட்டங்கள் குறைத்துவிட்டன. 1947ஆம் ஆண்டிலே வடக்கிற்கான 9 தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளும், கிழக்கிற்கான 7 தமிழ்ப். முஸ்லீம் பிரதிநிதிகளும், மலையகப் பகுதியிலிருந்து 8 தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுமாக 101 பிரதிநிதிகள் கொண்ட பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிநிதிகள் தொகை 24ஆக இருந்தது. ஆனால் இச்சட்டங்களின் பின்னால் மலையகப் பகுதிகளின் தேர்தல் பதிவேடுகளிலிருந்து பெருந்தொகையானவர் நீக்கப்பட்டதால் இப்பகுதிகளிலிருந்து தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் ஒருவரேனும் தெரிவு செய்யப்படாதிருக்க அந்த 8 பிரதிநிதிகளும் சிங்களவராயினர்.³ இதனால் பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளின் தொகை 24 இலிருந்து 16ஆகக் குறைக்கப்பட்டது.

தமிழ் பேசும் மக்களுள் ஒரு பிரிவினரான இந்தியத் தொழிலாளர் பொறுத்து இலங்கை அரசு மேற்கொண்ட ஒருதலைப்பட்சமான நடவடிக்கையின்போது இலங்கைத் தமிழர்களும் அவர்கள் தலைவர்களும் நடந்து கொண்ட முறை இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இத்தலைவர்கள் ஒருமித்து இச்சட்டவாக்கங்களுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டாதது உண்மையே. இத்தலைவர்களும் ஒரு பிரிவினர் தாங்கள் சார்ந்திருந்த வர்க்க நலன் அடிப்படையில் செயற்பட மறு பிரிவினர் தமிழ் மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் ஏற்படவிருந்த அபாயத்தை உணர்ந்தவர்களாகத் தம் எதிர்ப்பைக் காட்டினர். கட்சி அரசியல் வளர்ச்சி பெறாத இக்கட்டத்தில் சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்டு வெற்றி கண்ட பிரதிநிதிகளும், தத்தம் தனிப்பட்ட சுயநலக் காரணங்களுக்காகத் தமிழினத்தின் எதிர்காலம்பற்றி அக்கறை கொள்ளாதவர்களும் இப்பாரபட்சமான சட்டவாக்கங்களை ஆதரித்தனர்.⁴ திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும் இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசைச் சேர்ந்த சில பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளும் ஆதரித்தபோதிலும், அக்கட்சியிலிருந்து இன்னொரு பிரிவினர்

திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் தலைமையில் இச்சட்டங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததோடு தனியாகப் பிரிந்து தமிழரசுக் கட்சியை உருவாக்குவதற்கும் இப்பாரபட்சமான சட்டங்களே காலாக இருந்தன என்பதை மறக்கலாகாது.⁵ 1939இல் பண்டித நேரு அவர்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரசிற்கு அனுப்பிய செய்தியை இலங்கை அரசின் இச்சட்டவாக்கங்கள் பொறுத்துத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க முடியும். இச்செய்தியிலே பின்வருமாறு அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

"India is weak today and cannot do much for her children abroad. But she does not forget them and every insult to them is humiliation and sorrow for her. A day will come when her long arm will protect them and her strength will compel Justice to them."⁶

பாராளுமன்ற அரசியலில் பெரும்பான்மை வாக்குகளின் அடிப்படையில் அரசியல் செல்வாக்கு அற்றிருந்த தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளின் எதிர்ப்பிலும்பார்க்க இந்த ஆரம்ப கட்டத்தில் இந்திய அரசாங்கத்தின் பலமான எதிர்ப்புத் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் பின்னால் ஏற்பட்ட பல துன்பியல் நிகழ்வுகளுக்கு இடமில்லாமல் இருந்திருக்கலாம்.

"Now sir if all these 700,000 people will tomorrow get assimilated into the Sinhalese linguistic group, there would be no piece of legislation of this type, and that is one of the reasons why I say it is tantamount to discrimination against one linguistic group."⁷

"Now sir, speaking on behalf of my group. I strongly oppose this bill, firstly because it disqualifies a large number of people who would normally, for all practical purposes be subjects of this country."⁸

இச்சட்டவாக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்துசென்ற திருவாளர்கள் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம், கு. வன்னியசிங்கம் போன்றோரால் 1949இல் தமிழரசுக் கட்சி அமைக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்ப மகாநாட்டிலே திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் இக்குடியுரிமைச் சட்டங்கள்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

"இலங்கையின் மத்திய பாகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஏழலட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடைய பிரஜா உரிமையைப் பறிப்பதே இச்சட்டங்களின் உண்மை நோக்கம். இவர்களுள்ளே பெரும்பாலானோர் வேறு நாட்டையே அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இந்தியர்களல்லர், இலங்கையரே. தமிழ் பேசும் மக்களாக இருப்பதே அவர்களுடைய ஒரே ஒரு குற்றமாகும். இந்த மலைநாட்டுத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதற்குச் சட்டம் இயற்றிவிட்டனர். இது கொடுமையிலும் கொடுமையாகும். அரசாங்கத்தின் நோக்கம் இந்நாட்டில் வசிப்பதற்குப் பூரண உரிமையுடைய இம்மக்களை நாட்டைவிட்டுத் துரத்துவது அல்லது பலவந்தமாகத் துரத்துவது அல்லது அவர்களைப் பலவந்தமாகச் சிங்களம் பேசும் மக்களாக மாற்றுவதுதான் என்பது எவருக்கும் எளிதில் புலனாகும்."⁹

தொடர்ந்து கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைபற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "மலைநாட்டில் வாழும் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையானது இங்கு கூறிய தாழ்த்தப்பட்டோருடைய நிலையிலும் பார்க்கக் கேவலமானதாக இருக்கின்றது. இவர்கள் அரசியலில் தீண்டத்தகாதவர்களாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை இல்லாமலிருப்பது மாத்திரமன்றித் தமக்கென ஒரு நாடுமற்ற அகதிகளாகவும் இருக்கின்றனர். ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்கள் இவர்களுக்கு வந்திருக்கும் இன்னல்களைத் தங்களுக்கு வந்ததாகவே கருதல்வேண்டும். அவர்கள் உதவிக்கு எதிர்பார்ப்பது இந்தியாவை அல்ல. சுதந்திரம் விரும்பும் இலங்கைவாழ் மக்களிடமிருந்தே அவ்வுதவி வருதல்வேண்டும். இவ்விரண்டு விடயங்களும் நீங்கள் ஆரம்பிக்க வந்திருக்கும் இக்கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் இடம் பெறுதல் வேண்டும்" என்றார்.¹⁰ திரு. செல்வநாயகம் அவர்களது கருத்துக்கள் இவ்விரு பிரிவினரிடையிலான உறவுகள் மொழி, இன அடிப்படையில் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தின.

வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதன் பின்பாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பெருமளவு பங்குபெற முடியாதவர்களாகினர். அவர்கள் அரசியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்குச் செல்லவேண்டியதாயிற்று. அதன் தலைவர்களும் குடியரிமை பெறுதல், குறைந்தபட்ச ஊதியம், ஆரம்ப சுகாதார, கல்வி வசதிகளை அதிகரித்தல் போன்ற நலன்களைப் பெறுதற்கான தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாயினர். இம்மாற்றத்தால் இலங்கைவாழ் இவ்விரு தமிழ் பேசும் மக்களின் நலன்கள் பொறுத்த நடவடிக்கைகளும், நோக்கங்களும் வழிமுறைகளும் வேறுபடலாயின. இப்பின்னணியில்தான் 1956ஆம் ஆண்டின் தனிச் சிங்களச் சட்டம் பொறுத்து இவ்விரு பிரிவினரும் காட்டிய எதிர்ப்பை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்து இச்சட்டமானது அவர்களது அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வில் பெரும் இடர்பாட்டினை ஏற்படுத்தியது. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு பதவி உயர்வு, அரசாங்கத்துடனான தொடர்புகள், தமிழ் மொழி பொறுத்துக் காட்டப்பட்ட பாரபட்சம் - இத்துறைகள் பொறுத்துத் தனிச் சிங்களச் சட்டம் இலங்கைத் தமிழரை இரண்டாம் தரக் குடியமக்களாக்கியது. வெறுமனே மொழியுடன் இணைந்ததாக அல்லாமல் தமிழ் மக்களுடைய அரசியல், பொருளாதார, சமூக அந்தஸ்துப் பொறுத்துப் பலத்த அடியினை இச்சட்டம் கொடுத்தது. இச்சட்டம் தொடர்பாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களது எதிர்ப்பு முன்னவரது எதிர்ப்புப் போன்று பலமானதாகக் காணப்படவில்லை. குடியரிமை, வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதனால் நாட்டின் அரசியல் வாழ்விலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நிலை, கல்வி நிலை, பொதுவாக இவர்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக நிலைமைகள் தனிச் சிங்களச் சட்டத்துக்கு இலங்கைத் தமிழர் காட்டியது போன்ற பலமான எதிர்ப்பைக் காட்ட முடியாது போகக் காரணமாயிற்று. பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைப் பலத்தைக் கொண்ட ஓர் இனம் சிறுபான்மை இனம் எவ்வளவுதான் எதிர்ப்பை ஒருமித்துக் காட்டினும் தனது நலன் பேணும் வகையிலேயே நடந்துகொள்ளும் என்பதற்கு இலங்கைப் பாராளுமன்றத் திலே தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமை தக்க எடுத்துக் காட்டாகும். பெரும்பான்மை இனத்தின் பிரதிநிதிகளைப் பெரும்பான்மை

யாகக் கொண்ட பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் விருப்பங்களுக்கு மாறாகச் சிறுபான்மை இனத்தின் பிரதிநிதிகளால் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதைத் தவிர வேறெதுவும் செய்யமுடியாது என்பதற்கு இத்தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமை சான்றாகின்றது. இந்திய வம்சாவளித் தமிழரோ வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு அரசியல் களத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். இலங்கைத் தமிழரோ வாக்குரிமை இருந்தும் அரசியல் செல்வாக்கு இல்லாதவராயினர்.

தனிச் சிங்களச் சட்டத்திற்குப் பூரண எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து சாத்வீகமான முறையிலே போராட்டம் ஒன்றைத் தமிழ் மக்கள் ஆரம்பித்தனர். இதன் விளைவாக அப்போதைய பிரதமர் திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களுடன் தமிழ் பேசும் மக்களின் மொழியுரிமை உட்படப் பல்வேறு உரிமைகளையும் குறிப்பிடத்தக்களவு பேணுகின்ற ஒப்பந்தமொன்றினைச் செய்தார்.¹¹ ஆனால் இவ்வொப்பந்தம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினதும், சிங்களப் பேரினவாதிகளினதும் தீவிர எதிர்ப்பின் காரணமாகக் கைவிடப்பட்டது. இக்குழப்பமான சூழ்நிலையில் தமிழரசுக் கட்சியினரின் சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்ட நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாயின. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சாத்வீக சட்ட மறுப்பு ஒரு புறம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் மறுபுறம் தென்னிலங்கையில் இனவெறிக் கலவரம் வெடித்தது. மலைநாட்டில் சிங்கள இனவெறியர் தமிழ்ச் சொற்களை அழித்ததைத் தமிழ்த் தொழிலாளர் ஆட்சேபித்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து பொகவந்தலாவையில் ஏற்பட்ட பொலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டில் பிரான்சிஸ் ஐயாவு எனுமிரு தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர் கொல்லப்பட்டனர். தமிழரசுக் கட்சியின் வேண்டுகோளின் பேரில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண மெங்கும் இவ்விருவரும் தியாகிகளாகக் கொள்ளப்பட்டு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் பூரண ஹர்த்தால் 5-4-1958இல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.¹² இலங்கைத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் உறவுகள் பொறுத்து இச்சம்பவம் பெரிதும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்குரியது.

1960 ஜூன் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அரசாங்கத்தை அமைத்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி 1961இல் மீண்டும் தமிழ் மக்கள் மொழியுரிமையைப் பாதிக்கும் நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டது. முற்றிலும் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களான வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் உட்படச் சகலதரத்து நீதிமன்றங்களிலும் சிங்களத்தைத் திணிக்கும் 1961இன் நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தை உருவாக்கியது.¹³ இதனைத் தொடர்ந்து இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களுடைய பல்வேறு உரிமைகளைக் கோரித் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைமையில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் 1961 ஜனவரி 2ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மார்ச் வரை இடம்பெற்ற இவ் அகிம்சைவழிப் போராட்டமானது இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றிலே மிகவும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. இப்போராட்டத்திலே இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களது ஆதரவும் ஈடுபாடும் தமிழர் என்ற ஒருமித்த இன உணர்வும் இவ்விரு பிரிவினரிடையே காணப்பட்ட உறவுகள் பொறுத்து முக்கியத்துவம்

பெறுகின்றன. போராட்டம் தீவிரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. செள. தொண்டமான் சத்தியாக்கிரகம் நடைபெற்ற இடங்களுக்குச் சென்று மக்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் உற்சாகமூட்டினார். வவுனியா, மன்னார் பகுதிகளில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளும் உறுப்பினர்களும் இப்போராட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்குபற்றினர். தலைவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுச் சத்தியாக்கிரகம் இராணுவத்தால் முறியடிக்கப்பட்டபோது இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் பிரதிநிதி தி. நடேசபிள்ளையும் கைதுசெய்யப்பட்டார். இக்கட்டத்திலே மலைநாட்டுத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களும் போராட்டத்தில் குதிக்கத் தயாராகினர். ஏப்ரல் 24ஆம் திகதி தோட்டத் தொழிலை அத்தியாவசிய சேவையாக்கும் சட்ட விதிகளை அரசாங்கம் பிரகடனஞ் செய்த போதிலும் ஏப்ரல் 25ஆம் திகதி மலைநாட்டுத் தோட்டங்களில் ஐந்துலட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர் பரிபூரண வேலைநிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர்.¹⁴ அன்று இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், தமிழரசுக்கட்சி அரசுக்குச் சமர்ப்பித்த அதே கோரிக்கைகள் அடங்கிய நாலு அம்சக் கோரிக்கைகளை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்தது. தொடர்ந்து தோட்டப் பிரிவுகளுக்கும் இராணுவப் பிரிவுகள் அனுப்பப்பட்டன. தமிழர் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதில் தமிழினத்தின் ஒற்றுமை உலகம் முழுவதற்கும் தெளிவாகக் காட்டப்பெற்றது.¹⁵

சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை அடுத்து வளர்ச்சியுற்ற தமிழ்த் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியினைத் தொடர்ந்து இந்திய வம்சாவளித் தமிழரையும் இலங்கைத் தமிழரையும் ஒருங்கிணைத்துச் செல்லும் விருப்பு தமிழரசுக் கட்சியின் மன்னார் மகாநாட்டில் பிரதிபலித்தது. மன்னார் மகாநாட்டுத் தீர்மானத்திற்கிணங்க மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களை வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மக்களோடு ஸ்தாபன ரீதியாக ஒன்றிணைப்பதற்கு ஒரே வழி கட்சியின் தலைமையில் மலைநாட்டில் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை நிறுவுவதே என்ற முடிவுக்குக் கட்சி வந்தது.¹⁶ இதன் விளைவாக 22-12-1962 இல் ஹட்டன் நகரில் இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. மலைநாட்டில் பல கிளைகளும் அமைக்கப்பட்டன. இதன் தலைவராக டாக்டர் நாகநாதனும், செயலாளராக திரு. சிவானந்தசுந்தரமும் விளங்கினர். இக்கழகம் தொழில் தகராறுகளை நீதிமன்றங்களுக்கும் தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கும் எடுத்துச் சென்று வாதாடியது. பலம் வாய்ந்த தொழிற்சங்கங்களோடு போட்டி போடுவதில் புதிய தொழிற்சங்கம் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது.

1948இன் பின்பாக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களைத் தொடர்ந்து குடியரிமையிழந்து நாடற்றவர்களாக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணப்படும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டதே 1964ஆம் ஆண்டின் ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தமாகும். இவ்வொப்பந்தமானது இரு நாடுகளினாலும் அங்கீகரிக்கப்படாத 'நாடற்றவர்' எனக் கருதப்படும் நிலையை முடித்து ஒன்றில் இலங்கை அல்லது இந்தியக் குடியமக்களாக்கப்பட வேண்டும் என்பதேயே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்

லால் நேருவுடன் இலங்கை அரசு நடாத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின்போது இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழரின் எதிர்காலம் இலங்கையின் உள்நாட்டு விவகாரம் என்றும், அவர்களுக்குக் குடியுரிமை வழங்குவதைத் துரிதப் படுத்துமாறும் கேட்கப்பட்டது. ஆனால் நேரு மறைந்து லால்பகதூர் சாஸ்திரி பிரதமர் பதவியைப் பெற்றமையும், 1962இன் சீன - இந்தியப் போரினைத் தொடர்ந்து தென்னாசியாவில் இராஜதந்திர ரீதியில் இந்தியா தனிமைப்படுத்தப்பட்டமையும் இப்பிரச்சினை பொறுத்து இதுவரை கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த கொள்கையிலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதாவது கொடுத்து எடுக்கும் (Give and take) அடிப்படையில் இப்பிரச்சினை யைத் தீர்க்க இந்திய அரசு விரும்பியது.¹⁷ இப்பின்னணியில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் நலன்கள் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் ஸ்ரீமர் - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ்வொப்பந்தத்தை இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களுக்கு இந்திய அரசும் இலங்கை அரசும் சேர்ந்து இழைத்த மாபெரும் துரோகம் எனலாம். இதனையே பேராசிரியர் சூரிய நாராயண் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"It is the tragedy of India - SriLanka relations that this agree- ment, which had a bearing on the lives of thousands of people of Indian origin, was finalised by the two governments without taking into consideration the feelings and views of the plantation workers.¹⁸

இவ்வொப்பந்தத்திற்கு எல்லாத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கங்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. இலங்கைத் தமிழரின் பிரதான கட்சியான தமிழரசுக் கட்சியும் அதன் அங்கமான இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகமும் தீவிர எதிர்ப்பைக் காட்டியதன்மூலம் தோட்டத் தொழிலாளரிடையே குறிப்பிடத்தக்களவு செல்வாக்கைப் பெற்றுக்கொண்டன.

1965இல் தேசிய அரசாங்கமொன்றைத் தமிழரசுக் கட்சியின் உதவி யுடன் அமைத்த டட்லி சேனநாயக்கா ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை அமுலாக்க முற்பட்டார். இது மலைநாட்டுத் தமிழர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் சிலவற்றுக்கே மாறாகக் கர்ணப்பட்டது. இதனால் பிரதமர் அதனை அமுல்நடத்த முயன்றபோது தேசிய அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்த தமிழரசுக் கட்சியின் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் விருப்பத்துக்கு மாறாக யாரையும் இந்தியப் பிரஜையாகப் பதிவுசெய்யும் வற்புறுத்தல் இல்லா தொழியும் எனவும், இந்தியா திரும்புவோரின் வீதத்திற்கே இலங்கைப் பிரஜைகளைப் பதிவுசெய்யும் திட்டமும், இலங்கைப் பிரஜையாகப் பதிவு செய்தோரைத் தனி இடாப்பில் வைத்திருக்கும் நிலையும் போன்ற அம் சங்கள் நீக்கப்பட்ட ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தமே தேசிய அரசாங்கத் தினால் அமுல்நடத்தப்பட்டது.¹⁹ அதாவது தமிழரசுக் கட்சி கட்டாய நாடுகடத்தலோ, தனிப்பட்ட தேர்தல் தொகுதியோ அமுல்நடத்தப்பட மாட்டாது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு இவ்வொப்பந்தத்தினை ஆதரித்தது. கட்சி இதனை ஆதரித்தபோதும் அதில் உடன்பாடு காணாத மேற்சபை உறுப்பினர் திரு. எம். மாணிக்கம் இச்சபையிலிருந்து இராஜினாமாச் செய்தார்.

இலங்கைத் தமிழ் தலைமைத்துவத்தின் அரசியல் யுக்தியில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழருடன் நெருக்கமான வினைப்பை ஏற்படுத்துவதில் கூடிய கவனம் செலுத்துவது பிரதான இடத்தை வகித்தது.¹⁹ பாரம்பரியத் தாயகப் பிரதேசமாகிய வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் குடித்தொகை பொறுத்து இலங்கைத் தமிழர் தொகை போதுமானதாகக் காணப்படாத நிலைமை அவர்களது பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இதன் விளைவாகப் பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இவ்விரு மாகாணங்களின் எல்லைப் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக வட மாகாணத்தில் குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு ஊக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. 1965, மார்ச்சில் செய்துகொள்ளப்பட்ட டட்லி - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தில் தமிழ்த் தாயக மாகாணங்களில் நிலக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் பொறுத்து மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட்டிருந்ததைக் காணலாம். அதாவது அவ்விரு மாகாணங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் நிலக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் பொறுத்து முதலில் இம்மாகாணங்களில் வாழும் மக்களுக்கும், அடுத்து இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தது.²⁰ வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் காணப்பட்ட நிலங்களில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரைக் குடியமர்த்தும் நோக்குடன் இவ்வொழுங்குபாடுகள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன.

1949ஆம் ஆண்டிலிருந்தே சமஷ்டிக் கட்சி (தமிழரசுக் கட்சி) இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் குடியுரிமை, வாக்குரிமை விவகாரங்களைத் தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளின் முக்கிய அம்சமாகக் கொண்டிருந்தது. அதனுடைய வருடாந்த மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களிலும், தேர்தல் அறிக்கைகளிலும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களிலும், இந்தியவம்சாவளித் தமிழ்ப் பிரச்சினைகள் ஆராயப்பட்டிருப்பதையும், நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதையும், தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். சொலமன் பண்டாரநாயக்கா (1956-59), ஸ்ரீமாத் பண்டாரநாயக்கா (1960-65) காலப்பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சத்தியாக்கிரக நடவடிக்கைகளில் இரு பிரதான இந்திய தமிழ் அமைப்புகளான பலம் வாய்ந்த இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசினதும் ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரசின் ஆதரவைப் பெருமுயற்சிசெய்து பெற்றதை இப்பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். 1970ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையில் கூட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் நிலைபற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“இன்னும் அந்தஸ்து நிர்ணயிக்கப்படாமல் இடைநடுவில் ஊசலாடும் இலட்சக்கணக்கான இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் நிலைமைக்கு மற்றுப் புள்ளி காணத் துரித நடவடிக்கை எடுத்தல், அவர்கள் இலங்கைப் பிரஜைகளாக வேண்டும், அரசு தார்மிக, சட்டபூர்வக் கடப்பாடுகளுக்கமைய இலங்கையையே தம் நிரந்தரத் தாயகமாக்க விரும்பும் அத்தனை பேரையும் நாட்டின் பிரஜைகளாக ஏற்கவேண்டும்.”²¹

சிங்கள ஆதரவு அரசாங்கங்களுக்கு கெதிராகப் பரந்தளவிலான இந்திய வம்சாவளி, இலங்கைத் தமிழர் பங்குபற்றும் அகிம்சைப் போராட்டத்தை

முன்னெடுத்து இலங்கையில் காணப்படும் தமிழரின் பிரச்சினைகளை இந்திய அரசுக்கு வெளிப்படுத்தி அதன்மூலம் ஒரு தீர்வு காண்பதாக இக்கட்சியின் அரசியல் யுக்திகள், நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந்தன எனலாம், இவ்வகையில் இலங்கைத் தமிழர் தலைமை தமிழர் பொதுநலன் கருதி இந்திய வம்சாவளித் தமிழரையும் அரசவணைத்துச் செல்லும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஆனால் இரு பிரிவு மக்களுடைய பிரச்சினைகளும், தொழில் முறைகளும், நடவடிக்கைகளும், இருப்பிடங்களும் வெவ்வேறுகக் காணப்பட்டதால் வலிமை வாய்ந்த இணைப்பை அரசியலரங்கில் இவர்களிடையே ஏற்படுத்த முடியாமல் போயிற்று.

1970 - 77 இடையில் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான அரசாங்கத்தில் இவ்விரு தமிழ்ப் பிரிவினருடைய நலன்கள் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டன. இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்துத் தரப்படுத்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை, அரசாங்க, தனியார்துறை வேலைவாய்ப்புகளில் புறக்கணிப்பு, வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பரவலான அடக்குமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டமை, 1972இன் புதிய அரசியலமைப்பில் சோல்பரி அரசியல் திட்டம் வழங்கிய சிறுபான்மையோர் காப்பீடுகள், மொழியுரிமை உட்படப் புறக்கணிக்கப்பட்டமை ஆகிய நடவடிக்கைகள் காரணமாகப் பரவலான அதிருப்தியும், அரசாங்கத்திற்கெதிரான வெறுப்புணர்வும், தொடர்ந்தும் ஐக்கிய இலங்கையில் வாழ முடியுமா? என்ற சந்தேகங்களும் ஏற்படலாயின. மலையகத்தில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களுக்கெதிரான நடவடிக்கைகள், தோட்டங்களைத் தேசிய மயமாக்கல், 1972இல் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டம், 1975இல் காணிச் சச்சவரம்புச் சட்டம், ஸ்ரீமா — சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தைக் கடுமையாக அமுலாக்கல் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டன.²² 1972இல் நிறைவேற்றப்பட்ட காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் சுமார் 80,000 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கல் என்ற போர்வையில் 'சிங்கள மயமாக்கப்பட்டன', தேசிய மயமாக்கப்பட்ட தோட்டங்களிலிருந்து தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர் அப்புறப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்ற உறுதிமொழிக்கு மாறாக அவர்கள் இத்தோட்டங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டுத் தோட்டத் தொழிலோடு தொடர்புறுதலிங்களை கிராமவாசிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. 1975இன் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ்த் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு 50 ஏக்கர் தேயிலை அல்லது றப்பர் தோட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு ஏனையவை கவீகரிக்கப்பட்டன. இக்காலப் பகுதியிலேதான் மலையகத் தமிழருக்கெதிராக இனத்துவேஷம் கடுமையாகக் காட்டப்பட்டது. 1973 - 75 காலப்பகுதியில் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருந்த வறுமை இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது. இந்நிலைமையைப் பேராசிரியர் சி. ஆர். டி. சில்வா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

Although a resurgence of anti-Tamil feeling among the Kandyan Sinhalese in the difficult days of 1974 - 75 led to harassment, eviction and occasionally even starvation and death of some groups of Indian Tamils, and also they were consistently discriminated against in the distribution of land under the land reform laws in the 1970s and violently attacked in many areas by Sinhalese in August 1977.²³

ஸ்ரீலங்காசுதந்திரக்கட்சி அரசாங்கம் இவ்விரு தமிழ்ப்பிரிவினர் மீதும் கட்டவிழ்த்த அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஒன்றிணைந்து செயற்படும் தேவை இவ்விரு பகுதியினரின் அரசியல் தலைமைத்துவத்துக்கும் அவசியமாயிற்று.

ஸ்ரீலங்காசுதந்திரக்கட்சி தலைமையிலான ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் இவ்விரு தமிழ்ப்பிரிவினருக்குமெதிராக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவாக தமிழரசுக் கட்சியும், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசும், தமிழ்க் காங்கிரசும் இதர கட்சிகள் சிலவும் கூட்டாக ஆறம்சக் கோரிக்கையை அரசாங்கத்தின் முன்வைத்தன. அரசு கரும மொழியாகச் சிங்களத்துக்கும், தமிழுக்கும் சம அந்தஸ்து, இலங்கையில் வதியும் எல்லோருக்கும் குடியரிமை வழங்கல், மதச்சார்பற்ற அரசு, எல்லா மதங்களுக்கும் சம அந்தஸ்து — விஷேட சலுகைகள் வழங்காமை அடிப்படை உரிமைகள், சுதந்திரம், சமத்துவம் பொறுத்து அரசியலமைப்பு ரீதியான உத்தரவாதம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்பனவாக அமைந்தன.²⁴ இக்கோரிக்கைகள் ஐக்கிய இலங்கையில் இவ்விரு தமிழ் பேசும் மக்களும் சுதந்திரமாகவும், சமத்துவமாகவும், கௌரவமாகவும் வாழ்வதற்கு விரும்பி நின்றதை எடுத்துக்காட்டியது. ஆனால் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கமே இக்கோரிக்கைகளை முற்றாகவே நிராகரித்தது. இச்சூழலில்தான் மேற்குறிப்பிட்ட தமிழர் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து 1972இல் தமிழர் ஐக்கிய முன்னணியை உருவாக்கின. 1976, மேயில் வட்டுக்கோட்டையில் நடந்த கமாநாட்டிலே தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி, தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்து தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியாகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தியது. திரு. செள. தொண்டமான் அவர்களும் தனிநாட்டுக் கோரிக்கை மலையகத் தமிழர் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக அமையாது எனக் குறிப்பிட்டு இக்கூட்டணியில் தீவிரமாகத் தன்னால் இயங்க முடியாதிருப்பதை உணர்த்தினார். ஸ்ரீலங்காசுதந்திரக்கட்சி அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறைகள், பாரபட்சம் இவற்றிற்கெதிராக ஏற்பட்ட இவ்விரு தமிழ்ப் பிரிவினரையும் ஒற்றுமை 1977இன் பொதுத்தேர்தலைத் தொடர்ந்து படிப்படியாகப் பலனின்பட்டு ஒரு பிரிவினரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மலையக மக்களின் நலன் பேணும் நோக்குடன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டதைத் தொடர்ந்து மேலும் பலமிழந்தது.

இலங்கைத் தமிழர் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரைச் சமத்துவமாக நோக்குவதில்லை என்ற கருத்து நிலவி வருகின்றது. இவர்கள் வாழும் புனியியல் பிரதேச அடிப்படையில் இரு சமூகப் பிரிவினருக்குமிடையிலான தொடர்புகள் மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. எண்ணிக்கை அடிப்படையில் இவ்விரு பிரிவினரும் கலந்து வாழும் சந்தர்ப்பங்களும் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டன. மலையகத்தில் மிகக் குறைந்த அளவிலான இலங்கைத் தமிழர்களே பெருந்தோட்டத்துறையை ஒட்டிய சில சேவைத் துறைகளிலும், தோட்டப் பாடசாலைகள், அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் சேவையிலும், சிறு வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களது நடவடிக்கைகளை மட்டும் கொண்டு இலங்கைத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளித் தமிழரைச் சமத்துவமாக நோக்குவதில்லை என்ற முடிவுக்கு வருவது பொருத்தமானதல்ல. இது

தொடர்பாக மேலும் சில விபரங்களை இங்கு கொடுக்க முடியும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து குறிப்பாகத் திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலிருந்து பெருந்தோட்டங்களிலே வேலை செய்வதற்கு வந்தவர்களுள் பெரும்பாலானோர் பொருளாதார நிலையிலும், சமூக அந்தஸ்துப் பொறுத்தும் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இவர்களுள் மிகப் பெரும்பாலானோர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர்.²⁵ இவர்களது மேற்பார்வையாளர்களாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த உயர்சாதியினரும் இவர்களைத் தம்முடன் சமத்தவமானவர்களாக நடத்தவில்லை. இந்நிலைமையானது சாதியமைப்பு, பொருளாதார நிலை, கல்வி வாய்ப்புக்கள் பொறுத்ததாகவே அமைந்தது. பழைமை பேணும் பண்பு கொண்ட, சாதியமைப்பை அங்கீகரித்த ஒரு சமூக அமைப்பிலிருந்து தொழிலுக்காக மலையகம் சென்ற இலங்கைத் தமிழரும் தம்மை உயர்வாகக் கருதிக்கொண்டனர். இலங்கைத் தமிழரிடையே கூடச் சாதியமைப்பின் காரணமாக எல்லோரையும் சமத்துவமாக நோக்கும் தன்மை காணப்படாதிருந்தது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் தற்போது நிலவிவரும் சாதியமைப்புடன் இலங்கைத் தமிழரிடையே வழங்கிவரும் சாதியமைப்பை ஒப்பிடுமிடத்துப் பின்னது தாராளப் பண்புகள் கொண்டதாக இருப்பதை அறிய முடிகின்றது. தமிழ் நாட்டிலே உயர் சாதியினர் தாழ்ந்த சாதியினரை நடத்தும் வகையிலும் எவ்வளவோ மடங்கு சிறப்பான வகையிலே இலங்கைத் தமிழ் உயர் சாதியினரால் இங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் நடத்தப்படுகின்றனர்.²⁶

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இலங்கைத் தமிழரிடையே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் பொறுத்துச் சில முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டிருந்தன. சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்தே ஆட்சியாளர் இவ்விரு தமிழ்ப் பிரிவினரிடையே பிளவினை ஏற்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டிருந்தாலும் 1977வரை அவர்களால் அதில் பெருவெற்றி காணமுடியவில்லை எனலாம். வளர்ந்துவந்த சிங்கள, தமிழ் மத்திய வகுப்பினரிடையே பொருளாதார நலன்கள் பொறுத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டதை ஒத்ததாகவே இம்முரண்பாடுகளும் காணப்பட்டன. அதாவது மலையகத்தில் தோட்ட நிர்வாகம், பாடசாலைகள், சிறுவர்த்தக நடவடிக்கைகள் பொறுத்து இலங்கைத் தமிழர் பெற்றுக்கொண்ட பதவிகளை இங்கு கல்வி கற்று வளர்ச்சியடைந்த புதிய மத்திய வகுப்பினர் பெற முற்பட்டதன் வெளிப்பாடாகவே இவை அமைந்தன. 1960களின் பின்பாக இம்முரண்பாடுகள் யாழ் எதிர்ப்பு வாதமாக வளர்ச்சி பெற்று, 70களின் பின்னர் தளர்வுற்றதெனலாம். இக்காலப் பகுதியில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரிடையே வளர்ச்சி பெற்ற மிகச் சிறிய மத்திய வகுப்பினரால் பரவலாக எதிர்ப்பு வாதம் முன்வைக்கப்பட்டாலும் இவ்விரு தமிழ்ப் பிரிவினரிடையேயான உறவுகள் பொறுத்துக் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை அது ஏற்படுத்தவில்லை எனலாம். தோட்ட, அரசாங்கப் பாடசாலைகளிலே ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய இலங்கைத் தமிழர் பொறுத்துக் குற்றச் சாட்டுகள் கூறப்பட்டாலும், பல ஆசிரியர் தங்கள் தன்னலமற்ற ஆசிரிய சேவையினால் இன்றும் மலையக மாணவர்களால் நன்றியுணர்வுடன் நினைவு கூரப்படுகிறார்கள்.²⁷ தனிமனித குறைபாடுகள் இவ்வெதிர்ப்பு வாதத்திலே முன்வைக்கப்பட்டாலும், மலையகத்தில் தோட்ட, அரசாங்கப் பாடசாலை

களில் இலங்கைத் தமிழாசிரியர் கல்விப்பணி இவர்கள் கல்வி முன்னேற்றத் திற்குப் பெரிதும் உதவியதை மறுப்பதற்கில்லை.

இலங்கைத் தமிழர் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கவில்லை என்றும், அவர்களைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்றும் பரவலான கருத்துக்கள் இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் புத்தி ஜீவிகள் மத்தியிலே காணப்படுகின்றது.²⁸ 1948ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற மேற்காட்டப்பட்ட விவரங்களை வைத்துப் பார்க்கையில் எவ்வளவு தூரம் தம்மால் இயன்றளவிற்கு இவ்விரு தமிழ் மக்கள் மீதான எதிர் நடவடிக்கைகளுக்கு முழு எதிர்ப்பையும் காட்டி வந்தனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைப் பலத்தைக் கொண்டிருந்த சிங்கள ஆட்சியாளரின் பாரபட்சமான, ஓரவஞ்சகமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் வல்லமை இல்லாதவர்களாக இலங்கைத் தமிழர் காணப்பட்டனர். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஒருமுறை 'கூறியதுபோல²⁹ இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் நலன்களைப் பாதிக்கின்ற சட்டங்கள் இயற்றப்பட்ட நேரங்களில் இந்திய அரசு தலையிட்டு நீதி தேடிக் கொடுத்திருந்தால் தற்போது காணப்படும் மோசமான நிலையை இத்தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கியிருக்க மாட்டார்கள். இந்திய வம்சாவளித் தமிழரைப் பொறுத்து நேரு அரசாங்கம் இதுவரை கடைப்பிடித்த கொள்கையை விட்டு 1964இல் ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டமை இலங்கை வாழ் தமிழர் பொறுத்து அது செய்த மாபெரும் துரோகமாகும். இந்நடவடிக்கை ஏற்கனவே சிறுபான்மையினராகக் காணப்பட்ட தமிழ் மக்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்ததுடன் பாராளுமன்ற அரசியலிலே அவர்களைப் பலவீனமானதாக்கியும் விட்டது. இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் குடியுரிமை, வாக்குரிமை இல்லாது எதனையுமே சாதிக்க முடியாதிருந்தனர். இலங்கைத் தமிழரோ குடியுரிமை, வாக்குரிமை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் இருந்தும் எதனையும் சாதிக்க முடியாதவராகினர். சுதந்திர இலங்கையில் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இருவர் நிலையும் ஒன்றாகவே இருந்தது.

உசாவியலை

- 1 Wilson, A. J. *Politics in Sri Lanka*, (London, 1974) p. 29
- 2 Kodikara, S. U. *Indo-Ceylon Relations Since Independence*, Ceylon Institute of World Affairs, (Colombo, 1965) p. 79
- 3 *Ceylon Faces Crisis* (Colombo, 1957) p. 14
- 4 Kumari Jayawardena, *Ethnic and Class Conflicts in Sri Lanka*. Centre for Social Analysis, (Dehiweila, 1985) pp 55-56
- 5 Silva, C. R. de "The Sinhalese-Tamil rift in Sri Lanka" in A. Jayaratnam Wilson and Dennis Dalton (eds) *The States of South Asia - Problems of National Integration* (Honolulu, 1982) p. 161
- 6 Quoted in Karan Singh, 'The Keynote Address' L. J. Bahadur Singh(ed) *The other India* (New Delhi, 1979) p. 24
- 7 *Parliamentary Debate* (Honsard) 1948, Column 1762
- 8 *Ibid*, Column 1767
- 9 இலங்கைத் தமிழர்கள் கட்சி வெள்ளிவிழா மலர், பகுதி 1 (யாழ்ப்பாணம், 1974) பக். 8, 11
- 10 மேற்படி பக். 11
- 11 Kearney, R. N. *Communalism and Language in the Politics of Ceylon*. Duke University press (Durham No. 1967) pp. 144-46
- 12 இ. த. அ. க. வெள்ளிவிழா மலர், பகுதி 2, பக். 31
- 13 காராளசிங்கம், வி. தமிழ் பேசும் மக்களின் விமோசனப் பாதை, (யாழ்ப்பாணம், 1963) பக். 9
- 14 இ. த. அ. க. வெள்ளிவிழா மலர் பகுதி 2, பக். 41
- 15 மேற்படி, பக். 41
- 16 மேற்படி, பக். 42
- 17 Jha, C. S., *From Bandung to Tushkent glimpses of India's Foreign Policy*, (Madras 1983) pp. 276-77
- 18 Suryanarayan, V., 'Repatriation of Indian Citizens from Sri-Lanka' in Suryanarayan (ed.) *Rehabilitation of Sri Lankan Repatriates - A Critical appraisal* Centre for South and South East Asian Studies. University of Madras, (Madras, 1986) p. 10

- 19 இ. த. அ. க. வெள்ளிவிழா மலர், பகுதி 3, பக். 49
- 20 Wilson, A. Jeyaratnam, 'Sri Lanka and its future', 'Sinhalese Versus Tamils in A. Jeyaratnam Wilson and Dennis Dalton (eds) The States of South Asia - Problems of National Integration Honolulu, 1982) p. 303-304
- 21 இலங்கைத் தமிழராக் கட்சி தேர்தல் விஞ்ஞாபனம், 1970
- 22 மோகன்ராஜ், க., இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்துவம் ஈழம் ஆய்வு நிறுவனம், (சென்னை, 1984) பக். 147-65
- 23 n. 5 pp. 162-63
- 24 Silva, K. M. de, Sri Lanka : the Politics of Separation 1972-85: International Centre for Ethnic Studies, (Kandy 1985) Seminar Paper.
- 25 Jayaraman, A. Caste Continuities in Ceylon, (Bombay, 1975)
- 26 ஆசிரியர் கடந்த மூன்றாண்டுகளாகத் தமிழ்நாட்டின் பல இடங்களிலும் அவதாவித்ததைக் கொண்டு பெறப்பட்ட முடிவு.
- 27 ஆசிரியர் இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் சந்தித்த பல மலையக மாணவர்களிடம் நேர்முக விசாரணைகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்
- 28 ஆசிரியர் கடந்த மூன்றாண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்த போது சந்தித்த புத்திஜீவிகள், பத்திரிகைகள், இலங்கை அரசியல் கட்சி ஏடுகள் மூலமாகப் பெறப்பட்ட கருத்து.
- 29 n. 6

தமிழ் மொழியில் உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை

இரத்தினமலர் கயிலைநாதன்

உலகில் பல்வேறு மொழிகளில் தன்மைப்பன்மை அமைப்பு இரு வகையாக அமைந்துள்ளது. ஒன்று உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை; மற்றது உள்ப்படுத்தாத தன்மைப்பன்மை. இவற்றை ஆங்கிலத்தில் முறையே 'First Person inclusive Plural' எனவும், 'First Person exclusive Plural' எனவும் கூறுவர். உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை என்பது கேட்போரை உள்ப்படுத்திக் கூறுவது, மற்றது கேட்போரை நீக்கித் தன்னைச் சார்ந்தோரை மட்டும் உள்ப்படுத்துவது. எடுத்துக்காட்டாக இந்தியத் தமிழில் 'நாம்', 'நாங்கள்' ஆகிய இரண்டையும் காட்டலாம்.

இவ்விரட்டைத் தன்மைப்பன்மை அமைப்புப்பற்றி மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் கூறியதை முதற்கண் சற்று நோக்குவோம்.

I

இவ்விரட்டைத் தன்மைப்பன்மை அமைப்புப்பற்றி 1560ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மேலைநாட்டு அறிஞர்களாகிய டுமின்கோ டி சன்ரோ ரோமஸ் (Dumingo de Santo Toma's), கொன்சலஸ் கொல்குயின் (Gonzales Holguin), ரொறெஸ் றுபியோ (Torres Rubio), கிலிஜ் (Gilij), டுபொன்சூ (Duponceau), பிக்கறிங் (Pickering), கம்போல்ட் (Humboldt), ஸ்கூல்கிராப்ட் (Scholl Craft) கலட்டின் (Gallatin), றம்புல் (Trumbull), போஸ் (Boas) ஆகியோர் தமது கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

II

கம்போல்ட் (Humboldt) என்னும் அறிஞர் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையில் பல அமெரிக்க மொழிகள் இவ்விரு வகைத் தன்மைப்பன்மை அமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் அவற்றை 'Exclusive' (உள்ப்படுத்தாத தன்மைப்பன்மை), 'Inclusive' (உள்ப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை) எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் அவர் தமது கட்டுரையில் தென்கடல் தீவுகளில் (South sea island) உள்ள மஞ்சு (mantchu), தமுள் (Tamul) போன்ற கிளைமொழிகளும் இவ்விரு வகைப் பன்மை அமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். றம்புல் (Trumbull) என்னும் அறிஞர் தமது நூலில் பல இந்திய மொழிகள் தன்மைப்பன்மையில் மேற்கூறிய இரு வகைப் பயன்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் அவற்றை 'inclusive' 'exclusive' அல்லது 'general' 'limited' என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இவரும் தமது குறிப்பில் 'inclusive' என்பது பேசுபவர், கேட்பவர் ஆகிய இருவரையும் சேர்த்துக் கூறுவது என்றும், 'exclusive' என்பது கேட்போரை நீக்கிப் பேசுபவரையும் அவரைச் சார்ந்தோரையும்

மாத்திரம் கூறுவது எனவும் விளக்கம் காட்டுகின்றார். உளப்பாட்டுத் தன்மையில் முன்னிலையாரை உளப்படுத்துவது, உளப்படுத்தாதது என்ற வேறுபாடு ஆங்கிலத்தில் இல்லை என்றும் 'we' என்ற சொல்லே இரு வகைக்கும் பொதுவாக வழங்குகின்றது என்றும் யெஸ்பேசன் (Jespersen) கூறியுள்ளார்.¹

III

மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் கருத்து இவ்வாறிருக்க, திராவிட மொழிகளில் தமிழ், தெலுங்கு, கோண்டி, கோண்டா, கோத்தா, தோடா, பெங்கோ, குவி, பர்ஜி, குருக், மால்டோ ஆகிய மொழிகளில் தன்மைப்பன்மை இரு வகையாக அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம்.² தமிழ் மொழியில் இவ்விரட்டைத் தன்மைப்பன்மை அமைப்பு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனையும் இலக்கணகாரர் அதுபற்றிக் கூறிய கருத்தினையுஞ் சிறிது விரிவாக நோக்குவோம்.

IV

தமிழ் இலக்கணகாரர்கள் தன்மைப்பன்மைப் பெயர்களாக யாம், நாம், யாங்கள், நாங்கள் என்னும் சொற்களையே குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆயினும் இவற்றுள் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை வடிவங்கள் எவை, உளப்படுத்தாத தன்மைப்பன்மை வடிவங்கள் எவை என வேறுபடுத்தி விளக்கிக் கூறப்படவில்லை. தமிழ்மொழி வினேமுற்றுக்களில் இடம்பெறும் விசுதிகளுள் தன்மைப்பன்மை விசுதிகளும் காணப்படுகின்றன. இவைபற்றித் தொல்காப்பியமும் விளக்குகின்றது.³ ஆனால் தொல்காப்பியம் உளப்படுத்துதல்பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. ஆயின் தொல்காப்பியத்துக்கு உரை வகுத்த உரையாசிரியர்கள் பலர் இவ்விசுதிகளில் சில உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையினையும் மற்றும்சில உளப்படுத்தாத தன்மைப்பன்மையினையும் குறிப்பன எனக் கூறியுள்ளனர். எனினும் இவ்வாறு அமைந்த வினைகளுக்கு எழுவாயாக அமைந்த உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பெயர்கள் யாவை என்பதனை வெளிப்படையாக இலக்கணகாரர் குறிப்பிடவில்லை.⁴

பவணந்தி முனிவரும் தமது இலக்கண நூலாகிய நன்னூலில் இவ்விருவகைத் தன்மைப்பன்மை அமைப்புப்பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. ஆனால் அவர் தன்மைப்பன்மை விசுதிகளில் இத்தகைய வேறுபாட்டினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.⁵ எனவே தொல்காப்பியர் இதுபற்றி எதுவும் கூறாத காரணத்தினால் அவர் காலத்திற்குப் பின்னர் இடைக்காலத் தமிழிலேயே இவ்விரட்டைப்பன்மை அமைப்பு விசுத்தி அடைந்திருக்கவேண்டும் என நாம் எண்ண இடமுண்டு. அத்துடன் தொல்காப்பியர் இவ்விரட்டைத் தன்மைப்பன்மைவடிவ அமைப்புக்கு இலக்கண அந்தஸ்து கொடுக்காதுவிட்ட காரணத்தினால் அவர் பின் வந்த இலக்கணகாரரும் இவ்விரட்டைப் பன்மை அமைப்புக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் விட்டிருக்கலாம் எனவும் நாம் எண்ண இடமுண்டு.

தமிழ்ச் சாசனங்களைப் பார்க்கும்போதும் 'யாங்கள்' என்ற வடிவம் வீரசோழியத்துக்கு முந்திய தமிழ்ச் சாசனங்களில் காணப்படுகிறது.

‘நாங்கள்’ என்னும் வடிவம் சாசனங்களிற்கூடச் சிறிது பிந்தியே இடம் பெறுகிறது.⁶

வீரசோழியம் ‘நாம்’ ‘நாங்கள்’ என்பவற்றையும், நன்னூல் ‘யாம்’ ‘நாம்’ என்பவற்றையும், இலக்கணச்சூக்கம் ‘நாம்’ ‘யாம்’ ‘நாங்கள்’ ‘யாங்கள்’ என்பவற்றையும் தன்மைப்பன்மை வடிவங்களாகக் கூறுகின்றன. வீரசோழியம் ‘நாம்’ என்பது மரியாதைப் பன்மை என்றும், ‘நாங்கள்’ என்பது பன்மை என்றும் கூறுகின்றது. ஆனால் நன்னூலார் வீரசோழியம் கூறியதுபோல இவ்விரட்டைப் பன்மை வடிவங்கள்பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. தமது காலத்தில் ஏற்பட்ட சில சமூக வேறுபாடுகள் காரணமாக வீரசோழிய ஆசிரியர் இப்பன்மை வடிவங்களை வேறுபடுத்த வேண்டி ஏற்பட்டிருக்கலாம். இன்னும் வீரசோழியம் தன் காலத்திற்கு முந்திய சாசனங்களில் காணப்பட்டதாகிய ‘யாங்கள்’ என்பதனையும் விட்டு ‘நாம்’ ‘நாங்கள்’ என்ற வடிவங்களை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறுவது தன் காலத்துப் பேச்சுமொழிக்கு வீரசோழிய ஆசிரியர் கொடுத்த முக்கியத்துவமாகவும் இருக்கலாம்.

V

சங்க இலக்கியமும் இத்தகைய பாகுபாட்டைப் பின்பற்றியபோதும் கூட அது ஒரேமாதிரியாக அமையவில்லை என தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.⁷

“The second such influence (of the early neighbours of the Dravidians) is in regard to the First Person inclusive Plural. Except in some of the Central Dravidian Languages such as Gondi, there is no specific pronominal base or suffix for this. Certain forms of the first person pronouns have been specialised for this purpose, they vary from time to time and from place to place, so much so that one can speak not of any particular form but only of a general tendency to differentiate between exclusive and inclusive plural.

nam is said to be the inclusive form. Tolkappiyar does not say so and cankam literature, though generally following such a distinction, is not uniform. In modern tamil, nam is inclusive, nankal is exclusive. It is the additional plural suffix kal that is responsible for this differentiation. From the point of view of place, one may point out that the form enkal is inclusive in Jaffna whereas on the main Tamil Land it is exclusive.”

VI

இனி, தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் பேசப்பட்டுவருகின்ற தமிழ் மொழியில் இவ்விரு வகைப் பயன்பாடுகளும் எவ்வாறு தற்காலத்தில் வழங்கி வருகின்றன என்பதனைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

இக்காலத் தமிழ் மொழியில் 'நாம்' 'நாங்கள்' ஆகியன தன்மைப் பன்மைப் பெயர் வடிவங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இவ் வடிவங்களின் பயன்பாட்டைக் கவனிக்குமிடத்து தமிழ் நாட்டுத் தமிழ் வழக்கிற்கும், ஈழத்தமிழ் வழக்கிற்கும் இடையே பெரியதொரு வேறுபாட்டை அவதானிக்கக்கூடியதாயுள்ளது.

தமிழ் நாட்டுப் பேச்சுத் தமிழ் வழக்கிலும் எழுத்துத் தமிழ் வழக்கிலும் 'நாம்' உள்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையாகவும் (inclusive), 'நாங்கள்' உள்படுத்தாத தன்மைப்பன்மையாகவும் (exclusive) பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வேறுபாட்டை யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மக்கள் - படித்தவர்களாயினும், படிக்காதவர்களாயினும் - முற்றும் முழுதாய் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கு இது புரியாத பழக்கமற்ற ஒரு வேறுபாடாகும். யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் இலக்கியத் தமிழில் எழுதும்போது 'நாம்' எனும் பெயரைக் கையாள்வதுண்டு. ஆயின் 'நாங்கள்' என்பதன் மாற்றுச் சொல்லாகவே கொள்வர். யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத்தமிழில் 'நாம்' என்னும் வடிவம் முன்னிலை ஒருமை வடிவமாகக் குறிப்பிட்ட சில சமூகச் சூழ்நிலையில் வழங்குகிறது. பிராமணர்களை முன்னிலைப்படுத்திப் பேசும்போது படிக்காத கிராமப்புற மக்கள் 'நீங்கள்' என்பதற்குப் பதிலாக 'நாம்' என்னும் வடிவத்தினையே பயன்படுத்துவர்.⁸ ஆயின் இப்பிரயோகம் மறைந்துகொண்டுவருகின்றது.

VII

இது இவ்வாறு இருக்க, மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலும், ஈழத்து முஸ்லீம் மக்களது பேச்சிலும் 'நாம்' என்னும் பெயர் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வடிவமாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. 'நாங்கள்' உள்படுத்தாத தன்மைப்பன்மை வடிவமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.⁹ இக்கிளை மொழிகள் இரண்டும் இந்தியத் தமிழை ஒத்திருக்கின்றன. இதைவிட ஏனைய பண்புகள் பலவற்றிலும் இவை ஒத்திருக்கின்றன.

VIII

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மிகப் பழைய தமிழ் மொழிக் கூறுகள் பலவற்றையும் பேணிக் காத்து வந்துள்ளது.¹⁰ இத்தமிழில் உள்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை, உள்படுத்தாத தன்மைப்பன்மை என்ற வேறுபாடு இல்லாமற் போனதற்குரிய காரணம் யாது எனச் சிந்திப்பது பயன்தரும். இவ்வேறுபாடு தமிழ் மொழியில் அடிப்படையானதொன்று என அகத்தியலின்கம் காட்டியுள்ளார்.¹¹ எனவே இவ்வேறுபாடு இருக்காத ஒரு காலம் இருந்திருத்தல் வேண்டும். அக்காலம் மிகப் பழைய காலம், ஆயினும் அக்காலம் எக்காலம் என வரையறுத்துக் கூறும்பொருட்டு ஆராய்ந்தறிதல்

வேண்டும். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ், இலக்கியத் தமிழில் இருந்து பிரிந்தது எனக் கொள்ளலாம் போலத் தோன்றுகிறது. இந்தியத் தமிழில் இவ்வேறுபாடு தோன்றியதற்குப் பின் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பிரிந்திருக்குமாயின் யாழ்ப்பாணத் தமிழிலும் இவ்வேறுபாடு நிலைத்திருக்கும். வேறு எந்தத் தமிழ்க் கிளை மொழிகளிலும் இல்லாத பண்டைய கூறுகள் பலவற்றை யாழ்ப்பாணத் தமிழில் காணும்போது இவ்வேறுபாடு இருந்து ஒழிந்தது என நம்புவது கடினம். இன்றைய யாழ்ப்பாணத் தமிழ் காலத் தால் மிக முந்திய தமிழ்க் கிளை மொழிகளுள் ஒன்றன் தொடர்ச்சி எனத் துணிதல் கூடும் அன்றோ?

உசாவியவை

1. மேற்கூறிய இக்கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரை பின்வருமாறு Mary, R. Hass (1973), 'Exclusive and Inclusive' (A Look at early usage), in Language Culture and History, selected and Introduced by Anwar, S. Dil, California. pp. 164-175.
2. அகஸ்தியலிங்கம், ச. (1976), 'உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையும் வேறுபாட்டுத் தன்மைப்பன்மையும்', எட்டாவது கருத்தரங்குக் கோவை, தொகுதி 2, மைசூர், ப. 497.
3. தொல்காப்பியம் சூத்திரம், எண் 687.
4. சண்முகதாஸ், அ. (1982) தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், ப. 57-59.
5. மேற்காட்டிய நூலில் காண்க.
6. வேலுப்பிள்ளை, ஆ. (1979), தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், பாரி புத் தகப் பண்ணை, சென்னை, ப. 150-151.
7. Meenakshisundaram, T. P. (1965), A History of Tamil Language, Deccan College, Poona. pp. 170-171.
8. Suseendirarajah, S. (1973), A 'Study of Pronouns in Batticaloa Tamil', Anthropological Linguistics, Vol. 15, No. 4, Indiana University, Bloomington, U. S. A.
9. Suseendirarajah, S. (1973), மேற்குறிப்பிட்ட கட்டுரை.
10. Suseendirarajah, S. (1974), 'Some Archaisms and peculiarities in Sri Lanka Tamil', Proceedings of the 4th International Conference-seminar of Tamil Studies, Vol. II, Jaffna.
11. அகஸ்தியலிங்கம், ச. (1979), சொல்லியல் 1 பெயரியல், அனைத்திந்திய தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலை நகர், ப. 85.

இலங்கையின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்கள்

அ. கணபதிப்பிள்ளை

உலகில் இருப்பான பயிர்ச் செய்கை காணப்பட்ட இடங்கள் நீர்ப்பாசனத்திலும் அதன் அபிவிருத்தியிலும் கூடிய கவனம் செலுத்திவந்திருந்த பிரதேசங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. நீர்ப்பாசனத்தை அடியொற்றியமைந்த விவசாயத்தினதும் விவசாய அபிவிருத்தியினதும் வரலாறு திகழியிட்டுக் குறிப்பிட முடியாத வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக நதிக்கரை நாகரீகங்களின் தோற்றத்துடன் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியின் முதலாவது காலகட்டம் தொடங்கிற்று எனலாம். எவ்வெவ் வழிகளில் நீர் கிடைக்கப் பெற்றாலும் அதனைப் பயிர்ச் செய்கையின் பொருட்டு வயல்களுக்கு அனுப்பும் செயலையே நீர்ப்பாசனம் எனக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய செயற்பாடுகளின் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் அவற்றில் தொழில்நுட்ப அறிவுப் பிரயோகமும் அவற்றின் விளைவாகக் கிடைக்கப் பெறுவதான நீர்ப்பாசனத்தினைப் பெறும் வயற்பரப்பு அதிகரிக்கப்பட்டு வருவதும் அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட நீரின் உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்து வருவதும் ஆகிய நடவடிக்கைகளின் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி எனக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியினை அளவிடும் ஒவ்வொரு குறிகாட்டியும் மனித சமுதாய அபிவிருத்தியுடன் மிக நெருங்கிய குறிகாட்டியாகவே இருந்துவருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதிலிருந்து அபிவிருத்திக் கருதுகோள் தனி ஒரு அம்சத்தினை மாத்திரம் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்ற கருத்து இங்கும் வலியுறுத்தப்படுவதனை நோக்க முடிகிறது. இவற்றின் பின்னணியில் இக்கட்டுரை இலங்கையில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த வரலாற்றுடன் இணைந்த நடவடிக்கைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதாக மட்டுமே அமைகிறது.

இலங்கையின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப எண்ணக்கரு விஜயனின் வழித்தோன்றலாகிய பந்துவாச (Panduwasa) மன்னன் கி. மு. 504இல் முதலாவது அணையினைக் கட்டி முடித்ததாக நம்பப்படும் காலப்பகுதியிலிருந்து தொடங்குகிறது (Gunasekera, S. de 1957). அதேவேளை பெரிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் கி. மு. 400க்கும் கி.பி 1200க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்தன. இக்காலகட்டத்தின் கடைசி மன்னரைப் பராக்கிரமபாகு விளங்குகிறான். இந்நாட்டில் பெறப்படும் மழை நீரில் ஒரு துளியாவது விணைசென்று கடலில் கலப்பதனைத் தடுத்து, சேமித்து நீர்ப்பாசனத்துக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் பராக்கிரம சமுத்திரம் (Sea of Parakrama) என்ற குளத்தினை நிர்மாணித்திருந்தான். இத்தகைய வியத்தகு நீர்ப்பாசன ஒழுங்கு இன்றும் ஆச்சரியப்படத்தக்க அபிவிருத்திப் பணியாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

வரலாற்றில் அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை இராசதானிகளின் காலப்பகுதியுடன் புராதன நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் முடிவடைந்து விட்

டன எனக் கூறவேண்டும். இராசதானிகளின் தெற்கு நோக்கிய இடப் பெயர்வின் காரணமாக மலைப்பாங்கான பகுதிகளிலும் ஈரவலயத்திலும் குளங்களைக் கட்டி நீர்ப்பாய்ச்சல் செய்வதனை விட ஆறுகளை மறித்து நேரடியாக வயல்களுக்குத் திருப்பும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் நிலைமையே காணப்பட்டது. இத்தகைய ஈரவலய இடவலயப் பகுதிகளில் தனியாக நெற் செய்கையன்றி வாசனைப் பொருட்களின் உற்பத்தி காடுபடு திரவியங்களின் சேகரிப்பு ஆகியவற்றிற்கான சாதக நிலைமையும் உபஉணவுப் பயிர்ச் செய்கையினையும் வருடம் முழுவதிலும் மேற்கொள்ளத்தக்க மழைவீழ்ச்சி ஒழுங்கும் வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தன.

யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலும் வன்னிப்பகுதிகளிலும் காணப்பட்ட இராச தானிகளும் மக்கள் குடியிருப்புக்களும் பெருமளவில் இயற்கைக் காரணிகளினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு வட வரண்ட பகுதிகளில் பரவலாக இருந்த பொழுதிலும் அக்கால வாழ்க்கைக்குச் சாதகமாக அதன் வடக்கு நோக்கியும் வடகிழக்கு நோக்கியும் செறிவாக நகர்த்தப்பட்டன. இப்பகுதிகள் ஒன்றில் தரைக்கீழ் நீரில் அல்லது நீரூற்றுக்களில் தங்கியிருந்த பகுதிகளாக இருந்த தனாலும் சுண்ணாம்புக்கல்லின் செல்வாக்குக் காணப்பட்டமையாலும் மேற்பரப்பு நீரினைத் தேக்கி நிலத்தினுட் செலுத்துவதிலும் மேற்பரப்புக் குளங்கள், கேணிகள், பாரிய கிணறுகள் என்பன அமைப்பதிலும் மக்களினதும் நிறுவனங்களினதும் கரிசனை இருந்து வந்தது. வடபகுதி நோக்கிய மக்களது இடப் பெயர்வாலும், கடற்கரை நோக்கிய இடப் பெயர்வுகளினாலும் தென்பகுதி நோக்கிய மலைநாட்டுப் பகுதி இடப் பெயர்வுகளினாலும் ஏலவே காணப்பட்ட பெரும்பாலான வரண்ட பிரதேச நீர்ப்பாசன வேலைகளைக் கைவிடப்பட்டன. குறிப்பாக வன்னிப் பிரதேசம் உட்பட வட வரண்ட வலயப் பகுதிகளில் இந்நிலைமை மிகச்செறிவானதாகக் காணப்பட்டது. வரண்ட வலயத்தின் மணற்பாங்கான கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களது நீர்த்தேவையில் தரைக்கீழ் நீரின் பங்கும் முக்கியம் பெற்றதன் காரணமாக பாதுகாப்புக் கருதியும் கடற்கரை நோக்கிய நகர்வினையே கிழக்குப் பிரதேச மக்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். மலைநாடு நோக்கிய நகர்விற்கு உட்படாத கிழக்குக் கரையோரப்பகுதி தென்பகுதி மக்களது பொருளாதாரத்தில் காடுபடு திரவியங்களின் சேமிப்பு, மீன்பிடி, மந்தை வளர்ப்பு மரப்பயிர் வளர்ப்பு ஆகியவற்றில் கூடிய கவனம் செலுத்துதல் போன்றவற்றினால் நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இப்பகுதிகளில் காணப்பட்ட புராதன நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்கள் மக்களது கடற்கரையை நோக்கியதும் பாதுகாப்பு சூழலுடன் தொடர்பான தற்காப்பு அடிப்படையிலும் அமைந்தனவானதுமான நகர்வுகளினால் கைவிடப்பட்டிருந்தன.

இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசம் முழுவதிலும் மானாவாரி விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட ஆபத்து நிலைமைகள் மீன்பிடி, மந்தை வளர்ப்பு, காடுபடு திரவியங்களைச் சேகரித்தல் போன்ற தமது புராதன பொருளாதார நடவடிக்கைகளுடன் பயிர்ச்செய்கையினை இணைப்பதற்கான கட்டாயத்தினை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தன. இதனால், பரந்தளவிலும் நிறுவன அடிப்படையிலும் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கும் அது சார்பாகப் பொதுமக்களது விவசாய நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் அத்தியாவசியமாயிருந்தது என்பது அறியப்படலாயிற்று.

உலக வரலாறுகளில் மத்திய காலப்பகுதி இருள் சூழ்ந்ததாக இருந்தது போல் இலங்கையின் மத்தியகால நீர்ப்பாசன வரலாறும் காணப்பட்டது. இலங்கையின் ஆரம்பகால நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் பயிர்ச்செய்கை நோக்கத்திற்காக நீரைச் சேமித்து வழங்குவது ஒரு மன்னன் தனது குடிமக்களுக்குச் செய்யும் தலையாய கடமையாக இருந்ததுடன் அவன் மக்களால் தெய்வமாகவும் மதிக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலையும் முக்கியம் பெற்றிருந்தமைக்குப் பதிலாக நோய், போர் போன்றவற்றிற்குப் பாதுகாப்பும் மறைவிடங்களும் தேடிக்கொடுப்பதான ஒரு கடமையே அவசியம் என்ற ஒரு நிலையையே இடைக்கால அரசுகளில் முக்கியம் பெற்ற நடவடிக்கைகளாக அமைந்திருந்தன. இச்செயல் பயிர்ச்செய்கை நாகரீகத்திலிருந்த மக்களை ஒன்றில் புராதன பொருளாதாரத்துக்கு அல்லது ஏற்றுமதி இறக்குமதியை உள்ளடக்கிய பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குத் தள்ளிய காரணத்தினால் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டுக்கு அமைப்பு ரீதியான மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாயிருந்தது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் போத்துக்கீசர் இலங்கை வந்ததும் இதுவரை காலம் முஸ்லிம்களின் கைவசமிருந்த வாசனைத் திரவிய வியாபாரத்தினைத் தமதாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். படிப்படியாக இவர்களது முயற்சி வியாபாரத்திலும் மதமாற்றம் செய்விப்பதிலும் உள்நாட்டு அரசியலில் பங்கெடுப்பதிலுமே காணப்பட்டன. பதிலாக நாட்டின் தேசிய ரீதியான பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலோ நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களிலோ, விவசாய நடவடிக்கைகளிலோ இவர்களுக்கு ஆர்வமில்லாத காரணத்தினால் ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கிய காலம்வரை 12ஆம் நூற்றாண்டின் முன்பாக இருந்துவந்ததும் வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தியில் பெரும் பங்காற்றிவந்ததுமான குளங்கள் பல படிப்படியாகக் கைவிடப்பட்டு அழியும் நிலையினை அடைந்திருந்தன. இதனால் இக்காலத்தினை நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் இருள் சூழ்ந்த காலம் எனக் குறிப்பிடப்படல் வழக்கமாகவும் பொருத்தமாகவும் இருந்து வருகிறது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் அவர்களால் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இராஜகாரிய கோட்பாட்டு முறை குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்பினை ஆற்றி வந்தது. தென்மேல் பிரதேசத்தில் நீர்வழிப் போக்குவரத்து முறைகளில் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் ஓரளவு முக்கியத்துவமே கைவிடப்பட்ட குளங்களது புனருத்தாரண வேலைத்திட்டங்களிலும் நெற்செய்கை அபிவிருத்தியில் நீர்ப்பாசனத்தினைப் பிரயோகிப்பதிலும் இராஜகாரிய முறையினைப் பிரயோகிப்பதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது. எனினும் வன்னிப் பகுதியிலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் கிராமியக் குளங்களது புனருத்தாரணத்திலும் கிராமியக் குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியிலும் இக்காலப் பகுதியில் கவனம் செலுத்தப்பட்டதென்பது மறுக்க முடியாதவொன்றாகும். குறிப்பாக, கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கில் சதுப்புநிலங்களை அம்பாறைக் குளமாக்கிய பெருமை இவர்களையே சாரும்.

இலங்கையில் ஆங்கிலேயர்கள் 1796இல் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கரையோரப் பகுதிகளை மீட்டெடுத்தனர். 1815இல் கண்டிய அரசனிடமிருந்து கண்டிப் பகுதியைக் கைப்பற்றியதுடன் முழு இலங்கையின் நிர்வாகமும் அவர்களது கையிலே விடப்பட்டிருந்தது. பிரித்தானியரது ஆரம்பகால விவசாய நடவடிக்கைகளில் கோப்பிச் செய்கைக்கு நிலம் வழங்குவது சிறப்பிடம் பெற்றது. கோப்பிச் செய்கை நிலங்களை நில அளவிடு செய்வதிலும் வெளிநாட்டு உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களை இக்கோப்பிச் செய்கையிலீடுபடுத்துவதிலுமே கவனம் செலுத்தினர். இதனால் இவர்களது ஆட்சிக்காலத்தின் முதல் ஐம்பத்தெட்டு வருட காலப் பகுதியில் நெற்செய்கைக்கு எந்த விதமான முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கண்டிக் குடியானவர் வகுப்பு படிப்படியாக நிலவுடமைகளையும் காட்டுநில, பொதுநிலச் சலுகைகளையும் இழந்து வந்தனர், கண்டி மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் காடுபடு திரவியங்களது சேகரிப்புக்கு உதவியாயிருந்துவந்த காடுகள் படிப்படியாகப் பெருந்தோட்டச் செய்கையினால் உட்படுத்தப்பட்டு வந்தன. தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களது வருகையும் கண்டியக் குடியானவர் வகுப்பினரிடையில் கசப்புணர்வினைத் தோற்றுவித்தது. கண்டியக் குடியானவர் பார்வையில் தமிழ் நாயக்க மன்னர் ஆட்சிக்காலம் பொற்காலமாகவே தோற்றமளித்தது. கண்டியக் குடியானவரது பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குத் தடையாகவிருந்த ஆங்கிலேயர்களும் தொழிலாளராயிருந்த தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் இரு முனை எதிரிகளாகவே கணிக்கப்பட்டனர். இக்காலகட்டங்களில் ஒல்லாந்தர் அறிமுகப்படுத்திய ராஜகாரிய ஒழுங்கு முறையின் கீழ்ப் புனருத்தாரணத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சில கிராமியக் குளங்கள் ஆங்கிலேயரே அம்முறையினை நீக்கியதன் விளைவாகக் கைவிடப்பட்ட நிலையினை அடையலாயின.

கோப்பிச் செய்கையால் கிடைத்த வருமானம் உதவி அகக் கட்டமைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதிலும் உணவுப்பொருள் இறக்குமதியிலும் கரைந்து போகும் பாதக நிலை உணரப்பட்டதுமே உள்நாட்டு விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைக்குப் பிரித்தானியர்களைத் தூண்டச் செய்தது. கிராமிய பொருளாதாரச் சீர்குலைவும் கிராமிய மக்களின் சீவனோபாய நடவடிக்கையும் கிராமிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டதுடன் படிப்படியாகச் சீரழிவினை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தின் ஆரம்ப காலப் பகுதிகளில் பெருந்தோட்டச் செய்கை முதன்மை பெறத் தொடங்க, தென்மேல் பிரதேசத்தில் உற்பத்தித்திறன் அதிகமுள்ளதான நிலை காணப்பட்டது. அதேவேளை இப்பகுதியின் சனத்தொகை விரைவான அதிகரிப்பினை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. பெருந்தோட்டச் செய்கையில் ஏற்பட்ட உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பும் அதன் விளைவாகக் காணப்பட்ட வருமான மிகையினாலும் பெருந்தோட்ட உடமையாளர்கள் இலங்கையின் குடியேற்றக் காரியாலயத்திலும் ஆட்சிமன்றத்திலும் கொள்கை வகுத்தல் செயற்பாடுகளில் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பெரிய அளவிலான செல்வாக்கினைக் கொண்டிருந்தார்கள் எனப்படுகிறது (Farmer, B. H. 1957 P 102). இதன் விளைவாக வருமானம் கூட்டித் தரும் பெருந்தோட்டங்களின் நலன் தொடர்பானதாகவே அர

சாங்கத்தின் கொள்கைத் தலையிடுதல்கள் காணப்பட்டன. ஸ்கின்னர் (Skinner) என்பவர் 1933இல் வெளியிட்ட கருத்து நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் முக்கியமானது. நிலப்பயன்பாடு நன்கு அமையவேண்டுமாயின் பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டும். என்றும் கிராமியப் பகுதிகளில் சனத்தொகை குறைந்து வருவதனையும் அரசாங்கம் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார். இருப்பினும் 1845ஆம் ஆண்டு புராதன குளங்கள் புனருத்தாரணம் செய்வது தொடர்பாக ஆணைக்குழு ஒன்று விதந்துரைக்கும்வரை புனருத்தாரணத்துக்கான எந்த நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் இவ்வாணைக் குழுவினரின் சிபார்சுகளை இலங்கை அரசுச் செயலாளர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. முதலீட்டுக்கு ஏற்ற வருமானம் கிடைக்காது என்ற கருத்தும் இந்நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் முதலீடு செய்யவேண்டுமாயின் அவை இலங்கையின் உற்பத்திச் சக்திகளில் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டதால் குறித்த நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்ட முயற்சிகள் ஒத்திப்போடப்படும் நிலையினைப் பெற்றவையாகக் காணப்பட்டன.

இதுவரை காலமும் புறக்கணிக்கப்பட்டுவந்த வரண்ட பிரதேச மாவட்டங்களின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி சார்பான வேலைத்திட்டங்களில் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்துவதிலும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை வெளிக் கொணரவதிலும் 1843 தொடக்கம் 1850 வரை குடியேற்றக் காரியதரிசியாக இருந்துவந்த சேர் எம்ர்சன் ரெனன்ட் (Sir Emerson Tennent) என்பவரது 1848 ஆம் ஆண்டில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையினை உள்ளடக்கிய துணிக்ரமான செயல் குடியானவர் வகுப்பையும் அவர்களது அபிவாசைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான காலகட்டத்துக்கு வித்திடுவதாக அமைந்திருந்தது. இதுவரை காலமாக இருந்துவந்த இலங்கையின் பணநெருக்கடி குறைவடைவதற்கும் விவசாயத்தின் நெருக்கடி நிலையினைத் தவிர்ப்பதற்கும் புராதன குளங்களின் புனருத்தாரணம் அவசியம் என்பதனை அரசாங்கத்துக்கு இவர் இடித்துரைத்தார். வரண்ட பிரதேசத்திலும் குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்திலும் பொதுச்சேவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தமையினைச் சுட்டிக்காட்டி ஆங்கிலேயருக்கு என்ன உரிமைகளும் சலுகைகளும் செய்யப்படுகின்றதோ அதேபோன்ற சலுகைகள் உள்ளூர் வாசிகளுக்கும் வழக்கப்படவேண்டும் எனத் தெளிவுபடுத்தியவர்களில் சேர் ஹென்றி வாட் (Sir Henry Ward) முக்கியமானவர். இவர் இலங்கையின் நிர்வாகத்தினை 1855இல் கையேற்கும்வரை மிகக் குறைந்த அளவிலான நீர்ப்பாசனப் புனருத்தாரண வேலைத்திட்டங்களே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. பிரித்தானிய நிர்வாகத்தினரில் மக்களால் போற்றத் தக்கதொரு இடத்தினைப் பெற்றவர்களில் சேர் ஹென்றிவாட் முதன்மை பெறுகிறார். இவர் இலங்கை அரசர்கள் விட்டுச் சென்ற நீர்ப்பாசன சேவைகளை மீண்டும் குடியானவர் வகுப்புக்குச் செய்தமை குடியானவர் வகுப்பினையும் இலங்கையின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்ட நெல் உற்பத்தியினையும் பாதுகாக்க இவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளும் மக்கள் மத்தியில் உயர்ந்த இடத்தினையும் பாராட்டினையும் வழங்கியிருந்தன எனக் குறிப்பிடலாம். பெரிய அளவில் கிராமிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கான அரசாங்க நன்கொடைகளையும் கொடுத்ததுடன் வெகு

ஜன ஒத்துழைப்பு முறையில் மேற்கொள்ளத்தக்க நடவடிக்கைகளை மீளவும் அறிமுகப்படுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இக்காலப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனம் தொடர்பாக ஆக்கப்பட்ட முதலாவது சட்டமான 1856ஆம் ஆண்டின் ஒன்பதாம் இலக்க நீர்ப்பாசனச் சட்டம் (No. 9, of 1856) நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத் தக்கதொரு இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இதன் விளைவாக மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலும் தென் மாகாணத்திலும் பல சிறிய குளங்களது புனருத்தாரணத்துக்கு வழியேற்பட்டது.

கோப்பிச் செய்கையில் ஏற்பட்ட இயற்கை அனர்த்தங்களை அடுத்து தேயிலைச் செய்கையும் பாரம்பரியமற்ற உற்பத்திகளும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தினை வழிநடத்துவதில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலப் பகுதிகளில் உள்நாட்டு விவசாயத்தினை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற அத்தியாவசிய நிலைமை காணப்பட்டது. இதற்கு முன்னோடியாக 1856ஆம் ஆண்டின் கோவில் நிலச் சட்டங்களும் 1878ஆம் ஆண்டின் தானியச் சட்டமும் கண்டிய விவசாயக் குடியானவரைப் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியதனால் (கணபதிப்பிள்ளை, அ. 1979 P. 33) அவர்களது சீவனோபாயத்துக்கு உத்தரவாதமும் கஷ்டத்திற்கு நிவாரணமும் அளிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்பது உணரப்படலாயிற்று. இச்சட்டங்களினால் கண்டிய விவசாய குடியானவரிடமிருந்த கோவில் நிலங்கள் தந்திரமாகப் பறிக்கப்பட்டதுடன் அவர்கள் தாழ்ந்த பகுதிகளில் உள்ள வயல் நிலங்களை நோக்கி நகர்வதற்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இச்சூழ்நிலையில் தென்மேல் பிரதேசத்தில் பிழைப்பூதிய மட்டத்தில் சீவனோபாயத்தினை நடாத்திவரும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை அவர்களை வரண்ட பிரதேசத்தில் குடியமர்த்துவதன்மூலம் உயர்த்த முடியுமாயின் அது நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்களின் கையில் தான் இருக்கிறது என்ற கருத்து பலம் பெற்றிருந்தது. அத்துடன் ஏற்கெனவே மலேரியாத் தாக்கத்துடன் போராடி வாழ்ந்து வந்த வரண்ட பிரதேச மக்களின் சேனாநிலங்களை விருந்து வருமானத்தினை அதிகரிக்கச் செய்ய அவற்றினை இருப்பான விவசாய ஒழுங்குகளீழ் நீர்ப்பாசன வசதியினைச் செய்து கொடுக்கப்படுதல் அவசியம் என்பது உணரப்பட்டது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கான பெருமுயற்சிகள் தயக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் நுவரகலானிய, தமன்கடுவப் பகுதிகளிலுள்ள சீரழிந்த குளங்களின் புனருத்தாரண முயற்சிகள் ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு இத்துறையில் ஏற்பட்ட ஈடுபாட்டின் விளைவு என்பது தெளிவாகிறது. வாட்டின் பின்பாக ஆட்சியாளராக விருந்த சேர். சார்ள்ஸ் மக்கார்த்தி (Sir Charles Mc Carthy 1860-63) என்பவர் பொதுச் சேவைகளுக்குரிய குறிப்பாக நீர்ப்பாசனத்துக்குரிய பண ஒதுக்கீட்டினைக் குறைத்தபடியால் தமன்கடுவைப்பகுதியில் நீர்ப்பாசன புனருத்தாரணம் பின்தள்ளப்பட்டது. 1867இல் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழு தமன்கடுவைப் பகுதி மக்களது உணவு உற்பத்திக்கு நீர்ப்பாசனப் புனருத்தாரணம் அவசியம் என வலியுறுத்திவந்த பொழுதிலும்கூடத் தமன்கடுவைப் பகுதி பின்தங்கியதும் போக்குவரத்து செய்தித்தொடர்பு குறைந்த பகுதியாகும் எனக் குறிப்பிட்டு, பொது மராமத்து வேலைப்பகுதித் தலைவரினால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் எழுபதுகளிலும் எண்பதுகளிலும் பொதுவான மந்த நிலைமை காணப்பட்டிருந்தாலும் சேர் வில்லியம் கிறகரி (Sir William Gregory, 1872) நுவரகலாவிய பகுதிக் குடியானவர் நலனில் கூடிய அக்கறை செலுத்தினார். இக்காலப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத்தால் கிடைத்த வருமானம் நீர்ப்பாசன முதலீட்டுக்கு ஏற்றதாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கிறகரியின் பின்வந்த ஆளுனர்களே குடியானவர் வகுப்பினைப் பாதுகாப்பதில் அத்துனை கரிசனை செலுத்தினார்கள் என்பதனைவிட வருமானத்தினைப் பெறுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர் என்பது கவனிக்கத் தக்கது. ஆயினும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பாகத்தில் ஆளுனர்களின் கவனம் குடியானவர் வகுப்பின் நலனைப் பேணுவதாக அமைந்திருந்தது. பெரும்பாலான கிராமியக் குளங்களும் பாரிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களும் இக்காலப் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1914ஆம் ஆண்டுவரையிலான காலப் பகுதியில் முடிவடைந்திருந்த நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களில் சுமார் 90 சதவீதமான அளவு 1870க்கும் 1900க்கும் இடையில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்தன (Farmer, B. H. 1957 P. 106). இவற்றில் பெரும்பாலானவை சிறிய குளங்களும் அணைக்கட்டுகளுமேயாகும். குறிப்பாக மட்டக்களப்புக் கரையோர நெல் வயல்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சல் வழங்கும் நோக்கத்தினை உடையனவாயிருந்தன. அத்துடன் கலாவெவ குளமும் அதிலிருந்து அநுராதபுரத்துக்குச் செல்லுகின்ற ஜோதள கால்வாயும் கந்தளாய் குளமும் முக்கியம் பெறுகின்றன. இவ்வேலைத்திட்டங்கள் யாவும் 1885இல் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண நீர்ப்பாசன சபையினாலும் (Provincial Irrigation Board) 1888இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மத்திய நீர்ப்பாசன சபை (Central Irrigation Board) என்பவற்றாலும் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டவையாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் ஒன்று தனியாகத் தோற்றுவிக்கப்படும்வரை நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் பிரதான நில அளவையாளர்கள், மாகாணப் பொறியியலாளர் போன்றோரை உள்ளடக்கியதும் அரசாங்க அதிபரைத் தலைவராகக் கொண்டதுமான மாகாண நீர்ப்பாசன சபையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்தது. இம்மாகாண நீர்ப்பாசன சபையினால் மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வேலைத்திட்டங்கள் ஆளுனரைத் தலைவராகக் கொண்டதும் பொது மராமத்து வேலைப்பகுதி முதல்வர் (Director of Public Works), நில அளவைத் தலைவர் (Surveyor General), உத்தியோகப்பற்றுள்ளதும் உத்தியோகப்பற்றற்றதுமான சீமான்களை அங்கத்தினராகக் கொண்டதுமான மத்திய நீர்ப்பாசன சபையின் கையிலேயே தங்கியிருந்தமை அவதானிக்கற்பாலது. நிலஅளவை செய்தல், குளங்களை அமைத்தல், நிர்வகித்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் மத்திய நீர்ப்பாசன சபையின் பேரில் அல்லது சாதாரண வேலைத்திட்டத்துக்குப் புறம்பாகப் பொது வேலைகள் திணைக்களத்தினால் (Public Works Department) செயற்படுத்தப்பட்டன. பயிர்ச்செய்கையினைக் கட்டுப்படுத்துதல் கிராமியக் குளத்திலிருந்து நீர் வழங்குதலைச் செய்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்க அதிபரது பொது மேற்பார்வையின் கீழ், கம விதானை (Irrigation Headmen) களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்தன. நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் இத்தகைய ஒழுங்குமுறை திருப்திகரமான விளைவினைக் கொடுக்காதுடன் திறமையற்ற நிர்வாகத்தினால் தோல்வியினை ஏற்

படுத்தி வந்தன. நீர்ப்பாசனத்துக்கெனத் தனியான ஒரு திணைக்களமில்லாது பொது வேலைகள் திணைக்களத்தின் மேலதிக வேலையாக நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களிருந்தமையால் இதுகாலவரை ஈடுபாடும் ஆர்வமும் திறமைத் தேர்ச்சியும் கொண்ட நடவடிக்கையாக அவை இல்லாதிருந்தமை குறிப்பிடத்தத் தக்கது. இதனால் பொது வேலைகள் திணைக்களத்திலிருந்து தனிமைப் படுத்தப்பட்டதாக 1901ஆம் ஆண்டு நீர்ப்பாசன திணைக்களம் பிரிக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியிலிருந்து திட்டமிட்ட செயற்பாட்டு நிறுவனமாக அது இயங்கத் தொடங்கியது.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் தோற்றுவிக்கப்படு முன்பாக தமன்கடுவைப் பகுதியில் உள்ள மின்னேரியா, கிரித்தலை, பராக்கிரமசமுத்திரம் போன்றவற்றில் சிறிதளவு வேலைகளே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மின்னேரியாவின் புனருத்தாரண வேலைகள் 1903இலும் கிரித்தலையின் புனருத்தாரணம் 1905இலும் முடிக்கப்பட்டிருந்தன. 1914இல் நாச்சடுவாத்திட்டம் செய்து முடிக்கப்பட்டது. இவ்வேலைத்திட்டங்கள் தனியாகக் குடியானவர் வகுப்பினைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் அமையாது பன்முகப்படுத்தத் திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கத்தின் வருவாயினை அதிகரிக்கச் செய்யும் ஓர் உபாயமாகவே கொள்ளப்பட்டு வந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இலங்கையின் நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் இதுவரை காலமும் தலையிடாச் கொள்கையின் அடிப்படையில் செயற்பட்டு வந்த பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் சமூக குடியானவர் நல மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர் என்பதும் வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திற்று என்பதும் தென்மேல் பிரதேசத்தின் பொருளாதார வளங்களைச் சுரண்டுவதற்காகவே ஆங்கிலேயரது நடவடிக்கைகள் காணப்பட்டன என்ற கருத்தினைப் பொய்ப்பதாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முதலாம் உலகமகாயுத்தத்தின் அனர்த்தங்களின் பின்பாக இலங்கையில் 1931ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட டொனலூர் அரசியல் யாப்பும் சர்வசன வாக்குரிமையும் இலங்கையில் குடியேற்றத்திட்டங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு எவ்வளவு துணைபுரிவதாக அமைந்ததோ அதேபோல் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இந்த நாட்டின் விவசாயக் கொள்கையானது நில விவசாய மந்திரியினைத் தலைவராகக் கொண்ட செயற்பாட்டுக் குழுவிடம் விடப்பட்டது. இதனால் உணவு உற்பத்தியுடன் மிக நெருங்கிய அதி முக்கியத்துவத் துறையாக நீர்ப்பாசனம் எண்ணப்படலாயிற்று. இந்தக் குழுவினுடைய முதல் இலக்கு இந்நாட்டில் பெருமளவாகக் கிடைக்கும் நீரினிருந்தும் நிலத்திலிருந்தும் உத்தம மட்டப் பயன்பாட்டினைப் பெறுவதாக இருந்தது. இதற்கு நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பத்தினால் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் சேவையினைப் பெறுவதை அதிகரித்தல் முதல் முயற்சியாக இருந்தது. இதன் படி இலங்கையர்களையும் நீர்ப்பாசனப் பொறியலாளர்களாக நியமனம் செய்யும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1941ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட தேர்ச்சி பெற்ற வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்களை இந்தியாவில் வைத்துப் பயிற்றுவித்து நியமனம் செய்யும் முறையின் பலனாக 1956இல் நீர்ப்பாசனத்திணைக்களம் முழுமையாக இலங்கையர் மயமாக்கப்பட்டிருந்தமையினைக் காணமுடிகிறது.

வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தியில் குளங்களின் புனருத்தாரண வேலைத் திட்டங்கள் மாத்திரமன்றி புதிய குளங்களும் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது நன்கு உறுதிப்படுத்தப்படலாயிற்று. இதன் விளைவாகப் போர் காரணமாகப் பின்தள்ளப்பட்டிருந்த பொது வேலைகள் புதிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களது செயற்பாட்டுடன் பயன்பாடுடையதாக அமைந்தன. உன்னிச்சை என்ற புதிய குளம் 1919இல் முடிக்கப்பட்டது. அல்லைக்குளத் திற்கு நீர் வழங்கும் வெருகல் அணைக்கட்டு 1928ஆம் ஆண்டிலும் முடிவடைந்தது. இதே காலப் பகுதியிலேயே வளவகங்கையின் இடதுகரைத் திட்டம் செய்து முடிக்கப்பட்டது.

1920ஆம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட குழுநீர்ப்பாசனத் திணைக்களமானது பொது வேலைகள் திணைக்களத்தினைப்போல் வருமானம் சம்பாதித்துக் கொடுக்கத்தக்க ஒரு திணைக்களமாக இயங்காததினால் புதிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் அடுத்து வரும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் எனச் சிபார்சு செய்தது. இருப்பினும், இக்கருத்தானது சேர் கியூக்கிளைபோட் என்பவரால் புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களில் நீர்ப்பாசன வரியினைத் தற்காலிகமாக நீக்கியதன் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

1914க்கும் 1931க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனம், போக்குவரத்து என்பன வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தியில் அத்தியாவசியம் என்ற முன்னைய ஆளுனர்களின் கருத்துக்களின் உண்மைத்தன்மை தெளிவுபடுத்தப்படலாயிற்று. 1923ஆம் ஆண்டு மதவாச்சிக்கு அருகாக இருந்த குளம் உடைப்பெடுத்ததனால் ஒவ்வொரு கிராமியக் குளங்களுக்கும் மேலாகப் புகையிரதப் பாதை அமைப்பதிலுள்ள ஆபத்தினைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையிருந்தது. இதன் காரணமாக நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் பொல் காவலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கும் மன்னாருக்கும் செல்லும் பகுதிகளிலுள்ள குளங்களைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு எமர்சன் (Emerson), பிடெல் (Biddell) என்பவர்கள் 1923இல் மேற்கொண்ட பணியானது கெனடி என்பவரால் 1926இல் முடித்து வைக்கப்பட்டது. இதில் 354 குளங்கள் முக்கியம் பெற்றிருந்தன (Arumugam, S., 1957 P. 7). இந்த ஆய்வானது பெரும்பாலான கிராமியக் குளங்களை அபிவிருத்தி செய்யும் வாய்ப்புக் காணப்படுகிறது என்பதனை வெளிப்படுத்திற்று.

1932ஆம் ஆண்டு விவசாயத்துக்கும் நிலத்துக்குமான நிர்வாகக் குழுவானது நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினுடைய உபகுழுவொன்றினால் விதந்துரைக்கப்பட்ட நெல்லுற்பத்தியிலும் அரிசிக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியிலும் இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள சாத்தியமான கிராமிய உள்ளார்ந்த வளங்களைக் காண்பதிலும் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் மீள ஒழுங்குபடுத்தப்படவேண்டும் என்ற சிபார்சினை ஏற்றுக்கொண்டது. இதன்படி இத் திணைக்களம் அநுராதபுரத்திலுள்ள பிரதேச தலைமைக் காரியாலயத்துடன் சேர்ந்து இயங்க இரண்டு இலட்சம் ரூபா கிராமிய நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கு என ஒதுக்கப்பட்டது. (Arumugam, S. 1957 P. 7)

1932ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசனக் கொள்கை இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசம் முழுவதிலும் நெல்லுற்பத்திக்குப் பிரதான தடையாக இருந்த நீர்த் தட்டுப்பாட்டினை நீக்கும் பொருட்டுப் பரவலான ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளத்தக்கதாக ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அதேவேளை இதன் பிரதான இலக்கு இலங்கையில் நெல் உற்பத்தியினை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவிருந்தது. எனவே நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் கிராமியக் குளங்களதும் கால்வாய்களதும் அபிவிருத்தியில் தனது கவனத்தினைச் செலுத்திவரலாயிற்று.

1939ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களில் கிராமியக் குளங்கள் தொடர்பாகப் புதிய அணுகுமுறையிருந்தது. இதன்படி நில உரிமையாளர்கள் நீர்ப்பாசன வரியினைச் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக வாய்க்கால் வெட்டுதல், காடு வெட்டுதல், அவற்றில் கட்டிடம் அமைத்தல், பராமரிப்பு என்பவற்றைப் பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமையானது முக்கியம் பெற்றிருந்தது. மாவட்ட விவசாய சபையானது முதன் நிலை ஆய்வினை மேற்கொண்டு கிராமிய வேலைத்திட்டங்கள் தொடர்பாக அறிக்கை விடுத்தது. இதனைப் பிரிவு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் ஆராய்ந்து செலவு வருவாய் தொடர்பான கணிப்பீடுகளைச் செய்து எதற்கு முன்னுரிமை வழங்கவேண்டும் என விதந்துரைத்து வந்தார்.

இத்தகைய முதன்நிலை ஆய்வின் நோக்கம் மாவட்ட விவசாய சபையானது இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுவதற்கும் அதற்கான பூரண ஆய்வுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமா என்பதனைத் தீர்மானிப்பதற்காகும். இத்தீர்மானம் சாதகமாக இருக்கும் பட்சத்தில் பிரிவு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் வெளிக்கள ஆய்வினை மேற்கொண்டு திட்டத்தில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமாயின் அதனைச் செய்வார். பின்னர் 1946ஆம் ஆண்டு 32ஆம் இலக்க நீர்ப்பாசனச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல் வருமான அதிகாரியிடமிருந்து உரிமையாளர் உடன்பாட்டைச் செய்து கொள்ளுவார். இதன் பின்னர் முன்னுரிமை வழங்கப்படுதலின் அடிப்படையில் கிராமிய வேலைத்திட்டங்கள் தொடங்கப்படும்.

நில உரிமையாளர் மேற்குறித்த உடன்பாட்டினைச் செய்வதனால் நன்மை பெற்றிருந்தனர். காடு திருத்தல், வாய்க்கால் வெட்டுதல், அணைபோடுதல் போன்றவற்றில் நில உரிமையாளர்களின் பங்களிப்பானது நீர்ப்பாசன விதிகளுக்கு ஏற்புடையதாக இரண்டு வருடத்துக்கு மேற்படாத வாய்க்கால் வெட்டும் முயற்சிக்கு இணையானதாக இருக்கவேண்டும் என விதிக்கப்பட்டது. இதன் பின்பாக இக்கொள்கையானது மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இதன்படி அரசாங்கமே முழுச்செலவையும் ஏற்றுக் கொண்டதுடன் உரிமையாளர்களிடம் வாய்க்கால்களைப் பராமரிக்கும் பணிமாற்றம் கொடுக்கப்பட்டது.

பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் குறிப்பாக, பாரிய கல்லோயா, வளவகங்கைத் திட்டங்கள் போன்றனவற்றிக்கு நீரியல் ஆய்வு செய்யப்பட்டது வேலைகளை மேற்கொள்ளுதல் கடினமாயிருந்தது. 1938இல் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் நீரியல் ஆய்வுகூடத்துறை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இதுவே மண் ஆய்வு, கட்டிடப் பொருள் மேற்பார்வை, ஆற்று நீர் அளவிடு போன்ற பல நீரியல் சார்பான விடயங்களைச் செய்துவந்தது. இலங்கையின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் பலநோக்குத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியமை நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்கவாறு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் உணவு உற்பத்தி, கைத்தொழில் ஆக்கம், நீர்மின்சாரம், இயற்கைவளம் பேணுதல் போன்ற இன்னோரன்ன நடவடிக்கைகளை ஒருங்கே அடைவதனை நோக்கமாகக் கொண்டவையாக இத்தகைய பலநோக்குத் திட்டங்கள் உள்ளன. நாட்டின் வருமானத்தினையும், வாழ்க்கைத் தரத்தினையும் உயர்த்தவும் பஞ்சம், வறுமை ஆகியவற்றை நீக்கவும் புதிய கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தவும் விவசாயத்தினை நவீனமயப் படுத்தவும் வேண்டிய அத்தியாவசிய சூழ்நிலையிலேயே பலநோக்கு என்ற கொள்கை தோற்றம் பெற்றிருந்தது. இதனடிப்படையில் 1948க்கும் 1951க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் கல்லோயா செயற்படுத்திடம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த அணையானது 20,000 ஏக்கர் நீர்ப்பரப்பினைக் கொண்டதும் 7,70,000 ஏக்கர் அடிநீரை நீர்ப்பாசனத்துக்கு வழங்கியதாகவும் நீர்மின்சாரம் வெள்ளத் தடுப்பு ஆகிய நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கொண்டு இப்பலநோக்குத் திட்டம் அமைந்திருந்தது. இது 120,000 ஏக்கர் நெல்வயலுக்கு நீர் வழங்கக்கூடியதாக இருந்ததுடன் 10,000 கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது (Gunasekara, S. de C. 1957 P. 122).

வளவகங்கை, மகாவலிகங்கை ஆகிய நதிகளைப் பிரதானமாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் பலநோக்கு அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது (சில்வா, சி. பி. த. ப. 15). இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்ததன் பின்பாக 1948ஆம் ஆண்டுடன் இலங்கையில் உத்தியோகபூர்வமான பிரித்தானியராட்சி முடிவடைந்தது. இச்சுதந்திரகாலப் பகுதியில் இதுவரை காலமும் மெதுவாக இயங்கிவந்த நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் துரித கதியினைப் பெறலாயின.

பராக்கிரம சமுத்திரம், காகம், நுவரவிவா விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் முதல் ஆறு வருடத்தில் முடிக்கப்பட்டன. அத்துடன் கந்தளாய், அல்லை, குருலுவெல, கந்தலம், பதவியா, பாவற்குளம், வவுனிக்குளம், மகாவில்லாச்சி உட்பட, பல சிறிய திட்டங்கள் தொடங்கி வைக்கப்பட்டன. சுதந்திரகாலப் பகுதியில் இவற்றிற்கு எல்லாம் இறுதியானதாக துரித மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையில் வறுமையினை நீக்கி, சுபீட்சத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் 35 மில்லியன் ஏக்கர் அடி நீர் வீணை கடலில் சென்று அடைவதனைத் தடுத்து அதிலிருந்து உத்தமபயன் பாட்டினைப் பெறத்தக்க நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றிற்கு உதவியாகப் பொருத்தமான விவசாய ஒழுங்குகளை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாகும்.

உசாவியவை

1. Gunasekera, S. de.S., (1957), "Progress of Irrigation in Ceylon" in Transaction for 1956 Fiftieth Anniversary Souvenir, The engineering Association of Ceylon, Colombo. pp. 115 - 123.
2. Arumugam, S. (1957), Development of village Irrigation Works, The Government Press, Ceylon.
3. Farmer, B. H. (1957), Pioneer Peasant Colonization in Ceylon: A Study in Asian Agrarian Problems, Oxford University press, Oxford.
4. சில்வா, சி. பீ. த., தேசிய பொருளாதாரத்தில் மகாவலி அரசாங்க அச்சகம், கொழும்பு, ப. 15.
5. கணபதிப்பிள்ளை, அ., (1979), 'இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்தில் தெரிந்தெடுத்த சில குடியேற்றத் திட்டங்களில் நிலவுடமையின் அளவும் உற்பத்தித்திறனும்' (வெளியிடப்படாத முதுமாணி ஆய்வுக் கட்டுரை), யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.
6. Brohier, R. L., (1934), Ancient Irrigation Works of Ceylon, 3 Vols., Government Press, Colombo.
7. Brohier, R. L., (1941), The History of Irrigation and Agricultural Colonization in Ceylon, The Ceylon Government Press, Colombo.
8. Arumugam, S., (1969), Water Resources of Ceylon: its utilization and development, water Resources Board Publication, Colombo.
9. Lewis, J. P., (1895), A manual of the Vanni District, Ceylon, H. C. Cottle, acting Government Printers, Ceylon.
10. Robert, Chambers., (1978), Water Management and paddy production in the dry zone of Sri Lanka, Occational Papers, No. 8, Agrarian Research and Training Institute, Colombo.
11. Fernando, A. D. N., (1978), "The major Ancient Irrigation works of Sri Lanka", ministry of Mahaweli Development, Colombo.

பிரதேச அபிவிருத்திக்கான பொருத்தமான நில வகைப்பாட்டுத் தேர்வு. அளவுசார்ரீதியான அணுகுமுறை.

எஸ். ரி. பி. இராஜேஸ்வரன்

முன்னுரை

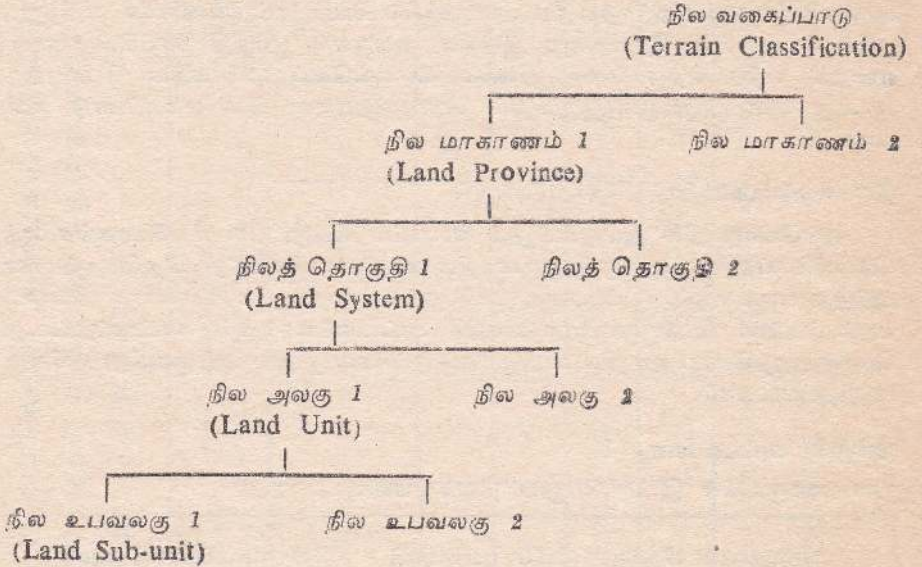
ஒரு பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியின் தரத்தினை அப்பிரதேசத்தின் இயற்கை வளங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதனைக் கணிப்பதில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். இயற்கை வளங்களில் நில வளமும் ஒன்றாகும். குறித்த ஒரு பிரதேசத்தின் நிலவளம் அதன் உச்சப்பயனைப் பெறத்தக்க வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றதா, அல்லது ஒரு குறித்த பயன்பாட்டிற்கு உட்பட்டிருக்கும் நிலம் அப்பயன்பாட்டிற்குப் பொருத்தமானதா, இப்பயன்பாட்டினைவிட வேறு சிறந்த பயன்பாட்டிற்கு அந்நிலத்தை உட்படுத்த முடியுமா, போன்ற வகையில் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு நில வகைகள் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும். தன்னிச்சையான நிலப் பயன்பாட்டு முறை நீக்கப்பட்டு விஞ்ஞான ரீதியான முறையில் நிலப் பயன்பாட்டுத் தெரிவுகள் இடம் பெறல் வேண்டும். இச்செயன்முறை இடம் பெறுமிடத்து, பிரதேச அபிவிருத்தி மேம்பாடு உயர்நிலையில் இருக்கும். இக்கட்டுரையில் “பொருத்தமான நில (விவசாய) வகைப்பாடு” (Terrain [Land] Suitability Classification) எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படலாம், அதன் செயன்முறைகள் என்பன நோக்கப்படுகின்றது. பயிர் வகைகளுக்கான பௌதீக சூழல் கட்டுப்பாட்டு அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. பொருளியல், சமூக அம்சங்கள் இப்பாகுபாட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதை முதலிலேயே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

நிலமும், நில வகைப்பாடும்

நிலப்பொருத்த வகைப்பாட்டின் முதலாவது படிமுறை நிலத்தின் பௌதீகத் தன்மைக்கு ஏற்ப நிலத்தினை வகைப்படுத்தலாகும். பிரதேசத்தின் தரைத்தோற்றப் பண்புகள் நுட்பமானதாக ஆராயப்பட்டு ‘நிலவகைகள்’ (Land types) வகைப்படுத்தல் வேண்டும். இதில் குறித்த பிரதேசத்தின் புவிச் சரிதவியல் (Geology), புவி மேற்பரப்பியல் (Geomorphology), மண் வகை (Soil types), தாவர வகை (Vegetations), வடிகால் (Drainage) என்பன முக்கியமாக ஆராயப்பட வேண்டும். ஏனெனில், பாறைகள், அதன் அமைப்பு, சாய்வுவகை, மண்வகை, வடிகால்கள் என்பன எல்லாம் வேறுபட்ட நில வகைகளை உருவாக்குவதற்குக் காரணிகளாக இருக்கின்றன. இவ்வகையில் குறித்த பிரதேசமொன்றின் ‘நிலவகை’களின் பண்புகளை அறிந்து பாகுபடுத்துதல் ‘நிலப்பொருத்தப் பாகுபாட்டிற்கு’ மிக இன்றியமையாதன.

நில வகைப்பாடுகள் நிலப் பண்புகளின் அடிப்படையில் பெரிய பாகுபாட்டில் இருந்து சிறிய பாகுபாடுவரை செய்யப்படலாம். பெரிய பாகு

பாடுகள் நிலப்பொதுப்பண்புகள் அடிப்படையிலும் சிறு பிரிவுகள் சிறப்புப் பண்புகள் அடிப்படையிலும் பாகுபடுத்தப்படலாம். இப்பாகுபாட்டைப் பின்வருமாறு காட்டமுடியும்:

மேலே குறித்துக் காட்டப்பட்ட விளக்கங்களின்படி ஒவ்வொரு உப அலகும் தனித்துவமான பண்புடையவை. இப்பண்புகளே ஏனைய நில அலகுகளில் இருந்து வேறுபடுவதற்கு அடிப்படையாய் அமைகின்றன.

தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் இப்பாகுபாடுகள் நுணுக்கமானதாக அமைக்க முடியும். இத்தகைய பாகுபாடே 'நிலப்பாகுபாடு' (Terrain Classification) எனப்படும். இப்பாகுபாட்டினை மேற்கொள்வதற்குக் குறித்த பிரதேசத்தின் இடவிளக்கப் படங்கள் (Topographical Maps), புவிச்சரிதவியற் படங்கள் (Geological Maps), மண்வகைப் படங்கள் (Soil Maps), தாவரவகைப் படங்கள் (Vegetation Maps), காலநிலைப் படங்கள் (Climatological Maps), நீரியல் படங்கள் (Hydrological Maps), விமானப் படங்கள் (Aerial Photographs), செய்மதிப் படங்கள் (Satellite Images), நேரடி ஆய்வுகள் (Field Works) போன்றவை பயன்படுத்தப்படலாம். இவ்வகை ஆய்வுகள் 'நிலப் பொருத்த' வகைப்பாட்டாய்வின் முதற்படியாகும். நில வகைப்பாட்டினைப் படரீதியாக (Map) அமைத்துக் காட்டலாம். இதில் நிலவலகுகளை (Land Units)ப் படவலகுகள் (Mapping Units) என்று குறிப்பிடலாம். படவலகுகள் (நிலவலகுகள்) வசதிகருதி வேறுபட்ட குறியீட்டு எண்கள் (Code Number) வழங்கப்படலாம். இக்கட்டுரையின் விளக்கத்திற்காக ஒரு குறித்த பிரதேசம் ஒன்றின் நிலவலகுகள் அலகு - 1, அலகு - 2, அலகு - 3, அலகு - 4 எனப் பிரித்துள்ளதாக எடுக்கப்படுகின்றது.

**பொருத்தமான நில வகைப்பாடு
(Land Suitability Classification)**

ஒரு குறித்த விவசாய நிலப் பயன்பாட்டுப் பிரதேசம் ஒன்றில் வேறுபட்ட நில அலகுகளில் பல்வினமான பயிர் வகைகள் (நில உபயோகம்) காணப்படுமானால் அந்தந்த நில அலகுகளின் பொதுக் பண்புகளை அறிந்து, பயிர் வகைகளின் தேவையை இந்நில அலகுகள் பூர்த்தி செய்கின்றனவா என்றும் எந்த எந்த அலகு நிலங்களில் எவ்வெப் பயிர்வகை பொருத்தமானது என ஒழுங்குபடுத்துவதும் பொருத்தமான நில வகைப்பாடு எனலாம்.

நில உபயோகங்களைத் தெரிவுசெய்தல்

ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் காணப்படுகின்ற நில உபயோகங்களைத் தெரிவுசெய்தல் 'பொருத்தமான நில உபயோகங்களை'த் தெரிவதற்கான அடுத்த படியாகும். இம் முறைமூலம் தற்போதைய நில உபயோக நிலைமை அறியப்படும். உதாரணமாக மாதிரி அட்டவணை 1இல் காட்டப்பட்டது போலத் தற்போதைய நில உபயோகம் ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் வேறுபடுத்தப்படலாம்.

மாதிரி அட்டவணை 1

நில அலகுகளில் இடம் பெறும் நிலப் பயன்பாடு

விவசாயப் பிரதேச நிலப் பயன்பாடு	நில வகைப்பாட்டு அலகு (Land Units or Mapping Units)
1. நீர்ப்பாசனம் மூலம் நெற்செய்கை	- 2, 4, 6
2. மழை மூலம் நெற்செய்கை	- 6, 9, 11
3. நீர்ப்பாசனம் மூலம் புகையிலை	- 6
4. காய்கறி	- 2, 4
5. தென்னை	- 3, 5
6. புல்நிலம்	- 6, 7, 8

(இங்கு நில வகைப்பாட்டு அலகுகள் எண்கள் (Numbers) மூலம் உணர்த்தப்படுகின்றது. எண்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பண்புடைய நில வகையைக் குறிக்கும்.)

(உ + ம - 1. தட்டையான, மிகவும் மென்சரிவுடைய வண்டல் சம வெளி. இதுபோல ஏனைய எண்களும் வேறுபடுகின்ற தரைத்தோற்ற அலகுகளைக் குறிக்கலாம்.)

ஒவ்வொரு நிலப் பயன்பாட்டிலும் இடம்பெறும் பயிர் வகைகளின் ஆகக் குறைந்த தேவைகளை (Range of minimum crop requirements) ஒவ்வொரு கட்டுப்படுத்தும் காரணிகளின் பண்புகள் அடிப்படையில் அறிதல் செயன்முறையின் அடுத்தபடி ஆகும். இங்கு ஒவ்வொரு பயிர் வகைகளினதும் உயர்ந்த உற்பத்தியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளின் பண்புகள்

ஆராயப்பட்டு அவை எண் பெறுமானங்களினால் மதிப்பிடப்படுகின்றது. உற்பத்தியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாக சாய்வு (Slope), மண் ஆழம் (Effective soil depth), மண் வடிவமானம் (Soil drainage), மண் இழையமைப்பு (Soil texture), பி. எச் பெறுமானம் (pH. Values), மண் அரிப்புத் தன்மை (Soil erosion susceptibility), வெள்ளப் பிரச்சினை (Flooding hazard), மண்ணின் உவர்த்தன்மை / களர்த்தன்மை (Salinity / Alkalinity), கற்பரம்பல் (Stoniness), வெளியரும்புபாறை (Rock outcrop), மண் ஈரம் (Moisture availability), மண்வளம் (Inherent Fertility), போன்றன ஆராயப்பட்டுப் பயிரின் தேவைகள் அளவிடப்படுகின்றன. இப்பண்புகளின் தன்மைகள் குறியீட்டு எண்ணினால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. மாதிரி அட்டவணை 2இல் குறியீட்டு மதிப்பீட்டு எண்கள் (Code number) மூலம் மேலே குறித்த பௌதீகப் பண்புகள் வகைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 2

குறியீட்டு மதிப்பு எண்கள் மூலம் நிலத்தினது பௌதீகத் தன்மைகளின் வேறுபாடு

தாக்கமான மண்ணின் ஆழம் (Effective Soil Depth)	குறியீட்டு எண் (Code Number)
மிக ஆழம் > 60 அங்.	1
ஆழமான மண் 40 — 60 அங்.	2
நடுத்தர ஆழம் 20 — 40 அங்.	3
ஆழம் குறைந்தது 15 — 20 அங்.	4
மிகக் குறைந்த ஆழம் 6 — 15 அங்.	5
ஆழமற்றது 6 அங். >	6

சாய்வு வகுப்பு (Soil Classes)	குறியீட்டு எண்
0 — 2% தட்டையானது	1
2% — 6% மென்சாய்வு	2
6% — 12% சாய்வானது	3
12% — 25% நடுத்தர சாய்வு	4
25% — 55% கூடிய சாய்வு	5
55% < மிகக் கூடிய சாய்வு	6

மண் வடிவமான வகுப்புகள் (Soil Drainage Classes)	குறியீட்டு எண்
நன்கு வடிமானமுடையது	1
நடுத்தரமான நன்கு வடிமானமுடையது	2
ஓரளவு வடிமானம்	3
வடிமானம் குறைந்தது	4
மிகக் குறைந்த வடிமானம்	5
முழுவதும் வடியக்கூடியது	6

(அட்டவணை 2இன் தொடர்)

இழையமைப்பு வகுப்பு (Texture Classes)	குறியீட்டு எண்
நடுத்தர இழையமைப்பு மண் (Very fine sand loams, loams, silt loam, and silt)	1
நடுத்தர நுண் இழையமைப்பு மண் (Clay loams, sandy clay loams, silty clay loams)	2
நடுத்தரப் பெருமணி இழையமைப்பு மண் (Sandy loams, fine loams)	3
நுண் இழையமைப்பு மண் (Sandy clay, loamy clays, clays)	4
பெருமண் இழையமைப்பு மண் (Sands, loamy sands)	5
மிக நுண் இழையமைப்பு மண் (Heavy clays)	6
உவர்த்தன்மை / களர்த்தன்மை (Salinity / Alkalinity)	குறியீட்டு எண்
மண்ணில் உவர் / களர் அற்ற நிலை	1
சிறிது உவர்	2
சிறிது கூடிய உவர்	3
குறிப்பிடத்தக்க உவரேற்றம்	4
கடுமையான உவர்	5
உவர் / களர்	6
கற்பரம்பல் (Stoniness)	குறியீட்டு எண்
இல்லை	1
மிகக் குறைந்த அளவு 0% — 1%	2
ஓரளவு 3%	3
கடுமையானது 3% — 15%	4
மிகக் கடுமையானது 15% — 90%	5
பெருங் கற்களால் மூடப்பட்டது 91% <	6

(அட்டவணை 2இன் தொடர்)

வெள்ள அபாயம் (Flooding Hazards)		குறியீட்டு எண்
வெள்ள நிலை இல்லை		1
வெள்ளம் அருமையான சந்தர்ப்பங்களில் குறுகிய நேரம் மட்டும்		2
வருடத்தில் சில மாதங்களில் நடுத்தர வெள்ள நிலைமை		3
அடிக்கடி வெள்ளம்		4
கடுமையான வெள்ள அபாயம்		5
மிகக் கடுமையான வெள்ள அபாயம்		6
வெளியரும்பு பாதை நிலை (Out crops)		குறியீட்டு எண்
இல்லை		1
2 — 10%		2
10 — 25%		3
25 — 50%		4
50 — 90%		5
90% <		6
pH பெறுமானம்		குறியீட்டு எண்
6.1 — 7.3	↓ Acid ↓ Alka	1
5.1 — 6.0		2
4.6 — 5.0		3
4.5 >		4
7.4 — 8.4		5
8.5 — 9.0		6
சுரம் கிடைக்கும் தன்மை (Moisture Availability)		குறியீட்டு எண்
கட்டுப்பாடு இல்லை		1
மிகச் சிறிதளவு கட்டுப்பாடு		2
நடுத்தரமான கட்டுப்பாடு		3
கடுமையான கட்டுப்பாடு		4
மிகக் கடுமையான கட்டுப்பாடு		5
பூரண கட்டுப்பாடு		6

(அட்டவணை 2இன் தொடர்)

மண்வளம் (Fertility)	குறியீட்டு எண்
நல்ல வளமான மண்	1
வளமான மண்	2
நடுத்தர வளமான மண்	3
குறைந்த வளமான மண்	4
மிகக் குறைந்த வளமான மண்	5
வளம் இல்லை	6

நிலத்தின் கிடைக்கும் தன்மை (Terrain Accessibility)	குறியீட்டு எண்
நிலம் பற்றிய பிரச்சனை இல்லை	1
வெள்ளக் காலங்களில் நிலம் பற்றிய சிறிது பிரச்சனை	2
வருடம் முழுவதும் பிரச்சனை	3
கடும் பிரச்சனை	4
மிகக் கடுமையான பிரச்சனை	5
ஏறத்தாழ நிலம் இல்லை	6

மண் அரிப்பு தாங்குதிறன்	குறியீட்டு எண்
அரிப்பு இல்லை	1
மென் அரிப்பு	2
நடுத்தர அரிப்பு	3
கடுமையான அரிப்பு	4
மிகக் கடுமையான அரிப்பு	5
பூரணமான அரிப்பு	6

அட்டவணை 2இல் விபரிக்கப்பட்ட பண்புகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் காணப்படுகின்ற பயிர்வகை (Land use)களினதும் ஆகக் குறைந்த தேவைகள் அடிப்படையில் அட்டவணைப்படுத்துவதன் மூலம் பயிர்த் தேவைகளை இனம் காணமுடியும். இவை குறியீட்டு எண்கள் மூலம் (Code Number : 1, 2, 3, 4, 5, 6) உணர்த்தப்படும். இவ்வகுப்பாக்கத்தை அட்டவணை 3இல் காட்டப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு நில அலகிலும் பயிரிடுகின்ற பயிர்களினது தேவைகள் நில அலகின் பண்புகளைப் பொறுத்துப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

S = பொருத்தமானது (Suitable)

L = வரையறுக்கப்பட்ட நிலையில் பொருத்தமானது. அல்லது (Limited suitable) ஓரளவு பொருத்தமானது.

M = எல்லைநிலைக் கட்டுப்பாடு (Marginal suitable)

N = பொருத்தமற்றது (Not suitable)

அட்டவணை 3 பயிர் வகைகளை நிர்ணயிக்கும் ஒவ்வொரு பண்புகளினதும்
அடிப்படையில் பயிர்களின் ஆக்க குறைந்த தேவைகள்
(Crop's Minimum Requirements)

நிலப்பயன்பாடு பயிர்வகை	சாய்வு Slopes	மண் ஆழம்	மண் வடி மானம்	மண் இழைய மைப்பு	pH பெறு மதி	மண் அரிப்பு	உவர் / களர்	வேள் நிலைமை	கற் பரம்பல்	வேளி யரும்பு பாறை	மண் வளம்	மண் ஈரம்
1. நெல் (நிர்ப்பாசன அடிப்படையில்)	1	3456	345	46	123	1	1234	12	12	1	1234	1
2. நெல் (மழை பெறும் காலத்தில்)	12	3456	345	46	123	1	123	12	12	1	123	12
3. புனையிலை (நிர்ப்பா சன அடிப்படையில்)	12	123	1	123	12	12	1	1	1234	123	123	12
4. மரக்கறிவகை	123	1234	123	123	12	12	12	1	123	12	12	12
5. தென்னை	12	123	123	1234	1234	12	1234	123	1234	123	123	12
6. புல் / காடு	1	3456	1234	1234	1234	1	1234	1234	12	12	1234	1236

ஒவ்வொரு பயிர்க் கட்டுப்பாட்டுக் காரணிகளின் கட்டுப்பாட்டுத் தரம் குறிப்பீட்டு எண்ணிலும் (Code Number)
காட்டப்பட்டுள்ளது.

மூலம்: Training and Survey for Rural Development Report 1979.

ITC — Netherlands

NUFFIC — Netherlands

இவ்வகைப்பாடு, ஒவ்வொரு நில அலகு அல்லது பட அலகுகளிலும் (Land unit or mapping unit) குறித்த ஒவ்வொரு பயன்பாட்டினதும் (பயிர் வகை) பொருத்தத் தன்மைகளை வகைப்படுத்துவதற்கு உதவுகின்றது. மாதிரி அட்டவணை 4இல் அவ்வகைப்படுத்தல் முறை ஒன்று காட்டப்படுகின்றது. இங்கு ஒரு பயிர்வகை வேறுபட்ட நில அலகுகளில் பல் வேறுபட்ட பெளதீக நிலப் பண்புகளின் சிறப்புப் பண்புகளுக்கு ஏற்பப் பொருத்தத்தன்மை பரிசீலிக்கப்பட்டதைக் காட்டுகின்றது. இதுபோல ஒவ்வொரு பயிர் வகைகளுக்கும் பொருத்தத் தன்மை வேறுபடுத்திக் காட்டுதல் வேண்டும்.

மாதிரி அட்டவணை 4

வேறுபடும் நில அலகுகளில் பெளதீகப் பண்புகளின் தர நிலை

(பயிர் வகை: நீர்ப்பாசன அடிப்படையில் நெற்செய்கை)

நிலத்தினது பெளதீகப் பண்புகள்	நில அலகு அல்லது பட அலகுகள் (Land units or mapping units)					
	1	2	3	4	5	6
சாய்வு	M	M	S	L	N	N
மண் ஆழம்	L	M	M	L	L	L
மண் வடிமானம்	L	S	S	S	L	M
இழையமைப்பு	S	L	M	S	L	L
pH. பெறுமானம்	S	L	S	S	S	S
மண் அரிப்பு	S	S	S	S	S	S
வெள்ள நிலைமை	L	S	L	S	S	S
உவர் / களர்	S	L	S	S	S	S
கற்பரம்பல்	S	S	S	S	S	S
பாறைபரம்பல்	S	S	S	S	S	S
மண் வளம்	L	L	L	L	L	M
மண் ஈரம்	M	L	L	L	L	M
நிலவகை கிடைக்குமளவு	L	L	L	L	L	S

மூலம்: Training and Survey for Rural Development Report — 1979.

ITC — Netherlands

NUFFIC — Netherlands

அட்டவணை 4இல் உள்ள விபரங்களைப் பயன்படுத்திக் குறித்த ஒரு நில அலகில் குறித்த பயிருக்கான தடைகளை அறிய முடியும். இத்தடைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. மண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை
(Soil deficiency)	— S
2. தரைத்தோற்ற வாய்ப்பற்ற தன்மை
(Topography deficiency)	— t
3. நீர் வடிவமானத்தின் ஒவ்வாத தன்மை
(Drainage deficiency)	— d
4. வெள்ளப் பிரச்சனை
(Flooding hazard)	— f
5. மண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை
(Moisture deficiency)	— m

இத்தடைகள் அல்லது கட்டுப்பாடுகளை அறிவதன் மூலம் நிலப் பொருத்தத் தன்மைகளை இலகுவாக வகைப்படுத்த முடியும்.

எனவே, முடிவாகப் பொருத்த வகைப்பாடு தர அடிப்படையில் வேறுபடுத்தப்பட முடியும். அதாவது;

- S1 — மிகவும் பொருத்தமானது
 S2 — நடுத்தரமான பொருத்தத் தன்மை
 S3 — குறைந்த அல்லது எல்லைப் பொருத்தத் தன்மை
 N — பொருந்தாதத் தன்மை

இங்கு 'S1' பிரிவில் உற்பத்தியைக் குறைப்பதற்கு எத்தகைய கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலையில் குறித்த பயன்பாட்டிற்கு குறித்த நிலம் மிகவும் பொருத்தமானது எனப்படுகின்றது:

'S2' பிரிவில் ஓரளவு கட்டுப்பாடுகள் இருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட வாய்ப்பு இல்லாததினால் நடுத்தர பொருத்தத் தன்மை உடையது (Moderately suitable) எனப்படுகின்றது.

'S3' பிரிவில் உற்பத்திக் கட்டுப்பாடுகள் மிகையாக உள்ளது. உற்பத்தியைத் தேவையான அளவு பெறுவதற்குக் கூடிய உள்ளிடுகைகள் இருவது அவசியம். இதனாலே இவை எல்லை நிலையுடைய பொருத்த முடையவை எனலாம் (Marginally suitable).

'N' பிரிவில் குறித்த பயன்பாட்டிற்கு நிலத்தினது முற்றுமுழுதான பொருந்தாதத் தன்மை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

மாநில அட்டவணை 5இல் வேறுபடுகின்ற நில அலகுகளில் அல்லது நில பட அலகுகளில் நில உபயோகங்களின் (பயிர் வகை) முடிவான நிலப் பொருத்தப் பாகுபாடு (Land suitability classification) காட்டப்படுகின்றது. இவ் அட்டவணையில் பொருத்த வகையின் தரம் முதலிலும் (S1, S2, S3, N) சிறிய எழுத்துக்களில் நில அலகுகளின் குறைபாடுகளும் (s, t, d, f, m) உணர்த்தப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு நில அலகுகளிலும் வெவ்வேறு தர நிலை உபயோகங்களுக்கான அளவுசார் ரீதியான பாகுபாடாக இது அமைகின்றது.

இத்தகைய அளவுசார் ரீதியான பகுப்பாய்வுகளினால் நிலவளம் உச்சப் பயனைப் பெறத்தக்க வழிகளில் பயன்படுத்த முடிகின்றது. எனவே பிரதேச அபிவிருத்தியினை வேண்டி நிற்கும் பிரிவினர் தமது விவசாய திட்டமிடல் அமுலாக்கல் நடவடிக்கைகளில் பல்வேறுபட்ட நவீன முறைகளைப் புகுத்துவதில் கவனத்தைச் செலுத்துதல் அவசியமானது.

அட்டவணை 5

வேறுபடுகின்ற நில அலகுகளில் காணப்படும் நில உபயோகங்களுக்கான பொருத்தமான வகுப்பாக்கம் (Suitability classes for different land uses/mapping units)

நிலப் பயன்பாடு (பயிர் வகை)	நில அலகு / பட அலகு (Land units / mapping units)					
	1	2	3	4	5	6
நெல் (நீர்ப்பாசனம்)	S3 m	S2 s	S3 s	S2 s	S3 m	S3 dm
நெல் (மழை)	S3 sm	S2 s	S3 s	S2 s	S2 s	S3 s
புகையிலை (நீர்ப்பாசனம்)	N	N	N	N	N	S3 sm
காய்கறி வகை	S3 sf	S2 d	S2 df	S2 d	S2 s	S3 m
தென்னை	S2 s	S3 d	S3 df	S2 s	S2 s	S2 s
புன்னிலம் / காடு	S2 sm	S2 sm	S2 sm	S2 sm	S2 sm	S3 sm

மூலம்: Training and Survey for Rural Development Report — 1979
ITC — Netherlands

NUFFIC — Netherlands

உசாநியவை

- FAO 1973 A Framework for Land Evaluation.
Draft edition.
AGL / MISC / 73 / 14. FAO, Rome.
- FAO 1974 Approaches to Land Classification.
Soils Bulletin - 22.
FAO, Rome.
- Rajeswaran, S. T. B. Report accompanying the Terrain Classifi-
Subrapto, S. cation Map of the part of Monaragala
District.
- Wijnhoud, S. Report accompanying the Terrain Classifi-
Van Zuidam, R. A. cation and Land Suitability Map of the
Galgamuwa - Kalawewa Region.

இலங்கையில் பல்கலைக் கழகக் கல்வி இன்றைய காலகட்டத்தில் முடிங்கொடுக்கவேண்டிய சில பிரச்சினைகள்

சசீலா அருளானந்தம்

பல்கலைக் கழகம் என்பது, பாரம்பரிய நோக்கில், விதிக்கப்படுகின்ற பாடநெறிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவற்றின் பயிற்சி நெறிகளைத் தழுவின தேர்வுகளின் முடிவாக, பட்டங்களையும், சான்றிதழ்களையும் வழங்கும் நிறுவனம் என விளக்கம் பெற்றது. அறிவியல் அரங்கில் இடம் பெறும் துறைகள் அனைத்தையுமோ அன்றி அவற்றுட் குறிப்பிட்ட சில வற்றையோ தான் அளிக்கும் பாடநெறிகளுள் அடக்கும் உரிமையினை அது பெற்றிருந்தது. அங்கு கடமை புரிந்த ஆசிரியர்கள். எவரது கட்டுப் பாட்டுக்கும் உட்படாது, தத்தம் துறைகளில் தமது கருத்துக்களை எடுத்தியம்பவும், வளர்க்கவும் உரிமை உடையவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். கலை பயில்வோன் தனக்கு இயைந்த கலைத்துறை இதுவெனத் தெரிந்து அத்துறையில் நிரம்பிய புலமை பெறும் இடமாகப் பல்கலைக் கழகம் இயங்கியது. இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையான அறிவியற் சுதந்திரம் பல்கலைக் கழகக் கல்வியின் சிறப்பம்சமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பிரத்தியேக இடத்தைக் கொடுத்த பல்கலைக் கழகக் கல்வி, தானளிக்கும் கல்வியின் பயன்பாட்டு நோக்கினை யும் கருத்திற் கொள்ளும் நிலை உருவாகியது. பல்கலைக் கழகக் கல்வி, அறிவு நோக்குடையதாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது பயன்பாட்டு நோக்குடையதாக இருக்கவேண்டுமா என்ற சர்ச்சை எழ அதிக காலம் எடுக்கவில்லை. பல்கலைக் கழகக் கல்வியின் வரலாற்றில் இக்கருத்துபேதம் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியதல்ல. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே அது உருப்பெறத் தொடங்கிவிட்டது. பல்கலைக் கழகக் கல்வி, அறிவு நோக்கத்திற்கே சிறப்பிடம் வழங்கவேண்டும் என்று கார்டினல் நியூமன்¹ கருத்துத் தெரிவித்த அந்த நாட்களிலிருந்து இன்றுவரை அக்கல்வி என்ன திசையில் நோக்கவேண்டும், என்ன கடமைகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற சிந்தனைகள் அதன் செயற்பாட்டினை நெறிப்படுத்தியுள்ளன. எனினும், அச்செயற்பாடு பற்றிய நோக்குகள் இன்றைய சமூகச் சூழலுக்குப் பொருத்தமானவையாக அமையவேண்டும் என்ற அழுத்தம் இன்று வலுப்பெற்றுவிட்டது. அதன் விளைவாகப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கூடாக வளர்ச்சியடைந்த பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றில் இன்றைய காலகட்டம் சோதனைக் காலமாக அமைந்துவிட்டதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.²

சமூகத்திற்குத் தேவையான பட்டதாரிகளை உருவாக்கி, அதன் பொருளியல் - சமூக - பண்பாட்டு விருத்தியை உறுதிப்படுத்தும் கடமையினைப் பல்கலைக் கழகம் பெறுகின்றது. புதிய அறிவுத் துறைகளைப் பரப்பும் அதே வேளையில், பழைய எண்ணக்கருக்களை முற்றாகப் புறக்கணித்து

விடாமல் அவற்றுக்கும் புதியவற்றுக்கும் இடையே சமநிலையைக் காண வேண்டிய நிலைக்குப் பல்கலைக் கழகங்களும் அவற்றில் பயிலும் மாணவர்களும் இன்று வந்துவிட்டமை கண்கூடு. இன்றைய நிலை, தேவைகள் என்பனவற்றை மட்டும் கருதாது எதிர்காலத்தையும் நோக்கிச் செயற்படும் இயல்பினை அவற்றிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் உரிமை மக்களுக்குண்டு. சமூகத்துக்குத் தேவையான பயிற்சிகளையும் நெறிகளையும் வளர்ப்பதோடு சமுதாய முன்னேற்றத்தின் உயிரோட்டமான சிந்தனைகளையும் செயல்களையும் பரப்பிச் செறியச் செய்வது பல்கலைக் கழகங்களின் பொறுப்பு என்ற எண்ணம் இன்று வலுவடைந்துள்ளது. இக்கண்ணோட்டம் வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்களில் பெறும் தாக்கத்திலும் வளர்ந்துவரும் சமூகங்களில் கூடிய அழுத்தம் பெறுகின்றது. மேற்கத்தைய மாதிரிகளைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள், விசேடமாக மூன்றாம் மண்டல அமைப்பின் பின்னணியில் தாம் இயங்கும் கால - நேர - சூழலுக்குப் பொருத்தப்பாட்டுடன் இயங்கவேண்டியதன் நிமித்தம் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றன.³

இந்தப் பின்னணியில், எமது நாட்டின் பல்கலைக் கழகக் கல்வியில் செறிந்துள்ள சில பிரச்சினைகளை நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

வளர்ச்சிப் பின்னணி

இலங்கையின் முழுமையான உயர்கல்வித் தேவையை நிரப்பும் பொருட்டு அன்று செயற்பட்டுவந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியையும் இலங்கை மருத்துவக் கல்லூரியையும் இணைத்து 1942இல் இயற்றப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கட்டளைச்சட்டம் இலங்கையின் முதற் பல்கலைக் கழகத்தின் தோற்றத்திற்கு அடியிட்டது. அன்று தொடங்கிய பல்கலைக் கழக நிறுவன அமைப்பு இன்று கொழும்பு, களனி, பேராதனை, ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர, மொறட்டுவ, யாழ்ப்பாணம், உருகுணை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் முழுமையான பல்கலைக் கழகங்களாகவும், பொல்கொல்லவில் பல்கலைக் கழக வளாகமாகவும் பெருகியுள்ளது. அத்துடன், 1980 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திறந்தவெளிப் பல்கலைக் கழகம் நாட்டின் பல்கலைக் கழகக் கல்விக்குப் புதிய பரிணாமத்தை அளித்துள்ளது.

நமது நாட்டின் பல்கலைக் கழகக் கல்வி வரலாறு அரை நூற்றாண்டு அகவையினை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் அதன் பெருக்கத்தைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, பல சுவையான தகவல்களை அவதானிக்கலாம். அப்பாதையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஒவ்வொன்றும், அந்தந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்ட தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டும் இடம்பெற்றது என்பதைக் காணலாம்.

அனுமதி முறை

காலத்துக்குக் காலம் நாட்டில் ஏற்பட்ட சமூகத் தேவைகள், கோரிக்கைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் எமது பல்கலைக் கழகங்களின் எண்

ணிக்கை பெருகியிருப்பினும் அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் தொகையை நோக்குமிடத்து எவரும் மகிழ்ச்சியடைய முடியாது. எமது இடைநிலைக் கல்வி மட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள விரிவாக்கத்துடனும், பல்கலைக் கழகக் கல்வியை நாடுவோரின் தொகையுடனும், பல்கலைக் கழகங்களில் அனுமதிக்கப்படுவோரின் தொகையினைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தால், பல்கலைக் கழக அனுமதி மட்டத்தில் பாரதூரமான 'மறியல்' போடப்படுகின்றது என்ற எண்ணம் எழுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. கீழ்க்காணும் தரவுகள் இக்கருத்தை மெய்ப்பிக்கின்றன:-

அனுமதி ஆண்டு	அனுமதித் தகுதியுடையோர் எண்ணிக்கை	அனுமதிக்கப் பட்டோர் எண்ணிக்கை	அனுமதி வீதம்
1979 / 80	26,918	4,959	18.42
1980 / 81	29,698	4,857	16.35
1981 / 82	40,236	5,004	12.43
1982 / 83	32,409	5,328	16.44
1983 / 84	26,768	5,463	20.41
1984 / 85	17,839	5,630	31.56
1985 / 86	16,041	5,426	33.83

Source : U. G. C., Second Annual Report, 1980, p. 53.

U. G. C., Third Annual Report, 1981, p. 30.

U. G. C., Division of Planning & Research,
Statistical Handbook, 1984, p. 29.

U. G. C., Division of Planning & Research,
Statistical Handbook, 1985, p. 27.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் 1963ஆம் ஆண்டு, இங்கிலாந்தில் உயர்கல்வி ஆணைக்குழுவின் தலைவராகவிருந்த, ரெபின்ஸ் பிரபு வெளியிட்ட கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. "தரமுள்ள, விருப்பமுள்ள அனைவர்க்கும் உயர்கல்வி அளிக்கப்படவேண்டும். போட்டி நிலையில் பல்கலைக் கழக அனுமதி வழங்குதல் கூடாது. உயர்கல்வி பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் மிகக் குறைந்த சத வீதத்தினரே எனும் நிலையை மாற்றி, கல்வியில் சமசாதனை நிலை நாட்டியவர்கள் அனைவர்க்கும் சமகல்விப் பரிசுகளை வழங்க வேண்டும்" என்பது அக்கருத்தாகும். 4

கல்வித் தரத்தில் சமநிலையில் உள்ளவர்களுக்குக் கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்கத் தவறுவது ஐ. நா. மனித உரிமைப் பிரகடனத்தையே மறுப்பதாகும். "ஒவ்வொருவருக்கும் கல்விபெற உரிமை உண்டு. ஆரம்ப, அடிப்படை மட்டங்களிலேனும் கல்வி இலவசமாயிருத்தல் வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமானதாக இருத்தல் வேண்டும். தொழில் நுட்பக் கல்வியும், தொழில்துறைக் கல்வியும் சாதாரணமாகக் கிடைக்கக் கூடியதாக வேண்டும். அதேபோல உயர்கல்வியும் தரத்தின் அடிப்படையில் எல்லோர்க்கும் பெறக்கூடியதாக இருத்தல்வேண்டும்." 5 என்ற கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் எமது பல்கலைக் கழக அனுமதி முறைகள் இருக்கின்றனவா எனச் சிந்தித்துப் பார்த்தல் அவசியமாகும்.

வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பின், ஆரம்ப காலத்திலிருந்து பல்கலைக் கழக அனுமதி தரத்தின் அடிப்படையிலேயே இடம்பெற்று என்பதை அவதானிக்கலாம்.⁶ அன்று பல்கலைக் கழகத்துக்கு அனுமதிக்கப்படும் மாணவர்களைப் பல்கலைக் கழகமே தெரிந்தெடுக்கும் உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. 1966இல் நிறைவேற்றப்பட்ட உயர்கல்வித் தேசியச் சபைச் (இல. 20) சட்டத்தின் பின்னர் அதில் உருப்பெற்ற மத்திய நிலையம் உயர்கல்வி தொடர்பான அலுவல்கள் யாவற்றையும் கவனிக்கும் முறையில் மாணவர் அனுமதியும் அதன் அதிகார எல்லைக்குள் அடங்கியது. பல பல்கலைக் கழகங்கள், ஒரு தெரிவுத் தேர்வு என்ற நிலையில் தெரிவுசம்பந்தமான நடைமுறைகளைச் சரியான முறையில் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டிய தேவை மறுக்க முடியாதெனினும், பல்கலைக் கழகங்களின் கட்டுப்பாட்டு எல்லையிலிருந்து அனுமதி அதிகாரத்தைப் பிரித்தெடுத்தமை அதில் பல்வேறு பிரச்சினைகளும் தலையீடுகளும் குறுக்கிட வழிவகுத்தது.

அரசியல் இலக்குகள் பல்கலைக் கழகத் தெரிவு முறைகளில் புகுந்து கொண்டமை எமது நாட்டின் கல்வி-சமூக-அரசியல் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் இன்றும் மறக்க முடியாதவையாக விளங்குகின்றன. தரப்படுத்தலில் ஆரம்பித்து, வீதாசார முறையாக மாற்றம் பெற்றுள்ள அனுமதி முறை கல்வி உலகைத் திருத்திப்படுத்தியுள்ளதென்று கூற முடியாது.⁷ அனுமதி கோரும் மாணவ தொகையின் பெருக்கத்திற்கேற்ற அளவில் பல்கலைக் கழகங்களில் இடவசதியில்லாமை தற்காலிகமான அணுகுமுறைகளை நாடவைத்தாலும் கல்வியின் தரத்தைப் பொறுத்த வரை அவற்றை நிரந்தரமானவையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வசதி குறைந்த பகுதிகளில் கற்கும் மாணவர்களுக்கு உதவவேண்டியது தேவையென்றாலும், அதன் பெயரில் கல்வித்தரத்தைப் புறக்கணிக்கலாமா என்ற வினாவுக்கு விரைவில் விடை காணப்படத்தான் வேண்டும்.

இன்று நடைமுறையிலுள்ள, பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கான 15 சதவீத அனுமதி ஒதுக்கீடு தொடர்ந்தும் கையாளப்படும் போதும் திறமையான நகர்ப்புற மாணவர்களைக் காரணமின்றிக் கண்டிப்படுத்துவதாகும். தகைமை குறைந்த, பின்தங்கிய பகுதிகளைச் சார்ந்த, மாணவர்களைப் பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற துறைகளுக்கு அனுமதிப்பதிலும், அப்பகுதிகளின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்கேற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் வண்ணம், தகுதியான துறைகளுக்கு அவர்களை அனுமதித்து, பட்டதாரிகளை உருவாக்க முயற்சி செய்தால் அப்பகுதி மாணவர்களாலேயே அவ்வப் பகுதிகள் முன்னேற்றமடைய வாய்ப்புண்டாகும். அத்துடன் திறமையிருந்தும் வீதாசார முறையின்றிப் பாதிக்கப்படும் நகர்ப்புற மாணவர்களும் விமோசனமடைவர். பல்கலைக் கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு மாவட்ட அடிப்படையிலான பங்கு ஒரு தற்காலிக முறையே என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.⁸ அகில உலக ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திறமையடிப்படையிலான தெரிவு முறையே இடம்பெறவேண்டும். அதே நேரம் பல்கலைக் கழகக் கல்வியை வேண்டி நிற்கும் அனைவர்க்கும் இடம் கொடுக்கும் வகையில் பல்கலைக் கழகங்களில் இடவசதி அதிகரிக்கப்படவும் வேண்டும். அது முடியாதவிடத்துப் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் திறக்கப்படுவதையொட்டிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

பல்கலைக் கழகங்களுக்கான அனுமதி முறையோடு தொடர்புடைய இன்னொரு பிரச்சினை மாணவரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்குப் பயன்படும் தேர்வாகும். இன்று பல்கலைக் கழக அனுமதித் தேர்வாக அமையும் க. பொ. த. (உ. நி.) தேர்வானது அடைவுகளை அளவிடும் ஓர் அடிப்படைத் தேர்வாகவே உள்ளது. மாணவர்களுடைய எதிர்கால முன்னேற்றத்துக்கு வேண்டிய மனப்பாங்குகள், திறன்கள் என்பனவற்றை அறிந்து கொள்ள உதவுவதாக இது அமையவில்லை. அடைவுத் தேர்வில் உயர் புள்ளிகளைப் பெறுவது மட்டும் போதாது. அனுமதிக்கப்படும் குறிப்பிட்ட துறைகளுக்குப் பொருத்தமானவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

வெறுமனே அடைவுத் தேர்வின் அடிப்படையில் பல்கலைக் கழகத்துக்கு மாணவர்களை அனுமதிக்கும்போது, அதனையே இலக்காகக் கொண்டு செயற்படும் பள்ளிக்கூடங்களும் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களும் மாணவர்களின் நிறைவான வளர்ச்சியில் கரிசனை காட்டுவது இல்லை. பரீட்சையில் போட்டியையும், வெற்றியையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மட்டுமே அவை செயற்படுகின்றன. அதன் விளைவு நாட்டின் நலனுக்கும் அபிவிருத்திக்கும் பயன்படவேண்டிய கல்வியின் நோக்கம் நிறைவு பெறாமையாகும். திறமையுடைய மாணவனைப் பொருத்தமான கற்கைநெறிக்கு வழிப்படுத்துவதன்மூலம் நாட்டின் வளத்தினை அதிகூடுதலான பயன்பாட்டு நிலைக்கு முதலீடு செய்வது உறுதிப்படுத்தப்படும். இதற்கு உதவும் முகமாக, ஏற்கெனவே நடைமுறையிலிருக்கும் க. பொ. த. (உ. நி.) தேர்வுடன், மேலதிகமாக தகுதிகாண் தேர்வு ஒன்று, மனப்பாங்குகளை இனங்காணும் தேர்வாகப் புகுத்தப்படலாம். இதன் மூலம் பல்கலைக் கழக அனுமதி முறையில் எதிர்ப்படும் 'சிக்கலான' நிலைமைகளையும் தீர்த்து வைக்கலாம்.

சமூக இணைவு

“பல்கலைக் கழகம் ஒரு நாட்டின் உயிர்நாடி” என்பது அறிவியல் மேதை அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீன் கூற்று.⁹ இக்கூற்று உண்மையானதாக வேண்டுமானால் பல்கலைக் கழகமானது தான் எந்தச் சமூகத்தின் மத்தியில் செயற்படுகிறதோ அதனுடன் பொருத்தப்பாடுடையதாக இருத்தல் வேண்டும். சான்றிதழுக்காகக் கல்வி என்ற நிலை மாறி சமூக மாற்றம், சமூகப் பற்று, சமூக உணர்ச்சி என்பன பல்கலைக் கழகத்தின் செயற்பாட்டில் காணப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் புற உலகை மறந்து ‘தந்தக் கோபுரங்களில் சஞ்சரித்த’ காலம் கடந்துவிட்டது. இன்று எம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்கள் கூட்டத்தையும், அவர்களுடைய எண்ணங்கள், விருப்பங்கள், வெறுப்புகள் ஆகியவற்றையும் பொருட்படுத்தாது பல்கலைக் கழகப் புத்திஜீவிகள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. மூன்றாம் மண்டல நாடுகளிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் இந்நிலையிலிருந்து விலகி நிற்க முடியாது என்பது வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.¹⁰

எம்மை அரவணக்கும் சமூகத்தின் தேவைகளை அறிந்து, உணர்ந்து, அவற்றுக்கு நாமும் முகங்கொடுக்கத்தான் வேண்டும். அமெரிக்க ஐக்கிய அரசு, சோவியத் ஒன்றியம், யப்பான், ஜேர்மனி, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் சமூக மாற்றத்துக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் பல்கலைக் கழகச்

செயற்பாடுகள் நெகிழ்ச்சியுடையவையாகக் காணப்படுதல் நோக்கத் தக்கது. எமது அயல்நாடாகிய இந்தியாவில் பின்பற்றப்படும் கிராமிய உயர் கல்வி என்ற தத்துவம் இத்தொடர்பில் கருத்திற்கொள்ளத் தக்கது. கிராமியக் கல்வி, பொருளாதார - சமூகநல - பண்பாட்டு - நாட்டு விருத்தி என்னும் இலக்குகளை உடையதாக விளங்குகின்றது. மகாத்மகாந்தி காண விழைந்த கிராம இராச்சியத்தின் நுழைவாயிலாக கிராமிய உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் அங்கே தொழிற்படுகின்றன. இவற்றுள் குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்று மதுரையிலுள்ள காந்தி கிராம பல்கலைக் கழகம். இவ்வாறான முன்மாதிரிகளிலிருந்து படிக்கவேண்டிய படிப்பினைகளை நாம் உதாசீனம் செய்ய முடியாது. எமது பல்கலைக் கழகங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் புத்தாக்கங்களும், கலைத்திட்டங்களும், பயிற்சிகளும் சமூகத்தின் தேவைகளைப் பிரதிபலித்து, பல்கலைக் கழகம் அதன் சூழலிலிருந்து ஊட்டத்தினையும், உத்வேகத்தினையும் பெறும்போதுதான் அதன் செயற்பாடு அர்த்தமுள்ளதாக அமையும்.11

கற்கை நெறிகள்

ஒரு பல்கலைக் கழகம் அது இயங்கும் சமூகத்தோடு பொருத்தப்பாடுடையதாக விளங்குவதில் அதன் கற்கை நெறிகள் காத்திரம் பெறுகின்றன. பல்கலைக் கழகக் கலைத்திட்டத்தில் சமூகநலம் கொண்ட மக்கட்பண்புக் கலைகள், சமூகவியற் கலைகள், விஞ்ஞானம், தொழினுட்பம் போன்ற நெறிகள் யாவும் தத்தமக்குரிய பங்கினைப் பெறக்கூடிய வகையில் நன்கு திட்டமிடப்படல் வேண்டும். ஒரு வளர்முக நாட்டின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, தனிக் கலைப் பாடங்களையோ அல்லது தனி விஞ்ஞானப் பாடங்களையோ கற்பிப்பதைவிட்டு அவற்றுக்கிடையே இணைப்பைக் காண முற்படவேண்டும். இன்றைய வழக்கில் இவ்விணைப்பு முயற்சிகள் ஓரளவுக்கேனும் இடம் பெறுதல் வரவேற்கத் தக்கதாயினும், அது போதுமானதாகக் கொள்ள முடியாது. கல்வி வளர்ச்சியில் கலையம்சம், தொழிலம்சம் ஆகிய இரண்டும் முழுமையாக இணையும்போதே நாட்டின் அபிவிருத்தி உறுதிபெறும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இயற்கை வளங்களைச் சிறந்த வழியிற் பிரயோசனப்படுத்தி, நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் கலைத்திட்டம் அமைதல் வேண்டும். இதற்கு வாழ்க்கைப் பயன்பாடுடைய தொழில் நோக்குக் கற்கை நெறிகள் பெரிதும் உதவும் இவ்வழக்கு இன்று உலகில் பரவலாகக் காணப்படுவதுண்டு. பல்கலைக் கழகக் கல்விக்கு மாதிரி அமைப்பாக நமது நாடு கொண்ட ஐக்கிய இராச்சியத்திலேயே இப்போக்கினைக் கவனிக்கலாம். அங்கே மன்செஸ்டர், பேமிங்கம், லிவர்பூல், லீட்சு ஆகிய பல்கலைக் கழகங்கள் கைத்தொழில், வர்த்தகக் கலைகளைப் பல்கலைக் கழகக் கற்கை நெறிகளுடன் இணைந்துள்ளன. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலேயே இது உணரப்பட்டதாயின், வளர்முக நாடாகிய நாம் விதிவிலக்காக முடியுமா? ஒரு காலகட்டத்தில் இத்திசையில் அடியெடுத்து வைக்க முயன்ற நாம் இன்று தயங்க வேண்டிய தேவை என்ன? 1972 ஆம் ஆண்டு 1 ஆம் இலக்கப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு ஒரே பல்கலைக்

கழகம் - பல வளாகங்கள் என்ற அமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர், ஒஸ்மன்ட் ஜெயரத்ன குமுலின் விதப்புரைகளைத் தொடர்ந்து கலைத் திட்டத்தில் புதிய அம்சமாகத் தொழில் நோக்குக் கற்கை நெறிகள் புகுத்தப்பட்டன. அவ்வாரம்பம் மிகவும் முன்னேற்றகரமான ஒன்றாக இருந்தாலும், அது யதார்த்த நிலையில் தொடரப்படாமை நாட்டின் துரதிஷ்டமேயாகும். பல்கலைக் கழகக் கல்வி வெறும் நூல்சார் கல்வியாக இருந்தாற் போதுமா? வாழ்வுப் பயன் நோக்கு அதில் இடம்பெற வேண்டாமா? என்ற கேள்விகள், உலகின் பல நாடுகளிலும் கேட்கப் படுபவை - எமக்கு முன்னும் எழத்தான் சிசய்கின்றன. அவற்றுக்கு முகம் கொடுக்காமல் முன்னேற முடியாது.

போதனை மொழி

எமது பல்கலைக் கழகங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய பிறிதொரு பிரச்சினை போதனைமொழி சம்பந்தப்பட்டதாகும். தேசிய மொழிகள் கல்வி மொழிகளாக, அரசுக் கொள்கை அடிப்படையில், அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாட்டில் இன்னமும் அதைப்பற்றிய பிரச்சினை காணப்படுவது விந்தையெனச் சிலர் கொண்டாலும், உண்மை நிலையை நாம் எதிர்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் 1951ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசிய மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளின் விளைவாக, தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகள்மூலம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் 1960இல் பல்கலைக் கழகத்தினுள் பிரவேசிக்கும் நிலை உண்டாயிற்று.¹² கலைத்துறையில் ஆரம்பித்த இந்த மாற்றம் 1967இல் ஏனைய துறைகளுக்கும் பரவியது.¹³ இம்மாற்றங்களின் எதிரொலிகள் இன்னமும் ஓயவில்லை. எமது பல்கலைக் கழகங்கள் இன்றுவரை இம்மொழிமாற்றம் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு நேரடியாக முகங்கொடுக்காமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

அரசியல் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட மொழிமாற்றத் தீர்மானத்தை முழுமனதாக ஏற்காவிடின் அதைப் பல்கலைக் கழகம் எதிர்த்திருக்கலாம். அதனை எதிர்க்கவோ அன்றி நிராகரிக்கவோ இயலாத பல்கலைக் கழகங்கள் அத்தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்துவதில் ஏதேதானோ என்று இருந்து விட்டன. அதற்கு வேண்டிய ஆளணித் தேவைகள், நூலகத் தேவைகள் என்பன நீண்டகால நோக்கில் திட்டமிடப்படவோ சிந்திக்கப்படவோ இல்லை. அதன் தாக்கத்தினை இன்றும் எமது கற்றல் / கற்பித்தல் முயற்சிகளில் காணலாம். தேசிய மொழிகளின் பயன்பாடு கேள்விக்குறியாகத் தோற்றமெடுத்துவிட்டது. சில துறைகளில் அவற்றுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தைப் புகுத்தவேண்டும் என்ற வளரும் கருத்தினையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்நிலைமை ஒருபுறத்தில் அரசுக் கொள்கைக்கு முரணான ஒரு போக்கினையும், தாய்மொழிக் கல்வி என்ற கல்விக் கோட்பாட்டுக்கு முரண்பட்டதான ஒரு போக்கினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதில் பல்கலைக் கழகங்கள் தமது நிலைப்பாட்டைத் திட்டவாட்டமாக வெளிப்படுத்தல் அவசியமாகும்.

ஆங்கில அறிவு

கல்வி மொழி மாற்றத்துடன் தொடர்புடையதாக எழுந்து இன்றும் வளர்ந்துவந்துள்ள ஒரு பிரச்சினை பல்கலைக் கழக மாணிவரிடையே உள்ள

ஆங்கில அறிவுத் தரத்தின் குறைபாடாகும். கல்வி மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஆங்கில அறிவில் வீழ்ச்சியேற்படுவதற்கு ஒரு காரணமாக அமைந்தது இயல்பே எனலாம். கல்வி மொழியாக இருந்தபோது ஆங்கில அறிவுக்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் அந்த மாற்றத்தின்பின் இல்லாத நிலையில் ஆங்கிலத்தைக் கற்பதில் கரிசனை குறைந்தது. அந்த நிலையைப் பரிசீலனை செய்யும்பொருட்டு நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைக்குழு ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியது.¹⁴ இருந்தும் ஆங்கிலக் கல்வியின் தரம் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளமையை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். பல்கலைக் கழக மட்டத்திலும் இக்குறைபாடு மாணவர்களுடைய கல்வி உயர்ச்சியினைப் பாதிப்பது கூட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.¹⁵

பல்கலைக் கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் ஏற்பாட்டின் பேரில் பல்கலைக் கழகங்களில் நுழையும் மாணவர்களுடைய ஆங்கில அறிவினை உயர்த்துவதற்குப் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவை எதிர்பார்க்கப்பட்ட அளவு வெற்றியாக அமைந்தன எனக் கொள்ள முடியாது. ஆங்கில அறிவுத் தரத்தின் தேவை நூல்நிலையைப் பயன்பாட்டில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. தேசிய மொழிகளில் நூல்கள் பற்றாக்குறை ஆங்கில மொழியில் உயர் அறிவினை இன்றியமையாததாகியுள்ளது. இந்த அறைகவலைப் பல்கலைக் கழகங்கள் என்ன வழியில் எதிர்கொள்ளுகின்றன என்பதிலேயே பல்கலைக் கழகக் கல்வியின் தரம் தங்கியுள்ளது.

பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள்

“பல்கலைக் கழகமானது கட்டடங்கள், நிதிகள், நூல்கள் மற்றும் ஏனைய வசதிகளைக் கொண்டிருந்தபோதும், அதன் மிகப் பெரிய சொத்து அங்குள்ள ஆசிரியர்களே ஆவர்”¹⁶ என்ற கருத்து எமது நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்கள் தொடர்பாக ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் பயன்படு திறன் அதன் ஆசிரியர்கள் வழங்கும் ஆதரவிலேயே தங்கியுள்ளது. அவர்களின் கல்விப் புலமை, ஆய்வுத் திறன், கற்பித்தற்றிறன் என்பன பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களின் தொழிலோடு பிணைந்தவையாகும்.

ஒரு பல்கலைக் கழக ஆசிரியருடைய தொழிற்றுறை வாழ்க்கை கற்பித்தல், ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளுதல் என வகுக்கப்படலாம். இவற்றுக்கு வேண்டிய அடிப்படைத் தகைமைகள் நியமன காலத்திலேயே உறுதிப்படுத்தப்பட்டாலும், அவர்களுடைய தகைமைகள் மேலும் சிறப்பதற்கு உயர்பயிற்சி வாய்ப்புக்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவ்வாய்ப்புக்கள் எமது நாட்டில் அரிதாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைத் தேடி வெளி நாடுகளுக்கு ஆசிரியர்களை அனுப்ப நேரிடுகின்றது. அவ்விதம் அனுப்புவதற்குத் தேவையான நிதிவளம் எமது பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இல்லாத நிலையில் பிற நிதிப்படைத்த நிறுவனங்களின் உதவியை நாடவேண்டியுள்ளது. அத்தகைய உதவியைப் பெற முடியாத ஆசிரியர்கள் பயிற்சிபெறாமலே காலங் கழிக்கும் அவலநிலையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இது எமது பல்கலைக் கழகங்களில் அளிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்தினைப் பாதிக்கின்றது.

வெளிநாட்டுப் பயிற்சி என்ற விடயத்துடன் தொடர்புடைய இன்னொரு பிரச்சினை - வெளிநாட்டுத் தொழில்களைத் தேடி எமது பல்கலைக் கழகங்களைக் கைவிட்டுச் செல்லும் ஆசிரியர்களின் பெருக்கமாகும். புத்தி ஜீவிகளின் வெளியேற்றம் எந்த ஒரு சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தையும் ஆட்டங்காணச் செய்துவிடும். பல்கலைக் கழகச் சமூகத்தை அது பாதிக்கக்கூடிய அளவினை மதிப்பிட முடியாது. எமது பல்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்பிரச்சினை இரண்டு வழிகளில் உருவெடுக்கின்றது.

1. உயர்பயிற்சி நாடி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வோர் அப்பயிற்சி முடிந்ததும் தமது பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் திரும்பாமல் விடுதல்.
2. பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து கொண்டே வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்புகளை நாடிப் போதல். இவை இரண்டுக்கும் அடிப்படைக் காரணிகள் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுடைய திருப்தியற்ற சேவை நிலைமைகளும் ஊதியப் பற்றாக்குறையுமேயாகும். இவற்றைச் சீர் செய்யமுடியாத எந்தப் பல்கலைக் கழகமும் திறம்படச் செயலாற்ற முடியாது.

ஒரு பல்கலைக் கழக ஆசிரியனுடைய தொழிலில் கற்பித்தல், ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளுதல் என்பன பிரதானமானவை என்பது முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது. இவ்விரு அம்சங்களிலும் எமது பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சிப் பணியில் தமது பங்களிப்பினைச் செய்யவில்லை என்று குறைகூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இதற்குக் காரணமாக, பொருத்தமற்ற ஆசிரிய - மாணவ விகிதத்தைச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஆசிரியர்மீது அதிகப்படியான போதனைப் பொறுப்பு, பரீட்சைக் கடமைகள் என்பன பெருகிவிட்டன. அது ஆய்வுக்குத் தேவையான நேர அவகாசத்தை இல்லாமலாக்கிவிடுகின்றது. அத்துடன் ஆய்வுகளைச் சிறந்த முறையில் மேற்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாமையும் ஆய்வு முயற்சிகளில் இருக்கும் ஆர்வத்தை மழுங்கடித்து விடுகின்றது. இக்குறை பாடுகளை எதிர்கொள்ளாதவிடத்து எமது பல்கலைக் கழகங்கள் ஆய்வுத்துறையில் முன்னேறும் என்று எதிர்பார்ப்பதில் அர்த்தமில்லை.

மாணவர்கள்

எமது பல்கலைக் கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்கள் தொடர்பாக எழும் சில பிரச்சினைகளுக்கும் நாம் முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இலங்கையின் பொருளாதாரநிலை, வாழ்க்கைச்செலவு என்பவற்றின் போக்குக் கேற்பப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் நிதிக்கஷ்டங்களினால் இடர்ப்பட வேண்டியுள்ளது. தமது சொந்த இடங்களிலிருந்தே பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலக்கூடிய வாய்ப்புடையவர்களின் நிலைமை சாதகமானதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால், இடம் விட்டு இடம்பெயர்ந்து கற்கவேண்டியுள்ள நிலையிலுள்ள மாணவர்கள் பாரிய தாக்கத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள். முன்னர் வழங்கப்பட்ட வங்கிக்கடன், மானியஉதவி என்பனவற்றில் காணப்பட்ட

சில குறைபாடுகள் 'மகாபொல புலமைப்பரிசில் திட்டம்' நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர் பெருமளவு நீங்கியுள்ளன என்பது உண்மைதான். இருப்பினும், மகாபொல திட்டத்தில் பயன்பெறும் வாய்ப்பு எல்லோர்க்கும் இல்லை. அண்மைக்காலக் கருத்து வெளிப்பாடுகள் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் அனைவர்க்கும் நிதியுதவி வழங்கப்படுமென்று காட்டும் ஒளி நம்பிக்கை யூட்டுவதாக உள்ளது. எனினும், பிரச்சினை இன்னும் நீங்கவில்லை.

விடுதி வசதியின்மை மாணவர்களைப் பாதிக்கும் இன்னொரு விடயமாகும். சொந்த வீடுகளிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்று பயிலக்கூடிய வசதியான நிலையில் இருப்பவர்களைத் தவிர ஏனையோர் இதனால் தாக்குறுகின்றனர். நீண்டதூரம் பயணஞ்செய்ய வேண்டிய நிலை, வசதி குறைந்த விடுதிகளில் தங்கிக் கற்கவேண்டிய நிலை என்பன மாணவர்களிடையே உடல் - உள தாக்கங்களை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. பல்கலைக் கழக விடுதிகளல்லாத வெளியிடங்களில் தங்கும் மாணவர்கள் அனுபவிக்கும் பல்வேறு கஷ்டங்கள் காரணமாகப் பாரிய மனத் தாக்கங்களுக்கு ஆளாகித் தமது கல்வியைச் செவ்வனே தொடரமுடியாது குழம்பிவிடுகின்றனர். இவ்விடயத்தில் பல்கலைக் கழகங்கள் சிரத்தை காட்டாது இருந்தால் மாணவர்கள் பாதிப்படையும்போது அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் அப்பல்கலைக் கழகங்களையே பலவீனப்படுத்தி விடுகின்றன.

மாணவர்களின் நலன்களில் அக்கறை காட்டாதவிடத்து அந்நிறுவனத்துக்கு எதிராக மாணவர்கள் கிளர்ந்தெழுவது இயல்பேயாகும். இளைஞர் உலகம் எப்போதும் துரிதமான, முன்னேற்றகரமான மாற்றங்களுையே விழைகின்றது. அவர்களது கருத்தில் அநீதியைக் காணப்படும் ஒரு செயல் / நிலைமை / நிறுவனம் என்பவற்றுக்கெதிராக அவர்கள் புரட்சி செய்யக் கொதித்தெழுவது இன்றைய உலகில் ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சியாகும்.

தேசிய மட்டத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சமூக - அரசியல் - பொருளாதாரக் கருத்தேற்புக்கள் பல்கலைக் கழக மாணவரிடையேயும் காலான்றி விடுகின்றன. அதன் காரணமாகச் சகஜமான நிலைமைக்கு முரணான வன் செயல் ஈடுபாடும் அம்மாணவர்களிடத்தே வளர்ந்து விடுகின்றது. இப்படியான சூழ்நிலை எமது பல்கலைக் கழகங்கள் இன்று பரவலாக எதிர்நோக்கும் அறைகூவலாக அமைகின்றது.

முதியோர் கல்வி

ஒரு நாட்டின் பல்கலைக் கழகங்களின் கடமை பட்டதாரி, உயர் பட்டதாரி மட்டத்துக் கல்வியை அளிப்பதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. அவற்றின் செயற்பாடு அத்திசையில் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்துவதாக இருந்தாலும், அவற்றையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். நாட்டிலுள்ள முதியோர்களின் அறிவுவளர்ச்சி, தொழில் முன்னேற்றம், ஓய்வுநேரப் பயன்பாடு போன்றவற்றிற்காக முதியோர் கல்விவசதிகள் பல்கலைக் கழகங்களில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மனிதனை மனிதனாக வாழ வைப்பதற்கு வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வி அவசியமாகின்றது. எனவே, இளைஞர்க்கு மட்டுமன்றி முதியோருக்கும் கல்வி வழங்க ஆவன செய்யப்பட வேண்டும். பள்ளிப்பருவம் தாண்டி தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்களுக்கு அவ்வத் தொழிற்றுறைகளில் சிறந்த பயிற்சியளித்து அவர்களது தொழிற்றுறை வாழ்க்கைகளில் முழுவெற்றி காண்பதற்கு உதவும் வகையில் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களின் வெளிக்களத்துறைகள், கல்வி விரிவாக்கச் சேவைகள் என்பன செம்மையாக அமைக்கப்பட்டுச் செயற்படச் செய்யலாம். தொழிலாளர் கல்விநிறுவனம் போன்ற முயற்சிகள் இத்தொடர்பில் குறிப்பிடக்கூடியன. இத்தகைய முதியோர் கல்வி சிறந்த பயனளிப்பதாயின் முழுநேரக் கல்வியைப் பயன்படுத்தக்கூடியவர்களுக்கு முழுநேரமாகவும், ஏனையோர்க்குப் பகுதிநேரமாக அல்லது அஞ்சல் மூலமாகவும் அளிக்கப்பட வேண்டும். எமது பல்கலைக் கழகங்கள் இதற்கேற்ப ஒழுங்கமைக்கப்படவில்லை என்ற குறையை மறந்துவிடமுடியாது.

அறிவியலாளர்களின் பொறுப்பு

தொகுத்துப் பார்க்குமிடத்து இன்றைய காலகட்டத்தில் எமது பல்கலைக் கழகங்கள் முகன்கொடுக்க வேண்டியுள்ள பிரச்சினைகள் பல்வகைப்பட்டன எனக் காணலாம். அவை எல்லாம் எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஒரேயளவிலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவனவாக இல்லாதிருக்கலாம். அப்பிரச்சினைகளின் இயல்பு, தாக்கம் என்பன இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம். அவ்வேறுபாட்டுக்குக் காரணம் சூழல்களிலுள்ள வேறுபாடுகளே எனக் கொள்வது தவறாகாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் அப்பிரச்சினைகளின் மூலவேர் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் புறத்தே காணப்படலாம். அக்கண் ணேட்டத்தில் பார்ப்பின், அத்தகைய பிரச்சினைகளை யொட்டிப் பல்கலைக் கழகங்கள் செய்யக்கூடியது ஒன்றுமில்லை என்றும் சிலர் கூறலாம். ஆனால், அவற்றின் தாக்கம் எம்மிடையேயும் ஏற்படுகின்றது என்பதை எவரும் மறைக்க முடியாது. அதை உணர்ந்து அப்பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் நாம் எல்லோரும் எமது பங்களிப்பினைச் செய்தல் வேண்டும்.

பல்கலைக் கழகத்தை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை யொட்டிப் பல்கலைக் கழக அறிவியலாளர்கள் பராமுகமாக இருந்துவிட முடியாது. அப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு நிர்வாகிகளுக்கு மட்டும் உரியதன்று. பல்கலைக் கழக அறிவியலாளர்களின் பங்கும் காத்திரமானதாகும். இத்தகைய நிலை தொடர்பாக ஒரு பிறநாட்டுப் பல்கலைக் கழக அறிஞர் கூறியிருப்பது எமக்கும் பொருந்தும். “ஆட்சி அமைப்பின் ஒழுங்கினையும் உயிர்த்துடிப்பையும் அரித்துவிடுவது என்னவெனில் அதனை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள அறிவியலாளர்கள் காட்டும் தயக்கமாகும்” என்பது அக்கருத்து.¹⁷ இப்பங்களிப்பு முழுமையான பொறுப்புணர்ச்சியோடு மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால் எதிர்காலம் எம்மைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துவதைத் தவிர்க்கமுடியாது.

உசானியவை

1. H. Tristram (Ed.) *The Idea of the Liberal Education* (London: George G. Harrap & Co. Ltd., 1952), pp. 29-34.
2. See, Peter Scott, *The Crisis of the University* (London: Croom Helm, 1984)
3. K. Indrapala, "Introductory Address", *Ootru - Role of the University in our changing Society*, Proceedings of the Seminar held on September 20, 1980, (Jointly sponsored by the Ootru organisation and the South Asian studies Seminar, University of Jaffna), p. 2.
4. Quoted in Anne Corbett, *Much to do about Education* (London: Council for Educational advance, 1968), pp. 19-20.
5. ஐக்கிய நாடுகள் சபை, மனித உரிமைகள் பிரகடனம், 1948, பிரிவு 26.1.
6. Ivor Jennings, *Students guide to University Education in Ceylon* (Colombo: University of Ceylon, 1948), p. 20.
7. See, C. R. de Silva, "The politics of University Admission", *Sri Lanka Journal of Social studies*, Vol. I, No. 2, 1976.
8. பல்கலைக் கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு, பல்கலைக் கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவின் முதலாம் ஆண்டறிக்கை (கொழும்பு: பல்கலைக் கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு, 1979), ப. 60.
9. ப. சந்திரசேகரம், *கல்வித்தத்துவம்* (யாழ்ப்பாணம்: கூட்டுறவுத்தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக்கழகம், 1975), ப. 206.
10. K. Indrapala, *Op. cit.*, p. 3.
11. *Ibid.*
12. V. Arumugam, *A Comparative Study of Language Policies and Problems in Ceylon and India since Independence*, Unpublished M. Phil. dissertation, University of London, 1973, pp. 156-160.
13. *Ibid.* p. 161
14. Report of the Committee of Inquiry into the teaching of English, S. P. v of 1960, p. 7.
15. N. Balakrishnan, "The Social Sciences in the University", *Ootru - Role of the University in our changing society*, *op. cit.*, p. 13.
16. S. R. Dongerkerry, "A history of the University of Bombay", University of Bombay, p. 192, quoted in B. N. Sinha, *University teachers and their problems* (New Delhi: Puja publications, 1982) p. 1
17. Amrik Singh, "The University in India", in Michael D. Stephens & Gordon W. Roderick (Eds.) *Universities for a changing world*. (London: David & Charles, 1975), p. 82.

முத்தையன்கட்டு இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டம்:

ஒரு விவசாயப் புவியியலாய்வு

இரா. சிவசந்திரன்

முகவுரை

இலங்கையிலே இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் 1966ஆம் ஆண்டிலிருந்து தனியாக ஆரம்பிக்கப்படலாயின. விவசாய அமைச்சும் காணி நீர்ப்பாசன அமைச்சும் கூட்டாக இணைந்து இக்குடியேற்றத் திட்டங்களைத் தோற்றுவித்தன. இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் முக்கியமாக மூன்று நோக்கங்களை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1. நாட்டிலே பெருகி வருகின்ற படித்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு விவசாயத் துறையில் வேலைவாய்ப்பளித்தல்.
2. அதிக வருமானத்தை அளிக்கவல்ல பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொள்ளும்படி இளைஞரைத் தூண்டுதல்.
3. இளம் விவசாயிகளை உள்ளடக்கிய கூட்டுறவுச் சமுதாயமொன்றினை உருவாக்குதல்.¹

அதிக உற்பத்தி, உயர்ந்த வருமானம் ஆகிய இரு இலக்கையடைவதற்கு உயர்ந்த வருவாயைத் தரவல்ல பயிர்வகைகளைத் தேர்ந்து பயிரிடுவதும் நவீன தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதும் அவசியமாகும். மிளகாய், வெங்காயம், நிலக்கடலை, மரக்கறிவகை, பழவகை போன்ற உப உணவுப்பயிர்களும் தேயிலை, கறுவா, தென்னை, புகையிலை போன்ற தோட்டப்பயிர்களும் அதிக வருமானம் அளிக்கவல்ல பணப்பயிர்களாகும். ஓரளவு இயந்திரப் பாவனை, நீர்ப்பாசனம், திருந்திய செய்முறை என்பன நவீன தொழில் நுட்பங்களாகும். அத்துடன் திட்டத்தில் இளைஞர் ஒரு சமூகமாக வாழ்ந்து, கூட்டாக நில அபிவிருத்தி செய்து, கூட்டுறவு நிறுவனங்களை உருவாக்குதல் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை உருவாக்குதலாகுமெனத் திட்ட நோக்கம்பற்றி மேலும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. மேலும் இத்திட்டங்கள் பகுதி பகுதியாகப் பல படிநிலைகளில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமெனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இளைஞர்கள் கூட்டாக நிலத்தைத் திருத்தி உற்பத்திக் குகந்ததாக்குவதும், பாதைகள், வாய்க்கால்கள் அமைப்பதும் அபிவிருத்தி வேலையின் முதற்பகுதியாகும். வீடுகள் அமைப்பதும், இளைஞர் குடும்பத்தினராக மாறுவதும் இரண்டாவது அபிவிருத்தியாகும். முன்றாவது பகுதியாகக் கூட்டுறவுக் கட்டிடம், சேமநல நிலையம், உரப்பசனைக் களஞ்சியம், வைத்தியசாலை போன்றவற்றுக்குக் கட்டிடங்கள் அமைத்தல் அமையும். அபிவிருத்திப் பகுதியின் இறுதிக் கட்டம் விவசாய உற்பத்தியாற் பெறப்பட்ட சேமிப்பை முதலாகக் கொண்டு விவசாய இயந்திர உபகரணங்கள் கொள்வனவு செய்

தல், கைத்தொழில்களை ஆரம்பித்தல் போன்ற புது முயற்சிகளில் முதலீடு செய்வதாக அமையும். திட்டமொன்று முற்றாக அபிவிருத்தியடைய 8 முதல் 10 வருடகாலம் செல்லலாம் என்பதும் திட்ட நோக்கர்களின் எதிர்பார்ப்பாக அமைந்தது.²

இளைஞர் திட்டங்கள் முந்திய குடியேற்றத் திட்டங்கள் பலவற்றின் தோல்விக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து தவறுகளைத் தவிர்த்து ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டவை எனலாம். 1966 - 1970 ஆண்டிடைக் காலத்தின்போது 15.3 கோடி ரூபா செலவில் 235 இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் நாடு பூராகவும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமெனத் திட்ட இலக்குக் கூறியது. ஒவ்வொரு குடியேற்றத் திட்டத்திலும் குறைந்தது 100 இளைஞர் குடியேற்றப்பட வேண்டுமெனவும் திட்ட நிர்வாகத்திலே அரசாங்க அதிபர், காணி அபிவிருத்தி அலுவலகர், திட்ட அதிகாரி ஆகியோர் பங்குகொண்டு இளைஞரை நல்ல முறையில் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமெனவும் திட்டம் வலியுறுத்தியது. 1966 - 1970 ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் எமது பல திட்டங்கள் போல இதுவும் எதிர்பார்த்தபடி அமைக்கப்படவில்லையெனினும் அமைக்கப்பட்டவற்றுள் சில திருப்தியான பெறுபேற்றைத் தந்தன. ஆரம்ப திட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு 23,500 இளைஞர் குடியேற்றப் படுவதற்குப் பதிலாக 2739 இளைஞர் குடியேற்றப்பட்டதும், 235 இளைஞர் திட்டங்கள் அமைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக 41 திட்டங்கள் தோற்று விக்கப்பட்டமையும் உண்மையில் இடம்பெற்ற அபிவிருத்தியாக அமைந்த தெனலாம். அமைக்கப்பட்ட 41 திட்டங்களுள் 13 திட்டங்கள் முக்கியமாக வருமான நோக்கில் மிகவும் திருப்தியளிப்பனவாக அமைந்தன. இவற்றுள் வன்னிப் பிரதேசத்திலமைந்த விஸ்வமடு இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டமும், முத்தையன்கட்டு இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டமும் அடங்கும்.³

முத்தையன்கட்டு இளைஞர் விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டம்

பொது

முத்தையன்கட்டு இளைஞர் திட்டம் தற்போது முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் புதுக்குடியிருப்பு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினாள்ள கற்சிலைமடு கிராம சேவகர் பகுதியினுள் அமைந்துள்ளது. ஏறத்தாழ முப்பது மைல் நீளமான மாங்குளம், முல்லைத்தீவு பிரதான வீதியின் நடுவில் அமைந்துள்ள ஒட்டுசுட்டான் கிராமம் இளைஞர் திட்டப்பகுதியின் அயற்கிராமமாகும். மேற்கே முத்தையன்கட்டுக் குளமும், வடக்கே புதுக்குடியிருப்புக் கிராமமும், தெற்கே மாங்குளம் - முல்லைத்தீவுப் பிரதான வீதியும் கிழக்கே காடுகளும் முத்தையன்கட்டுத் திட்டத்தின் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

முத்தையன்கட்டுக் குடியேற்றத் திட்டம் என்று குறிப்பிடும்போது அது 9000 ஏக்கர் பரப்பை உள்ளடக்கிய பாரிய திட்டத்தைக் குறிப்பதாகும். இப்பாரிய திட்டத்தினுள்ளே மூவகைக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் அடங்குகின்றன. 1. குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டம் 2. மத்திய வகுப்பார் குடியேற்றத் திட்டம் 3. இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டம் என்பன

பனவே அவையாகும். குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டத்திற்கு 4000 ஏக்கர்களும், மத்திய வகுப்பார் திட்டத்திற்கு 1000 ஏக்கர்களும், இளைஞர் திட்டத்திற்கு 2000 ஏக்கர்களும் 1966 முதல் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்பது திட்டத்தின் முக்கிய இலக்காக அமைந்தது. மத்திய வகுப்பார் திட்டத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் 10 ஏக்கரும் ஏனைய குடியேற்ற வாசிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் 3 ஏக்கர் நிலமும் வழங்கப்படுமென வரையறுக்கப்பட்டது. இதிலே 2 ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதிபெறும் நிலமாகவும் 1 ஏக்கர் குடியிருப்புக்குரிய பாசன வசதியற்ற நிலமாகவும் அமையும். இளைஞர் திட்டத்திற்கு ஏற்று நீர்ப்பாசன வசதியும் ஏனைய திட்டங்களுக்குப் புனியர்ப்பு நீர்ப்பாசன வசதியும் அளிக்கப்படுமெனத் திட்ட இலக்கில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. (மேலதிக விபரங்களுக்கு அட்டவணை இலக்கம் 1ஐப் பார்க்கவும்.)

பௌதிகப் பின்னணி

இலங்கையின் வட சமவெளியில் வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள முத்தையன்கட்டுக் குடியேற்றத் திட்டப் பகுதியின் சராசரி உயரம் 100 அடியாகும். தென்மேற்கிலிருந்து வடகிழக்காக ஓடும் பேராற்றின் போக்கு இப்பகுதியின் தரைத் தோற்றத்தை விளக்கவல்லதாகும். தென்மேற்கே 100 அடிக்கு மேற்பட்ட உயரமான பகுதியில் பேராற்றை மறித்துக் கட்டி முத்தையன்கட்டுக் குளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பேராற்றுப் படுக்கையை ஒட்டி வடக்கேயும், தெற்கேயும், கிழக்கேயும் தாழ்நிலப் பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. ஏறத்தாழ 5000 ஏக்கர் பரப்பை உள்ளடக்கிய இப்பகுதியிலேயே குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டமும் மத்திய வகுப்பார் குடியேற்றத் திட்டமும் அமைந்துள்ளன. தாழியமைப்பையொத்த இத்தாழ்நிலப் பகுதிக்கு வடக்கேயும் தெற்கேயும் ஓரளவு உயரமான பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. இவ் உயரமான பகுதிகளே ஏற்று நீர்ப்பாசன வசதிபெறும் இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டப் பகுதியாகும்.

இப்பகுதியின் வருடச் சராசரி வெப்பநிலை 82.1 பரனிட் பாகையாகவும் வருடச் சராசரி மழைவீழ்ச்சி 62.4 அங்குலமாகவும் உள்ளது. வருடத்தில் சராசரியாக 75 நாட்களே மழைவீழ்ச்சி பெறும்படும் நாட்களாகும். சூரூவளியும் வடகீழ் மொன்கூனும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காலமாகிய ஒக்டோபர் மாதம் முதல் ஜனவரி மாதம் வரை இங்கு அதிக மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கின்றது. ஏப்பிரல், மே மாதங்களில் ஓரளவு மழைவீழ்ச்சி மேற்காவுகையின் விளைவினால் பெறப்படுகின்றது. மொன்கூன் மழை, காலபோக விவசாயச் செய்கைக்கும், மேற்காவுகை மழை சிறுபோகச் செய்கைக்கும் ஓரளவு உதவுகின்றன. ஜூன், ஜூலை மாதங்கள் அதிக வறட்சி நிலவும் மாதங்களாக உள்ளன.

குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டம், மத்திய வகுப்பார் குடியேற்றத் திட்டம் அமைந்துள்ள தாழ்நிலப் பகுதிகளில் பேராற்றின் போக்கிற்கு அண்மையாக அண்மைக்கால வண்டல்மண் பரந்துள்ளது. அத்துடன் மணல், களிமண் என்பனவும் கலந்துள்ளன. இளைஞர் திட்டம் அமைந்துள்ள மேட்டுப் பாங்கான பகுதிகளில் செங்கபிலநிற மண் பரந்துள்ளது.

அத்துடன் கிரவல் மண்ணும் கலந்து காணப்படுகின்றது. செங்கபில நிற மண் பாசனத்துடன் கூடிய உபஉணவுச் செய்கைக்குப் பொருத்தமான மண்ணாகும்.⁵

இப்பகுதியின் நீர்வளம், மழைவீழ்ச்சி, கிணறு, குளம் என்பனவற்றில் தங்கியுள்ளது. எனினும் இக்குடியேற்றத் திட்ட விவசாய நடவடிக்கைகள் முத்தையன் கட்டுக் குள நீர்ப்பாசனத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. 1959ஆம் ஆண்டு பேராற்றை மறித்து 1 மைல் 7 சங்கிலி நீளமான அணைக்கட்டினை உருவாக்கி முத்தையன் கட்டுக் குளம் தோற்று விக்கப்பட்டது. முத்தராசன்கட்டுக் குளமென முன்னர் வழங்கப்பட்டுத் தூர்ந்த நிலையிற் காணப்பட்ட சிறு குளமொன்றை மையமாகக் கொண்டே இது உருவாக்கப்பட்டது. இக்குளத்திற்கு நீர் வழங்கும் பேராற்றின் நீரேந்து பரப்பு 66 சதுர மைல்களாகும். குளத்தேக்கத்தின் நீர் பரவக் கூடிய பரப்பளவு 3100 ஏக்கர்களாகவும் நீர்கொள்ளளவு 41,000 ஏக்கர் அடியாகவும் அமைந்துள்ளது.⁶ அட்டவணை 1 முத்தையன் கட்டுக் குளத்திலிருந்து நீர்ப்பாசனம் பெறும் பரப்பளவை விபரமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

ஏற்று நீர்ப்பாசன வசதிபெறும் இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டத்தில் 2000 ஏக்கருக்குப் பாசனவசதி வசதி வழங்கப்படுதல் திட்ட இலக்காயினும் இன்று 1854 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளித்தல் சாத்தியமாகியுள்ளது. இளைஞர் திட்டம் அமைந்துள்ள மேட்டு நிலப்பகுதிக்கு நீரை ஏற்றுவதற்குப் பாரிய நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பிரதான வாய்க்காலில் சிறு தேக்கங்கள் உருவாக்கி, அதிலிருந்து மேட்டு நிலப் பரப்புக்குரிய பாசன வாய்க்கால்களுக்கு, நீர் இறைக்கப்படும் முறையே ஏற்று நீர்ப்பாசன முறை அல்லது இறைப்பு நீர்ப்பாசன முறை என வழங்கப்படும்.

குடியிருப்பு பகுதிகளின் நீர்த்தேவைக்குக் கிணறுகளே பெரிதும் பயன்படுகின்றன. பிரதான வாய்க்கால்களிலும், குளத்திலும் நீர் இருக்கும்போதே கிணறுகளிலும் நீர் நிறைந்திருக்கும். கடும் கோடை காலங்களில் இங்கு நீர் பெறுவது அரிதாகிவிடும். பாசன வசதியற்ற குடியிருப்பு நிலப்பயன்பாட்டிற்குப் பாசனக் கால்வாய்களிலிருந்து நீர்பெறுவது இங்கு அனுமதிக்கப்படவில்லையாயினும் கால்வாய்க்கு அண்மையாக அமைந்துள்ள காணிச் சொந்தக்காரர்கள் அதிலிருந்தே நீரைப் பெறுகின்றார்கள்.

குடியிருப்புகளும் ஏனைய மனிதவள அம்சங்களும்

வன்னியரது ஆட்சிக்காலத்திலே பாசன வசதியுடன் கூடிய விவசாய நடவடிக்கைகள் இப்பகுதியில் இருந்தமைக்கு ஆங்காங்கே தூர்ந்த நிலையிலுள்ள குளங்களும், கட்டிடங்களின் அழிபாடுகளும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும் ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன. முத்தையன் கட்டுக் குளம் முன்னர் முத்தராசன்கட்டுக் குளமென வழங்கப்பட்டமையும் சுற்சிலைமடு எனும் குறிச்சியில் பழைய கட்டிட அழிபாடுகள் காணப்படுவதும் மேற்படி கூற்றினை உறுதிப்படுத்துவதாகும். எனினும் இப்பகுதி முறையாகத் தொல்பொருளாய்வுக்குட்படவில்லை.

முத்தையன்கட்டுக் குள நிர்மாண வேலைகள் 1959இல் ஆரம்பிக்கப் பட்டு 1965இல் நிறைவுற்றன. இதனைத் தொடர்ந்து பாசனக் கால்வாய் அமைக்கும் பணி 1968இல் நிறைவு பெற்றது. இவ் அபிவிருத்திப் பணியின் பின்னர் 1967இல் காணிக்கச்சேரி மூலம் வவனியா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 18 - 30 வயதிற்குட்பட்ட இளைஞர் 100 பேர் இளைஞர் திட்டக் குடியிருப்பாளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவர்கள் இடது கரைப் படிவத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து 1968இல் 180 படித்த இளைஞர் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு நில அபிவிருத்தியானது படிவங்கள் படிவங்களாகப் பூர்த்தியடைவதற்கேற்ப குடியேற்றப்படுவோர் தொகையும் அதிகரிக்கப்பட்டு வந்தது. இளைஞர் திட்ட குடியிருப்பாளர்கள் கூட்டுறவு அடிப்படையில் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதே திட்டவியலாளர் கருத்தாகும். இவர்களுக்கான ஆரம்ப உதவித் தொகைகளும் பெருமளவுக்குக் கட்டுகவே வழங்கப்பட்டன. மானியமாக வழங்கப்பட்டவை சொற்ப தொகையேயாகும். இளைஞர் திட்டத்திலே இளைஞர் ஒருவரைக் குடியமர்த்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்குச் சராசரியாக 5454 ரூபா செலவு ஏற்பட்டது.

இளைஞர் தமது விவசாய நிலங்களில் முழுநேர உழைப்பாளர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோர் பகுதிநேர உழைப்பாளர்களாக விளங்குகின்றனர். இவை தவிர மாதாந்தக் கூலி அடிப்படையில் தொழிலாளரை அல்லது தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றைக் காணியில் நிரந்தரமாக அமர்த்தும் வழக்கம் பெரும்பாலானவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு அமர்த்தப்படுவோரில் பெரும்பாலானோர் மலைநாட்டுத் தமிழராகவே காணப்படுகின்றனர்.⁷

இப்பகுதிக்குக் கூலித் தொழிலாளர் அண்மைய கிராமங்களில் இருந்தும் வவுனியா, மாங்குளம், முள்ளியவளை, முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளில் இருந்தும் வருவதுண்டு. நிலம் பண்படுத்தும் போதும் அறுவடை இடம் பெறும் காலங்களிலும் யாழ்ப்பாணம், மலைநாட்டுப் பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் இருந்து வெளியூர்த் தொழிலாளர் குழுக்களாக இப்பகுதிக்கு வருவதுண்டு. இவ்வாறு குழுக்களாக வருவோர் பொறுப்பான வேலைகளைப் பொருத்தத்தினைடிப்படையில் பெற்றுச் செய்யும் வழக்கம் உண்டு. மாற்றுத் தொழில் வழக்கம் அருகிவிட்டதாயினும் குறைந்தளவு இளைஞர்களிடம் பொறுப்பான வேலைகள் இடம்பெறும்போது இக்கூட்டுறவு பரஸ்பர உதவி வழங்கல் பாரம்பரிய முறை பேணப்படுகின்றது.

பயிர் நிலங்களும் நிலவாட்சி முறையும்

இளைஞர் திட்டத்திலே ஒவ்வொருவருக்கும் உப உணவுச் செய்கைக் காக 2 ஏக்கர் ஏற்று நீர்ப்பாசன வசதிபெறும் நிலமும் அதனோடு இணைவாகக் குடியிருப்புக்கும் குடியிருப்போடிணைந்த விவசாய நிலப்பயன்பாட்டிற்குமேன 1 ஏக்கர் பாசன வசதியற்ற நிலமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இளைஞர் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது கூட்டுறவு அடிப்படையிலே நில அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்

வாறே விவசாயச் செய்கையையும் கூட்டுறவு அடிப்படையில் இடம்பெற வேண்டுமென்பதே ஆரம்ப காலத்தில் திட்டவியலாளர் கருத்தாகும். இது நடைமுறையில் சாத்தியமாகவில்லை. இளைஞர் தமக்குரிய காணிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் பெறவே விரும்பினர். இதனால் நில அபிவிருத்தியின் பின்னர் காணிகள் இளைஞரிடம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இந்நிலங்களை இளைஞர் குறிப்பிட்ட சில வருடங்களுக்குப் பயன்படுத்தி வந்தாலேயே அவர்களுக்குக் காணி உரிமை வழங்கப்படும். காணி உரிமைப் பத்திரம் வழங்கப்படும்வரை இளைஞரால் காணி சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரவில்லை எனக் கண்டால் அதனை ரத்துச் செய்யும் அதிகாரம் அரசுக்கு உண்டு.

நிலப்பயன்பாடு

இளைஞர் திட்டங்களின் நிலப்பயன்பாடு ஏனைய குடியேற்றத் திட்டங்களின் நிலப்பயன்பாட்டு முறையிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். குடியேற்றத் திட்ட நிலப்பயன்பாட்டைத் தாழ் நிலப்பயன்பாடு, மேட்டுநிலப் பயன்பாடு என வகைப்படுத்துவதுபோல இதனை வகைப்படுத்த முடியாது. இளைஞர் திட்டங்கள் பொதுவாக மேட்டுப்பாங்கான நிலங்களிலேயே அமைக்கப்படுகின்றன. எனினும் மேற்படி பாகுபாட்டுடன் ஓரளவு பொருந்தக்கூடிய வகையிலே பாசன வசதி பெறும் உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை நிலமென்றும், குடியிருப்பும் அதனோடு தொடர்பான நிலப்பயன்பாட்டிற்கு முரிய பாசன வசதியற்ற நிலமெனவும் வகைப்படுத்தலாம்.

பாசன வசதி பெறும் 2 ஏக்கர் காணியை இரு துண்டு நிலமாகக் கணித்து நிலப்பயன்பாட்டு முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதே திட்ட அலுவலர்களின் ஆலோசனையாகும். ஒரு துண்டு நிலத்திலே மிளகாய் பயிரிடப்படுதல் வேண்டும். மற்றத் துண்டில் சின்ன வெங்காயம், பம்பாய் வெங்காயம், நிலக்கடலை, பாசிப்பயறு, உளுந்து, காராமணிப் பயறு, சோயா அவரை, மரக்கறி முதலியன பயிரிடப்படுதல் வேண்டும். தொடர்ந்து வரும் ஆண்டில் இவை மாற்றிப் பயிரிடப்படுதல் வேண்டுமென்பதே திட்டவியலாளர் இளைஞர்களுக்கு வழங்கும் ஆலோசனையாகும்.⁸ எனினும் பெரும்பாலான இளைஞர்கள் இச்சுழற்சிப் பயிர்ச்செய்கை முறையினைப் பின்பற்றுவதில்லை.

பாசன வசதி பெறும் நிலத்தில் மிளகாய், வெங்காயம் ஆகிய உப உணவுச் செய்கை பிரதானமாக மேற்கொள்ளப்படுவதோடு, அதுவே இங்கு பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உற்பத்தியாகவும் அமைந்துள்ளது. சில இளைஞர் இடைக்காலத்திலே நெற்செய்கையையும் மேற்கொள்கின்றனர். இத்திட்டத்தில் சிறு அளவில் காய்கறி, பயறு, நிலக்கடலை என்பனவும் பயிரிடப்படுகின்றன.

ஜனவரி மாதம் முதல் செப்டெம்பர் மாதம் வரை இங்கு நீர்ப்பாசனம் வழங்கப்படுகின்றது. பொதுவாக மிளகாய்ச் செய்கை டிசம்பர் மாதத்தில் நாற்றுமேடைகள் அமைப்பதுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஜூலை மாதம் வரை நீடிக்கிறது. ஜூலை - செப்டெம்பருக்கு இடைப்பட்ட காலத்தே

வெங்காயச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. செப்டெம்பர் முதல் நவம்பர் வரை வழக்கத்தில் ஓய்வான காலமாகும். இக்காலத்தே இளைஞர்கள் தமது குடியிருப்பு நிலங்களில் நிரந்தரப் பயிர்களைப் பேணுவதிலும் காணித் திருத்த வேலைகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இவ் இடைக்காலத்திலே சிலர் மாணவாரியாக நெற்செய்கையையும் மேற்கொள்வர். இதற்குக் குறுங்கால நெல்லினங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

குடியிருப்புக்கும் அதனோடு இணைவான நிலப்பயன்பாட்டுக்குமென வழங்கப்பட்ட பாசன வசதியற்ற 1 ஏக்கர் நிலத்தில் பொதுவாக நிலையான பயிர் வகைகளான தென்னை, மா, தோடை, எலுமிச்சை, வாழை, முருங்கை என்பனவும் கத்தரி, வெண்டி போன்ற காய்கறி வகைகளும் பப்பா, மாதுளை, கொய்யா போன்ற பழவகைகளும் காணப்படுகின்றன.

விலங்கு வளர்ப்பு

இத்திட்ட இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் தமது சொந்த உணவுத் தேவைக்காக பசு, ஆடு, கோழி என்பனவற்றையும் சிறிய அளவிலான உழவுத் தேவைக்கென எருதுமாட்டினையும் வளர்க்கின்றார்கள். பொதுவாக இம்முயற்சி குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. விலங்கு வளர்ப்பை ஊக்கப்படுத்தும் முயற்சியில் திட்ட உத்தியோகத்தர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

விவசாயத் தொழில்நுட்ப முறைகள்

நிலம் பண்படுத்துதல்

உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கைக்கு நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு அதிக முயற்சி வேண்டப்படுகின்றது. மிளகாய்ச் செய்கைக்காக நிலத்தைப் பண்படுத்தும் முயற்சிகள் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் ஆரம்பமாகி விடுகின்றன. மண்ணை மென்மை நிரம்பியதாக்க அதிக தடவைகள் உழவு மேற்கொள்வதை இளைஞர் விரும்புகின்றனர். உழவுக்காக உழவு இயந்திரங்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சிலர் உழவு இயந்திரப் பயன்பாட்டுடன் கலப்பை மாட்டு உழவையும் மேற்கொள்கின்றனர்.

பொதுவாக முதலாவது உழவு, உழவு இயந்திரத்தில் கோப்பை இணைத்து மேற்கொள்ளப்படுவதாக அமைகிறது. இது தோட்ட மண்ணை நன்கு புரட்டுகின்றது. பின்னர் இரண்டு, மூன்று முறை கிளறு கலப்பை இணைத்து உழவு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

வெங்காயச் செய்கைக்கு நிலம் பண்படுத்தப்படவும் இதே போன்ற உழவு முறைகளே இடம்பெறுகின்றன. உப உணவுச் செய்கைக்குக் குறைந்தது 3 முதல் கூடியது 8 முறை உழவு மேற்கொள்ளப்படுவதாக அறிய முடிகிறது.

உழுது பண்படுத்தப்பட்ட பின்னர் மண்வெட்டியினால் நிலம் தட்டிப் பரவப்பட்டு மிளகாய் நாற்று நடவுதற்குரிய நிலையங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. இவை 1½ - 3 அடிக்கு ஒன்றாக அமைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு குறிக்கப்பட்ட நிலையங்களில் சிறிதளவு உரமிடப்பட்டு, கைக்கரண்டியினால்

அவ்விடங்கள் கிளறப்படுகின்றன. இதன் பின்னர் அந்நிலையங்களில் நடுகை இடம் பெறுகின்றது. மிளகாய்க் கன்றுகள் வளர்ந்து நீர்ப்பாசனத்தை வேண்டும் பருவத்தை அடைந்தவுடன் கன்றுகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதிகள் மண்வெட்டி கொண்டு சாறிப் பண்படுத்தப்பட்டுப் பாத்தி அமைத்தலும், வாய்க்கால் அமைத்தலும் இடம்பெறுகின்றன. 4 அல்லது 6 நிலையங்கள் ஒரு பாத்திக்குள் இடம்பெறத் தக்க வகையில் பாத்தி அமைக்கப்படுகின்றது. இவ்வேலைகள் பொறுப்பானவையாகவும் திறன்மிக்க தொழிலாளர்களினாலேயே மேற்கொள்ளத்தக்கவையாகவும் அமைகின்றன. இவ்வேலைக்குப் பொருத்தமானோரைப் பெறுவதில் பலர் இடருறுகின்றனர். பாத்தியமைத்த பின்னர் முதல்மாதம் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு தடவையும் இரண்டு மாதம் சென்றபின் வாரத்துக்கு ஒரு முறையும் மிளகாய்க்கு நீர் பாய்ச்சப்படுகின்றது.

வெங்காயச் செய்கைக்கு உழவு முடிந்தபின்னர் நிலம் மண்வெட்டியினால் சாறிப் பரவப்பட்டு மேடைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக இம்மேடைகள் 2-4 அடி அகலமும் 10-12 அடி நீளமும் 1-1½ அடி உயரமும் கொண்டவையாகும். சிலர் மேடைகள் அமைக்காது பாத்திகளிலும் வெங்காயத்தினை நடுவதுண்டு. இவ்வகைப் பாத்திகள் 3-5 அடி நீளமானவையாகவும் அதேயளவு அகலமுடையவையாகவும் அமைந்திருக்கும். அதிக மழை வீழ்ச்சியால் வெள்ளம் ஏற்படின் பாத்திகளில் நடப்பும் பயிர்கள் பாதிப்படைவதால் இவ்வாறு நடுவதைப் பலர் விரும்புவதில்லை. வெங்காயத்திற்கு நீர்ப்பாய்ச்சுதல் 3-4 நாட்களுக்கு ஒருமுறையாக அறுவடை செய்வதற்கு இருவாரங்கள் வரை தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றன. ஒரு போகத்திற்குச் சராசரியாகப் 15 முறை நீர்ப்பாய்ச்சப்படுகின்றது.

நெற்செய்கைக்கான நிலம் பண்படுத்தப்படுவதற்கும் உழவு இயந்திரமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. 2-7 முறை இதற்காக உழவு மேற்கொள்கின்றனரெனினும் சராசரியாக 4 முறை நெற்செய்கைப் பண்படுத்தலுக்காக உழவு மேற்கொள்கின்றனரெனலாம்.

திட்டத்தில் அரசாங்க உழவு இயந்திரங்களும் தனியார் உழவு இயந்திரங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அரசாங்க உழவு இயந்திரங்கள் ஓய்வின்றிப் பயன்படுத்தப்படுவதால் அடிக்கடி பழுதடைந்து விடுகின்றன. பொதுவாக இங்கு உழவு இயந்திரத் தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. உழவு இயந்திரத்தைத் தமக்குத் தேவையான வேளையில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது பலர் இடருறுகின்றனர். இதனால் அவர்கள் உரிய காலத்தே விவசாய நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள முடிவதில்லை.

நாற்று

இத்திட்ட இளைஞர்களுட் பெரும்பாலானவர்கள் தமக்குத் தேவையான மிளகாய்க் கன்றுகளைத் தமது காணியில் அமைக்கப்பட்ட நாற்று மேடைகளிலிருந்தே பெறுகின்றனர். சூரிய ஒளி நன்கு கிடைக்கக்கூடிய, நீர் தேங்கி நிற்காத, மணல்தன்மை கொண்ட இடம் நாற்று மேடைக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றது. மேடைகள் 3 அடி அகலம், 9 அடி

நீளம், ½ அடி உயரம் கொண்டவையாக அமைக்கப்படுகின்றன. முதலில் மேடைமீது குப்பை, ஓலை, வைக்கோல் போன்றவை பரவப்பட்டு எரிக்கப்படுகின்றது. இது தொற்றுநீக்கம் செய்யும் நடவடிக்கையாகும். இதன் பின்னர் உரமிட்டு மேடை பண்படுத்தப்படுகின்றது. ஒரு ஏக்கருக்கு நாற்றுப் பெறுவதற்கு ஒரு இரூத்தல் மிளகாய் விதையினை 360 சதுர அடி பரப்புடைய நாற்று மேடைகளில் விதைக்க வேண்டும். விதைகள் மேடையிலே குறுக்குப்பாடாக 4 அங்குல இடைவெளி உள்ள வரிசைகளில் கால் அங்குல ஆழத்தில் கீற்று விதைப்பாக விதைக்கப்பட்டு மண்ணால் மூடப்படுகின்றன. பின்னர் மேடையைத் தென்னோலையில் அல்லது வைக்கோலினால் மூடி நிழல் போடப்பட்டு நான்தோறும் நீர் தெளிக்கப்படுகின்றது. விதைகள் முளைக்கத் தொடங்கியதும் நிழல் அகற்றப்படுகின்றது. மேடையில் நாற்றுக்கள் 30 முதல் 35 நாட்களில் நடுகைக்கு ஏற்ற வளர்ச்சியைப் பெற்று விடும். ஒரு இரூத்தல் விதையிலிருந்து ஏறத்தாழ 20,000 நாற்றுக்கன்றுகள் பெற இயலும்.

வெங்காயச் செய்கைக்கு நாற்று விதையானது ஏக்கருக்கு 10 - 15 அந்தர் வரை தேவைப்படும். விதை வெங்காய நாற்றுக்கள் கிருமிநாசினிக் கரைசலில் அமிழ்த்தித் தொற்றுநீக்கம் செய்த பின்னரே மேடையில் ஊன்றப்படுகின்றன. 3 - 4 அங்குல இடைவெளி தூரத்திலே வெங்காயக் குமிழின் 3/4 பாகம் நிலத்திற் புதையக்கூடியதாக இவை ஊன்றப்படுகின்றன.

நெற்செய்கையில் நாற்று நடுகை இங்கு இடம்பெறவில்லை. மழைக்கு முன்பதாகக் காய்ந்த தரையில் விதைநெல்லை வீசி விதைக்கும் புழுதி விதைப்பு முறையையே அனைவரும் பின்பற்றுகின்றனர்.

விதையினம்

இங்கு பொதுவாக "மகா இலுப்பள்ளம்" கலப்பு மிளகாய் இனத்தையே பயன்படுத்துகின்றார்கள். அதிக விளைச்சலும், நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியும், பசளைத் தூண்டற்பேறும், மெல்லிய தோலும், அதிக காரமும் கொண்ட சிறந்த இனம் இதுவாகும்.⁹

பண்டைக்காலம் முதல் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சின்ன வெங்காயம் அல்லது ஊர் வெங்காயம் எனும் வகையினத்தையே பெரும்பாலானோர் இங்கு பயன்படுத்துகின்றார்கள். தளிர் பூக்கும் தன்மையற்ற இவ்வர்க்கம் 60 - 70 நாட்களில் அறுவடை செய்யத்தக்கதாகவும், அதிக காலத்திற்குச் சேமித்து வைக்கக்கூடிய தன்மை வாய்ந்ததாகவும் விளங்குகின்றது. சில இளைஞர் வேதாரணிய வெங்காய இனத்தைப் (வேதாள வெங்காயம்) பயன்படுத்துகின்றார்கள். தளிர் பூக்கும் தன்மை கொண்ட இவ்வர்க்கம் 90 - 100 நாட்களின் பின் அறுவடை செய்யத்தக்கதாகும். சிலர் பம்பாய் வெங்காயத்தைச் சின்ன வெங்காயத்துடன் சேர்த்தும் சிறிதளவு பரப்பில் பயிரிடுகின்றார்கள்.

நெற்செய்கைக்கு எச் 4, பிஜி 34-8, 62/355 ஆகிய உயர் விளைச்சல் தரும் நெல்லினங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உரப்பாவனை

திட்ட இளைஞர்கள் இரசாயன உரப்பாவனையின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்துள்ளார்கள். மிளகாய் நாற்று மேடைக்கும், நடுகை நிலையங்களுக்கும் இயற்கை உரமான மாட்டெருவை ஓரளவுக்கு இவர்கள் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் இரசாயன உரமே பெருமளவு பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மிளகாய்ச் செய்கையின்போது நாற்று நாட்டப்பட்டு 2 வாரங்களின் பின்னர் முதலாவதாக உரமிடப்படுகின்றது. கன்றுகளின் வளர்ச்சிக்காக இடப்படும் இவ் உரத்தில் நைதரசன் அதிகளவு தேவைப்படுவதால் அமோனியம் சல்பேட் அல்லது யூரியா அதிகளவு சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. பின் 4ஆம் வாரத்தில் இரண்டாவது முறை உரமிடப்படுகின்றது. இவ் உரம் கன்றுகளும் அதன் வேர்களும் உறுதிபெற உதவுகின்றன. 6ஆம் வாரம் கன்றுகள் பூக்கும் பருவத்தை அடைந்துவிடுவதால் கூடுதலாகக் காய் பெறுவதற்குப் பொஸ்பரஸ் செறிவுள்ள உரம் அதிகளவு கலந்து இடப்படுகின்றது. பின்னர் 8ஆம் 10ஆம் 12ஆம் வாரங்களில் மேற்கூட்டுப்பசளை இடப்படுகின்றது. இதன் பின்னர் பயிர் செழிப்பாக இருப்பின் 14ஆம் 16ஆம் 18ஆம் வாரங்களிலும் உரம் இட்டுப் பயன்படுகின்றது.

இங்கு மிளகாய்ப் பயிருக்குக் கமத்தொழில் திணைக்களத்தினர் ஏக்கருக்கு 600 - 800 இரூத்தல் உரம் பயன்படுத்த வேண்டுமென ஆலோசனை வழங்குகின்றனர். திட்ட இளைஞரில் பெரும்பாலானவர்கள் இவ் ஆலோசனைகளையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

வெங்காயச் செய்கைக்கு நிலத்தைப் பண்படுத்தியதும் அடிக்கட்டுப் பசளை இடப்படுகின்றது. வெங்காயத்தின் வேர் 2 - 3 அங்குல ஆழத்திற்கு மேல் மண்ணினுள் செல்வதில்லையாதலால் உரமிட்டபின் இலேசாகச் சாறி விடப்படுகின்றது. கமத்தொழில் திணைக்களத்தினர் இப்பகுதியில் வெங்காயச் செய்கைக்கு ஏக்கருக்கு 350 இரூத்தல் உரம் பாவிக்க வேண்டுமென விதந்துரைத்துள்ளனர். இளைஞர்களில் பெரும்பான்மையானோர் இதனைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

நெற்செய்கைக்கு ஏக்கருக்கு 392 இரூத்தல் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது கமத்தொழில் திணைக்களத்தின் சிபார்சாகும். ஆனால் இங்கு நெற்செய்கைக்குக் குறைந்தளவு தொகை உரமே பாவிக்கப்படுகின்றது. நெற்செய்கை இங்கு அக்கறையுடன் செய்யப்படாமையே இதற்கான காரணமெனலாம்.

தேவையானபோது, தேவையான அளவு தொகையான உரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை எனப் பலர் குறைப்படுகின்றனர்.

களை அகற்றுதல்

மிளகாய்ச் செய்கையில் கையினால் களை அகற்றும் நடவடிக்கையே அதிகளவு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சிலர் களைநாசினியையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

வெங்காயச் செய்கையிலும் நெற் செய்கையிலும் இரசாயனக் களை நாசினிப் பாவனையே அதிகளவு இடம்பெறுகின்றது. இவற்றில் கைகளினால் களை அகற்றும் நடவடிக்கைகள் குறைவாகும்.

களை அகற்றுவதற்கு லஸ்லோ, பிளனலின், அக்கிரோசன், எம்.சி. பி. ஏ. போன்ற இரசாயனக் களைநாசினிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பூச்சி, புழு, நோய்க் கட்டுப்பாடு

இங்கு மிளகாய்ப் பயிரைப் பனிப்புழு, வெண்க, அழுக்கணவன், உண்ணி போன்ற பூச்சி, புழுக்களும் பங்கசு, பக்ரீறியா, வைரசு போன்ற நுண்ணுயிர்க் கிருமி நோய்களும் தாக்குகின்றன. இங்குள்ள இளைஞர்கள் இவற்றைத் தடுப்பதற்கு முன்னெச்சரிக்கையுடன் கிருமிநாசினி பாவித்துப் பயிர்ப் பாதுகாப்பைப் பேணுகிறார்கள். நாற்று மேடையிலிருந்து பயன் நுகர்கால இறுதிவரை கிருமிநாசினிப் பாவனை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மிளகாய்க்கு இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறை கிருமிநாசினி தெளிக்க வேண்டுமென்ற கமத்தொழில் திணைக்களத்தினரின் ஆலோசனையை இளைஞரில் பெரும்பாலானவர்கள் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

வெங்காயத்தின் வேரையும் குமிழையும் தாக்கும் பூச்சி, புழுக்களிலே குறவணையன்புழு, கறையான், எரிஎறும்பு என்பன இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. பங்கசு, வைரசு நோய்களும் வெங்காயத்தைச் சில சமயங்களில் தாக்குகின்றன. பொதுவாக இளைஞர்கள் மிளகாய்க்குக் கிருமிநாசினியைப் பாவித்தது போன்று தொகையாகவும், அக்கறையுடனும் வெங்காயத்திற்கும் நெல்லுக்கும் பாவிப்பதில்லை.

இங்கு கிருமிநாசினியாகப் பொலிடோல், பெனிற்றோதயோன், எண்டெக்ஸ், பொலித்தியோன், எக் கோடெக்ஸ், அசோட்டின், டி. டி. ரி., கமரோன், தியாவீர், கொப்பரூவீர் ஆகியன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றைத் தேவையானபோது பெறுவதில் பல இளைஞர் இடருகின்றனர்.

அறுவடை

மிளகாய்ப் பயிர் நாட்டப்பட்டு 9-10 வாரங்களின் பின் மிளகாய்ப் பழம் ஆய்தல் இடம்பெறத் தொடங்குகின்றது. முதன்முறை காய்க்கும் மிளகாயைப் பச்சை மிளகாயாக ஆய்வது பல இளைஞரின் வழக்கமாகும். இவ்வாறு செய்யின் காய்க்கும் திறன் அதிகரிக்குமென நம்புகிறார்கள். இதன் பின்னர் சுரப் பசுமையற்ற மிளகாய்ப் பழங்கள் ஆயப்படுகின்றன. ஆய்ந்த பழங்களை இருநாட்களுக்குக் காற்றோட்டமுள்ள நிழலான இடத்தில் குவித்து வைப்பதால் அவை முழுமையாகச் செந்நிறமடைகின்றன. பின்னர் இவை 4-7 நாட்களுக்கு வெய்யிலில் பரவி உலர்த்தப்பட்டுச் செத்தல் மிளகாய் பெறப்படுகின்றது. செத்தல் மிளகாயின்மீது பாரமான மர உரலை உருட்டுவதால் மிளகாய் தட்டையாகின்றது. இதனால் கூடிய தொகை செத்தல் மிளகாயை ஒரு சாக்கினில் அடக்க முடிகின்றது. செத்தல் மிளகாய் தரம் பிரிக்கப்படுவதும் முக்கியமானதாகும். செத்தல் மிளகாயில் சிவந்த மிளகாய் வேறுகவும், மஞ்சள், கறுப்பு,

வெள்ளை நிறம் உடைய மற்றவை வேராகவும் தரம் பிரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு தரப்படுத்தப்படுவதால் சந்தைப்படுத்தல் சுலபமாகின்றது. பொதுவாக ஆரம்ப காலங்களில் வாரத்துக் கொடுமுறையும் பின்னர் இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறையும் பழங்கள் ஆயப்படுகின்றன. பொதுவாக 5 - 6 மாதங்கள்வரை பழம் பறிக்க முடியும். இதன் பின்னர் காய்க்கும் தன்மை குறைந்துவிடுகின்றது. காய்க்கும் தன்மை குறைந்ததும் பயிர்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. சிலர் சில மாதங்களுக்குப் பயிரை அழிக்காது விட்டு எஞ்சிவரும் சிறுபயனையும் நுகருகின்றார்கள்.

மிளகாய் ஆய்தலில் பொதுவாகப் பெண் கூலித் தொழிலாளரே ஈடுபடுகின்றனர். இப் பெண் கூலித் தொழிலாளரில் பெரும்பான்மையானவர்கள் மலைநாட்டைச் சேர்ந்தோராகும். மலைநாட்டிலிருந்து அறுவடைக் காலங்களுக்கு இப்பகுதிக்குக் குழுக்களாக இவர்கள் வருகின்றார்கள். இவர்களிற் சிலர் நிரந்தரமாகக் குடியேறி வாழ்வவர்களாகவும் உள்ளனர். மிளகாய்ப் பழம் ஆய்வதற்கு ஒரு பருவத்திற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50-80 பெண் கூலியாட்கள் தேவைப்படுகின்றனர்.

வெங்காயம் அறுவடைப் பருவத்தை அடைந்ததும் தாள்கள் பழுப்படைந்து கபிலநிறத்தைப் பெறுகின்றன. இக்காலத்தே நீர்ப்பாய்ச்சல் நிறுத்தப்படுகின்றது. பின்னர் அறுவடை நாளுக்கு 2-3 தினத்திற்கு முன் நிலம் சிறிதளவு நனையக்கூடியதாக நீரைப் பாய்ச்சுவதால் சேதமின்றி அறுவடை செய்ய முடிகின்றது. கைக்கிண்டியால் கிளறியே வெங்காய அறுவடை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அறுவடை செய்யப்பட்ட வெங்காயம் நிரையில் பரவப்பட்டு 3-4 நாட்களுக்கு வெய்யிலில் காய விடப்படுகின்றது. தாள் நன்கு காய்ந்து கபில நிறமடைந்ததும் 25-40 இரூத்தல் நிறையுள்ள பிடிகளாகக் கட்டப்பட்டுக் காற்றோட்டமுள்ள கொட்டில்களில் தூக்கிவிடப்படுகின்றன. சந்தைப்படுத்தும்போது இப் பிடிகள் குலைக்கப்பட்டுத் தாள் அகற்றுவதற்குச் சுளகிவிட்டுப் புடைத்துச் சுத்தம் செய்யப்படுகின்றது. இதன்பின் வெங்காயம் வெங்காயக் கூடுகளில் இடப்பட்டுச் சந்தைப்படுத்துவதற்குத் தயாராக்கப்படுகின்றது. இவ் அறுவடை நடவடிக்கைகள் கூலித் தொழிலாளரைக் கொண்டும், பொருத்தத்தின் அடிப்படையிலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பொதுவாக வெங்காய அறுவடை செய்ய ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 30-50 கூலியாட்கள் தேவைப்படுகின்றனர். வெங்காய அறுவடைப் பணியில் பெண் தொழிலாளரே அதிகளவு ஈடுபட்டாலும் ஆண் தொழிலாளரும் ஓரளவு பணி புரிகின்றனர்.

நெற்செய்கையை மேற்கொண்டவர்களில் பெரும்பாலானவர் அறுவடையையும், சூட்டித்தலையும் பொருத்தத்தின் அடிப்படையிலேயே செய்வித்திருந்தனர்.

விவசாய உற்பத்தி

இத்திட்டத்தின் விவசாய உற்பத்தியிலே மிளகாய் உற்பத்தி, வெங்காய உற்பத்தி, நெல் உற்பத்தி என்பன முறையே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இங்கு சராசரியாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 11.5 அந்தர் மிளகாய்ச் செத்தல் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இந்த உற்பத்தியின் வேறுபாடு 4 அந்தர் முதல் 22.5 அந்தர் வரையாக அமைந்துள்ளது.¹⁰ கூடியளவு உற்பத்தியை பெற்றுக்கொண்ட இளைஞர் அதிக அக்கறையுடன் பயிற்செய்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். நிலப் பண்பாடு, உரப்பாவனை, நாசினிப்பாவனை, நீர்ப்பாசனம் ஆகியவற்றில் அதிக அக்கறை காட்டியிருந்தனர். இவர்கள் திட்ட அதிகாரியின் ஆலோசனையை அடிக்கடி பெற்றிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிலரது மிளகாய் உற்பத்தி அதிகளவு குறைந்தமைக்கு முக்கிய காரணியாக அமைந்தது. அவர்களது மிளகாய்ப் பயிர்களிலே நோய் பரவியமையே யாகுமென அறிய முடிந்தது. இன்னும் சிலரது காணிகளின் மேடும் பள்ளமுமான அமைப்பு முறையானது பாசனத்தை வழங்கத் தடையாக அமைந்துள்ளது.

பொதுவாக மிளகாய்ப்பயிர் காட்டு விலங்குகளாலும் பாதிப்படைவதுண்டு. பறவைகளில் கிளியானது மிளகாய்ப் பழங்களை வெட்டிப் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்துமொன்றாகும். மிளகாய்ப்பயிரை இவ் அழிவுகளிலிருந்து பாதுகாக்க இரவு பகலாகக் காவல்காரரே நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

வெங்காய உற்பத்தி சராசரியாக ஏக்கருக்கு 99.4 அந்தராக அமைந்துள்ளது. பொதுவாக இது அதிகளவு உற்பத்தியென்றே கொள்ள வேண்டும். இங்கு உற்பத்தியின் வேறுபாடு 20 அந்தர் தொடக்கம் 150 அந்தர்வரை வேறுபடுகின்றது.

இங்கு நெல் உற்பத்தி சராசரி ஏக்கருக்கு 35 புசலாகவே அமைந்துள்ளது. நெல் உற்பத்தி வேறுபாடு 0 முதல் 75 புசலாக அமைந்துள்ளது. சில நெல்வயல்கள் முற்றாகவே காட்டு விலங்குகளின் அழிவுக்குட்பட்டு விடுகின்றன. ஏக்கருக்குரிய உற்பத்திக் குறைவுக்கு மேற்படி அழிவும் நெல் செய்கை மாணவாரியாக இடம்பெறுவதுமே காரணமாகும்.

பாசன வசதியற்ற குடியிருப்பு நிலப் பயன்பாடு இங்கு குறிப்பிடும் படியாக அமையவில்லை. எனினும் தெங்குப்பொருள் உற்பத்தி, சிறுதானியம், காய்கறி, பழங்கள் என்பவற்றின் உற்பத்தி ஓரளவு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவற்றுள் கத்தரி, வெண்டி, பழவகை, பயறு என்பவற்றின் உற்பத்தியே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பெரும்பாலும் இவை சொந்தத் தேவையையே பூர்த்திசெய்கின்றன. தேவைக்கு மிஞ்சிய உற்பத்திகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

வருமானம்

திட்ட இளைஞர் பெறும் வருமானத்தில் 74 வீதம் மிளகாய் விற்பனையினாலும் 16 வீதம் வெங்காய விற்பனையாலும் பெறப்படுகின்றது. எனவே உபஉணவு உற்பத்தியே 90 வீத வருமானத்தை வழங்குகின்றதெனலாம். அத்துடன் 3 வீத வருமானம் நெல் விற்பனையாலும், 7 வீத வருமானம் பிறபயிர் உற்பத்தி விற்பனையாலும் ஏனைய தொழிற்றுறையாலும் பெறப்படுகின்றது. பிறபயிர் உற்பத்தியிலே பயறு, வாழைப்பழம், காய்கறி என்பனவும், தொழிற்றுறையில் கடை வியாபாரம், உழவு இயந்திர வாடகை என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன.

மிளகாய் உற்பத்தி மூலம் பெற்ற மொத்த வருமானத்தில் மிளகாய் உற்பத்திச் செலவு 27 வீதமாக அமைந்துள்ளது. இதேபோன்று வெங்காயத்தில் பெற்ற மொத்த வருமானத்திலே அதன் உற்பத்திச் செலவு 57 வீதமாக உள்ளது. நெல் உற்பத்திக்கான மொத்தச் செலவு மொத்த வருமானத்தின் 68 வீதமாக உள்ளது. இதன்படி மிளகாய் உற்பத்தியால் பெறப்படும் வருமானமானது அதிக உழைப்பை வேண்டினாலும் கூடிய பயனைத் தரவல்லதாக அமைந்துள்ளது. வெங்காய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருப்பதற்கு விதை வெங்காயத்தின் விலை ஆண்டு தோறும் பொதுவாக அதிகமாக இருப்பதே முக்கிய காரணமெனலாம். நெற்செய்கை மாஞ்சாரியாகவும் அதிக அக்கறையின்றியும் செய்யப்படுவதன் காரணமாகவே வருமானம் குறைவாகக் கிடைக்கின்றது.

சந்தைப்படுத்துதல்

திட்ட இளைஞர்களில் பெரும்பான்மையினர் தமது முக்கிய விவசாய உற்பத்திகளான மிளகாய், வெங்காயம் என்பவற்றைத் தனி வர்த்தகர்களிடமே விற்பனை செய்கின்றார்கள். தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் காணிக்கு நேரடியாகச் சென்று உப உணவு உற்பத்திப் பொருட்களைப் பெறுவதோடு, சங்கத்தின் கொள்வனவு விலையிலும் அதிகவிலை கொடுத்துப் பெறுகின்றார்கள். மேலும் பணத்தினை உடனடியாகவும் வழங்குகின்றார்கள். சில வியாபாரிகள் இளைஞருக்கு முற்பணம் கூடக் கொடுத்து உதவுகின்றார்கள். இவ்வாறான சலுகைகளினால் இளைஞர்கள் கவரப்பட்டே தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களுக்குத் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றார்கள். படித்த இளைஞர்கள் இடையே கூடக் கூட்டுறவு அடிப்படையிலான சந்தைப்படுத்தும் செயல்முறைகள் திருப்திகரமாகச் செயற்பட முடியாதுள்ளது.

இங்கு உற்பத்தியாகும் நெல் பெரும்பாலும் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கே விற்பனை செய்யப்படுகின்றது, இவை தவிர, சிலர் தமது சொந்தத் தேவைக்கு மேலதிகமான வாழைப்பதும், வெண்டி, கத்தரி, பயறு போன்றவற்றைத் திட்டத்திற்கு அண்மையாகவுள்ள ஒட்டுகட்டான் கிராமச் சந்தையில் விற்பனை செய்து ஓரளவு வருமானம் பெறுகின்றார்கள்.

கடன் விபரம்

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கமும், கிராமிய வழங்கியும் உழவு, விதை, நாற்று, உரம், களைகொல்லி, கிருமிநாசினி, அறுவடை ஆகியவற்றிற்குப் பணமாகவும், பொருளாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஒருமுறை கடன் பெற்றுத் திருப்பிச் செலுத்தாதுவிடின் கடன் வழங்கப்பட மாட்டாது. இத்திட்ட இளைஞர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கடன் நிலுவைகளை உரிய தவணையில் செலுத்தாது இருப்பதனால் கடன் வழங்கல் நடைமுறைகள் இங்கு திருப்தியாகக் செயற்படவில்லை. படித்த இளைஞராக இருந்தும் பெற்ற கடனை இறுக்க வேண்டுமென்ற மனப்பாங்கு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

கடனை அரசாங்கம் அளிக்கும் ஒருவகை மானியம் போன்றே இவர்களும் கருதினர். கடன் வழங்கும் முறையிலும், அறவிடும் வழிகளிலும் பொருத்தமான மாற்றங்கள் புகுத்தப்படல் அவசியம்.

விவசாய விரிவாக்க நடவடிக்கை

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே பெரும்பாலான இளைஞர்கள் உறுப்பினராக உள்ளபோதும் பலர் சங்கத்தின் செயற்பாட்டில் திருப்தி கொண்டிருக்கவில்லை. நிர்வாகத்தில் ஒரு சிலரே தொடர்ந்தும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருவதாகவும் இதனால் பக்கச்சார்பான நடவடிக்கைகள் இடம் பெற்று வருவதாகவும் குறைப்படுகின்றனர். இதற்கான அடிப்படையை ஆராய்ந்தபோது இளைஞரிடையே கட்சிபேதம், வன்னிப்பகுதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டோர் அல்லாதோர் என்ற வேறுபாடு, ஓரளவு சாதிப்பாகுபாடு என்பன நிலவுவதை அவதானிக்க முடிந்தது. இம்மனப்பாங்குகள் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிப் போக்கிலே சில தடங்கல்களை ஏற்படுத்திவருகின்றன.

இளைஞர் திட்டத்திற்கெனத் தனியாக ஒரு திட்ட அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவரது அலுவலகம் திட்டத்திற்குள்ளேயே அமைந்துள்ளதால் சிறப்பான முறையில் அபிவிருத்திப் பணிகளை ஆற்ற முடிகின்றது. திட்ட அதிகாரியின் சேவையால் இளைஞர் பலர் திருப்தி கொண்டிருந்தனர்.

விவசாய விரிவாக்க சேவையாளர், விவசாயப் பயிற்சியாளர், நீர்ப்பாசன உத்தியோகத்தர் என்போர் தமது பணிகளைத் திருப்தியாக அளித்து வருவதாகப் பலர் அபிப்பிராயப்பட்டனர். கிராமசேவையாளரின் பணியில் சிலரே திருப்திகொண்டவர்களாக இருந்தனர். பொதுவாக விவசாய விரிவாக்க சேவைகள் மூலம் அதிகளவு பயன் கிடைப்பதாகப் பெரும்பாலானோர் கூறினர்.

பாசன வசதி பெறும் ஏனைய குடியேற்றத் திட்டங்கள் போன்றே இங்கும் விவசாய ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டுப் பொதுவான விவசாயப் பிரச்சினைகள் ஆராயப்படுகின்றன. இதில் பாசனம் பற்றிய தீர்மானம் முக்கியமாக இடம்பெறுகின்றது. பொதுவாக ஜனவரி 15 முதல் செப்டம்பர் 30 வரை பாசனத்திற்காகக் குளத்திலிருந்து நீர் இறந்து விடப்படுகின்றது. தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படும் காலங்களில் முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டுக் குறிப்பிட்ட தினத்திற்கு முன்னரும் பாசனம் நிறுத்தப்படுவதுண்டு.

சொத்து விபரம்

பொதுவாக இளைஞரிடையே உள்ள சொத்துக்களின் மதிப்புக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இளைஞர் வசதியாக வீடுகளை அமைத்து, குடும்பத்தவராக மாறி, திட்டத்திலே நிரந்தரமாக வாழ்வது என்பது திட்ட நோக்கத்தின் முக்கிய வளர்ச்சிக் கூட்டமாகும். இந்நோக்கம் திருப்தியாக நிறைவு பெறவில்லை. திட்டப் பகுதியைத் தமது சொந்த

ஊராகக் கொள்ளும் மனப்பான்மை முழுமையாக வளர்ச்சியடையாமையே இதற்கான முக்கிய காரணமெனலாம். பெரும்பாலான இளைஞரது குடியிருப்புகள் மண்குடிசையாகவே இன்றுவரை காணப்படுகின்றன. ஒரு சிலரே கல்வீட்டில் வாழ்கின்றனர்.

பெரும்பாலான இளைஞரிடையே மண்வெட்டி, ஸ்பிரேயர் என்பவையும் சிலரிடம் மாட்டு உழவு கலப்பை, நீரிறைக்கும் இயந்திரம் என்பனவும் சொந்தமாகக் காணப்பட்டன. திட்டத்திலே பத்துப்பேரிடமே உழவு இயந்திரம் சொந்தத்தில் காணப்பட்டது. பெரும் பாலானவர்களின் வீடுகளில் சைக்கிள், வாடுஷி என்பனவும், சிலரிடம் மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர் என்பனவும் காணப்பட்டன.

போக்குவரத்தும் ஏனைய மக்கள் சேவை வசதிகளும்

முத்தையன்கட்டுத் திட்டத்தின் தென் எல்லையில் மாங்குளம் - முல்லைத் தீவு பிரதான வீதி செல்கின்றது. மாங்குளத்திலிருந்து கிழக்காகவும், முல்லைத்தீவிலிருந்து மேற்காகவும் ஏறத்தாழ 15 மைல் தூரத்திலே நடுவண்ணை இத்திட்டம் அமைந்துள்ளது. திட்டத்திற் கண்மையிலுள்ள ஒட்டுசுட்டான் எனும் பழைய கிராமத்தின் சந்தி மாங்குளம் - முல்லைத் தீவுப் பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ளது. இச்சந்தியிலிருந்து தெற்காக நெடுங்கேணிக்கு ஒரு வீதியும் கிழக்காகப் புதுக்குளத்திற்கு ஒரு வீதியும் செல்கின்றன.

யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி ஆகிய இடங்களிலிருந்து முல்லைத்தீவுவரை இடம்பெறும் நீண்டதூர பஸ்சேவையினால் இத்திட்ட இளைஞர் அதிகம் பயன் பெறுகின்றனர். பிரதான வீதியூடாக முல்லைத்தீவு - மாங்குளம் குறுகியதூர பஸ்சேவை அடிக்கடி இடம்பெறுகின்றது. பஸ்சேவை தவிர தனியார் வான், கார், உழவு இயந்திரம், லொறி, வண்டி என்பனவும் மக்களது போக்குவரத்துக்கு உதவுகின்றன.

முத்தையன்கட்டுத் திட்டத்திற்கு உள்ளாகப் போக்குவரத்து வீதிகள் அமைக்கவெனக் கணிசமான ஒதுக்குநிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் சிலவற்றிலேயே வீதி அமைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் வலதுகரைப் பகுதியிலிருந்து குளக்கட்டின் மேலாகச் சென்று இடதுகரைப் பகுதியை இணைக்கும் வீதியும் திட்டப் பகுதியின் நடுவாக வடக்கு நோக்கிப் புதுக்குடியிருப்புக்குச் செல்லும் வீதியும் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை தவிரத் திட்டத்திற்குள்ளாக அமைந்துள்ள வீதிகள் கிரவல் மண் வீதிகளாகவே காணப்படுகின்றன. மழை காலங்களில் இவை சேறும் சகதியுமாகக் காணப்படுவதால் இதனூடாகப் போக்குவரத்துச் செய்வது இடர்நிறைந்ததாக விளங்குகின்றது.

இத்திட்டத்திற்கு அண்மையாகவுள்ள புகையிரத நிலையம் கொழும்பு காங்கேசன்துறை புகையிரத வீதியிலமைந்துள்ள மாங்குளம் புகையிரத நிலையமாகும். இது திட்டத்திலிருந்து 15 மைல் தூரத்தே அமைந்துள்ளது.

ஏனைய மக்கள் சேவை வசதிகளான கிராம வைத்தியசாலை, பாடசாலை, தபால் கந்தோர், சந்தை என்பன ஏலவே ஒட்டுசுட்டான் கிராம

மத்திற் செயற்பட்டு வந்துள்ளபோதிலும் திட்டம் அமையப்பெற்ற பின் அவை மேலும் விஸ்தரிப்பையும் வளர்ச்சியையும் அடைந்துள்ளன. திட்டத்திற்கு அண்மையில் ஒட்டுத் தொழிற்சாலை ஒன்றும் இயங்கி வருகின்றது. சமூகசேவை நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு அமைப்புகள் என்பனவற்றை உருவாக்குவதில் இளைஞர் ஆர்வம் காட்டவேண்டும் எனத் திட்டவியலாளர் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். இங்கு இளைஞர் விவசாய அபிவிருத்திச் சங்கம், சனசமூக நிலையம் என்பன திருப்தியான முறையில் இயங்கிவருகின்றன. சனசமூக நிலையம் விளையாட்டு மைதானத்தைக் கொண்டமைந்துள்ளது. திட்டத்திற்கு அண்மையாக இந்துக்கோவில் இரண்டும், கிறிஸ்தவ ஆலயம் ஒன்றும் அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்பு

1. Government of Ceylon, Hand book of Agricultural youth settlement Schemes, Ministry of Land, Irrigation and power, Colombo 1976, p., 22,
2. Ibid. p., 23.
3. Ellman, A. O., and Ratnawera, D. de, S. New Settlement schemes in Sri Lanka. Research study series No. 5, Agrarian Research and Training Institute, Colombo, 1974. pp. 8 - 12.
4. நெடுங்கேணிப்பகுதியின் வளிமண்டலவியல் நிலைய அறிக்கை, நியமகாலம் 1941 - 1970.
5. திட்டப்பகுதியின் மண்வகை பற்றிய விரிவான ஆய்வு நீர்ப்பாசனத்திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த நிலப் பயன்பாட்டுக் குழுவினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. திட்ட அலுவலகத்தில் மண் பாகுபாட்டுப் படத்துடன் கூடிய ஆய்வறிக்கையைப் பெறமுடியும்.
6. Arumugam, S., Water Resources of Ceylon : Its utilization and development, water resources board publications, Colombo, 1969, p., 279.
7. இதுவும் தொடர்ந்து கட்டுரையில் விரிவாகும் ஏனைய பல விபரங்களும் ஆய்வாளர் திட்டத்திற்குப் பலமுறை நேரடியாகச் சென்று அவதானித்தமை, விவசாயிகளுடனான பேட்டி, திட்ட அலுவலகத்தில் பெறப்பட்ட விபரங்கள், அலுவலர்களுடனான பேட்டி போன்றவற்றால் பெற்ற தரவுகளின் தொகுப்பாகும்.
8. கனகரத்தினம், எஸ்., "முத்தையன்கட்டு இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டம்" கமத்தொழில் விளக்கம், மலர் 12, இதழ் 3, இலங்கை கமத்தொழில் பகுதி, கொழும்பு, 1968, ப. 148.
9. மாணிக்கவாசகர், பொ., நாட்டுக்கு நயம் தருவன, வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் சமாசம், யாழ்ப்பாணம். 1972, ப. 93.
10. உற்பத்தி, வருமானம், விவசாயத் தொழில்நுட்ப முறைகள் பற்றிய தரவுகள் ஜனவரி 1986 முதல் ஜனவரி 1987 வரையான காலப் பகுதியை உள்ளடக்கி மொத்தத்தின் 16 வீத இளைஞரிடம் பெற்ற தரவுகளிலிருந்து கணித்ததாகும்.

உசாஸியவை

1. Department of Agriculture, Economic Evaluation of the youth settlement scheme at Muthu-Iyan-Kaddu Special Project, Peradeniya, n.d.
2. Editorial Board, "Land Settlement", Economic Review Vol. : 12, No. : 6, The people's Bank Research Department, Colombo, September, 1986.
3. Ellman, A. O., Land Settlement in Sri Lanka. 1840-1975: A Review of the major writings on the subject, Research Study Series, 16, Agrarian Research and training Institute, Colombo, 1976.
4. Ellman, A. O., and Ratnaweera, D. de. S., New Settlement Schemes in Sri Lanka, Agrarian Research and Training Institute, Colombo, 1974.
5. Farmer, B. H., Pioneer Peasant Colonization in Ceylon: A Study in Asian Agrarian Problems, Oxford University press, London, 1957.
6. Gabriele Winaj Strom, Rural development Strategy in Sri Lanka, Research division of SIDA, Colombo, 1980.
7. Government of Ceylon, Ministry of Land, Irrigation and Power, Handbook of Agricultural Youth Settlement, Colombo, 1966.
8. Government of Ceylon, Land Commissioner's Department, Report, on Youth Settlement Projects, Colombo, 1972.
9. Government of Ceylon, Ministry of Land, Irrigation and Power, Report of the Land Utilization Committee, Colombo, 1968.
10. Lewis, J. P., Manual of Vanni district of Northern province of Ceylon, Colombo, 1966.
11. Marga Institute, Youth, Land and employment, Marga Publications Colombo, 1974.
12. Ratnaweera, D. de. S., New Agricultural Settlement Schemes, The Colombo Apothecaries company Limited, Colombo, 1977.

அட்டவணை — 1

முத்தையன்கட்டுக் குடியேற்றத் திட்டத்தில்
நீர்ப்பாசன வசதிபெறும் பரப்பளவு

(அ) புவிசீர்ப்பு நீர்ப்பாசனம்

குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டம்	பரப்பளவு (ஏக்கரில்)
1 வலதுகரை படிவம் 1	230
படிவம் 2	268
படிவம் 3	260
படிவம் 4	434
படிவம் 5	230
படிவம் 6	128
படிவம் 7	234
2 இடதுகரை படிவம் 1, 2	254
படிவம் 3	430
படிவம் 4	224
படிவம் 5	678
மொத்தம்	3870
திட்ட இலக்கு	4000
3 மத்திய வகுப்பார் திட்டம்	1000

(ஆ) ஏற்று நீர்ப்பாசனம்

இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டம்	
1 வலதுகரை படிவம் 1, 2	208
படிவம் 3	170
படிவம் 4	122
படிவம் 5	58
படிவம் 6, 7	188
2 இடதுகரை படிவம் 1	84
படிவம் 2	82
படிவம் 3	80
படிவம் 4	108
படிவம் 5	52
படிவம் 6	106
படிவம் 7	230
படிவம் 8	122
படிவம் 9	88
படிவம் 10	156
மொத்தம்	1854
திட்ட இலக்கு	2000

ரம் : முத்தையன்கட்டுக் குடியேற்றத் திட்ட அலுவலகம், 1986

இலங்கையின் கிழக்குக்கரை மழை வீழ்ச்சி வலயத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள்

மா. புவனேஸ்வரன்

சுருக்கம்

இலங்கையின் மழை வீழ்ச்சி வலயங்களில் வறண்ட பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பாகத்தில் அமைந்துள்ள கரையோர மழைவலயத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றியதே இவ்வாய்வாகும். முதலில் இப்பிரதேசத்தின் பொதுவான வானிலை, காலநிலைத் தன்மைகள் சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு மழை வீழ்ச்சி வலயத்துள் அமைந்துள்ள வானிலை அவதான நிலையங்களான திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரண்டினதும் நீண்டகால மழை வீழ்ச்சித் தரவுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, கணனியின் உதவியுடன் புள்ளியியல் பிரயோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் முடிவுகள் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றி ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

முகவுரை

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அதன் காலநிலை மூலக் கூறுகளில் முக்கியத்துவமாக விளங்குவது மழை வீழ்ச்சியாகும். ஏனெனில் தீவானது அயனவலய அமைவிடத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கேற்ப உயர் வெப்பநிலையைப் பெற்றிருப்பதுடன் வெப்ப விதிக்கேற்ப உயரத்துடன் கூடிய வெப்பநிலை வீழ்ச்சியை மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றது. ஆயினும் மழை வீழ்ச்சியானது பருவகாலப் பரம்பலையும், பிரதேச ரீதியான வேறுபாட்டையும் கொண்டிருப்பதுடன், ஆண்டின் ஒரு காலப் பகுதியில் பெறக்கூடிய மழை வீழ்ச்சியின் நிகழ்தகவானது (Probability) இடரீதியாகப் பெரிதும் வேறுபட்டு அமைகின்றது. இந்த வகையில் மழை வீழ்ச்சியின் பிரதேச ரீதியான வேறுபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு ஒத்த தன்மையான (Homogeneous) அடிப்படையில் மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. (Thambyahpillai, 1952) அதாவது வடகிழ் மென்சூன் காலத்தில் 40% க்குக் கூடிய மழை வீழ்ச்சி பெறப்படும் இலங்கையின் வறண்ட வலயத்தில் பாகுபாடு செய்யப்பட்ட மழை வீழ்ச்சி வலயங்களில் ஒன்றே நாம் இங்கு ஆய்வின்காக எடுத்துக்கொண்ட கிழக்கு மழை வீழ்ச்சி வலயமாகும். பெளதிக அடிப்படையில் இது தென்கிழ் தாழ்நிலத்தின் பெரும் பாகத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இவ்வலயத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரு வானிலை அவதான நிலையங்களும் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான மாதச் சராசரி மழை வீழ்ச்சியினைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் 1870—1980ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையிட்ட மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளுக்குப் புள்ளியியற் பிரயோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இங்கு மாதரீதியான மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளினடிப்படையில் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் வானிலையில் தோன்றும் மழை வீழ்ச்சிப் பருவங்கள்

ஒவ்வொன்றினதும் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுப் பிரதேசமானது நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படும் மிக முக்கியமான பாகமாக விளங்குகின்றது. இதைவிட உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையும், கரும்புச் செய்கையும் கணிசமான அளவில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வகையில் மானாவாரி, குள நீர்ப்பாசனம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட இப்பிரதேச பயிர்ச் செய்கையைப் பொறுத்த மட்டில் பருவகால மழை வீழ்ச்சியின் முக்கியத்துவம் நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்திற்குக் கிடைக்கும் மழை வீழ்ச்சி பல்வேறு மூலகங்களில் இருந்து பெறப்படுவதுடன் கிடைக்கக்கூடிய மழை வீழ்ச்சியின் அளவுகூட பெரிதும் வேறுபட்டமைகின்றது. மழைப் பருவத்தில் மழையற்ற தன்மைகளும் மிதமிஞ்சிய மழை வீழ்ச்சியும் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்டு, பயிர்ச் செய்கையில் முறையே வெள்ள, வறட்சித் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம். இந்த நிலைமைகள் தரவுகள் கிடைக்கும் காலத்தில் மட்டுமன்றி, வரலாற்றுக் காலத்திலும்கூட ஏற்பட்டுள்ளமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. (Gaiger, 1912) மத அனுட்டானங்களை மக்கள் தக்கவாறு கடைப்பிடிக்காததன் விளைவாகவே தெய்வங்களின் சேற்றத்தால் வறட்சியும், வெள்ளமும் ஏற்பட்டது என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. எனினும் இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கு விஞ்ஞான விளக்கங்கள் அளிக்கப்படாததோர் காலகட்டத்தில் மதரீதியான வியாக்கியானங்கள் இவற்றிற்கு அளிக்கப்படுவது இயற்கையே. மேற்படி மகாவம்சக் கூற்றே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

மழை வீழ்ச்சி பற்றிய அளவீடுகளோ அவ்வளவீட்டுத் தரவுகளை விஞ்ஞான ரீதியாக ஆய்வு செய்யும் முறைகளோ இல்லாதபோது, நீண்டகால மழை வீழ்ச்சியில் ஏற்படும் வறட்சி நிலைமைகளை விளக்க முடியாது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட அளவீட்டு ரீதியான மழை வீழ்ச்சித் தரவுகள் கிடைப்பதனால் இந்நீண்டகாலத் தரவிற்கு விஞ்ஞான ரீதியில் விளக்கமளிப்பது சாத்தியமானதாக உள்ளது, எனவே தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியின் மழை வீழ்ச்சியில் வறட்சி, ஈரப் பருவங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனவா? அவ்வாறு ஏற்பட்டிருப்பின் அவை ஓர் ஒழுங்கான கால இடைவெளியில் நிகழ்ந்துள்ளனவா? இல்லையா? என்ற அம்சங்களை நுணுக்கமான புள்ளியியல் நுட்பங்களுடன் ஆய்வு செய்வதே இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

அயன வலய அமைவிடத்தைக் கொண்டதும் பரப்பளவில் சிறிதுமான இத்தீவின் காலநிலையானது பொதுவாக நாம் எதிர்பார்ப்பதைப் போன்று எளிமையானதொன்றல்ல. மாறாக, சிக்கலான தன்மைகளே பெரிதும் காணப்படுகின்றன. இதற்குத் தீவின் அமைவிடமும், அதன் உள்ளார்ந்த நரைத்தோற்ற வேறுபாடுகளும், வளியியற் கட்டுப்பாடுகளுடன் சேர்ந்து காலநிலையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கமே முக்கிய காரணமாகும்.

இலங்கை பரப்பளவில் சிறிய தீவாக இருப்பதனாலும், ஆய்வுப் பிரதேசம் அதன் ஒரு பகுதியாக இருப்பதனாலும் ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் காலநிலைத் தன்மைகளை விளக்க முற்படும்போது தீவுக்குரிய பொதுவான காலநிலை ஒழுங்கில் இருந்து அதனைப் பிரித்து ஆராய முற்படுவது பொருத்தமற்றதாகும். தீவின் காலநிலையைப் பொறுத்தவரையில் அதன் அயனவலய

அமைவிடம், தரைத்தோற்றம், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தாக்கம் ஆகிய பௌதிகக் காரணிகளும், ஞாயிற்றுப் பெயர்ச்சியுடன் கூடிய அயன அயல் ஒருங்கல் வலயம் (ITCZ), மேல்வளி நீர் பள்ளம் (Upper air Trough), அருவித்தாரை (Jet stream) ஆகிய வளியியற் காரணிகளின் இடப்பெயர்வுகளும், இவற்றோடு தொடர்பாகத் தீவின் வானிலையில் நிலை நிறுத்தப்படும் கோட்காற்றுத் தொகுதிகளின் தாக்கமும் காலநிலையில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் காரணிகளாக விளங்குகின்றன. காலநிலையை நிர்ணயிக்கும் மேற்படி காரணிகளினடிப்படையில் தீவின் வானிலை நன்கு தெளிவான நான்கு மழை வீழ்ச்சிப் பருவங்கள் தோன்றுகின்றன. இதே பருவங்களை கிழக்கு மழை வீழ்ச்சி வலயத்தினும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மேற்படி வானிலைப் பருவங்களைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டலாம்.

அட்டவணை — 1

வானிலைப் பருவங்கள்

மாதம்	பருவம்
மார்ச் — ஏப்ரல்	ஒருங்கல் — மேற்காவுகைப் பருவம்
மே — செப்டெம்பர்	தென்மேற்கு மொன்குன் பருவம்
ஒக்டோபர் — நவம்பர்	ஒருங்கல் மேற்காவுகைப் பருவம்
டிசம்பர் — பெப்ரவரி	வடகீழ் மொன்குன் பருவம்

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் மேற்படி நான்கு பருவங்களினதும் மழை வீழ்ச்சியை நோக்குமிடத்து இங்கு பருவகால மழை வீழ்ச்சி முக்கியமாக ஒக்டோபர் தொடக்கம் டிசம்பர் வரையுள்ள காலப் பகுதியிலே ஏற்படுகின்றது. ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்கள் வடகீழ் மொன்குன் பருவத்திற்குரிய மாதங்களாக இருப்பினும் அவை மழை மிகக் குறைந்த மாதங்களாகவே உள்ளன. மார்ச் - ஏப்ரல் மாதங்களில் ஓரளவு மேற்காவுகை மழை வீழ்ச்சி கிடைத்தாலுங்கூட, அதைத் தொடர்ந்து வரும் தென்மேற்கு மொன்குன் பருவத்தில் இவ்வாய்வுப் பிரதேசம் மட்டுமன்றி முழுவறண்ட பிரதேசமும் நீண்ட காலத்திற்குப் (5 மாத) பருவகால வறட்சியை அனுபவிக்கின்றது. வறண்ட வலயத்தின் வடபாகமான வடபிரதேசத்தைப் போலன்றி, கிழக்கு மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசமானது மத்திய மலைநாட்டின் கிழக்கு மலைஒதுக்கில் அமைந்திருப்பதால் தென்மேற்கு மொன்குனானது தீவின் வானிலையில் வலிமையாக நிறுத்தப்படும்வரை இங்கு மேற்காவுகைச் சுற்றோட்டங்கள் நிகழுகின்றன. அதாவது தென்மேற்கு மொன்குனின் ஆரம்ப காலத்தில் (மே - ஜூன்) வலிமை குறைந்த மொன்குன் அலைகள் தென்மேற்குக் கரையோர வலயத்தில் வீசும்போது அதன் நேரெதிர்ப் பாகமான (Counter part) கிழக்கு மழை வீழ்ச்சி வலயத்தில் மேற்காவுகைச் சுற்றோட்டம் நிகழ்வது இவ்வாய்வுப் பிரதேசத்திற்கு மட்டுமன்றித் தீவின் வானிலைக்கே உரியதோர் சிறப்பம்சமாகும். அஃது 140 மைல் தூர (கொழும்பு - மட்டக்களப்பு) இடைவெளிக்குள் ஒரே காலப்பகுதியில் இரு வேறுபட்ட வானிலை நிகழ்வுகள் நிகழ்வதற்கு மத்திய மலைநாட்டின் தடையே காரணமாகும். இத்தடையற்ற வடபிரதேசத்தில் மெலிந்த மொன்குன் அலைகளின் வறட்சித் தாக்கம் மே மாதத்திலேயே தொடங்கிவிடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதனால் வடபிரதேசத்தைவிட ஒப்பீட்டளவில் கூடிய மழை வீழ்ச்சியைக் கிழக்கு மழை

வீழ்ச்சிப் பிரதேசம் இப்பருவத்தில் பெறுகின்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட கிழக்கு மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேச நிலையங்கள் சிலவற்றின் மாதச் சராசரி மழை வீழ்ச்சி மழை நாட்கள் ஆகியவற்றை வடபிரதேச நிலையங்கள் சிலவற்றுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் இவ்வம்சத்தைத் தெளிவாக விளக்கக் கொள்ளலாம். (அட்டவணை - 2)

மேற்படி பருவகால மழை வீழ்ச்சிப் பரம்பலையும் இப்பிரதேச விவசாயப் பயிர்ச் செய்கையையும் வைத்து நோக்கும்போது செப்ரெம்பருக்குப் பிற்பட்ட இரு பருவகாலங்களுமே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஆயினும் வறண்ட பிரதேசத்தைப் பொறுத்து, கிடைக்கக்கூடிய மழை வீழ்ச்சியின் வேறுபாடானது நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. எனவே இங்கு நீண்டகால மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றிய ஆய்வில் மேற்படி நான்கு மழை வீழ்ச்சிப் பருவங்களும் தனித்தனியாக ஆராயப்படவுள்ளன.

ஆய்வு முறைகள்

காலநிலை ஆய்வில் காலநிலை மூலக்கூறுகளின் நீண்டகாலத் தரவுகள் கிடைத்தாலும்கூட அவற்றில் இருந்து எதனையும் கூறமுடியாது. எனவே நீண்ட காலத்தில் அவற்றின் போக்கினைப் புரிந்துகொள்வதற்குச் சில புள்ளியியல் முறைகளைப் பிரயோகிப்பதன் மூலமே அறிய முடியும். இவ்வகையில் மழை வீழ்ச்சியின் காலத்தோடு தொடர்பான தளம்பல் நிலைமைகளை விளக்குவதற்கு இங்கு 10, 20 ஆண்டு நகரும் சராசரி முறையும் (Moving Average Curve) எச்சத்திணிவு வளைகோட்டு முறையும் (Residual Mass Curve) கணனியின் உதவியுடன் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது இம் முறைகளில் ஒன்றை அல்லது இரண்டையும் காலநிலை ஆய்வுகளுக்குப் பல ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உதாரணமாக கிறெளஸ் (1955, 1960), தம்பையாபிள்ளை (1953, 1954, 1958), புவனேஸ்வரன் (1977) ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மழை வீழ்ச்சியின் நீண்டகாலத் தளம்பலை விளக்க வேறு பல முன்னேற்றமான புள்ளியியல் முறைகள் இருப்பினும் அவற்றோடு ஒப்பிடும்போது நகரும் சராசரி முறையும் எச்சத்திணிவு வளைகோட்டு முறையும் இலகுவானவையாக இருப்பதுடன் இந்நூட்பங்களைப் பிரயோகித்துப் பெறப்பட்ட முன்னைய ஆய்வு முடிவுகளையும் தற்போதைய ஆய்வுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய வசதியாக இருக்கும் என்ற நோக்கிலேயே இவ்விரு முறைகளும் இங்கு பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இவ்வாய்வு முறைகள்பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்கமளிக்கப்படுவது இன்றியமையாததாகும்.

நகருஞ் சராசரி வளைகோடானது மேலமைந்த சராசரி, ஓடும் சராசரி என்னும் பொதுப் பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றது. பெரிதும் ஒழுங்கற்று விளங்கும் ஆண்டு ரீதியான மழை வீழ்ச்சியில் நகருஞ் சராசரி வளைகோடானது பொதுவானதோர் நகருஞ் சராசரி வளைகோட்டை எத்தனை ஆண்டு காலப் பகுதிக்கும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். பொதுவாக இங்கு 10, 20 ஆண்டுகளுக்குரிய சராசரிகளே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நகருஞ் சராசரியாக எடுக்கப்படும் காலப் பகுதியானது குறுகியதாக இருப்பின் தனித்தனி ஆண்டுகளில் நிகழும் எதிர்பாராத மிதமிஞ்சிய மழை வீழ்ச்சி நிகழ்வுகளினால் தளம்பல்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். அத்துடன் இவற்றில் இருந்து தெளிவான பருவ மாற்றங்களையும் அறிய முடியாது. மாறாக நீண்ட காலத்திற்கு நகரும் சராசரிகள் எடுக்கப்பட்டால் அது தரவுகளின் ஒழுங்கற்ற தன்மைகளைச் சீர்செய்து (Smooth)

தேரிவு செய்யப்பட்ட சில நிலையங்களின் நீண்டகால 1931 — 60
சராசரி (அ) மழை வீழ்ச்சி (ஆ) மழை^{நீர்} நாட்கள்

சுழக்கு நிலையம்	ஜனவ.	பெப்.	மார்.	ஏப்ர.	மே	ஜூன்	ஜூலை	ஆகஸ்ட்.	செப்.	ஒக்.	நவம்.	டிசம்.
திருகோணமலை - அ.	8.29	3.75	1.90	3.02	2.67	0.73	2.13	4.05	3.50	9.24	13.98	14.72
-ஆ.	13	6	5	7	6	2	4	7	6	16	19	18
மட்டக்களப்பு - அ.	10.99	7.02	3.34	2.85	1.23	0.73	1.49	2.43	1.88	7.01	11.23	16.92
-ஆ.	16	10	8	7	5	3	4	6	5	14	18	20
அம்பாறை - அ.	12.18	9.12	3.68	4.40	2.87	1.94	1.65	2.77	2.84	7.52	10.70	14.27
-ஆ.	15	9	7	8	6	3	4	6	5	13	16	17
வடக்கு நிலையம்												
யாழ்ப்பாணம் - அ.	3.80	1.45	1.18	2.76	2.47	0.64	0.65	1.24	1.7	9.59	16.19	10.50
-ஆ.	8	3	3	7	4	1	2	4	3	13	18	14
மன்னார் - அ.	3.44	1.32	1.75	3.48	1.94	0.19	0.28	0.63	0.93	6.69	9.97	7.97
-ஆ.	8	3	4	8	4	1	1	2	2	11	17	13

ஏறக்குறையச் சமமான பெறுமானங்களைக் கொண்ட சராசரித் தரவுகளைத் தருவதனால் அதன்மூலம் வரையப்படும் வரைபடம் தளம்பல் நிலைமைகளைக் காட்டாத நேர்கோடாக அமையக்கூடும். எனவே பொருத்தமான வகையில் ஆண்டுகள் தெரிவு செய்யப்படும்போதே புள்ளிவிபரமுறை தெளிவான விளக்கங்களை அளிக்கின்றது. இங்கு 5, 10, 15, 20, 30 ஆகிய ஆண்டுகளுக்குரிய நகருஞ் சராசரிகள் பரீட்சார்த்தமாகக் கணிக்கப்பட்ட பின்பே பொருத்தமான 10, 20 ஆண்டுகள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இரு ஆண்டுகளுக்கான நகருஞ் சராசரிகள் பெறப்பட்டமைக்கான காரணம் 10 ஆண்டு நகருஞ் சராசரி வளைகோட்டு முறையில் காணப்படும் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல் நிலைமைகள் 20 ஆண்டு சராசரிகள் மேலுஞ் சீர் செய்வதால் தெளிவானதோர் போக்கினை ஒப்பீட்டு முறையில் பெறுவதற்கேயாகும். நகரும் சராசரிகளை மேலும் சீர்செய்வதால் தெளிவான தோர் போக்கினை ஒப்பீட்டு முறையில் பெறமுடியும்.

நகரும் சராசரிகளைப் பின்வரும் சமன்பாட்டின்மூலம் பெறலாம்.

$$\begin{aligned} \text{நகரும் சராசரி} &= \sum_{i=0}^1 Y_i \\ &= \sum X \times Y = b \sum X^2 \end{aligned} \quad \begin{array}{l} \text{இதில் இருந்து} \\ \text{நாம் பெறுவது} \end{array}$$

$$a_1 = \frac{1}{n} \sum Y_i$$

$$a_2 = \frac{1}{n} \sum Y_i$$

எனவே 10 ஆண்டுகளுக்கான நகருஞ் சராசரிப் பெறுமதியினைப் பெற இச்சமன்பாட்டினைப் பின்வருமாறு பிரயோகிக்கலாம்.

$$(1) a_{5+} = 1/10 (Y_1 + Y_2 + Y_3 + Y_4 \dots \dots \dots + Y_{10})$$

$$(2) a_{6+} = 1/10 (Y_2 + Y_3 + Y_4 + Y_5 \dots \dots \dots + Y_{11})$$

$$(3) a_{7+} = 1/10 (Y_3 + Y_4 + Y_5 + Y_6 \dots \dots \dots + Y_{12})$$

இவ்வாறு தொடர்ச்சியாகக் கணிப்பிட வேண்டும். இதன்படி முதலாவது 10 ஆண்டுகளுக்கான நகருஞ் சராசரிப் பெறுமானம் 5ஆம் 6ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையே இடப்படுவதனால் அது 5 + எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்து வரும் ஒவ்வொரு தசாப்த கால நகரும் சராசரிகளைக் கணிக்கும்போது ஏற்கனவே கணிப்பில் சேர்க்கப்பட்ட 10 ஆண்டுகளினது முதலாவது ஆண்டு நீக்கப்பட்டு, பதினோராவது ஆண்டுப் பெறுமதி சேர்க்கப்படும். இவ்வாறு பெறப்பட்ட தரவுகளின் கணிப்பீடு முடியும்வரை நகரும் சராசரிப் பெறுமானங்கள் பெறப்படுகின்றன. இதிலுள்ள மிக முக்கிய குறைபாடு யாதெனில், நகரும் சராசரிக்காகத் தெரிசெய்யப்பட்ட 10 ஆண்டுகளில் முதல் 5 ஆண்டுகளினதும், இறுதி 5 ஆண்டு

சுவினதும் பெறுமானங்களைப் படத்தில் காட்ட முடியாததேயாகும். மேலும் ஓராண்டில் குறிப்பிடப்படும் நகருக்கு சராசரிப் பெறுமானமானது 10 ஆண்டுகளினது சராசரியாக இருப்பது மற்றுமோர் குறைபாடாகும்.

அடுத்து எச்சத்திணிவு வளைகோட்டு முறையினை நோக்குவோம். காலத்தோடு தொடர்பான மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல் போக்கினை விளக்கும் புள்ளியியல் முறைகளில் சிறப்பாக விளங்குவது எச்சத்திணிவு வளைகோட்டு ஆய்வு முறையாகும். இதனைக் காலநிலை ஆய்வுகளில் கீல் (Keel) (1955), பார்ன்ஸ் (1955), ஆகியவர்களே முதன்முதலில் பிரயோகித்தனர். கிரெளஸ் (1955), தம்பையாபிள்ளை (1958), புவனேஸ்வரன் (1996) ஆகியோர் முறையே உலக ரீதியாகவும், இலங்கைக்கும், இலங்கையின் வட பிரதேசத்திற்கும் இதனைப் பிரயோகித்துள்ளனர்.

பொதுவாக எச்சத்திணிவுப் பெறுமானங்கள் சராசரியில் இருந்து விலகும் நூற்றுவிதப் பெறுமானங்களின் கூட்டுப் பெறுமானங்களாகவே விளங்குகின்றன. எச்சத்திணிவுப் பெறுமானங்களை அல்லது நூற்றுவிதத் திரண் விலகல் பெறுமானங்களைப் பின்வரும் சமன்பாட்டினால் இலகுவாகப் பெறலாம்.

$$Y_n = 100 \sum_{i:1}^n \left(\frac{r_i}{r} - 1 \right) - C$$

$$C = 100 \sum_{i:1}^{n^*} \left(\frac{r_i}{r} - 1 \right)$$

$$\% Y_n = 100 \sum_{i:1}^n \left(\frac{r_i}{r} - 1 \right) - 100 \sum_{i:1}^{n^*} \left(\frac{r_i}{r} - 1 \right)$$

இங்கு r_i என்பது i வருடங்களுக்கான மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளைக் குறிக்கும். இவ்வாய்விற்குப் பயன்படுத்தப்படும் இரு நிலையங்களும் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான தரவுகளைக் கொண்டுள்ளன. r என்பது நீண்டகால மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளின் சராசரியைக் குறிக்கும். இங்கு 100 ஆண்டுகளுக்கான நியமச் சராசரி பெறப்பட்டுள்ளது. அதாவது இவ்விரு நிலையங்களிலும் 1880 - 1979 ஆம் ஆண்டு காலவரையிலான தரவுகளில் இருந்தே நியமச் சராசரிகள் பெறப்பட்டுள்ளன. இங்கு C என்பது ஒரு வழத்திருத்தக் காரணி (Error factor) ஆகும். இதனை n^* ஆல் குறிப்பிட்ட இரண்டாவது சமன்பாடு குறிக்கும். இது முதலாவது சமன்பாட்டை ஒத்திருந்தாலும் இதுவுள்ள n^* என்பதே இவ்விரு சமன்பாட்டிற்குமிடையே வேறுபாட்டைத் தோற்றுவித்துள்ளது. n^* ஆனது ஏதாவது ஒரு நிலையத்தில் தரவுகள் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஆரம்ப காலத்திற்கும் நியமச் சராசரி எடுக்கப்படும் ஆரம்ப ஆண்டிற்கும் இடையே உள்ள ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையாகும்.

Yn ஆல் குறிக்கப்படும் எச்சத்திணிவுப் பெறுமானமானது நியமச் சராசரி எடுக்கப்பட்ட ஆரம்ப ஆண்டிலும் இறுதி ஆண்டிலும் 0 வீதமாக இருக்கும். இங்கு நியமச் சராசரியின் தொடக்க ஆண்டான 1880 இலும் இறுதியாண்டான 1979 இலும் பெறுமானங்கள் 0 ஆக இருக்கும்.

ஆய்விற்கு எடுக்கப்பட்ட தரவுகள் மாத ரீதியாக எடுக்கப்பட்டமையினாலும், அவை 100 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான தரவுகளாக உள்ளதாலும் இத்தரவுகளை ஆய்வுப் பிரதேச வானிலையில் நோன்றும் 4 பருவங்களினடிப்படையிலும், ஆண்டுச் சராசரியினடிப்படையிலும் கணித்துப் பின் அவற்றிற்கு மேற்படி புள்ளியியல் நுட்பங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆய்வின் சிக்கலான இப்பாகம் IBM 1130 கணனி ஒழுங்கினால் (1130 System computer) மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் வரைபடங்களும் அதன்மூலமே வரையப்பட்டன.

கிழக்கு மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள்

1. திருகோணமலையின் ஆண்டு மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் :

கிழக்கு மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றிய ஆய்வில் நீண்டகால மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளைக் கொண்ட இரு வானிலை அவதான நிலையங்களான திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகியவற்றின் மழை வீழ்ச்சித் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் திருகோணமலை நிலையத்தின் கடந்த 110 ஆண்டு கால மழை வீழ்ச்சியில் ஏற்பட்ட மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்களை நகரும் சராசரி வரைபடங்களும் (படம்: 1a, b), எச்சத்திணிவு வளைகோடும் (படம்: 2) எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நகரும் சராசரி வரைபட ஆய்வுகளில் இருந்து பொதுவான ஈர வறட்சிப் பருவங்களை நோக்க முடிவதுடன், அவ் ஈர வறட்சிப் பருவங்களின் பருவ மாற்ற ஆண்டுகளை எச்சத்திணிவு வளைகோடு கிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

வரைபட ஆய்வுகளில் திருகோணமலையின் ஆண்டு ரீதியான மழை வீழ்ச்சியில் இரு வறட்சிப் பருவங்களையும் இரு ஈரப் பருவங்களையும் எடுத்துக் காட்டக்கூடியதாக உள்ளது. இதனைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டலாம்.

திருகோணமலையின் ஆண்டு மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	எச்சத்தினைவு வளைகோடு
1922 = வறட்சி	1925 = வறட்சி	1871 — 1920 = வறட்சி 1
1970 = சரம்	1967 = சரம்	1921 — 1973 = சரம் 1
1971 = வறட்சி	1968 = வறட்சி	1974 — — = வறட்சி 11

இங்கு முதலாவது வறட்சிப் பருவம் ஏறத்தாழ 50 வருடங்களாக நிகழ்ந்துள்ளது. ஆனால் இந்த நீண்ட வறட்சிப் பருவத்தில் குறுகிய கால (1892 - 98) சரப் பருவ சர நிலைமைகள் 24 மணி நேரத்தில் கிடைத்த ஆகக்கூடிய மழை வீழ்ச்சி யால் ஏற்பட்டதொன்றாகும். (Blue book 1893 - 1904) இதனைத் தொடர்ந்து மழை வீழ்ச்சியானது சராசரிக் கோட்டின் கீழ் இருப்பதால் நீண்டகால வறட்சிப் பருவமும், இதனைத் தொடர்ந்து மழை வீழ்ச்சியின் நேர்க்கணிய அடிகரிப்பானது சரப் பருவத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எச்சத்தினைவு வளைகோட்டார்ப்பும் இதனை ஒத்த முடிவின்மையே எடுத்துக் காட்டு கின்றது. இதிவிரும்பு இங்கு நிகழ்ந்த பருவமாற்றமானது 1920இல் வறட்சியில் இருந்து சரத்திற்கும், 1974இல் சரத்தி லிருந்து வறட்சிக்கும் மாறி உள்ளது. வறட்சி, சரப் பருவங்கள் நீண்ட கால இடைவேளையில் நிகழும்போது ஏற்கனவே எடுத்துக் காட்டியது போன்று வறட்சிப் பருவத்தில் சர (1892 - 98) நிலைமைகளும் சரப் பருவத்தில் வறட்சி (1949 - 56) நிலைமைகளும் குறுகிய கால இடைவேளையில் ஏற்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இவ்வரைபட ஆய்வுகளைத் தீர்மானகால மழை வீழ்ச்சிச் சராசரிகளின் விலகல் போக்குகள் மேலும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

திருகோணமலையின் ஆண்டு மழை வீழ்ச்சியில் நியம (1885—1979) சராசரியில் இருந்து தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சிச் சராசரிகளின் விலகல்

வறட்சிப் பருவம்		சரப் பருவம்		வறட்சிப் பருவம்	
தசாப்தம்	விலகல்	தசாப்தம்	விலகல்	தசாப்தம்	விலகல்
1871 - 80	= - 4.45	1921 - 30	= + 3.91	1871 - 80	= - 8.09
1881 - 90	= - 5.16	1931 - 40	= + 0.48		
1891 - 00	= + 4.39	1941 - 50	= + 8.93		
1901 - 10	= - 2.75	1951 - 60	= + 0.12		
1911 - 20	= - 4.49	1961 - 70	= + 3.58		

அடுத்து, திருகோணமலையில் நான்கு காலநிலைப் பருவங்களிலும் தோன்றும் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் நிலைமை களை நோக்கின், ஏற்கெனவே எடுத்துக்காட்டியது போன்று காலநிலையில் ஆரம்ப பருவமான மார்ச் - ஏப்ரல் மாதங்களில் உள்ளடக்கிய ஒருங்கல் மேற்காலவுகைப் பருவத்தினை முதலில் நோக்குவோம். இப்பருவ மழை வீழ்ச்சிக்கூறிய மூன்று வரையடங் களில் இருந்தும் மூன்று வறட்சிப் பருவங்களும் இரு சரப் பருவங்களும் நிகழ்ந்துள்ளமை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நீண்ட கால மழை வீழ்ச்சியில் தோன்றிய இப்பருவங்களையும், பருவமாற்றங்களையும் வரையட முடிவுகள் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அட்டவணை - 5

ஒருங்கல் - மேற்காலவுகை (மார்ச் - ஏப்ரல் கால) மழை வீழ்ச்சியின் பருவங்களும் பருவ மாற்றங்களும்			
10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	எச்சத்திணிவு வண்டுகள்	
1892 = வறட்சி	1892 = வறட்சி	1892 =	வறட்சி I
1893 =	1893 =	1893 =	சுரம் I
1902 = சுரம்	1905 = சுரம்	1901 =	சுரம் II
1903 =	1906 =	1923 =	வறட்சி II
1920 = வறட்சி	1921 = வறட்சி	1924 =	சுரம் II
1821 = சுரம்	1922 =	1968 =	சுரம் III
1963 =	1969 =		
1964 =	1970 =		

திருகோணமலையைப் பொறுத்தவரையில் தென்மேற்கு மொள்கூன் காலம் மிக வறண்ட காலமாகும். ஆண்டின் 12 மாத மழை வீழ்ச்சியில் (67.98 அங்குலம்) 5 மாதங்களை உள்ளடக்கிய இப்பருவத்தில் கிடைக்கும் 13.08 அங்குல மழை வீழ்ச்சி மொத்தத்தில் 8.89% ஆகும். நெற் செய்கையை பொறுத்தவரையில் வறண்ட இப்பருவ மழை வீழ்ச்சியில் அது தங்கியில்லாவிட்டாலும், ஏனைய தாவர - உயிரினங்களின் வாழ்வைப் பொறுத்தவரையில் இச் சிறுஅளவு மழை வீழ்ச்சியும் பயன்பிக்கதாக உள்ளது. இப்பருவத்தில் இரு வறட்சிப் பருவமும் இரு சரப் பருவமும் நிகழ்ந்துள்ளமை வரையடங்கல் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. உண்மையில் கால நிலையின் பருவகால வறட்சியை அனுபவிக்கும் இப்பருவத்தின் மழை வீழ்ச்சி யில் சரப்பருவம் நிகழ்வதாகக் கொள்வது எவ்வகையில் பொருத்தமானது என்பது கேள்விக்கூறியது. இங்கு சரம், வறட்சி எனக் கருதப்படுவது நீண்ட காலத்தில் பெறப்பட்ட சராசரி மழை வீழ்ச்சியில் இருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இவ்வறண்ட பருவ மழை வீழ்ச்சி எவ்விதம் விலகி உள்ளது என்பதையே கருதுகின்றது. இயல்பாகவே பருவகால வறட்சியைக் கொண்ட இப்பருவ மழை வீழ்ச்சியில் வறட்சி என்பது சராசரி நிலைமையில் இருந்து மோசமடையும் ‘‘கடும் வறட்சி’’ நிலைமையையே உணர்த்துகின்றது. வறண்ட இப்பருவத்திலும் சராசரியை விடக் கூடிய மழை பெறுவதையே ‘‘சரம்’’ என்பது உணர்த்து கின்றது. இப்பருவத்திற்குரிய சர வறட்சியைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்:

தென்மேற்கு மொன்கூன் கால பருவங்களும் - பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	எச்சத்திணைவு வளகோடு
1917 = ஈரம்	1913 = ஈரம்	1873 — 1919 = ஈரம் I
1918 — 1943 = வறட்சி	1914 — 1943 = வறட்சி	1920 — 1943 = வறட்சி I
1944 — 1967 = ஈரம்	1944 — 1966 = ஈரம்	1944 — 1965 = ஈரம் II
1968 — — = வறட்சி	1967 — — = வறட்சி	1966 — — = வறட்சி II

இதிலிருந்து 1919, 1965 ஆகிய ஆண்டுகளில் அதுவரை நிகழ்ந்த ஈரப் பருவம் மாறி வறட்சிப் பருவமும் 1943இல் வறட்சிப் பருவமும் 1943இல் வறட்சிப் பருவம் மாறி ஈரப் பருவமும் தோன்றியுள்ளமை புலனாகும். இப்பருவ மழை மழை வீழ்ச்சியில் நிகழ்காலம் வறண்ட பருவத்தின் ஒரு வறட்சிக் காலமாக விளங்குகின்றது.

இப்பருவத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் ஒக்டோபர் - நவம்பர் மாதங்களை உள்ளடக்கிய இடை மொன்கூன் பருவ மானது இப்பிரதேசத்தின் காலநிலையில் முக்கியத்துவமானது. ஏனெனில் இப்பருவ மழை வீழ்ச்சியின் ஆரம்பத்துடனேயே ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கைகளும் ஆரம்பமாவதுடன் இப்பருவத்திலும், இதனைத் தொடர்ந்து வரும் பருவத்திலும் கிடைக்கும் மழை நீரே குள நீர்ப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட சிறுபொகப் பயிர்ச் செய்கைக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனவே இவ்விரு பருவங்களினதும் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றி ஆராய்வது மிக இன்றியமையாதது. இவ்வொருங்கல் மேற்காவுகைப் பருவத்தில் ஒழுங்கற்ற கால இடைவெளியைக் கொண்ட மூன்று வறட்சிப் பருவங்களும், இரு ஈரப் பருவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனை அட்டவணை 8 எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை — 7

ஒருங்கல் - மேற்காவுகை (ஒக்கோபர் - நவம்பர் கால) பருவங்களும் - பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	வறட்சி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	வறட்சி	எச்சத்தின் லு வளக்கோடு	வறட்சி
1897	=	1897	=	1897	=
1898	=	1898	=	1898	=
1945	=	1945	=	1947	=
1959	=	1959	=	1957	=
1972	=	1972	=	1973	=

மேற்படி ஆய்வு முடிவுகளை, தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் விலகல் போக்குகளும் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

அட்டவணை — 8

திருகோணமலையினர் ஒருங்கல் - மேற்காவுகை (ஒக்கோபர் - நவம்பர்) பருவ மழை வீழ்ச்சியில் நியமச் சராசரியில் (1885 - 1979) இருந்து தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் விலகல்

வறட்சிப் பருவம்	தசாப்தம்	விலகல்	சராப் பருவம்	விலகல்	வறட்சிப் பருவம்	தசாப்தம்	விலகல்	
1871	80	1.77	1901	10	+	1.11		
1881	90	1.99	1911	20	=	1.527		
1891	00	0.37	1921	30	+	2.08		
			1931	40	=	0.64		
			1941	50	+	0.82	1951	60
			1961	70	+	2.32	1971	80

இப்பருவத்தின் நிகழ்காலம் ஒரு வறட்சிப் பருவமாக விளங்குவதனைக் காணலாம்.

இதனைத் தொடர்ந்து வரும் வடகீழ் மொன்கூன் பருவத்தில் பருவங்களும் ஒரு வறட்சிப் பருவங்களும் ஒரு ஈரப் பருவமும் தோன்றி யுள்ளமைய வரைபடங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அத்துடன் 1935இல் வறட்சியிலிருந்து ஈரத்திற்கும் 1972இல் ஈரத்தி லிருந்து வறட்சிக்கும் பருவ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. 10 ஆண்டு மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் நியமச் சராசரியிலிருந் துள்ள விலகல்களும் இதனைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இவற்றை முறையே 9-ஆம் 10-ஆம் அட்டவணைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அட்டவணை — 9

திருகோணமலையின் வடகீழ் மொன்கூன் மழை வீழ்ச்சியில் தோன்றிய

பருவங்களும் பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	எச்சத்திணை வளகோடு
----- 1925 = வறட்சி	----- 1926 = வறட்சி	----- 1932 = வறட்சி I
1926 -- 1967 = ஈரம்	1927 -- 1968 = ஈரம்	1933 -- 1971 = ஈரம் I
1968 -- ----- = வறட்சி	1969 -- ----- = வறட்சி	1972 -- ----- = வறட்சி II

அட்டவணை — 10

திருகோணமலையின் வடகீழ் மொன்கூன் பருவ மழை வீழ்ச்சியில் நியமச் சராசரியில் (1885 - 1979) இருந்து தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் விலகல்கள்

வறட்சிப் பருவம்	ஈரப் பருவம்		வறட்சிப் பருவம்
	1941 - 50 = + 5.85	1951 - 60 = + 0.64	
1871 -- 80 = -- 5.65	1941 -- 50 = + 5.85	1971 -- 80 = -----	
1881 -- 90 = -- 3.31	1951 -- 60 = + 0.64		
1891 -- 00 = -- 3.22	1961 -- 70 = + 2.27		
1901 -- 10 = + 4.68			
1911 -- 20 = + 0.41			
1921 -- 30 = -- 0.58			
1931 -- 40 = -- 0.14			

2. மட்டக்களப்பில் மழை வீழ்ச்சித் தளமயல்கள்

கிழக்கு மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசத்தின் வானிலை அலதான நிலையங்களில் மட்டக்களப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலையத் தின் தூற்றுகளுக்கு மேற்பட்ட மழை வீழ்ச்சித் தளமயல்கள் வரையபட ஆயவினமூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன (படம் 3 a, b, c, d). இந்நிலையத்தின் ஆண்டுச் சராசரி மழை வீழ்ச்சியில் தரவுகள் கிடைக்கும் 1870ஆம் ஆண்டு காலத்தில் இருந்து இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை (1939) மிக நீண்ட வறண்ட பருவம் ஒன்று நிலவியுள்ளது. இதன்மீன் அடுத்தடுத்து முறையே 22, 23 வருடங்களைக்கொண்ட சரப் பருவம் ஒன்றும், வறட்சிப் பருவம் ஒன்றும் நிலவிய அதே வேளையில் அவற்றைத் தொடர்ந்து 11 ஆண்டுகளைக் கொண்ட சரப் பருவமும் வறட்சிப் பருவமும் நிலவியுள்ளதால் 1979இன்மீன் இன்றுவரை ஒர் சரப் பருவம் நிசழ்வதையும் வரையபடங்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இவற்றை அட்டவணை 11 தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை — 11

மட்டக்களப்பின் ஆண்டு நீதியான மழை வீழ்ச்சியின் பருவங்களும் பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி		20 ஆண்டு நகரும் சராசரி		எச்சத்தினைவு வளைகோடு	
1871	— 1913 = வறட்சி	— — 1917 = வறட்சி	1871	— 1909 = வறட்சி I	
1914	— 1937 = சரம்	1918	— 1938 = சரம்	1910	— 1932 = சரம் I
1938	— 1948 = வறட்சி	1939	— 1949 = வறட்சி	1933	— 1956 = வறட்சி II
1949	— 1967 = சரம்	1950	— 1967 = சரம்	1957	— 1967 = சரம் II
1968	— 1978 = வறட்சி	1968	— — = வறட்சி	1968	— 1978 = வறட்சி III
1979	— — = சரம்			1979	— — = சரம் III

இதனைப் 10 ஆண்டு மழை வீழ்ச்சியில் நியமக் சராசரியில் இருந்துள்ள விவகல்களும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவதற்காக கீழே காணவாம்.

அட்டவணை - 12

மட்டக்களப்பின் ஆண்டு மழை வீழ்ச்சியில் நியம (1885 - 1979) சராசரியில் இருந்து தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் விலகல்கள்

வறட்சிப் பருவம்	விலகல்	சரப் பருவம்	விலகல்
தசாப்த காலம்		தசாப்த காலம்	
1877 - 80	= - 6.23	1911 - 20	= + 4.37
1881 - 90	= - 10.92	1921 - 30	= + 3.11
1891 - 00	= - 3.45	1961 - 70	= + 11.71
1901 - 10	= - 6.06		
1931 - 40	= + 1.07?		
1941 - 50	= - 0.93		
1951 - 60	= + 2.95?		

ஆய்வுப் பிரதேச காலநிலையாண்டின் ஆரம்ப பருவமான மார்ச் ஏப்ரல் மாதங்களை உள்ளடக்கிய ஒருங்கல் - மேற் காலகாலப் பருவத்திலும் மூன்று வறட்சிப் பருவங்களும் மூன்று சரப் பருவங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. இவ்வாறிலே பருவத்தின் பருவ மாற்றங்கள் 1891, 1909, 1924, 1952, 1962 ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒழுங்கற்ற கால இடைவெளிகளைக் கொண்ட பருவங்களை அவற்றின் பருவ மாற்றங்களின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்.

அட்டவணை - 13

மட்டக்களப்பின் ஒருங்கல் - மேற்காலகால (மார்ச் - ஏப்ரல்) கால மழை வீழ்ச்சியில் தோன்றும் பருவங்களும் - பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி

1892	=	வறட்சி
1893	=	சுரம்
1906	=	வறட்சி
1919	=	சுரம்
1951	=	வறட்சி
1960	=	சுரம்
1969	=	வறட்சி

இப்பருவ மழை வீழ்ச்சியில் தற்காலம் ஒரு வறண்ட பருவமாக இருப்பதுடன் இம்மழை வீழ்ச்சிப் பருவங்களை 10 ஆண்டு சராசரியின் நீண்டகால மழை வீழ்ச்சி சராசரியிலிருந்துள்ள விலகல்களும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

20 ஆண்டு நகரும் சராசரி

எச்சத்தினிவி வளிகோடு	1891	1908	1914	1949	1960	1961	1968	1969
I	=	சுரம்	=	வறட்சி	=	சுரம்	=	வறட்சி
II	=	வறட்சி	=	சுரம்	=	வறட்சி	=	சுரம்
III	=	சுரம்	=	வறட்சி	=	சுரம்	=	வறட்சி
IV	=	வறட்சி	=	சுரம்	=	வறட்சி	=	சுரம்

மட்டக்களப்பின் ஒருங்கல் - மேற்காறுகை (மாநகர் - ஏப்ரல்) கால மழை வீழ்ச்சியில்
நியமச் சராசரியில் (1885 — 1979) இருந்து தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் விலகல்

தசாப்தம்	விலகல்	தசாப்தம்	விலகல்
1871 — 80	+ 0.24	1891 — 00	+ 0.40
1881 — 90	+ 2.20	1921 — 30	+ 1.76
1901 — 10	+ 0.13	1931 — 40	+ 1.57
1911 — 20	+ 1.67	1941 — 50	+ 0.96
1951 — 60	+ 0.48	1961 — 70	+ 0.56
1971 — 80	+ 1.81		

மட்டக்களப்பின் வரவியில் வறட்சிப் பருவமான மே தொடக்கம் செப்ரம்பருக்கு இடைப்பட்ட தென்மேற்கு மொன்கூன் பருவத்தில் இடைக்கும் மிகக் குறைந்த மழை வீழ்ச்சியிலும் இரு சராப் பருவங்களும், மூன்று வறட்சிப் பருவங்களும் தோன்றியுள்ளன. எச்சத்தினிவி வகைகோட்டு ஆய்விலிருந்து 1875, 1955, 1971 ஆகிய ஆண்டுகளில் வறட்சியில் இருந்து சராத்திற்கும் 1911, 1974 ஆகிய ஆண்டுகளில் சராத்திலிருந்து வறட்சிக்கும் பருவ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த அடிப்படையில் இக்கால மழை வீழ்ச்சியில் தோன்றிய சரா, வறட்சிப் பருவங்களைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்.

அட்டவணை — 15

மட்டக்களப்பு மழை வீழ்ச்சியில் தென்மேற்கு மொன்கூன் கால பருவங்களும் பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	எச்சத்தினிவி வகைகோடு
1910 = சராப்	1912 = சராப்	1874 = வறட்சி I
1911 — 1954 = வறட்சி	1913 — 1912 = வறட்சி	1875 — 1910 = சராப் I
1955 — 1971 = சராப்	1953 — = சராப்	1911 — 1954 = வறட்சி II
1972 — = வறட்சி		1955 — 1973 = சராப் II
		1974 — = வறட்சி III

வறண்ட வலயத்தில் சிறப்பாக இவ் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பருவ கால மழை வீழ்ச்சி ஒக்டோபரில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. இப்பிரதேசத்தில் டீக்கால மழையுடனேயே பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கைகளும் ஆரம்பிக்கின்றன இப் பருவத்தில் கிடைக்கும் மழை வீழ்ச்சி, ஆண்டு மழை வீழ்ச்சியில் 29.77% ஐ அடக்குகின்றது. இதனை அடுத்து வரும் வடகிழ் மொன்டூன் பருவ மழை வீழ்ச்சியையும் சேர்த்து நோக்கும்போது மொத்தத்தில் இவை இரண்டும் 73.22% ஐ உள்ளடக்குவது இவ்விரு பருவங்களினதும் கிடைக்கும் மழை வீழ்ச்சியின் பயிர்ச்செய்கை தொடர்பான முக்கியத்துவத்தை விளக்குகின்றது. இவ்வித மழை வீழ்ச்சிப் பருவங்களிலும் கூட, மழையற்ற வறட்சி நிலைமைகள் காலந்திற்துக் காலம் தோன்றியுள்ளமையை வரைபட ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அட்டவணை - 16

மட்டக்களப்பின் ஒருங்கல் மேற்காவகை (ஒக்டோபர் - நவம்பர்) கால பருவங்களும் பருவ மாற்றங்களும்		எச்சத்தினைவு வங்கோடு	
10 ஆண்டு நகரும் சராசரி	20 ஆண்டு நகரும் சராசரி	1877 = ஈரம் I	1877 = ஈரம் I
1895 = வறட்சி	1891 = வறட்சி	1878 = 1898 = வறட்சி I	1878 = 1898 = வறட்சி I
1896 = 1932 = ஈரம்	1892 = 1937 = ஈரம்	1899 = 1930 = ஈரம் II	1899 = 1930 = ஈரம் II
1933 = 1956 = வறட்சி	1938 = 1956 = வறட்சி	1931 = 1955 = வறட்சி II	1931 = 1955 = வறட்சி II
1957 = 1969 = ஈரம்	1957 = 1967 = ஈரம்	1956 = 1967 = ஈரம் III	1956 = 1967 = ஈரம் III
1970 = 1971 = வறட்சி	1970 = 1971 = வறட்சி	1968 = 1969 = வறட்சி III	1968 = 1969 = வறட்சி III

இவற்றை நியமச் சராசரியில் இருந்துள்ள தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சியின் விலகல்களும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அட்டவணை - 17

மட்டக்களப்பின் ஒருங்கல் மேற்காவகை (ஒக்டோபர் - நவம்பர்) மழை வீழ்ச்சியின் நியமச் சராசரியில் இருந்து		தசாப்தம்		விலகல்	
(1885 1979)	தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரிகளின் விலகல்	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1871 = 80 = -	0.58	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1881 = 90 = -	28.7	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1891 = 00 = +	0.62	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1931 = 40 = -	2.90	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1941 = 50 = -	1.93	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1951 = 60 = -	0.86	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +
1971 = 80 = -	---	1901 = 10 = -	1911 = 20 = +	1921 = 30 = +	1961 = 70 = +

ஆண்டு இதனைத் தொடர்ந்து வரும் வடகீழ் மொண்டூன் பருவத்தில் கடந்த நூற்றாண்டு கால மழை வீழ்ச்சியில் இரு வறட்சிப் பருவங்களும், ஒரு ஈரப் பருவமும் ஏற்பட்டுள்ளமையை வரையிடங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இப்பருவங்களின் கால இடைவெளி ஒழுங்கற்றதாக அமைந்துள்ளதுடன் தற்காலம் வறட்சிப் பருவம் ஒன்றின் தொடர்ச்சியாக விளங்குகின்றது. இவற்றைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்.

அட்டவணை — 18

மட்டக்களப்பின் வடகீழ் மொண்டூன் கால பருவங்களும் — பருவ மாற்றங்களும்

10 ஆண்டு நகரும் கராசரி	20 ஆண்டு நகரும் கராசரி	வசக்திவிடி வள்கோடு
1908 = வறட்சி	1910 = வறட்சி	1910 = வறட்சி I
1909 = ஈரம்	1911 = 1968 = ஈரம்	1911 = 1967 = ஈரம் I
1968 = வறட்சி	1969 = வறட்சி	1968 = வறட்சி II

இவ்வரைபட ஆய்வு முடிவுகளை 10 ஆண்டு மழை வீழ்ச்சியின் நியம சராசரியிலிருந்துள்ள விலகல்களிலும் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

அட்டவணை — 19

மட்டக்களப்பின் வடகீழ் மொண்டூன் மழை வீழ்ச்சியில் நியமச் சராசரியின் (1870 — 1979) இருந்து தாப்பத கால மழை வீழ்ச்சியின் விலகல்

தாப்பதம்	விலகல்	தாப்பதம்	விலகல்
1871 — 80 =	7.74	1911 — 20 =	4.64
1881 — 90 =	5.10	1921 — 30 =	1.48
1891 — 00 =	0.94	1931 — 40 =	3.52
1901 — 10 =	7.15	1941 — 50 =	2.11
		1951 — 60 =	3.87
1971 — 80 =		1961 — 70 =	4.75

இங்கு 10 ஆண்டு சராசரிகளின் விலகல்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் போது சில வேளைகளில் மேற்படி விலகல்கள் வரைபட ஆய்விற்கு முரணான முடிவை எடுத்துக்காட்டக்கூடும். அத்தகைய முரண்பாடுகள் மேற்படி வரைபட ஆய்வுகள் ஒழுங்கான கால இடைவெளியில் தோன்றி முடியும் தசாப்த காலத்திற்குப் புறம்பாக வேறுபட்ட கால அளவில் ஆரம்பித்து முடிவடைவதனால் ஏற்பட்டதொன்றாகும். அத்துடன் சில வறட்சிப் பருவங்களில் நேர்க்கணிய விலகல் போக்கானது வழமைக்கு மாறாகப் பெறப்பட்ட ஓரிரு ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த மழை வீழ்ச்சியின் செல்வாக்கால் ஏற்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். உதாரணமாக மட்டக்களப்பு மழை வீழ்ச்சியில் 1890 க்கும் 1899 க்கும் இடைப்பட்ட மழை வீழ்ச்சி 67.75 அங்குலமாகவும் விலகல் 0.88 அங்குலமாகவும் இருக்க, தசாப்த காலத்தின் ஆண்டை ஓராண்டால் மாற்றி (1891 - 1900) எடுக்கும்போது இத்தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சி சராசரி 70.28 அங்குலமாக உயர்ந்துள்ளது. விலகலும் 3.41 அங்குலமாக அதிகரிக்கின்றது. இது ஒன்றே மேற்படி எமது கூற்றை வலியுறுத்தப் போதுமானதாகும்.

மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றி இன்றுவரை வெளியிடப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகளுடன் இப்பிரதேச மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றிய ஆய்வு முடிவுகளின் ஒர் ஒப்பீடு.

ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியது போன்று இலங்கையின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றி இன்று பலராலும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்படுவது தம்பையாபிள்ளை அவர்களினால் (1958 - 58) வெளியிடப்பட்ட ஒழுங்கான கால இடைவெளியில் 22 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை இலங்கையின் மழை வீழ்ச்சி தோன்றும் ஈர, வறட்சிப் பருவங்களாகும். ஜயமஹா (1959) என்பவரின் ஆய்வு முடிவின்படி இலங்கையின் மழை வீழ்ச்சியில் மாறு தன்மைகள் (Variations) காணப்படவில்லை என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மேற்படி இரு ஆய்வு முடிவுகளும் இக் கட்டுரையாளரின் ஆய்வு முடிவுகளும் (புவனேஸ்வரன், 1976) வேறுபட்டு அமைந்திருந்தமையினால் இவ்வம்சம்பற்றிய விரிவான மதிப்பாய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டது. (Puvaneswaran, 1983, 84) தம்பையாபிள்ளையவர்களின் 22 வருட வட்ட ஒழுங்கிலமைந்த ஈர, வறட்சிப் பருவங்களை அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தனி நிலைய ஆய்வான கொழும்பின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றிய ஆய்வு முடிவுகளும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. (Thambyahpillai, 1958b) ஆயினும் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்ட எந்த ஒரு நிலையத்திலும் அத்தகைய ஒழுங்கான 22 வருட ஈர, வறட்சிப் பருவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளமைக்கான புள்ளியியல் ஆதாரம் கிடையாது. உதாரணத்திற்காக ஆண்டு ரீதியான மழை வீழ்ச்சியில் தம்பையாபிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய இரு ஆய்வு முடிவுகளையும் (இலங்கை முழுவதற்கும், கொழும்பிற்கும்) இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட இரு நிலையங்களினதும் ஆண்டு மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவோம்.

**எச்சத்திணிய ஆய்வு முடிவுகளின் ஒப்பீடு
தம்பையாபிள்ளையின் ஆய்வு முடிவுகள்**

இலங்கைக்கான ஆய்வு			கொழும்பிற்கான ஆய்வு		
-----	—	1876 = வறட்சி	-----	—	1876 = வறட்சி
1877	—	1901 = ஈரம்	1877	—	1901 = ஈரம்
1902	—	1922 = வறட்சி	1902	—	1922 = வறட்சி
1923	—	1944 = ஈரம்	1923	—	1944 = ஈரம்
1945	—	----- = வறட்சி	1945	—	----- = வறட்சி

தற்போதைய ஆய்வு முடிவுகள்

திருகோணமலைக்கான ஆய்வு			மட்டக்களப்பிற்கான ஆய்வு		
-----	—	1922 = வறட்சி	-----	—	1909 = வறட்சி
1923	—	1970 = ஈரம்	1910	—	1932 = ஈரம்
1973	—	----- = வறட்சி	1933	—	1956 = வறட்சி
			1957	—	1967 = ஈரம்
			1968	—	----- = வறட்சி

மேற்படி அட்டவணையில் இருந்து மழை வீழ்ச்சியின் ஆண்டு ரீதியான ஆய்வு முடிவுகளில் ஒத்ததன்மை காணப்படவில்லை என்பது புலப்படுவதுடன் ஆண்டு மழை வீழ்ச்சியில் காணப்படுவதை ஒத்த ஈர, வறட்சிப் பருவங்களை ஏனைய நான்கு பருவங்களின் மழை வீழ்ச்சியிலும் காண முடியவில்லை என்பதனையும் நாம் நோக்கவேண்டும். இதிலிருந்து இலங்கைக்கான பொதுவான ஆய்வு முடிவாக வழங்கப்படும் 22 வருட ஈர, வறட்சிப் பருவங்கள் பற்றிய கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது புலனாகின்றது, மேலும் மேற்படி கொள்கையை ஏற்று அதனை இவ்வாய்வுப் பிரதேசத்திற்குப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் உண்மை நிலைக்கு ஏற்படக்கூடிய தவறும் இதன்மூலம் புலப்படுகின்றது. எனவேதான் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்களைப் பொதுமைப்படுத்தி நோக்குவதால் கிடைக்கும் முடிவுகளின் பயன்பாடு, அவற்றின் பிரயோகத் தன்மை ஆகியவைபற்றி நாம் சந்தேகிக்கவேண்டியுள்ளது. இந்த வகையில் காலநிலை அடிப்படையில் முரண்பாடான பிரதேசங்களின் மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளைப் பொதுப்படுத்தி அதன் அடிப்படையில் புள்ளியியல் விளக்கத்தை அளிக்கும்போதே அக்கொள்கையில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இதுவே 22 வருட ஈர வறட்சிப் பருவ நிகழ்வுகள் பற்றிய தம்பையாபிள்ளை அவர்களின் கொள்கையைப் பிரதேச ரீதியாகப் பிரயோகிக்க முடியாமைக்கான முக்கிய காரணமாகவும் விளங்குகின்றது. இந்த அம்சம்பற்றிப் பிறிதோர் கட்டுரையில் (Puvaneswaran, 1983) விரிவாக ஆராயப்பட்டிருந்தாலும் இவ்விடத்தில் அதன் தேவை கருதி இவ் ஆய்வு முடிவுகளின் சாராம்சம் தரப்பட்டுள்ளது.

தம்பையாபிள்ளையவர்களின் ஆய்வு முடிவுகள் இலங்கையில் பரவலாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 44 நிலையங்களினது நீண்டகால மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளைச் சராசரி மூலம் பொதுமைப்படுத்தியதன்பின் புள்ளியியல் நுட்பங்களுக்குப் பிரயோகித்து, அதன் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவுகளின் அடிப்படையில் அளிக்கப்பட்டவையாகும். இப்பொதுமைப்படுத்தும் முயற்சியில்

அவர் பிரதேச ரீதியாக இலங்கை பெறும் மழை வீழ்ச்சி அளவுகளையோ மழை வீழ்ச்சி மூலங்களையோ அல்லது இவற்றின் காரணமாக உருவாகியதும் காலநிலை அடிப்படையில் முரண்பாடானதுமான 'காலநிலைப் பிரதேசங்களையோ' அன்றேல், ஆய்விற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நிலையங்களின் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தன்மை பற்றியோ கருத்தில் கொள்ளாது விட்டதே அவரது ஆய்வில் ஏற்பட்ட அடிப்படைத் தவறாகும். இலங்கையின் ஈரவலயம் 75 அங்குலம் --- 200 அங்குல மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுவதுடன் இங்கு வறட்சிப் பருவம் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒரு பருவம் நிகழ்வதில்லை. இலங்கையின் மொத்தப் பரப்பளவிலும் இது மூன்றில் ஒரு பங்காகும். தென்மேற்கு மொன்கூன் காலத்திலேயே இங்கு பெருமளவு மழை வீழ்ச்சியும் பெறப்படுகின்றது. இதற்கு மாறாக, இவ்வாய்வுப் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய இலங்கையின் வரண்ட வலயம் பருவகால வறட்சியைப் பெறுவதுடன் ஒக்டோபர் - நவம்பர் மேற்காவுகைப் பருவத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் வடகீழ் மொன்கூன் காலத்தில் உருவாகும் அழுக்க இறக்கம், சூறாவளி ஆகியவற்றின் நிகழ்வுகளினாலே கூடிய மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுகின்றது. இவ்விரு முரண்பாடான காலநிலைப் பிரதேசங்களில் பெறப்படும் மழை வீழ்ச்சியின் அளவில் மட்டுமன்றி மழை மூலத்திலும் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. வறண்ட வலயமானது 75 அங்குலத்திற்குக் குறைவான மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுகின்றது. இதைவிட அதிவறண்ட வலயங்கள் 35 அங்குலத்திற்குக் குறைவான மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுகின்றன. இத்தகைய முரண்பாடான வலயங்களின் மழை வீழ்ச்சி அளவுகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பொதுப்படுத்திச் சராசரி காணும்போது ஈர வலயத்தின் மிதமிஞ்சிய மழை வீழ்ச்சி அளவானது செல்வாக்குச் செலுத்துவது இயற்கையே. மேலும் தம்பையாபிள்ளையவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த 44 நிலையங்களில் ஏறத்தாழ 3 பங்கு நிலையங்கள் இலங்கையின் பரப்பளவில் 3 பங்கை உள்ளடக்கியுள்ள வறண்ட, அதி வறண்ட வலயங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த, எஞ்சிய 3 பங்கு நிலையங்களும் பரப்பளவில் மிகச் சிறிதானதும், மிதமிஞ்சிய மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுவதுமான ஈர வலயத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. எனவே பெருமளவான ஈர வலய நிலையங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவை குறைந்தளவு எண்ணிக்கையுடையதும் அளவில் குறைவான மழையைப் பெறுவதுமான வறண்ட வலய நிலையங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுச் சராசரி காணும்போது ஈர வலய மழை வீழ்ச்சித் தன்மையே அதன் மிதமிஞ்சிய அளவு காரணமாக மேலான முனைப்பைப் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். இந்த வகையில் ஆய்வு முறையின் அடிப்படையிலேயே தவறு ஏற்பட்டமையே மேற்படி 22 வருட ஈர வறட்சிப் பருவ ஒழுங்குக் கொள்கை இலங்கையின் எந்தப் பாகத்திற்கும் பிரயோகிக்க முடியாததற்கான காரணமாக அமைந்துள்ளது. எந்தக் கொள்கையும் எதிர்காலத்தை எதிர்வு கூறக்கூடியதாகவும் (Predictability) எங்கும் பிரயோகிக்கப்படக்கூடிய பிரயோகத் தன்மையும் (Applicability) கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். இந்த வகையில் தம்பையாபிள்ளையவர்களின் 22 வருட ஈர வறட்சிப் பருவ கொள்கை அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொழும்பு - தனிநிலைய - மழை வீழ்ச்சி ஆய்வில்கூட (Thambyahpillai, 1958b) ஆய்விற்கு எடுக்கப்பட்ட காலப் பகுதிவரை 22 வருட வட்ட ஒழுங்கு காணப்பட்டாலும் கடந்த 3½ தசாப்த கால மழை வீழ்ச்சியில்

அத்தகைய ஒழுங்கான போக்கைக் காணமுடியவில்லை. இதிலிருந்தும், இதை ஒத்த 'இலங்கையின் வடபிரதேச மழை வீழ்ச்சி மாறுதன்மை' பற்றிய ஆய்வு முடிவில் இருந்தும் (Puvaneswaran, 1977) இக்கொள்கை எதிர்வு கூறும் நிலைப்பாட்டில் இருந்து தவறிவிட்டது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இவ்வாய்விற்ருத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இரு நிலையங்களினது ஆய்வு முடிவுகளில் இருந்து 22 வருட ஈர வறட்சிப் பருவக் கொள்கையானது அதன் பிரயோகத்தன்மையை இழந்துள்ளமையை புலப்படுத்துகின்றது. மொத்தத்தில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மழை வீழ்ச்சி நிலையங்களின் தரவுகளைச் சராசரி முறையின் மூலம் பொதுப்படுத்தியபின் அத்தகைய சராசரிகளுக்குப் புள்ளியியல் பிரயோகம் செய்யப்பட்டாலும், முரண்பாடான காலநிலை வலயங்கள் உள்ள ஒரு பிரதேசத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் பற்றிய ஆய்வில் அதன் பெறுமானம் மிகமிகக் குறைவானதே. எனவே தனித்தனியாக மழை வீழ்ச்சி நிலையங்களினை அடிப்படையிலோ, அன்றேல் இங்கு எடுத்துக்காட்டியதுபோன்று மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசங்களின் அடிப்படையிலோ ஆய்வை மேற்கொள்வதே சிறந்த பயனை அளிப்பதாக அமையும்.

முடிவுரை

இலங்கையின் கிழக்குக்கரை மழை வீழ்ச்சிப் பிரதேசத்தின் நீண்டகால அடிப்படையில் பெறப்பட்ட மாதாந்த மழை வீழ்ச்சித் தரவுகளை இலங்கையின் பொதுவான மழை வீழ்ச்சிப் பருவங்களினடிப்படையிலும் ஆண்டுச் சராசரி அடிப்படையிலும் பெற்று அவற்றிற்குப் புள்ளியியல் நுட்பங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரு நிலையங்களினதும் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டுள்ளதுடன், இவ்வாய்வு முடிவுகள் இலங்கையின் மழை வீழ்ச்சி பற்றி வெளியிடப்பட்டதும், இன்றுவரை பலராலும் மேற்கோள் காட்டப்படுவதுமான ஆய்வு முடிவுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வொப்பீட்டில் மேற்படி ஆய்வுகளிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட பொதுவான முடிவுகளை இவ்வாய்வுப் பிரதேச நிலையங்களின் மழை வீழ்ச்சியில் காணமுடியாமையினால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை தோன்றியுள்ளது. இதனால் இதுவரை காலமும் இலங்கையின் மழை வீழ்ச்சியில் 22 வருடங்களைக்கொண்ட ஈர வறட்சிப் பருவங்கள் தோன்றுகின்றன என்ற முடிவுகள் கேள்விக்கிடமாகியுள்ளன. ஒத்த தன்மையான மழை வீழ்ச்சி வலயமான கிழக்குக்கரையில் கூட அதனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரு நிலையங்களிலும் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்களில் ஒரே தன்மையான ஈர வறட்சிப் பருவங்களையும், பருவ மாற்றங்களையும் காண முடியவில்லை. ஆண்டு மழை வீழ்ச்சிக்குரிய இந்த நிலையானது ஏனைய பருவகால மழை வீழ்ச்சிக்கும் பொருந்துவதாகவே உள்ளது. எனவே ஒழுங்கற்ற கால இடைவெளியைக் கொண்ட மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்களில் ஈர வறட்சிப் பருவங்களின் நிகழ்வானது எழுமாறானதாக (Random) விளங்குவதனால் இவைபற்றித் திட்டவாட்டமான முறையில் எதிர்கால நிலைமைகளை எதிர்வு கூற முடியாது.

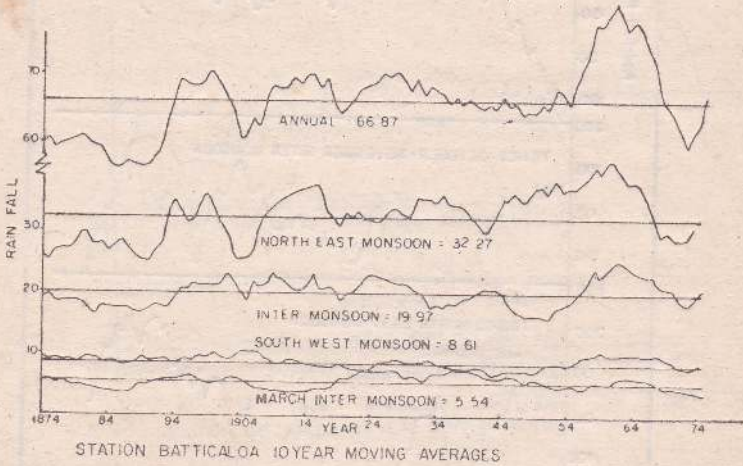
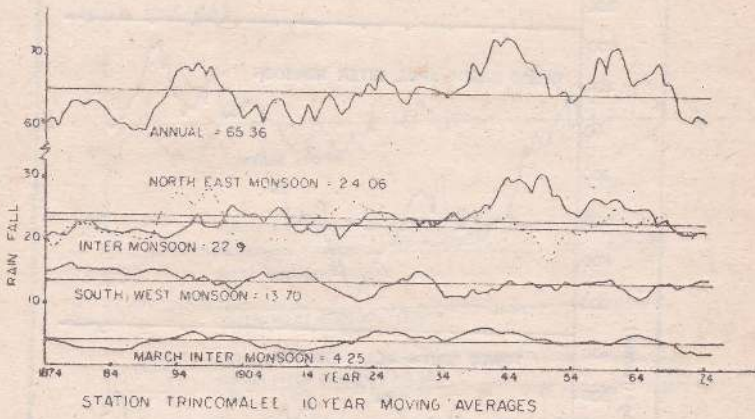
உசாவியவை

1. Barnes, A. A. (1955) : Climatic Change, Quarterly Journal of Royal Meteorological Society, Vol. 45, London. 1955.
2. Ceylon Blue Book. Govt. of Ceylon. 1893 - 1902, Colombo.
3. Geiger, (1912) : Mahavamsa, English Translation, London.
4. Jayamaha, G. S. (1959) : Variation of Rainfall over Ceylon, Geographer, Vol. 13 (1 - 4), Colombo.
5. Keel, T. W. (1955) : Climatic Change, Min., Proc., Inst., of Civil Eng., Vol.,
6. Krous, E. B. (1955) : Secular Changes of Tropical Rainfall Regions, Q.J. Roy., Met., Soc., Vol. 81, London.
7. Krous, E. B. (1960) : Synoptic and Dynamic Aspects of Climatic Change., Q.J.R. Met., Soc. Vol. 86, London.
8. Puvaneswaran, K. M. (1976) : Climatic Variability in the Northern Region of Sri Lanka, Dissertation Submitted for the Degree of Master of Arts, University of Sri Lanka, Peradeniya Campus, Peradeniya, Unpublished.
9. Puvaneswaran, K. M. (1983) : Some contrasting Features of the Findings in the Rainfall Fluctuation of Sri Lanka, climatological notes No. 33, Tsukuba, Japan.
10. Puvaneswaran, K. M. (1984) : Some features in the Rainfall Fluctuation of Sri Lanka. Geographical Mosaic, Professor K. G. Bagchi Felicitation Volume, ed. S. C. Mukhopadhyay, Calcutta University, India.
11. Report of the Department of meteorology for 1971, Colombo.

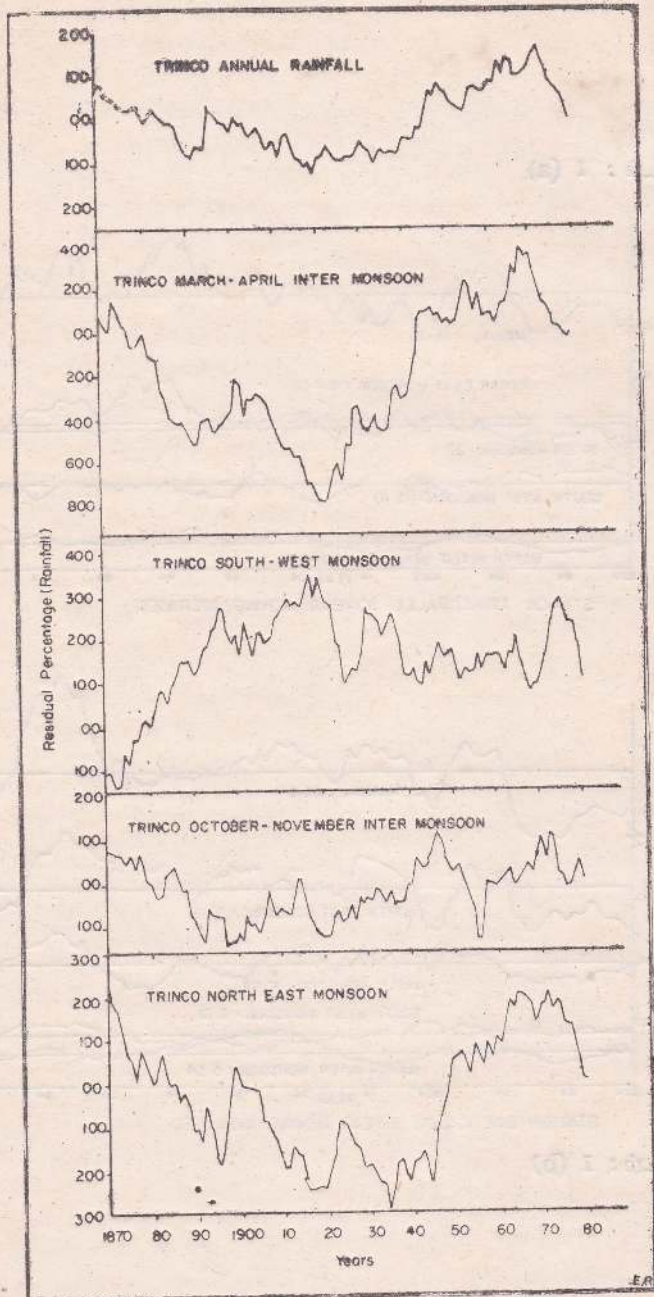
12. Thambyahpillai, G. (1952) : *Climates of Ceylon*, Thesis, Submitted for the Degree of Master of Arts to the University of Californiya, Los Angeles. Unpublished.
13. Thambyahpillai, G. (1953) : *Climatic controls in Ceylon*, University of Ceylon, Review (U. C. R.), Vol. 11, July - Oct., Colombo.
14. Thambyahpillai, G. (1954) : *The Rainfall Rhythem in Ceylon*, U. C. R., Vol. 12, Colombo.
15. Thambyahpillai, G. (1958a) : *Rainfall Fluctuations in Ceylon*, Ceylon Geographer, Vol. 12, (3-4), Colombo.
16. Thambyahpillai, G. (1958b) : *Secular Fluctuations in the Rainfall Climate of Colombo*, U. C. R. Vol. 16, (3-4), Colombo.

LIL 1 (a)

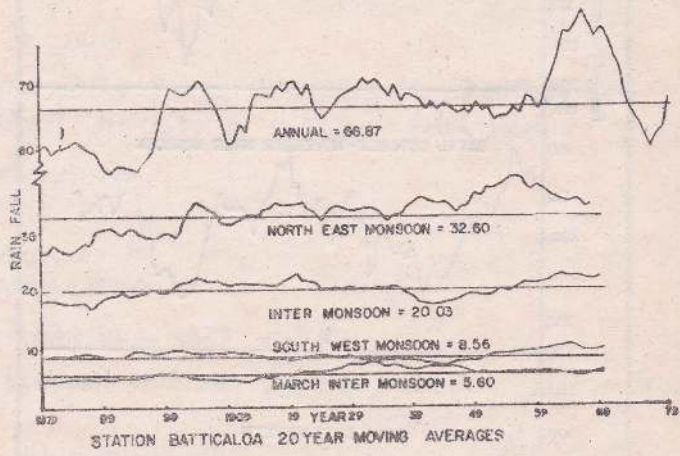
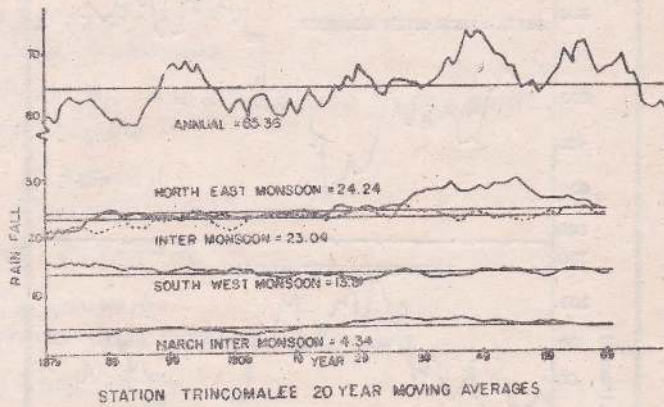

LIL 1 (b)

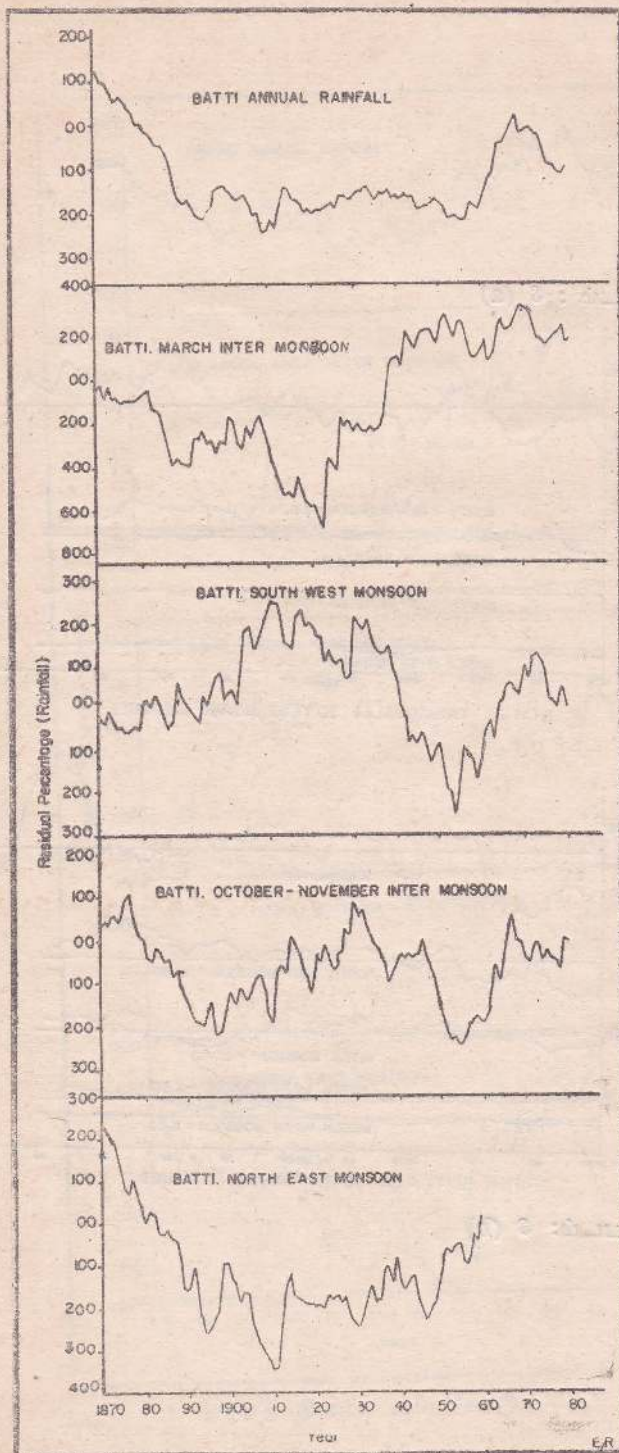

படம் : 2 எச்சத் திணிவு வளைகோடு

புள்ளி : 3 (a)

புள்ளி : 3 (b)

படம் : 4 எச்சத் திணிவு வளைகோடு

**சிந்தனை நிரந்தர வைப்பு நிதிக்கு
நிதி வழங்கியோர் பட்டியல்**

மஹாராஜஸ்ரீ சண்முகநாதக் குருக்கள் மாலை ஆதீனகர்த்தா	5,000-00
திரு. ரி. குமாரசாமி ஐவுளி நிறுவனம் 42, 44, பலூர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	5,000-00
பொ. கந்தசாமி மஞ்சவனப்பதி, கொக்குவில்	5,000-00
பேராசிரியர் இ. கனகசுந்தரம், மருத்துவபீடம் யாழ். பல்கலைக்கழகம்	5,000-00
சீமாட்டி நிறுவனம் மின்சார நிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்	2,500-00
கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்	1,001-00
விமாகி நிறுவனம் 27/3, மின்சார நிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்	1,001-00
க. கதிரவேற்பிள்ளை நீதிபதி	1,000-00
முருகன் உபயம்	500-00
செ. அஞ்சலாதேவி மூலம் பரந்தன், கிளிநொச்சி, சாவகச்சேரி அன்பர்கள் அளித்த நன்கொடை	2,581-00
சி. சின்னத்துரை இணுவில்	5,000-00
எஸ். சிவகுமாரன் ஸ்ரீராம் ரெக்ஸ்ரயில்ஸ்	5,000-00
நா. வ. கந்தையா அன் சன்ஸ்	1,001-00
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானம் நயினாதீவு	10,000-00
துர்க்கா தேவஸ்தானம் தெல்லிப்பழை	5,000-00
பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து கலாசார அமைச்சு யாழ். பல்கலைக் கழகம்	25,000-00
	25,000-00
	<u>1,04,584-00</u>

CINTANAI

Vol. III (New Series)

MARCH 1985

No. 1

CONTENTS

- Tamil Syllabic Influence On English
- **Parvathy Kanthasamy**
B. Phil. (Colombo), Ph. D. (Monash)
- Karaikkal Ammayar And Her Works - An Analysis
- **Chandralekha Vamadeva**
M. A. (Jaffna)
- The Population Censuses Of Sri Lanka - A Critical Study
- **K. Kugabalan**
M. A. (Jaffna), Dip. in Pop. Studies (Madras)
- Some Observations On The Relations Between The Sri Lankan Tamils
And The Tamils of Indian Origin
- **S. Sathiseelan**
M. A. (Jaffna)
- Inclusive First Person Plural Of The Tamil Language
- **Ratnamalar Kailainathan**
M. A. (Kelaniya)
- Historical Significances Of Irrigation Development In Sri Lanka
- **A. Kanapathypillai**
M. A. (Jaffna)
- Selection Of Appropriate Terrain (Land) Classification For Regional
Development - A Quantitative Approach
- **S. T. B. Rajeswaran**
M. A. (Jaffna)
- Some Problems That University Education Has To Face In Sri Lanka
In The Present Period
- **Suseela Arulanantham**
B. So. (Jaffna), Dip. in Ed. (Jaffna)
- The Muthaiyankaddu Youth Colonization Scheme - An Agro - Geographi-
cal Analysis
- **Ra. Sivachandran**
M. A. (Jaffna)
- The Rainfall Fluctuations In The Eastern Rainfall Region Of Sri Lanka
- **K. M. Puvaneswaran**
M. A. (Sri Lanka), M. Sc. (Queensland)

சந்தாப் படிவம்

நிர்வாக ஆசிரியர்,
சிந்தனை,
நூலகம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,
திருநெல்வேலி,
இலங்கை.

சிந்தனை, மூன்று இதழ்களுக்கான சந்தாப்பணம் அனுப்பியுள்ளேன். இத்துடன் காசுக்கட்டளை / காசோலை / தபாற்கட்டளை / பணம் அனுப்பிவைக்கப்படுகிறது.

இலங்கை	ரூபா	75-00
இந்தியா	ரூபா	75-00
வேறு நாடுகள்	£ 6-00	\$ 12-00

(தபாற்செலவு உட்பட)

பெயர்

முகவரி.....

நாடு.....

திகதி.....

கையொப்பம்.....

Subscription Form

Managing Editor,
Cintanai,
The Library,
University of Jaffna,
Thirunelvely,
Sri Lanka.

Please send me 3 issues of Cintanai to my address given below. I enclose a Cheque/Bank Draft/M. O. / P. O. in your name for Sri Lanka Rs. 75/-, India Rs. 75/-, other countries £ 6-00 / \$ 12-00 per year. (Postage included)

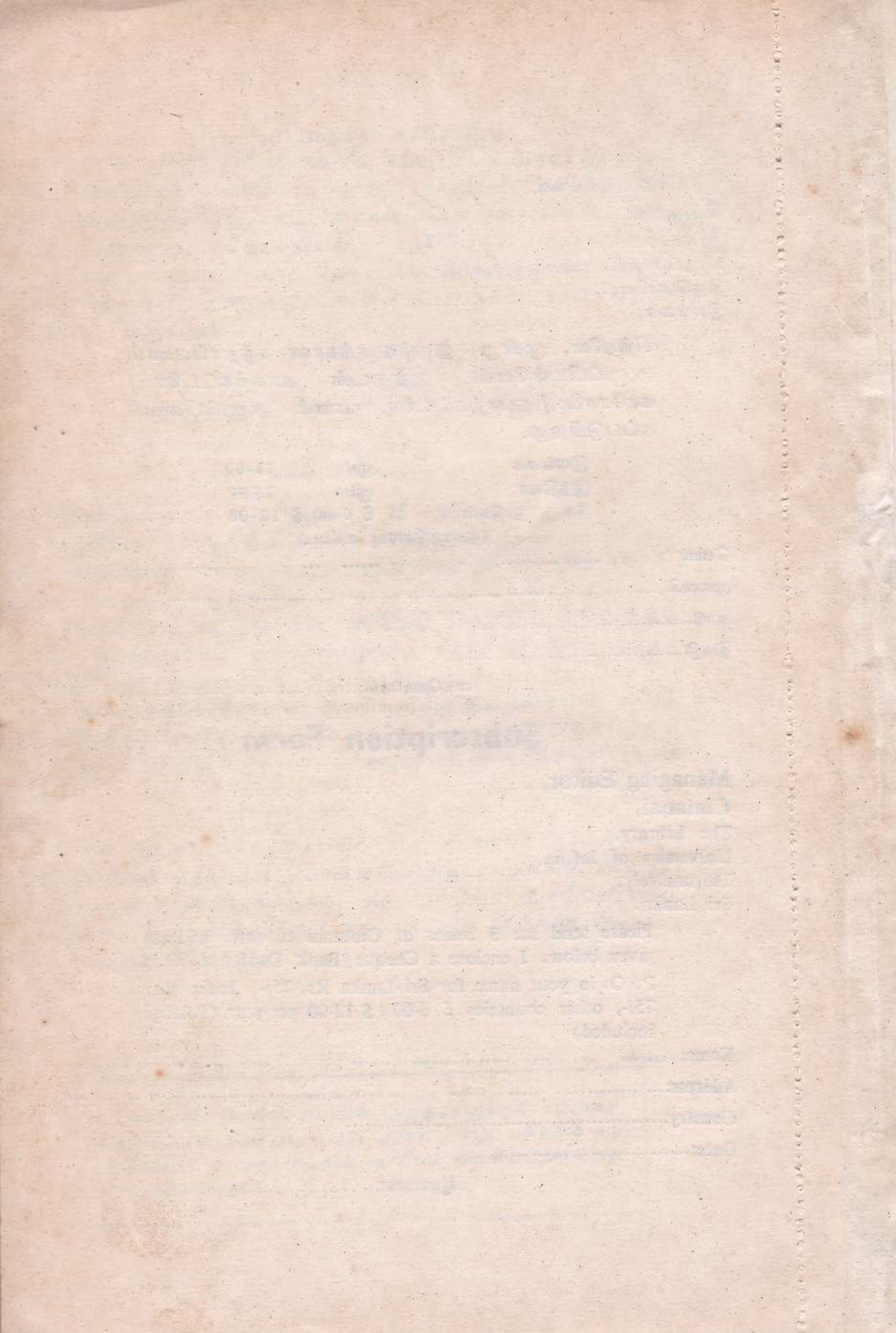
Name:.....

Address:.....

Country:.....

Date:.....

Signature:.....

ஆசிரியர்:

சி. க. சிற்றம்பலம், M. A. (Poona),
Ph. D. (Poona)

நிர்வாக ஆசிரியர்:

சி. முருகவேள், B. A. (Ceylon)
Dip. in Lib. Sc. (London)

ஆசிரியர் குழு:

வ. ஆறுமுகம், M. Phil. (London), Dip. in
Ed. (London), Dip. in Ed.
(Ceylon)

அ. சண்முகதாஸ், B. A. (Ceylon), Ph. D.
(Edinburgh)

செ. பாலச்சந்திரன், M. Sc. (Birmingham)

பார்வதி கந்தசாமி, B. Phil. (Colombo),
Ph. D. (Monash)

சிந்தனை

தொகுதி III (புதிய தொடர்) பங்குனி, 1985

இதழ் I

உள்ளுறை

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் அசைகளின் செல்வாக்கு — பார்வதி சுந்தரம்	1
காரைக்காலம்மையாரும் அவர் பாடிய பிரபந்தங்களும் — ஓர் ஆய்வு — சந்திரவேகா வாமதேவா	9
இலங்கையில் தேசிய குடிக்கணிப்புகளும் அவற்றின் குறைநிறைகளும் — கா. குகபாலன்	30
இலங்கைத் தமிழர் - இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இடையிலான உறவுகள்பற்றிய சில கருத்துக்கள் — ச. சத்தியசேலன்	40
தமிழ் மொழியில் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை — இரத்தினமலர் கவிசேனாதன்	55
இலங்கையின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்கள் — அ. கணபதிப்பிள்ளை	60
பிரதேச அபிவிருத்திக்கான பொருத்தமான நில வகைப்பாட்டுத் தேர்வு — அளவுசார்ந்தியான அணுகுமுறை — எஸ். ரி. பி. இராஜேஸ்வரன்	72
இலங்கையில் பஸ்கலைக் கழகக் கல்வி இன்றைய காலகட்டத்தில் முக்கங்கொடுக்கவேண்டிய சில பிரச்சினைகள் — சுசீலா அருளானந்தம்	84
முத்தையன்கட்டு இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டம் : ஒரு விவசாயப் புலியியலாய்வு — இரா. சிவசந்திரன்	96
இலங்கையின் கிழக்குக்கரை மழை வீழ்ச்சி வலயத்தின் மழை வீழ்ச்சித் தளம்பல்கள் — மா. புவனேஸ்வரன்	115